

Estate occurrit bonis premia malis supplicia dispē
sans. Nec frustra sunt in deo posite spes preces
qz que cum recte sint: inefficaces esse non possūt.
CQuae cum ita sint: manet itemerata mortalibus arbitrii. et
Hic coeludit ex premissis compassibilitate liberi arbitrii
et p̄scientia diuina dicens. Que cum ita sint ut predictuz
est manet libertas arbitrii intemerata. i. incorrupta. Nec
leges proponut hominibus penas et premia inique. id est
injuste voluntatibus nostris soluti. id est liberatis ab omni
necessitate. manet etiam immobiliter deus prescius cu
ctorum. et presens eternitas sue visionis concurrat cum fu
tura qualitate. s. bonitate et malicia nostrorum actuū dispē
sans. id est distribuens bonis premia et malis supplicia.
nec frustra sunt posite preces et spes in deo. que nō possūt eē
inefficaces cum sint recte. C. Nota ex quo propter liberū
arbitrium possunt res sic et aliter evenire non iuste bōis
premia et malis supplicia proponuntur. nec spes et p̄ces fru
strantur. frustrarent autem omnia hec si omnia vinculo
necessitatis riterent sicut patet ex dictis.

CAmersamini igitur vicia: colite virtutes. ad re
ctas spes aim subleuate. humiles preces in excel
sa porrigit. **M**agna vobis est: si dissimulare
non vultis: necessitas indicta probitatis. cuz ante
oculos agitis indicis cuncta cernētis.

SYMPOSIO

CAmersamini igitur vicia. colite virtutes. ad rectas spes
Hic philosophia subligit exhortationem violem dicens.
Ex quo sic est q̄ non estis coacti necessitate ad faciendum
aliquid. sed manet in vobis libera voluntas. Ideo amersa
mini. id est spernite vicia. ne per ea iuste incurritis penas
colite. id est exercete virtutes. pp̄ quas merita cōsequami
ni. subleuate animū vestrum ad rectas spes que in veraz bea
titudinem tendunt. porrigit in excelsa. s. ad deum humili
les preces. et hoc merito faciat quis si non vultis dissim
ulare auertendo animum vestrum ab his. tunc magna
vobis est indicta necessitas probitatis. id est virtutis. qz il
lud quod agitis non potest latere illum qui est iuder actuū
vestrorum. unde subdit. Cum agatis ante oculos. id est cu
actiones vestre sint in prospectu iudicis cuncta cernentis.
scilicet dei. C. Nota vicia sunt spernenda. qz reddunt ho
minem seruilem. Nam qui facit peccatum seruus est pecca
ti. Et Seneca dicit. Si scirem deos peccata ignoscituros
et hoies ignoraturos: adhuc propter vilitatem peccati pec
care erubescerem. Virtutes autem sunt collende: quia vir
tus est que habentem perficit et opus eius bonum reddit.
Recte spes recte preces sunt deo porrigit. quia his deo
coniungimur et ipsum alloquimur. et si nō dissimulamus
negligendo predicta: magnam virtutis necessitatem nobis
indictam et promissam inde consequemur quoniam omnia
que agimus sunt in prospectu dei cuncta cernentis. Sicut
enim scribitur ad Habreos quarto. Omnia nuda et aper
ta sunt oculis eius. qui est deus benedictus in secula secu
lorum. Amen.

CAntiqui Torquati. Seuerini Boetii viri nominis celebri
tate memorandi: textus de philosophie consolatione
cum editione commentaria beati Tome de aquino ordi
nis predicatorum.

finit feliciter

CIn dīi. Seuerini. Boetii de scolarium. disci
plina cōmentarium feliciter incipit.

Olus hominē necū
fōre dei et mundi. Her
mes ipse p̄bor pater ad
Esculapiū sribes iā lō
ge testatus est: eo q̄ iste
lectū diuinum in se h̄z p
quē aliquā supra mōduz
ita eleuatur ut ēt mundi
mā sequat̄ cōceptiones
eius. Et hoc in optie na
tis potissime videm⁹ bo
minibus. q̄ suis anima
bus agunt ad corporuz
būs mūdi transmuta
tionem: ita ut miracula facere dicant. Et id in ea pte hō
ipse ad dei imaginē factus: q̄ mūdo ipso nectitur. nō mun
do subiic̄t sed preponit ut rector ac gubernator. Et hoc
David ille iustus Psalmoz libro nouerat cu dirit. Adi
mūsti cu paulominus ab engelis. et. Oia subiec̄isti sub pe
dibus eius. Q̄ d equidē et tunc marime fieri liquet cu do
ctrinis disciplinisq̄ in mentis culmen trahitur: ibiqz in
arce constitutus veluti specula corp⁹ hoc mortale. qd ani
mam aggrauat respicit dirigit et gubernat. Quas ob res
non abre estimandū putatur ut hoies plus ceteris arte et
ratiōe degentes naturaliter domini. et rectores aliorū exi
stant. Verū tñ si vel per electionē aut inclinatiōis irrefre
nate affectū hō ipse mundo se inferiorē fecerit iā q̄si hono
re humanitatis exutus ac si standē in aliarū terga feraruz
se transformans proprietatem bestie accipit. Sic per con
cupiscentiam porcus efficitur p̄ iraz canis: per rapinā leo.
perqz alia et alia in aliarum bestiarum transmutatur nām
Et hanc transmutationem Plato ipse secundā animoz
incorporationem dicebat. At q̄ nedum hanc mentis alte
rationē putandū ē. verū qui sic mundo inferiorē se fecerit
necesse est: ut etiam ab expressa membroz specieis repre
sentatione quomodolibz abducatur. Ex quo fit vīi Aristoteles
inquit in ethicis: q̄ laborantes in passionibz vene
reis et crapule maxime secundū corpus alterantur. Et hu
ius signum est animalia multū coētia cito senescere: plu
resqz gula q̄ gladio interiere. Elaborandū ergo totis vi
rlibus totoqz conamine ne ipsis concupiscentiis atqz indi
gnationum affectibus homo ipse imago quidem atqz spe
cimen sui creatoris mentis ab arce detrahatur. vt sic mun
do inferior fiat sed perturbationes illas: quas greci pate
dicunt. concupiscentias. s. atqz inclinationū affectus aut
eradicet et extipet: vel saltes strangat moderet: regat: et q̄si
infrenes equos quibusdam rōnis ipsi lupatis: vt ita dicā
cohercat. vt quod fragili caduceisqz nature negatum extat
magno Ipocratis exēplo studio atqz disciplina consequa
tur. Hui⁹ nēpe discipuli. Sicuti Aris. sit: atqz post eū Al
bert⁹ magn⁹: cu iā ei⁹ sanctissimos mores diuināqz sapien
tiā mirarēt vice quadā. Philemonio phisonomo ypo
cratis ymaginē ad iudicandū hominis mores detulerunt
Quāz cu philemon arte insperisset atqz membrū mēbro
comparasset. vimqz signorum naturalium: que supra
corpus et animā significare claruz est. cautius aduertisit
pronunciauit q̄ vir luxuriosus esset deceptor atqz coitus
amans. Illis vō indignatibus atqz Philemonē inculpa
tib⁹ qm̄ de optio viro. cui vir nā filez efficere posset: tanta
cōuicia p̄nūiaserit: iudicati ypoocrati dūlerūt. ypoocras aut
morum suorū atqz inclinationum cōscius Philemonē
vera protulisse cōfessus est. verti et p̄bie amore atqz hone
statis cōcupiscentias sui cordis se viciisse dirit. et sic qd natu
re negatum fuerat per phisomam accepisse. Quā quidē nū aliud
fore. Aristot. docuit q̄ victoriā atqz concupiscentiū absti
nētiā. Plato autē donū dirit optimū: quo ad bñ btēqz
vivendū nū melius excogitari posset. Tullius vero inuen
tum deorum

De disciplina scholarium

66

sum deoꝝ referebat et item alius omniꝝ disciplinariꝝ parentes atqꝝ vite ducis alumnaꝝ dixit: ad quā haud facile si ne disciplinabilitate: qua homo plus ceteris animatibus prestare debet peruenire contingit. **Mas ob res. Seuerin⁹** Boetius ad martian⁹ rogam⁹ atqꝝ erudiendorū pfectū librū edidit. cuius institutioꝝ veluti quodā duce methodo atqꝝ tramite quilibet in uberrim⁹ pbie campuz a cunabu lis. ut aiunt. prop̄ eius perducat. Ad libri anteꝝ seriē prius q̄ denenciaꝝ auctoꝝ more ea premittenda sunt que cām suscep̄ti operis elucidant. titulum declarant. intentionem actoris. atqꝝ philosophie partem cui liber subordinetur demonstrant. Circa primum igitur qm̄ nihil fit: ut **Plato** in thimeo censuit: cuīus ortum non legitima causa & ratio procedat. cause libri quatuor enumerande sunt finalis. s. prima que in intentione ponitur. formalis. efficiens: & materialis. Materialis que & subiectum dicitur. eo q̄ circa ipsam actoris versatur intentio. est aptitudo recipiendi doctrinam a docente. Circa hoc enim versatur Boetii intentione ut erudienduz aptum reddat ad doctrinaz preceptoris recipiendam. Causa finalis quoqꝝ que etiam utilitas libri dicitur est erudiendorū utilitas: que ē vt perfecto hoc libro a rudibus ipi suis institutis ad veritatis pbie cognitionem perducantur. Causa efficiens duplex est mouens & mota. Mouens quorūdam opinione **Martianus capella** q̄ & librū nuptiarum mercurii & philologie conscriperat. quinqꝝ & Boetius in consolatu philosophico in scriben do secutus fuisse dicit sed tñ hoc pax momētū habere arbitrandū est: cum martianus ipse tanta doctrina atqꝝ scribendi copia p̄ ceteris doctis euaserat ut si quid cōscribendum ad scolarium utilitatem consperisset non subrogatus quēpiam sed seipsum opus ipsum subiturum non dubitas. verumtamen est: **Martianum** quendā quicunqꝝ ipse sit Boetio tñ carū eidē hoc op̄ in iuris quēadmodū ex libri probemio luculenter innotescit. Inquis enim Ustra nouit intentio. tñ. vestris martiane petitionibus tentabo acquiescere. & hec causa mouens atqꝝ suscep̄ti operis esse poterit. Causa autem efficiens mota est ipse Boetius. vt in Ipsiſ libri titulo statim subiungetur. s. causa formalis libri huius sicuti & alioꝝ libroꝝ duplex est. vna enim est forma tractandi: alia forma tractatus. forma tractandi in mō consistit procedēdi: hic modus diffinitius est diuinis: atqꝝ exemploz positiuꝝ: quemadmodū intuenti libri p̄ces suz clarissim⁹ innotescit. forma vō tractatus est libri diuisio in capitula: atqꝝ capituloꝝ in suas partes. & partiā in p̄culas. Et hec de causis libri sufficiant. Hunc de libri titulo diuinis līmorādū ē. vñ notandū. Titul⁹ ē brevis annotatione eorū q̄ diffusus in sequēti opere p̄tinēt. Et dī a titan⁹ qđ est sol vel illuminās quasi titan⁹. qm̄ libri illuminat atqꝝ sequēti declarat. Titulus ergo libri hic est. **Auiti⁹. Manlius Seuerini. Torquati. Exconsul⁹. Patrici⁹. Ordinaris. Boetii viri illustris de scolarium disciplina liber feliciter incipit.** Sed forte querat aliquis q̄re tot noia Boetio sponte. ad qđ respondēdi est qm̄ consuetudo romanorum fuit auoz noia sibi ascribere. vel q̄ ob honorem & laudem hec sibi imponitur. Dicit ergo auiti⁹ a romano quodā eius nominis. vel auitius quasi inuictus ab a qđ ē sine & uicos victoria. vici enim minime potuit: neqꝝ enī vñqꝝ i p̄spēris elatū se nouerat neqꝝ dep̄siz in aduersis. semp enī equo aeo se p̄buit veluti sine vitupio tetragonum qđ vbiqꝝ p̄siciaꝝ recte stat. sic & Boetius nec amore nec odio vinci poterat. qđ & ipse testatus est lib. p̄lo pro la quarta cōsolatus p̄bici cū ingt: nunc a iure ad iniuriā me qđ detrahit. **Manlius a manlio romano sui generis dictus ē. Torquatus a torqto eadē rōne. Seuerinus a seueritate.** seuerus enim fuit cū Theodorico regi gottorū ob re saluandum publicā se opposuit pp qđ papie in exiliū missus m̄lo cruciatu verabat sicuti & ipse tangit in libri hui⁹ principio cum dicit & inhumani regis cruciatu corrosus. tñ. & plenius in lib. de cōsolatione p̄bie. quē ut cruciatu sui miseriā deplangeret. ad hoc aptissime conscribebat.

Exconsul vō fuit q̄r vñus ex p̄sulib⁹ romānis. v̄l exco sul q̄ extra p̄sulatū positus. **Patricius** q̄r vñ ex patrib⁹ qui populo romano senatusqꝝ p̄fuerant qui patrescō scripti dībantur eo q̄ coꝝ nomina litteris aureis in capitolium scribebantur. **Ordinaris** q̄r tanta inox atqꝝ sapie p̄rogativa excludit ut & cuilibet ordinī dignus putaretur. Boetius vō dicebat a boet⁹ qđ adiutor soñat discus sor publicaz rōnū vt vult glo. in. l. Boeto. L. de tabulariis. libro. r. & hinc Boetius nomen cepit qm̄ fuit coadiutor ad publicas rationes discussiendas vt dicit Joan. de platea in dicta. l. Boetos. Hec ergo nomina vel agnomina. aut cognomina. Boetio attributa sunt aut cognatae aut amicitia aut certo eventu necesse est sicuti & religio romānis nominū pluralitas attribuebat sicuti. **Marc⁹** tul li⁹ cicero. **D. Virgili⁹** Maro tñ. Addit̄ i titulo de scolarium disciplina ut actoris insinuetur intentio. Lū enim videlicet ipse Boetius innumeratos pene erudiendos preter modum ordinem atqꝝ regulam ad doctrinam anhelare & ea propter minime doctos evadere ipse cōmuni misertus utilitati rudium vt tante inordinationi obuiam iret modū atqꝝ discendi formaz instituit in hoc libro in quo ipfis rubibus primo prima elementa subministranda censuit. ad uleda discipline magistratūqꝝ subiiciendos commonuit. elatos reprimit. proficiētes sagaci prouisione resouet. p̄ usos magistratūqꝝ venerabiles reddit atqꝝ tandem ipso rum magistrantium statum erga subditos cocludit. Subditur in titulo feliciter incipit. feliciter tam ea felicitate que sumnum bonum est. qđ que infortune bonis consistit. Est enim liber iste gradus atqꝝ scala qua in cognitio nem veritatis peruenit que est sapientia qua adepta oia bona tā fortune qđ animi pariter cum illa adipiscuntur vt Salomon ipse testatur. Postremo aut̄ cui parti p̄bie subordinetur videndum. subordinatur autem ethicē quia de morib⁹ discipuli erga magistrum loquitur quod ad ethicā reducitur. Declarata ergo sunt hec quinqꝝ si recte considerabis que actorum more in librorum principiis frequenter recitantur & in his metris comprehenduntur. Utilitas titulus intentio parsqꝝ sophie. Quatuor ac cause rez totā perficientes qua de re ad litteraz accedam⁹

Estra nouit intentio de scolarium disciplina compendiosum postulare tractatum: vñnam a spiritu mei paritate: prout facultas suppetit: inge

nūiqꝝ declinitas: eruminarumqꝝ tenacitas amicis vestris. **O** **Marciane** petitionib⁹ tentabo aquiescere. Et licet duplici genere commentorum s̄iz impeditus non tamen omnino diversorū. in q̄l clam Aristotelis: nec non aliorum philosophorum editiones: proprioꝝ attenuatus studio: & inhumanī regis gottorum cruciatu corrosus: philosophico me preneniente cōsolatu. extrema qđ profunde trinitatis perspicatione permollit⁹.

Estra nouit intentio. tñ. **D**resens liber Boetii qui est de scolarium disciplina prima sui diuisione in duas partes diuiditur scilicet in probemium & tractatum. tractatus incipit. ibi. **V**erum igitur indiscriti. **D**rohemium in tres partes diuisitur. In prima ponit intentionem suam atqꝝ intentionis causam subiungit. In secunda ordinem dicē dorum in hoc opere seruandum premittit. In tertia modum procedendi ponit. secunda ibi. In primis prima. ter tia ibi. **H**ec autem. Prima pars in duo diuiditur. In prima facit quod dictum est intentionem suam ponens. In secundo causam intentionis assignat ibi. quid enim gynniafiorum. Prima iterum in duas. in prima facit. quod dictum est. In secunda arrogiantiam deuultat ibi. **O** vñnam.

12

Prohemium

Et dicit Boetius. O mariane et in hoc beniuolentiam capit at ipsum proprio nominando nomine. vestra intentio nouit postulare id est petere tractatum compendiosum. i. breue et utilem et hoc ad differentiam dispensum dicum est quod prolixum et inutile censeret. Mortaturus in hoc auditorem ad docilitatem ex doctrine compendio de scholiarum disciplina. id est discendi norma et in hoc auditorem attetum reddit ex doctrine utilitate. Et sic in hac pte pia tria facit beniuolentiam captat. ad docilitatem mortatur. atque attentionem auditorum suscitat. et sequitur. O vitam sub audi illud postularetur a parvitate mei spiritus id est ingenii. decuit enim in hoc arrogantiā. Tunc Boetius scribendi onus acceptas dicit. Daruitate mei ingenii non obstante ego Boetius tentabo acquiescere. id est credere amicis. id est amicabilius suis petitionibus. et hoc per ut id est in quantum facultas. id est sapientia mea. supponit id est subministrat et in hanc declivitas. id est debilitas ingenii mel. et pro et tenacitas id est durities vel compas sio eruminarum mearum id est calamitatum mearum sub audi suppetunt. Iz pro et sim impeditus subaudi sic ut id haud facile efficere possit dupli genere id est manerie commentorum hoc est quorundam librorum expiatorum tamen non omnino id est penitus diversorum commentorum dico in quasdam editiones id est compilationes Ari stotelis illius peripateticorum et aliorum philosophorum eas subaudi exponendo ac quasdam et greco in latinis trans ferendo. et pro et iz sim attenuatus. id est viribus exhaustus proprio studio ut sic vir promissis vacare possim: et iz sim corosus. i. attenuatus. et transumptive loquitur. nam corrodere proprie est dentibus dilaniare. cruciatu. id est tormento inhumani id est crudelis regis goitorum scilicet theodorici. et hoc philosophico consolati. id est libro quez de solatione philosophie ediderat perueniente. et pro et iz sim permolitus. id est attenuatus extrema. id est summa perspicacione. id est subtilitate trinitatis. profunde. id est alte quo ad intelligentum. quasi dicat licet omnibus his supra vires ipsiarum nihilominus quam tam vis est inter nos amicis ut nihil tuarum petitionum tibi negare quemadmodum pterea tuis petitionibus acquiescere tentabo. Ceterum Boetius librum suum nominat de scholarium disciplina. unde inter disciplinam et facultatem hoc interest quoniam disciplina a discendo dicitur quod scientiam recipere sonat: quare disciplina in discipulo est. doctrina vero in magistro. facultas autem est scientia vel professio in utroque. disciplina et doctrina in motu sunt facultas in arte. Ceterum circa hoc dicit licet dupli commentorum. Boetius intelligens homines nebuli sibi ipsis fore natos sed amicis et patrie atque communis omnium utilitati. sic nempe diuinus ille Plato arbitramur etenim monuit ut non solum sibi natum se memineret sed patre et suis ut per exigua pars sibi relinquatur. quod proficiens. Boetius ut posteris memoriale quoddam eternum post se relinqueret: nunc in philosophorum libris exponendis. nunc in grecis codicibus et latine nobis coram loquerentur transferendis. nunc etiam in propriis traditione dies noctesque explevit qua in re tanto nisi tanta est lucubratione indies tenebatur ut materiam sue criminacioni daret. Dum enim studio atque exponendorum librorum commentariis reliquisque omnibus que ad hec attinent sedulo vacaret: moris sui existit ut hominum consors et fugeret atque in bibliothecam quam domi prie constituerat refertissimam se reciperet. quas ob res morum suorum emuli ipsi demonibus alloquenter falso criminabantur ad instar magni Socratis. de quo et Apuleius impune opinatus est quod familiarem decim haberet sibi obsequitum de quo et librum edidit quez de deo Socratis intitulauit a qua criminacione se excusans Boetius libro primo de consolatione prosa quarta philosophiam ita alloquitur. Atqui et tu insita nobis omnium rerum mortalium cupidinem de nostri animi sede pellebas et sub tuis oculis sa-

crilegio phas locum esse non erat. inslabas enim auribus cogitationibusque quotidie meis pictagoricum illud. deo non diu seruendum nec conueniebat vilissimorum me presidia spirituum captare quez tu in hanc excellentiam componebas ut consumile deo faceres. hec ille. Ceterum notandum ingenium est interior vis animi quo sepe inuenimus que ab aliis non didicimus dictum quasi intus gemum scilicet a natura. Ceterum eruna. i. miseria inopia calamitas. Et dicitur ab e. et rumen quasi extra rumen. i. cibum sicut erunosis. Item commentum est plurimum studio vel doctrina in mente habitorum in unum collectio et secundum hoc quilibet liber potest dici commentum: sed in nostro usu commentum dicitur liber expiatorius. s. qui deseruit expiationem sententie alicuius libri et non constructioni littere et hoc potest sic diffiniri. Commentum est exppositio verborum invenitum non considerans sed sensum.

Quid enim in gynnasiorum exercitu lucidius est in artificiali et naturali progressione debita cognitio et est virium intelligentie gradualis exhibito. Eloquentie enim partes decenti artificialium et naturalium processu et perspicua intelligentie comprehensione nouimus stabiliri:

Quid enim in gynnasiorum. In hac parte. Boetius designat causam intentionis sue atque suscepit operis. primo enim dicit quod non obstantibus impedimentis tum studiorum atque eruminarum multimodis. se velle iniunctus onus aggredi. posset quis huiusmodi causas sciscitari cui ut satisfaciat causas reddat. Et duo facit nam primo causas sue intentionis atque suscepit operis explicat. secundo causam ipsas confirmat. secunda ibi eloquentie enim. Dicit ergo primo anticipophorizando isto modo. quid enim pro certe. est lucidius id est splendidius qua propter et utilius in exercitu. i. exercitatione gynnasiorum. i. studiorum et transumptive loquitur est debita cognitione in ipso discipulo scientis doctrinis erudiendo in progressionem. i. profectu artificiali. et hoc quo ad artes et doctrinas. et naturali hoc quo ad mores studio conformandos. Alter etiam exponitur ut ad duplum ordinem ista referantur. s. ad ordinem doctrinae quo a communioribus ad specialiora procedatur secundum quem dictum est primo philosophorum: inata nobis via est procedendi a communioribus ad specialiora et ideo dicit artificialium. quod autem subiicit naturalium quo ad ordinem nature dirit quo a specialioribus ad universaliora fit processus. ea enim que nobis signatoria sunt nature notissima esse dicuntur. quo sit ut secundo metaphysice dicitur. Sicut se habet oculus nitiracis ad solis lumen sic se habet intellectus noster ad ea que manifestissima sunt nae. Deinde sequitur in textu. et insuper quod est lucidius in ipso magistrato exhibito. i. subministratio gradualis. i. bene ordinata. virium intelligentie. s. doctrinarum quasi diceret nihil. Et huius rationem subiungens inquit enim pro quis supple nos. Boetius nouimus stabili. i. firmari partes eloquentie in processu. i. ordine atque modo debito naturalium et artificialium. similiter etiam in comprehensione perspicua. i. subtili intelligentia doctrinarum. Ceterum quod intentio Boetii fuit ruditati erudiendorum obuiare atque eos ab ignorantie nebulis ad apicem scientiarum traducere. Ut et modus ordo atque regula in hoc potissimum fore noscuntur iuxta illud. Est ordo summa linea scientis in arte. item Oratius est modus in rebus sunt certi denique fines. Ultra quos citra que nescit consistere rectum. ideo Boetius opus hoc scribendum assumpsit in quo modum atque ordinem tradit quo quisque faciliter in culmen scientiarum eleuatur ibique constitutus splendidus celebris atque gloriatus stabilitur. Ceterum gynnas gynnadiis pugna vel luta dicitur. Et dicitur a gynnos. i. nudus. quia nudi talibus in ludis suerint exerceri. inde hoc gynnasium locus in quo talia quondam siebat et hinc facta transumptione studium scholarium atque magistro rum

rum gynnas dicitur atq; locus studii gymnasium & quan-
doq; ipsum studium dicitur vt in proprio, quia sicut oī
palestra corpus sic i studio animus exercetur, & inde acce-
dit ut omnium pene artium exercitium vel locus exerci-
tii gynnas dicatur vt schola, & vt quidam dicunt gyn-
nasium grece latine exercitium dicitur. Notandum inter
intellectum intelligentiam atq; intelligibilitatem hoc in-
terest. Nam intellectus proprie vis anime est comprehen-
sua incorporearum substantiarum formis subtractarum
vel formarum circa eas. Intelligentia vō vis est anime q̄
aspirat vt aliquid circa diuinam substantiam comprehe-
dat. Intelligibilitas vō vis quedam est anime omnium
formarum in quadam simplicitate complicatiua absq; ordine naturali vel temporali & tali modo solus de⁹ com-
prehendit res quia eas omnes vno intuitu absq; successio-
ne dicitur comprehendere.

CIn primis ergo prima. s. puerorū oblectame-
ta sunt prelibāda. Secūdo videlicet qualr adul-
torum elatio magistratui subiicienda sit & disci-
pline connectanda. Tertio de eorum elatione
reprimenda exemplorum cōmēdatione distin-
cte exponendo. Quarto de, scholariam sagaci
provisiōe eorumq; graduali statione. Quinto q̄
liter scholarium venerabilis ac sincera deuotio
ad magisterium proferenda sit. Serto de magi-
strantium normatinaq; divisione statuq; erga
subditos modoq; docendi precognito

CIn primis r̄c. Hec est secunda pars principallis. huīus
probemii in qua postq; intentionem suaz atq; intentionis
sue causam explicuit. nunc ordinem suscepti operis & quis
quid in toto libri processu. peragendum sit luculenter insi-
nuat. Et diuidit hec pars in se partes. In prima mōstrat
quid in primo capitulo pertractandum sit. In secunda qd
in secundo & sic de singulis. secūda ibi. secūdo v3. tertia ibi
tertio de eorū. quarta ibi. quarto de scholariu3. qnta ibi
qnto qualiter. sexta ibi. sexto de magistratū. r̄c. Et di-
cit q̄ in primis. i. in primo capitulo oblectamina alias ē oble-
ctamenta. i. documenta leuia puerorū sunt prelibanda. i. p̄
tractanda vel p̄mittenda. Et rōnem huīus ponit Albert⁹
super illo prīni libri phisicorum cum dicitur q̄ pueri p̄s-
mo appellāt omnes viros patres r̄c. qm̄ ipsi pueri cerebrū
hūt humidum ac frigidum sic q̄ rerum sensibilium diffe-
rentias minime capere possunt. sed cum cerebrū in eis
magis exsiccatur tunc in eis cognitio magis erit nota q̄re
a facilioribus & leditoribus inchoandum erit ordine ipso
doctrine & transeundum ad vissimiliora & ad specialiora.
hec enim via nobis innata est primo phisicorum secundo vō
videbit hoc est in scđo cplō qualiter elatio. i. superbia adul-
torum id est etate iam maturorum est subiicienda. i. suppo-
nenda magistratui & cōnectanda. i. coniungenda discipli-
ne. Elatio nempe atq; superbia discipulum nullo modo
studere permitit: cum sapiens dicat. In maluolam aiam
non introibit spiritus sapientie. & hic in tertio capitulo do-
cetur de reprimenda. i. corrigenda elatione eorū. i. adulto-
rum & hos exponendo distincte. i. succinte cōmēdatione
exemplorum ad propositum comprobandum. quarto autē
capitulo supple tractabitur de sagaci. i. prouida prouisione.
i. rerum exteriorum sine quibus difficulter philosophari
contingit pp. quod & sacerdotes in egypto vt. Aristo. in
metaphysicis testatus est acquisitiis rebus necessariis p̄
pter admirari primo incepert philosophari. Quinto
supple capitulo determinabitur qualiter venerabilis. i. ho-
norabilis ac sincera. i. pura. deuotio. i. intentio scholariu3
est preferēda. i. exhibenda vel offerenda ad magisterium.
Serto. i. vi. capitulo tractabitur de norma magistrantū
q̄ pro & trina divisione. i. partitione magistrorum. qz pro

7. de statu ipsorum circa subditos. & hoc p̄cognito. i. p̄sc-
to modo docendi. i. informandi. C Nota sagat omnis ge-
neris idem est quod ingeniosus prouidus astutus & presci-
tus futurorum. inde sagacitas. Item sincerus sincera fin-
cerum vel sinceris in eodem sensu. i. sine cera. s. purus cō-
stans mundus sine vitio vel labe & producit e. vnde Ora-
tius in ep̄lis in fine secunde ep̄stole. Sincerus nisi sit vas
quodcumq; infundis acescit. Item Virgilius in moreto.
subcidit sincera foramibusq; liq̄. emūdata ceres & cetera

CHec autem ad intelligentie cognitionem susce-
pimus peragenda pristinum modū tractandi se-
re omittentes: nunquā leuiori stilo perusū: qm̄ in
maiori parte pro rudibus informandis est execu-
tio & tanto lenior dilucidandi debet esse trāslatio

CHec autem ad intelligentie cognitionem. Hec est tertia
pars principalis. huīus probemii in qua Boetius modū
pcedendi in hoc libro p̄mitit. Et diuidit in duas partes
In prima facit quod dc̄m est. In secunda causam dicti as-
signat secunda ibi. Qm̄ in maiori r̄c. Et dicit sic. autem
pro certo nos Boetius suscepim⁹ hec supradicta. peragē-
da. i. perficienda ad cōmēdationem intelligentie. nos in
quam omittentes fere. i. totaliter modum pristinum. i. per
nos obseruari solitum. tractandi. i. scribendi. nūq;. i. nul-
lo xpe. perusū leuiori. i. planiori stilo. i. modo scribendi. qm̄
& hic causam dicti assignat. qz executio subaudi presentis
operis pro maiori parte est pro rudibus. i. indoctis. infor-
mandis. i. instruendis quo calle ad scientiarum apicez va-
leant pertingere. subaudi capropter hec translatio alia lit-
era habet transactio dilucidandi. i. declarandi hanc se-
mitam atq; calle erit tanto leuior. i. planior. C Notandum
in littera cōstitut̄ color rhetoricus qui vocat lepos
Et est ad aliquam singularez personam per verbum plus
ralis numeri causa hencris vel ornatus facta locutio: ve
Cicerō scribit. nos Boetius suscepimus hec peragenda

CSinit probemium.

CSequitur tractatus. Capl. i.

Am aut̄ indiscreti & impotentis septen-
nis infātia ducitur ad imbuendum: ca-
uendum est: ne membrorum indecens-
it dispositio vt pote integrali: et ae-
ris intemperies vt pote cōstringentis hyemis ob-
tusitas: & comburentis estatis profunditas peri-
culi generet incrementum.

CUm indiscreti r̄c. finito p̄hemio consequē-
tē incipit tractatus. In quo ea que in p̄hemio
p̄gēda promiserat: nūc ordinate erexit. Et
diuidit totus tractat⁹ in. vi. capla. in quoꝝ pri-
mo ostendit q̄ manerie rudes atq; indiscreti ad
discendum introducant. In secundo q̄uo scholares ipsi
magistratui subiiciant. In tertio q̄uo elatoꝝ superbia cō-
pescat. In quarto. q̄liter scholaribus ipsis per res exterio-
res quaz fortuna est dñia sagaciter prouideat. In quinto
qualiter scholarium sincera deuotio ad magisterii celsitu-
dinem subuehat. In sexto magistrantium norma plenius
edoceat. scđm ibi. Cisis aut̄ scolarium rudimentis. tertius
ibi. Cum aut̄ discipulus. quartum ibi. Oia siquidē. quidē
ibi. Cū ad magistratus. sextū ibi. Expeditus aut̄ his. & hec
totius tractatus cōpetentior cōfiteat fore diuisio. Constat
enim Boetij ism̄ in probemio hoc ordine diuisisse q̄z uis
pleriq; existant qui totalem ipsum librum tribus partib⁹
arbitrentur partiendū. Capitulum autē primum quod ē
de primeua rudium atq; indiscretorū introductiōe ē duas
partes diuidit. In quaruz p̄ma de his q̄ circa exteriora
introducenda videlicet circa corpus atq; corpori adiacen-
tia attenātur tractatur. In secunda vō de his q̄ circa alia
atq; anūnum exortantia & souentia vt sunt doctrine & sciē-

Capitulum

tie edocetur, secunda ibi. In prima sig. **P**rima harum adhuc in duas. In Prima determinatur de his que circa corpus introducendum attendenda sūt priusq; doctrina mancipetur. In secunda que circa corpus ipsius attendenda sunt pertractatur postquam doctrina nouiter mancipatus existit, secunda ibi. Libariorum autem. **P**rima q; rum adhuc in duas. In prima facit quod dcm est. Secunda hoc ipsum exemplis confirmat, secunda ibi. Legitur. **P**rima harum iterum in duas, nam primo declarat illa que circa corporis introducendi membra cauenda sunt, secundo que circa introductio ips. secunda ibi. Et ne tē poris intemperies. Dicit ergo Boetius primo q; cum in fantia. i. pueritia septembris. i. septem annorum. i. bac etae et infantia finit ac pueritia incipit, indiscreti. i. indiscreti. i. potentis subaudi virium corporis, ducit ad imbuendum. i. erudiendum, cauendum. i. propiciendum est ne dispositio subaudi naturalis membrorum supple corporis infantilis integralium. i. integrantium ut pote manuum et pedum. similiter et aliorum membrorum sit indecens. i. incomposita imperfecta disproportionata aut naturalia turpis, et subaudi cauendum est cum indiscretus ille ad imbuendum ducitur ne intemperies. i. disproportionatio ratione qualitatū dominantius temporis ut pote sicut obtusitas. i. duricel byemis constringentis propter excessivum frigus cuius natura est præfringere in homogeniis, vel profunditas. i. excessus estatis comburenti, pp caloris excellentiam generes incrementum. id est augmentum periculi subaudi ipsi introducendo. hec enim ipsa nisi cautius prudenter magna quidem incrementa pueri puerili adducunt teneritati. **C**otandum in hoc q; dicit Boetius septembris infantes. i. intelligere facit pueros ipsos in fantia litteris maci pandos. Etas ipsa ad hoc apta tunc est qm parum adhuc videris: quare omnia sibi noua, novarumq; rerum audiad, et quicquid audiat admiret dubitet ac interroget, sicq; post hac mentis sumpto robore quod noua testa ceperat retineat firmius clariusq; intelligat, hac nempe etate ut tangit Quintilianus lib. primo institutionum quicq; concipitur facilius radicat. **V**ni varro in sententiis. Sapiunt vala quicq; prius acceperunt, sic inquit est de infanticibus et Augustinus libro confessionum primo de seipso lamentabilius facetur iuuentutem ludis et non studiis semper ex posuisse, in scolas inquit datus sum ut litteras discerez in quibus quid utilitatis esset ignorabam miser: sed lude re delectabar. Et est infantes ipsa prima etatum hominis que septembris durat a quo inchoans pueritia quasi pura ad gignendum minime apta in quatuordecimum excurrat annum a quo odolecentia adulta ad gignendum apta que in vicecum octauum prorogatur annum, a quo iuuentus incipit usq; in quinquagesimum annum ptena: et ab hoc senioris etas quam greci ptytem vocant summa originem in senectam hoc est septuagesimum annum progreder q; nullo annoq; numero perficit sed p' qnq; illas etates qmque vite superest ipsi in labore atq; dolore deputatur.

Cotandum q; Boetius dicit summopere cauendum ne litteris imbuendus membrorum disproportiones habeat, hec enim membrorum inepta monstruositas monstrum in anima iudicare necesse est uti Philemon. Dalemo. Lorus. Aristoteles et alii multi plurimi retulerunt. qm anime ipse sequuntur corpora et secundum se non sunt impassibilis a corporum motibus: et hoc manifestum fit valde in ebrietatibus et exigitudinibus, multum namq; anime mutante videntur a passionibus corporeis et quo et illud vulgare sumpsit exordiu. Rusticus in corpore rusticus et in anima. Cum enim membrorum figura et habitudo, et generetur et nutriantur ex sanguine. Similiter quoq; et spiritus qui vehicula sunt virtutum ale ex hysore sanguinis generantur. qm est ut ex ipsa membrorum habitudine inclinatiq; passionum cognoscantur ipsamq; animam vectam in multis motum sui vectoris sequatur, pp quod sapiens ptolomeus dixit q; diuinā melius et verius pronunciat accipiens in

dicius a stellis secundis secundas vocas stellas figuras et accidentia inveneta in rebus phisicis que a superioribus impressa sunt, hoc enim iam impressum scimus materie quare pro certo pronunciamus totum ad accidentia illa esse in clinatum: quo sit ut molles quidem carne aptos mente dicimus distortumq; vultum sequit distortionis morum. **C**otandum circa hoc q; dicit. Et ne temporis intemperies et. sicuti docet Avicenna secunda sen. primi canonis capitulo quarto summe prime qd est de iudicis temporum et eoz mutationibus omne tempus qui complectionem hz sanā propriae est ei conveniens, cu autē infantū complexio calore fere temperato et humiditate fere superflua existat ut eodem canone sen. i. doctrine prime. caplo. z. conveniens est ut ipso imbuendo proportionale tempus sue eligatur natura, b aut inter quattuor anni tempora ver est a puncto equinoctiali incipiens usq; quo in mediū thauri deueniens estate mutetur. Est enim in terris tempus hoc temperatus qm non tm necessē sunt res calefacientes pp frigus ut sit inde multum curandum nego euentatio pp calorem, et in ipso quidem est principiū frondēdi arbores et eius tempus est tempus apud medicos inter equalitatem vernalē eris aut ante ipsam aut post ipsam parum donec sol sit in medio thauri qm apud astronomos in estiuum tropicum prossus extenda post qd tempus temperie vicinus Autunus est, reliqua autem duo tempora aut excessivo frigore aut habundanti calore intemperie sunt subiecta, quo fieri imbecillis infantes aut vere aut autūno plus tamen vere litteris dūtarat mancipetur.

Clegit enim thymothei filium lepra icumbente castrum loripedem gibbo tumente doctrine mancipatum plebeiam extitisse abiectionem suorumq; sociorum detractionem ridiculosam. Similiter pretoris suburbani filium canicula instigante litteris vidimus mancipatum. Eū autem solita non gauderet umbrella propria virtute destitutus histerie pena pmollitus vitalibus tādē spiritibus attenuatus lymphatico morbo occubuit. Ecce quantum difficultatis membrorum indecens in dispositio et aeris intemperies teneritati puerili contulerunt.

Clegitur enim timothei filium. In hac parte Boeti⁹ supradicta exemplo corroborat, qualiter sc̄z minima supiorum obseratio magni periculi dederat incrementū. Et dividitur in duas partes fm q; ponit duo exempla. In prima enim ponit exemplum quo ad corporis membra. In secunda vero quo ad temporis intemperiem evitandam. Et secunda pars incipit ibi. Similiter pectoris. Et dicit sic enim pro certe legi supple in exemplo filium thymothei castrum, i. testiculis erutū, et hoc incumbente, i. iminente lepra illo morbo, loripedem, i. claudum vel pede tortum, qz p: tumete gibbo, i. struma in dorso, mancipatum, i. traditu doctrina extitisse abiectionem, i. despectione plebeiam, i. plebis: qz p: et, detractione, i. substanationem ridiculosam sociorum suorum, Similiter supple alio exemplo vidimus filium pectoris, i. prepositi suburbani mancipatum litteris canicula illa stella litigata, i. surēte, aut p certe cum subaudi ille pectoris filiolus no gaudenter, i. frueret, solita umbra, i. consueta umbra, ipse deslititus, i. derelictus propria virtute, qz pro et pmollitus, i. afflictus, pena id est morbo histerie, tandem, i. finaliter, attenuat, i. cōsūptus spiritibus vitalibus, occubuit, i. vitaz clausit morbo lymphatico, i. aquatrico qui est idropis, et reliqui ecce, i. vide quam difficultatis indispositio membrorum supple in thymothei filio et intemperies aeris subaudi in pectoris filio contulerunt teneritati puerili, id est ille namq; abiectione plebis extitit hic vero infirmitatibus dsem vite sue miserabiliter clausit

clausit. **C**lota circa hoc quod dicitur canicula. Duplex in celo canis est maior et minor. Maior alio nomine dicitur Sirius et habet in forma stellas. id est extra vobis. Minor anticanis nominatur stellarum. **L**um vero sol canem maiorem intrat calor duplicatur et exigitudines in humanis corporibus generantur quibus ad exitum multi perirent et ab hoc cane dies caniculares dicti sunt. Et de hoc Persius inquit. iam siccata canicula messes excoquuntur. et in hunc canem licentia poetica fingitur hicar caniculam fuisse mutatam. **C**lota nondum quod lepra est morbus consimilis corrupcis figuram et formam et compositionem membrorum et sic finaliter ipsum continuum soluens pueriens ex materia melancolica dispersa per totum corpus. Et hec autem introditur ab vetero aut post. Si ab vetero hoc est quod generatus est type menstruorum aut quod filius est leprosus: aut quod leprosus concubuit cum muliere pugnante. Si post veterum hoc propter esse: quia aut aer est malus et corruptus pestilentialis aut continuavit cibaria melancolica. scilicet lentes et alia legumina et carnes melancolicas ut vulpes vrsi et apri et cetera. **C**lota nondum quod Itericia est universalis defecatio cutis sicuti morphaea est defecatio cutis maculosa. sed tamen differunt in hoc quod morphaea est pro errore tertie digestive: hec tertia pro errore secunde. Et sunt tres eius species. scilicet citrina viridis et nigra. et hunc morbum frequenter ydopis sequitur quod est error virtutis vnitiae in toto corpore sequens mutationem virtutis digestive in epate. et ita ydopis est error virtutis digestive in epate. Itē loripes. id est claudus habens pedem tortum ad loris similitudinem vel habens pedem ligneum loris alligatum de quo Juuenalis loripedem recte deridet ethiopem albem. Item gibbus. id est struma sive iterest. nam struma in pectori est: gibbus in dorso vni Juuenalis. strumosus. atque vetero parvus gibbosus tumetetur.

Clibiorum autem mediocris sit facultas.
Potus autem sit tenuis eiusdemque parcitas.
Vestium autem similiter absit penuria.

Clibiorum autem. In hac parte Boetius tractat de his que circa iam nouiter introductum respicienda sunt. scilicet debita ciborum potus atque vestimentorum subministratio et huius in generali. In tertio autem capitulo magis specialius. et dicit autem pro certe facultas ciborum sit mediocris. scilicet ne quod abundans neque deficiens. potus autem tenuis supple sit. quod propter et parcitas. scilicet modicitas eius et penuria. id est carexia vestium absit. **C**lota nondum quod natura propter se non est sufficiens ad speculum sed oportet cibum et potum et reliquum simulatum preexistere. sed hec nullo modo excessiva eis natura modicis minimisque contenta sit libro secundo de consolatione philosophie prosa quinta. Tolleranda ergo fames est ut inquit Seneca. id est epistola quam tollerauerunt quodam in obsidione exemplo maiorum nostrorum quod terras lustrabant ac maria non ut multum vini preciosiusque cibus fauces eorum transiret sed soli contemplationi dediti maluerunt potius comedere ut viuerentur quam vivere ut comederent. Tamen rannides enim atque subversiones urbium bellaque vel hostilia vel ciuilia ut Hieronymus in epistolis testatur non pro simplici victu olerum pomorumque eructari. Diogenes afferuit sed pro carnibus epularumque deliciis legamus prodecessorum liberos antiquorumque volumina Dicearchi etenim Josephi. Euboli. reliquorumque pene omnium quod historiam scribunt et mil' aliud reperiemus quam vobis cibis et his mediocriter veteres illos ob studium vicitasse eruplam quoque atque delicias veluti contemplationum impedimenta penitus evitasse. ipse enim delicie mente humi deum ciunt atque eam corporeis neribus retentam ne in apice contemplationis eleveret impediunt. Modello autem viciuum econuerso. quo sit ut Juuenalis graculum esurientem in celum eleuet. Persius quoque flaccus. Sitacum placas corvosque nostra inquit verba conari. dicit Juuenalis de graculo. Graculus esuriens si in celum iussus ibit. et item de reliquis Persius. Quis expeditus pfitaco suum cibet. Coruos quis olim suum coquauit salutare. Nicas

quod docuit nostra verba conari. Magister artis ingeniosus largitor Veneris negatas artifex sequi voces.

Con primis igitur figurarum elementa representantium imprimenta est dilectio. coniungenda rumque litterarum non parum artificiosa coniunctio. Nec tali laborioso certamini multum est insistendum: nec cito ut Seruio placet abeundum. quoniam si visus est in multis promptior: in aliis reperitur tunc et habilius.

Con primis et ceteris hec est secunda pars principalis huius primi capituli in qua Boetius tractat de his specialiter quod circa erudiendi animorum versatibus atque cum exornant fontibusque utri sunt doctrine et scientie quibus ipsi rudes iam primum litteris micipati sunt erudiendi. Et dividitur hec secunda pars in tres partes. In quarum prima ostendit in quibus ipsi rudes primitus sunt imbuendi. In secunda in quibus secundo ibi. Completo. In tertia in quibus tertio. ibi. Ut sis autem levitatem. Prima harum adhuc in duas presubdividitur. In prima ostendit quoniam rudes primi in grammatica imbuantur poesi et rhetorica. In secunda cautela circa hoc subministratur. ibi cauendum. Prima itaque in duas nam primo ostendit quoniam in grammatica erudiantur. sed quoniam in poesi et rhetorica. ibi Seneca tradidit. Prima adhuc in duas. nam primo facit quod dicitur est quo ad principia grammaticae elementa sed quo ad secundaria fundamenta. ibi. Secundum laboriosum. Prima itaque in duas. primo facit quod dicitur est. secundo tempus circa hoc statuit quo huiusmodi eruditio sit inmorandum. ibi. Nec tali laborioso. Et dicit primo Boetius quod dilectio figurarum representantium elementa. id est litteras est imprimenta rudibus in primis. id est in principio. quod propter coniunctio. id est combinatio coniungendarum subaudi litterarum ad syllabas et dictiones faciendas: coniunctio in qua artificiosa non parum. id est multum et tangitur ibi libertate. deinde tempus quo huic sit inmorandum studio adicit dicens. Nec est insistendum. id est immo randum multum tali laborioso certamini. id est studio. nec est ab eundum. id est recendendum cito. ut Seruio illi magistro placet et est parentesis. quoniam subaudi si puer visus fuerit propior sedest potentior et frequenti supradictorum usu in multis sedest multo tunc reperitur habilius in aliis scientiis subaudi altioribus. **C**lota nondum quod Boetius dicit rudes primum in grammatica imbuendos et ratio huius est quoniam ut vult Alforabius ipsa grammatica mater est aliarum artium quae a litteris nomen accepit. Dicitur enim grammatica a grama quod est littera et icos scientia. ipsa enim est qua conceptus humani demum cuncte doctrine aptius liberiusque significantur. hanc necessitas adiuvenit. cum enim ante eius inuentionem homines inordinate atque pro libito et sine arte loquerentur euenebat ut minus bene conceptus suos et primere: sed et minus apte intelligere valerent. quo siebat ut tardius ac difficilius scientias tradere possent. qua de re curauerunt sapientes has incommunitates tollere: tradideruntque artificiosum loquendi modum uniformem ac congruum ut oes conceptus humani demum cuncte doctrine per eandem artem liberi significarentur et adiscerentur. **C**lota nondum quod boe. vocat omnes litteras elementa et non incongrue. sicut enim ipsa elementa principia sunt omnium elementorum: sic ies primaria sunt omnium dictionum et exinde orationum. quo sit ut sicut ex diversa commixtione elementorum diuersae sint elementorum species. sic quoque ex diversa combinatione litterarum diuersa sint vocum dictionum et orationum representatione. Et has litteras multiplici manerie fore noscimus quasdam enim hebreas: alias caldeas: alias egyptias: alias grecas: alias latinas. hebrearum litterarum quae primus ut dicunt inuentor erat moyses: et sunt numero. 22. Siriorum autem et caldeorum hebreis litteris numero et sono concordantes solis characteribus differentes litteras. Abraam inuenis se creditur. Egyptiorum vero litteras. Iis regia Inachi. si

Capitulum

lia de grecia veniens in egyptum reperit et egyptis tradidit. Literarum autem grecarum usum primum fenices repierunt. unde Lucan². fenices primi fame non credit ausi. Mensuram rudibus vocemque signare figuris. Sed eadem Agenoris filius grecas litteras ex fenice. i.e. attulit in greciam. quibus Ipmades in troiano bello tres adiecit. post quem Simonides artificialis memorie inventor tres alias addidit. Latinas vero litteras. ut resert Isidorus cui in his maior est acutoritas. Carmelis nympha prior Italicas tradidit verum. i.e. litteras solum exhibuit que sunt. a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. r. s. t. v. Postmodum autem. h. littera pro nota aspirationis addita est. litteram etiam. q. in progressu temporis latini invenerunt loco cuius veteres. c. scribabant. rursum Salustius ludi magister primo. k. adiunxit loco cuius veteres. c. scribabant atque. q. Insuper ex tempore Augusti. zo. littera adiuncta est. et postremo eiusdem Augusti tempore latini a grecis duas litteras mutuavunt. s. y. z. pp. nomina greca melius scribendu² quod ob² adonatis latinu² ydioma. zz. litteris integrari manifestuz est.

Secunduz laboriosi certaminis stat edificiaz i. Idrobi Didimic² traditib²: nec non alioru² philosophor² quos venerabilis commendat auctoritas. Animaduertendum est at in huiusmodi ut fideli resolutio² subiaceat lata traditio: et adiscens idioma verbo tenus explicatum sit. fundame²ti enim tenacitatem in his oportet consistere.

Secundum liborio². In hac parte ostendit quibus debent rudes informari post prima grammaticae elementa atque elementorum combinationes. Et duo facit. nam primo facit quod dictum est. sed circa hoc eruditio² huiusmodi modum tempusque decernit. ibi animaduertendum. Et dicit secundum edificium bene quidem edificium similitudine quam dictum. nam sicuti sapiens architector domum considerandam ex minimis fundamentalibus partibus ordinante integrat. sic et magister ipse crudelium ipsum singulis doctrinarum particulis fundamentoque atque base integrare debet. illud ergo secundum edificium laboriosi certaminis. i.e. studii huius stat. i. firmatur in traditionib². i.e. scriptis. p. bi. q. p. et didimi horum grammaticorum et aliorum. s. grammaticorum quos auctoritas venerabilis commendat. Tunc modum in huiusmodi traditionibus obseruandu² ostendit. dicit. Lecture animaduertendum. i.e. considerandum est. in huiusmodi traditionibus statim memoratis et latina traditio subiaceat. i.e. correspondat fideli resolutioni. i.e. expositioni et declarationi. vt. i. ignota per ignorantia vel uniuersitate pro reliquo non interponatur. Et aduertendum est ut ydioma. i.e. loquendi pretreas adiscensis sit explicatus. i.e. declaratum verbo tenus. i.e. de ybo ad verbū. enim pro qua tenacitate. i.e. firmitate fundamenti. s. grammaticae: et per omnia omnia aliarum opozet. i.e. oportunitate est possistere in his. s. superiorib² traditionib² quae dicuntur. cu² hec ita sint oportuni² ut hec fideliter et clare doceantur. **C**Notandum quod nostre grammaticae plures fuerunt scriptores sicut Donatus cuius magister Didimus fuisse dicit in littera positus. Priscianus. Claro. et Qui tillanus et reliq² multiplurimi. inter quos potest numerari Ennius qui metra compositus primus. cui successorum Anathet. Sapho. Archilochus. Simonides. calostonicus. Asclepius et multi alii quos longu² enarrare solet. hinc scripta et si non oia tamen aliqua leviora post prima elementa videnda sunt.

Nec mestruoso saltu phebes abeundu² est: nec solari cursu tunc confirmandum: sed expleto mercurii iter uallo eodemque fere duplicato diligenter imorandum.

Diligentia non. cuiuslibet opis obtusitas pmollif.

Nec menstruoso. Hic subdit quanto tpe in hoc secundo adiscendi ordine imorandum sit. et dicit nec est abeunduz. i.e. recedendum subaudi a studio et certamine predictarum tra-

ditionu² menstruoso. i.e. defectuoso saltu. i.e. cursu lune quod eius mense compleetur. Nec est imorandum tunc. i.e. solumento cursu solari. i.e. anno. per annum enim motus solis perficitur. sed imorandum diligenter expleto. i.e. completo vel toto inter uallo. i.e. motu mercurii illius planete: et non unico sed eodemque intervallo duplicato fere. i.e. quasi. et quia mercurius annis duabus cursum suum perficit quibus duplatis quantum efficiuntur: liquet quatenus superioribus doctoz traditionibus quattuor annis diligenter sit imorandum. Diligenter in qua quod obtusitas. i.e. hebetudo cuiuslibet operis pagē di permollitur. i.e. facilitat diligentia. C Notandum iesim probat octauo politico² utile et commendabile sit participare aliqui liberales artes atque mathematicas quaz vobis ordinatur ad exercitiaz excellentiaz doctrinaz usque ad certum terminum. tunc continet et assidue exercere se in eis usque ad quacunque professionem nonnucque nocivum est: quod continet consideratio in illis retrahit aut simpliciter aut pro pte ab vobis virtutis moralis. quare est statutus terminus quo ipsiis et eorum cuiuslibet erit imorandum. C Notandum sicut sa pluries philosophicis atque mathematicis probatū est: corpora ipsa fiderea tam planetarū orbūz quod octauī celi quod Arist. prius in mobile arbitratu² est. lumen atque claritatem a sole recipere. ipse enim est fons luminis ut corporis sui testis亮: mensitas: qua terram ut Nibolomeus docuit ceteris series excedit. sicut in eo virtus est vnitissima quod corporis sui probat compactio. sicut quoque in eo lux est diffusio² quod sua in medio orbūz ostendit situatio. veritatem in modo receptionis lucis huiusmodi inter corpora est differentia. Nam alia quodcum in profundo recipiunt: ut sunt corpora transparentia et diafonica: sicuti sunt fere omnia stellarum corpora. Alia in superficie tunc vni sunt corpora opaca: quorum numero luna est. quocunque tunc modo sunt necesse est ut radiorum lucis proiec²ti sunt obiecta. et quanto magis ab his in radios projectione elongantur: tanto magis ab ipsa luce deficitur quo sit ut lunā solū mestrua. i.e. defectuosa littera corpora celestia consideremus tā quo ad nos quod quo ad rel veritatem. quo ad veritatem quodcum cum terre diametralis interpositio ne radiis lucis illuminat ipsam obnubilat quod in eclipsi manifestum est. quo ad nos autem eis noua nobis reuoluunt. tempus quoque revolutionis huius veteres mensuram nos auerunt a mene quod defectum sonat. hinc menstruosam lunam dicimus quasi mense quolibet defectuosa. Volens itaque Boetius certum terminum in grammaticae rudimentis adiscendis constitutere dicit: non fore abeundu² a studio hoc lunari revolutione lune quam mestruosa dicitur. s. mense defectuosa. nec solari cursu hoc est anno. sol enim vni astrologis considerationibus iam dudu² demonstratum est die quolibet. 59. minutis. et 8. secundis in zodiaco fere graduatur. quod per 360. zodiaci. gradus constituunt et his. i.e. signis integratur. quare manifestum est sole totū zodiacū. 365. diebus quod annū efficiunt indubie perigrare. neque etiam illo spacio ab hoc certamine abeundu² Boetius statuit sed imorandum est quattuor annis quos per mercurii motu explicavit.

Senece traditio. Inpletio Lucani. Virgilii. p. liritas. et Statii urbanitas. dura flacci translatio durior Persii editio. Martiani non indigna lessio. Masonis discretio sunt indaganda memorialibus celule commendanda.

Senece traditio. Lucani Inpletio. In hac parte Boeti ostendit quibus doctoz traditionibus post superius memoratas doctrinas rudes ipsi sunt imbuendi. Et dividit in duas partes. In prima dicit quod post supradicta in poetaz traditionibus in quod major pars grammaticae constituta est ipsi rudes erudiantur. In secunda quatenus in rhetorica institutis que poettie coniunctissima videntur postea continentur. sibi. Lectoz ait. Et dicit hinc. i.e. post supradicta sunt indaganda. i.e. perquisienda hec. i.e. Senece traditio. editio.

editio. Lucani inexpletio. qm̄ anteq̄z librum suu p̄ficeret morte preuentus est. Virgilii prolixitas scilicet in scribendo statii urbanitas. i. curiositas, semper enim rerū urbanarū scriptor extitit. Flacci. s. Orationi dura translatio q̄r vittorius reprobensua. Persii flacci editio durior subaudi q̄z horati tā stilo q̄z vittorius reprehensione. Martiani lesio. i. reprehensio non indigna uno digna. Masonis supple. Qui dīi discretio. hec omnia indaganda sunt atq̄z cōmendanda. i. imprimēda cellule memoriali. i. memoratue. C No tandem licet ars ipsa poetica inter scēnicas computetur. atq̄z Plato poetas a ciuitate expelli iubaret eo q̄ dicebat eos virtutū inūnicios in quo eum Tullius libro secundū tusculanay qm̄ cōmendat: nihilominus utiles est si fini debito initat atq̄z v̄su licto ererceatur. adīscit nepe in ipsa verba valde vittia. Augustino lib. primo confessionum teste. sententias grauiissimis reserta ipsius etiā studia iuuentute agunt: sc̄necutem oblectant. secūdas res ornant: aduersis perfugium ac solatium p̄bent: delectant domi: non impeditur foris: pernoctant nobiscum: peregrinantur: rusticantur: nec mirum cū & dem ocritus tradidit bonos poetas diuino quodam spiritu inflammari et quo cecinisse. Quidius. Est deus in nobis: sunt & cōmertia celi. Sedibus ethereis spiritus ille venit. Ista etiam poesis rhetorice eloquentie maximū prestat additamētū qua re & rhetorice cōiunctissima est atq̄z pene germana. Est. n: vt iquit cicero finitimus oratorum poeta: numeris astrictior paulo. verborum aut̄ licentia liberior. multis vō ornatis generibus socius ac pene par. Cum ergo omnia hec poetriā afferre Boetius ipse agnoscet hortatur ut malorum vestigia sequentes rudes ipsi poetas summopere amplectentur & hos maxime quos in terro commemorat inter quos Mantuanus vates Virgilii tanto excusat ut optimus poetarum dici mereretur.

C Leterorumqz philosophorū prout ingenii suppetit capacitas non sub silentio est pretereunda moralitas: vt sic sententiosa dictaminis vigeat se rectitas: & metroz floreat iucūditas. O q̄z Tullii venerabilis facūdia sumis desiderius ē collocāda.

C Leterorū aut̄ phoz. In hac parte Boetius ostendit qm̄ post grāmaticā atq̄z poesim rudes in rhetorica sint erudiendi. Et dividit in duo. nam primo facit quod dictum est secundū anthonomasice circa. M. Tullii ciceronis facundiam versandum statuit. ibi. O quantum. & dicit. Triaz ceterorum phoz moralitas non est preterēda sub silentio. Imo est totis nūibis ampleranda: & hoc quantum capacitas. i. valentia ingenii ipsius erudiendi suppetit. vt sic serenitas. i. splendor dictaminis vigeat sententiosa. i. plena phoz sententia atq̄z iocūditas metrorū floreat. & id subdit. O q̄z facundia venerabilis Tullii ē collocāda sumis desideriis. qm̄ sicuti Aristo. inter phoz. inter poetas Virgiliū sic quoqz ipse marcus Licero iter oratores excusat. Moñadū circa hoc q̄ dicit ut sic dictaminis sententiosa. i. Cicerō ipse & reliqui qui rhetorica docuere fassi sunt eloquentiam sine sapientia obesse plurimū & prodeste nūq̄z: sapientia vō sine eloquentia plurimū p̄fuisse. hoc iniquum arbitrantes eloquentiam nō debere indicari atq̄z laudari verbō solo splendore sed b̄m grauiissimas sententias a vera sapientia sapienter elicitas. Nam ergo substātie vel virtutis aut solide pulchritudinis orationi afferre videt qui solum rhetorice & eloquentie vacat. veluti qui nuda ex aliena preciosaq̄ materia verba ligat. qua de re. Marcus cicerō in eo libro q̄ē de oratore ad quintū ff̄ez edidit & ipse Quintilianus cū de institutione oratoria ageret raz aut nullum fatentur optimū cē ea etate oratorē cui⁹ rei assentū nō insulsum causam. nā oratorē in omni sapiente genere p̄suadere oportet: vt sic que alibi didicis cū splendore dicēdi p̄ferat & bene quidem. quo enim pacto in sacris litteris p̄suadebit qui eas nūquā legit. aut q̄s in naturalib⁹ Ari-

stotele reliquosq̄ philosophos non viderit. certe nūllo. Coniungenda est ergo sapientia cum dictamine vt sic qd̄ in aliena doctrina concipiē sub decore rhetorico p̄ferat. C Lauendum autem in huiusmodi ne coniungat vt Iotario contingebat. ipse enim triginta annis ignorantiam suam predictorum philosophorum in gynnasitis tradidit imbuendam. Cum vero dies vt p̄cesset mediocribus aduenisset: cuius v̄to esse Eneas dubitasse se diutius asserebat quem in emistigiorum Virgilii serenitate iuensis set. Requisitusqz a quodam suorum discipulorū qualiter primam huius dictionis syllabam magister vertere versu posset: respondit absurdū et tanti nominis primam syllabam abbreviari sed potius acuto accentu pronunciari. Ecce quantū dure ceruicis obtusitas pdidit tēporis et expēse. C Lauendū aut̄ est rc. In hac pte Boetius cauelam circa omnia predicta subiungit iuuēs p̄ ea superioribus doctrinis ardue diligenter atq̄z cum profectu iuigilandum. Et tria facit p̄ ipm inconueniens precauendū ostendit. sed p̄dicta epilogat cōcludendo ibi. Ecce quantū rc. Et dicit cauedū est aut̄ in superioribus traditionibus & circa eas adipiscendas ne id cōtingat alicui qd̄ contigit. i. euenit Iotario sic dicto. ipse enīz sc̄z Iotarius tradidit ignorantia suā imbuendā idest erudiendā gynnasitis. idest studiis p̄dictorum phoz subaudi tam grāmaticoz & poetaz & rhetorū. 30. annis. i. spacio. 30. annoz. Lū vō dies vt p̄cesset scolarib⁹ mediocribus subaudiē eos erudiēdo aduenisset: sc̄z posteri pluri studiū. 30. annoz asserebat. i. affirmabat se dubitas. se diutī? cuius v̄to cēt eneas quē supple enēā iuuenisset i serenitate carminis dico emistigioz. i. versum imperfector. Virgilii. Et rursum idē Iotarius regisitus. i. interrogatus a quodā suorū discipulorū qualiter. i. qua mensura posset vertere versu. i. in versu primā syllabaz hui⁹ dictio nis magister. Respōdit subaudiē Iotari⁹ absurdū. i. incōueniens fore abbreviari. i. coripi. s. in metro primā syllabā tāi noīs. h̄ supple arbitrat⁹ est ea p̄nūciari acuto accentu. i. prolatione longa. estimabat enim ob honoris causam absurdum nūm p̄imam syllabā eius coripi. Tūc epi logando cōcludit dicens. Ecce q̄zū tempus qz. 30. annos & quantum expense perdidit obtusitas. i. hebetudo dure ceruicia. C Notandū qm̄ oīs cognitio teste Tullio in dialogo ad hortensiu multis est obstructa difficultatibus. Est enim & in ipsis reb⁹ obscuritas & in iudiciis nostris infirmitas. qua ex re Socrates ipse nihil se scire dicebat. In usq̄landū est igif studio sine desidia quēadmodū veteres ipsi sapientia studuerint: vt sic quātū mens imbecilla atq̄z ceruicis excludit obtusitas: tantū ingis atq̄z diligens vigilatia ad ducat. sic Socratis mēorati fuere studia: qm̄ vt ait Vlaler⁹ li. 8. addiscere quotidie non desistebat. De pictagora etiā fertur q̄ doctrinis iugiter infisibat. unde & eunodius ait Artū magister est instātia. Noverca eruditio est negligētia. Hinc cathe moralis monuit. Instrue preceptis animū: ne discere cesset. Nam sine doctrina vita est q̄si mortis imago: Non sic Iotarius cui⁹ mores precauēdos boetius afferit. Hic nempe licet annis. 30. studio incubuisset: nulla tñ sc̄ia cōequaluit: cū se recipiente vt decūst tradēt cōcordia non sociavit. C Notandum virgilius post multa atq̄z diversa sua opera tandem encidem aggressus est. Li byz quidem nominibus ac rebus grecis et latinis cōem. reliqtz in eo morte preuentus quedā imperfecta. et ob ea signi ipm cōcremarū iussit. sed studiū haud faciūt est. Augustus vero iussit tuccā atq̄z varrum viros ea etate excellentes hac lege ipm emēdare vt superflua demerent: nūl adderent tamē. unde & semiplenos iuuenimus eius versiculos quos emistigia dicunt. De qua re sulpitii carthaginē-

Capitulum

sis erat hmoi vers⁹. Jusserat hec rapidis aboleri carmina
flamnis Virgilius phrigiu que cecinere ducē. Tucca veteri
vattusq simul tu marie cesar. Nō finis et latie q̄sulis hi
storie tc. Et in his em̄stigiis lotari⁹ ipse imbecilla mente
encā repertens ipm vrorē fore cuiusdā estimabat nesciens
phrigie ducē. Anchise patre venere matre pereatū eneaz.
Nota ceruit p̄prie posterior ps collī est: i q̄nq accipit
p supbia. q̄nq pro toto capite: i hoc modo hic capi p̄t cū
dū dū ceruicis. i. duri capitil ad recipiēdū alta doctnaz.
Completo autē nō idebite hm̄oi gynnasū rudi
mēto ad maioris lysisationis scie limina pcedēdū
ē. Scīetie inq̄ quā veri falsiqz nouimus idagatri
ē: solamq scientiā scientiarū titulo subtilitatis
obstipātē subiecta. Hec est inquā scalaris domi
na que penetranti vestium natura ad sciētiarū q̄
rūlibet fastigia prebet icremēta virtutū. Quid
autem lucidins cognitione qnq vniuersalium q̄
est trivialium scientiarum magistra. quadriviali
umq potētia: collater aliū sciarū plenitudo.

Cōpleto autē nō idebite. Hec est secūda pars secūde p̄ts
principalis hui⁹ p̄imi capituli in qua postq̄ boetius offi
dit quib⁹ p̄lo ab ifantia imbūdī sunt suenes: nū decla
rat in qbus erudiēdī sunt secūdo. s. in ipsis primordialib⁹
logice artis lysisitatis. Et diuidit hec ps in duas p̄tes. In
quarū p̄ia se prioribus cōtinuās ut iformādos et erudien
dos attētos faciat logica apte cōmēdat. In secūda ordine
modiqz i logica p̄ficiēdi demōstrat. ibi. Ad b⁹. Dīra
i duas. nā p̄lo dīscenda dīctis cōtinuat. secūdo logica p̄mē
dat ibi. Scie inq̄. Et dīcit q̄ cōpleto et p̄rasito nō idebl
te subaudi sicut lotaria ipse sine fructu: sed diligēter rudi
mēto. i. noua instrūtiōne hui⁹ gynnasii. i. studii grāmatice
scz et poētriae atqz rhetorice pcedēdū est ad limina. i. intro
uis scie que maioris est inquisitiōis. i. inuestigatiōis. Tūc
ad p̄mēdatē ip̄i⁹ logice accedit. ibi. Scie inq̄. Et diui
ditur nā p̄lo cōmēdat ip̄az quo ad se totā. scđo quo ad par
tem. ibi. Quid autē cognitione. P̄atio cōmēdat ipsam totā
uno mō. secūdo alio mō ibi. Hec est inq̄. Et dīcit. p̄ p̄di
cta accedendū est ad limina scie maioris inq̄sitiōis. Scie i
q̄ quā nouim⁹ solā eē idagatricē veri et falsi. et hec est ipa
logica cū verū et falsū nō indagant nī argumētatiōne me
diante. sola autē logica arquere docet. quare et ipsam solaz
luenim⁹ sciam sciaz p̄ antonomasiā rōne cōmētatis eius
atqz administratiōis adminiculaſ nempe oibus scis et ea
re cōmētator ipsam modū scidi vocat cū dīct. Impossi
ble enī est sciaz sit querere atqz scidi modū. I. hoc aliqui so
lit de logica vtente intelligat. sciam inq̄ sciaz obstipātē. i.
circūneitez titulo. i. honore subtilitatis subiecta. i. obiecta
aliāz scīetiaz. Dīst hec cōmēdat eā alio modo et dīct. S
scz logica. inq̄ est domīna scalaris. i. gradualis p̄ ipsam
enī ad culmina oīum aliāz sciaz ascendit. cū ipsa ad oīm
methodo p̄cipia viā habeat. et hoc est q̄ subdit que scz
logica prebet penetrati. i. rimanti fastigia. i. summitates
quarūlibet scīetiaz incrementa. i. augmenta virtutū scz at
tingendi. et hoc natura vestium. i. premiārū. i. maiorem et mi
nore mediare. Et uocat ipsas p̄missas. i. maiorem et mi
norem extremitates vestes p̄ sile. sicut enī vestes ipse cor
pus circundant atqz p̄regit: sic et p̄missa p̄missis positio et
cōcessis necesse est aliāz scz cōclusionē euenire et his que
posita sunt et concessa. Tūc cōmēdat ipsam quo ad partes
Et dīct. sed quid est lucidi⁹ cognitiōne vniuersalium. i. ea
p̄te logice que de vniuersalibus est que scz cognitiō est ma
gistra. i. magistratū tenēs trivialū artiū. i. inter triviales
artes que sunt grāmatica logica rhetorica. qz p̄ et est po
ētria. i. vis quadriūlialium artiū scz ars metrice geometrie
astrologie et musice. ipse nāqz steriles mutu atqz impoten
tes sunt sine logica. qz pro et ipsa est plenitudo artiū colla

teraliū scz oīum aliaz. C̄ Motandū logica inter artes libe
rales secūda ponitur q̄z suis Boetius ipsam post rhetorica
moneat addiscēdam. Et rōnalis dīct. ipsa enī diffinire
docet atqz diuidere verūqz a falso discernere. necessaria
certe et utilis ars. quia sīm hugo. in didascalicon p̄ cā sub
tilibus obiectiōnibus latens veritas reperitur. Hanc sa
pientissimus Salomon in puerbiis addiscēdā admonet
dū nos horat ut intelligam⁹ sermones prudētie versu
tiasq verboz nec nō gabolas et obscurz sermonē. et dicta
sapientiū sī et enigmata. que oīa vī hyeronim⁹ ad magnum
oratore aī dialetica sunt. Augustinus etiā inter ceteras
artes logicā cōmēdat q̄r exercitationa p̄tioraqz reddit in
genia. Hec nēpe disciplina est ut dīct. Isid. lib. 2. q̄ ad dis
serendas rez cās ē adiumenta. quapropter scīetia sciaz ē si
ne qua nulla aliaz sciaz pfecte haberi p̄t. C̄ Motandū q̄
vniuersale ē qd vñū versū i multis: et hoc dupliū quidem
rōne physica scz atqz logica. physica nēpe rōne est ipsa cō
munis natura apta nata in multis repibilis et ab eisdē p̄t
cipabilis equaliter ut hūanitas secūdū quā dictū ē q̄ p̄t
cipatiōne speciei plures hoīes sunt vñus homo ex natura
rei et ibidē Genus quidē potētia multas ī se hz sp̄s: actu
vero nullas Logica vero rōne ē ipsa vniuersalitatis inten
tio prout intellectu cōficiit ut genus species. tc. et b̄z hanc
dictū est. Intellectus est qui facit vniuersalitatē in rebus.
Et sunt harū intentionū vniuersalium quinqz maneris.
vna qdem gen⁹. sp̄s alia. tercia differentia. quarta pro
priū. accidens quinta. quaz certe cognitiōe nihil vtili⁹ exi
stit quapropter et eadē nihil lucidius. vtilius inq̄ tam ad
p̄dicamentū Aristotelis doctrinā cū nihil in ipsa coordi
natione p̄dicamentali situetur nisi aut gen⁹ aut species. tc.
Descendēt enim a genere generalissimo ad sp̄m specialis
simā plato subet gescere. Sitr ad diffinitioniū a signationē
cū diffinitioniū qd est esse rei indicet. Esse autē rei nihil alid
q̄ sua quiditas est quā certe differentia generi aduentens
cōstituit et ex his diffinitioniū integrat et rursum ad ea que in
demōstratiōne sunt vtilia videlicet diffinitio. et reliqua. In
tertu ibi rudimento. idest nouo iudicio noua instruzione.
et dīctur a radio. ts. Itē ibi limina. limen terminus do
mus vel edū est. limes vero regionū. vnde Prosper ang
usto virtus limite celsa petit. Item ibi fastigia. idest a lit
tudines summitates. Est etiam fastigium honor.

C̄ Ad huius autem imperialis domine apicez scā
dendum est hoc ordine. In primis igitur termi
norū intrinseca cognitio: eorumqz in proposi
tione non latens copulatio: propositionumqz nō
indigna connerio sunt apponenda. Terminorū
autem determinationes quas sūcat begoreuma
ta appellamus: memorialiter menti sunt impri
mende vtpote que sophistice non parum deser
viunt fantasie. Horū at notitiaz. Trebatum vi
rum meminimus prudentissimum: sed in hoc im
peritum quasi indignam scientiam relatu sub si
lentio preterisse. Die autem conflictus aduenie
te eundē miserrime ab his sophistica vicente de
tentum vidimus: et indecenter a suorum colle
gio sequestratum. Quid vltierius: angustia podo
ris confusus: quod prius censebat indignum elo
quio: poste a sociatim mendicabat.

C̄ Ad huius autem imperialis. In hac parte postq̄ boetii
logice commendationem premiserat. nunc vero qualiter i
ea erudiendū sit manifestat. Et diuidit in duas partes.
In p̄ia ordine in ea procedendi demōstrat. In secūda vo
modū pcedēdī circa ordinē ip̄z subiūgit. scđa ibi. Ad isto
rū et ceteroz. Dīra i duas. nā p̄io facit hoc q̄ dictū ē
circa logicā positū. scđo vero circa sophistica sive priua
tū.

Primum

70

glia. Ibi. Huius autem ipsalis. Prælia i duas. nā p̄io facit hoc circa terminos cathegoreumaticos. secundo circa fincathe gorematicos ibi. Terciorum autem. Prælia i tres secundū tres ordines circa eā obseruādos. Et dicit p̄io scđendum. i. gradatim ascendendū est ad apicem. i. firmitatē. huius domine ipsalis sc̄z logice: hoc ordine. s. qui seq̄t. qm̄ cognitio utilea terminoz. s. iplexoz vti nois et verbi subjecti et pdicati. et hoc quo ad primū ordinē. qz pro. et copulatio. s. vniō nō latēs eoz. s. terminoz pdictoz in p̄positiōe. et hoc quo ad finē ordinē. qz p. et cōnexio. i. cōnūctio non indigna propositionū. s. in syllogismo. et hoc quo ad tertium ordinē hec supple predicta oia sunt in introitu logice aponenda idest applicanda rūdibus. C Motandū qz itinseca cognitio terminoz de qua in līa nil aliud est qz nosse qd sit nō mē et quid verbū apud logicos et qua manerie p̄positiōne igredi valeat. quidqz terminus cōis et qd singularis et quid genus: quos terminos incōpleros dicim⁹. Copulatō vero hoz nil aliud est qz eoz in propositione apta positio atqz tunc cōplexionē igreditur. rursus propositionē cōnexio syllogismus est siue sit cathegoricus siue hypoteticus sim pliciter dict⁹. demōstratiūs probabilis vel sophisticus. De quib⁹ omnibus abunde in libris Aristotelis porphirii atqz boetii tractatū est. Uerū qz diuerse atqz varie h̄mōi propositionū p̄merides minime fieri possunt sine fincathe gorematicū noticia que propositiones taz in qualitate qz in quātitate diversificant. terminosqz ipsos cathegoreumaticos nunc ampliant nūc restringunt nūc artant aliaqz et alia faciūt qz in logicis instituta sunt. qua de re boetii horū notitiam pterēdā minime monet: rōne atqz exemplo dicta cōfirmās. Dicit. n. determinatēs. i. signa tam vniuersalia et p̄ticularia etiā reliqua terminoz. quas. s. determinatēs appellam⁹ fincathegoreumaticas. i. cōsignificatiwas sunt imprimēde menti memor: aliter. Et rōne subdit dicens. qm̄ deseruit nō parum īmo multū sophistice fantasie. i. illi parti logice. et subaudi⁹ nondū sophistice sed et cūlibet logice parti. Deinde exemplo predicta p̄fimat dices certe nouim⁹. Trebatū virū prudentē s̄ iperitū. i. s̄ sc̄z p̄terisse. i. trāhiuisse sub silentio. i. nulla facta mentione noticiā hoz. s. terminoz quasi sc̄ia idlgmā relatu. s̄ dīc cōficius. i. disputacionis adueniēte vidimus cundē detētū. i. ad metā redargutiois deducūt miserrime ab his. s. fincathegoreumaticis sophistica. s. arte vincente. et vidimus eūdē indecēter. i. opprobriose sequestratum. i. dūlsum a collegio suorum. s. sociorum. quid ultra subaudi⁹ accidit. Idem trebatius angustia cōfusus. idest turbatus mendicabat. i. mendicando impetrabat postea sociatim. i. per socios illud quod censebat. i. reputabat prius indignuz elo go. s. notitiā terminoz fincathegoreumaticorū. C Motandū fincathegorecum. idest consignificatiuum a finē idest con et cathegoreuma. vñ dēs alie partes orationis a nomine et verbo finē logicos dicuntur fincathegoreumata. C Motandū fantasia est de cognitis species in animo figurata sed fantasma est de īcognitis. et hinc tractū est vt sophistica fallacia dicatur fantasia: cum appareat aliud qz sit. sunt enī sophistici elenchi non veri elenchi qz quis ita videantur. sed paralogismi primo elenchorum.

Cliuus autem imperialis domine simbris doata ars sophistica. petulanti animo confusa: nūgatorieqz loquacitatis eulogio perusa: mulieris fūco vultu perfusa barbaras natōes obliquo fidere respiciebat: quam in cōmentariū Alexander et nostris nouimis decoratam et translatione perfectam summopere esse curandam.

Cliuus autem imperialis dñe. Hosteqz boetius ostēdit in superiori parte modum procedendi circa logiā positiuam. nūc facit hoc idem circa ipam logiā sophistica. Et dicit aut pro certe. ars sophistica. i. ars illa que est de sophistis elencbis dotata. i. decorata simbris. idest extremitati-

bus que simbra premissarū dicunt̄. et bene cōsonū illi est quod supple proximo dixerat. que penetranti vestiū natura. et huius domine. s. logice imperialis etiam confusa. i. plura petulant. i. superbienti audaci lascivienti et importune potenti animo. et hec omnia bene posita sunt ad sophistarum cautelas insinuandas. Debet enim habere sophista confusum atqz prolīxi in disputando morem vt nemo suas rationes intricatas repetere valeat. similiter sit perusans atqz audat vt vult Aristo. in elenchis. et sequitur. qz pro et perusa. i. pfecte vla eulogio. i. testimonio nugatorie. i. fice loquacitatis. i. garrulitatis. etiā cautela sophistarū ē ve loqui multiplicant ut sic a circūstātibus docti videātur. qz p. et p̄fusa. i. irrligata vultu. i. ostentatione fūco mūleris idest apparentia vere sapientie qz quis non sit. respiciebat barbaras. i. ignaras natōes sidere. idest oculo obliquo. quā. s. artem nouimus decoratā in cōmētatiis alemandri. subaudi⁹ peripatetici et nostris supple cōmentariis. quāqz etiā pfecta. i. cōplete trāslatide subaudi⁹ haç quā de greco ipsam in latīnū vertim⁹ nouimus curandam sūmōperc. i. diligenter. C Motandū sophistica ars duplex ē nām quedā docens est altera vero vertēs. Docēs quidē que docz cognoscere syllogismū sophistici eiusqz p̄cipia causas atqz passiones. Et hec est vera sciētia verusqz habitus demōstratione acquisitus. Alia autē vertens per quā syllogismo sophistico vtrum ad disputatiōes. Et de hac in proposito. hanc tamē vtrēndā Boe. minime cōmonet s̄ ad versicias deceptionsqz euadēdas sophisticas sumōpere adipiscēdā suadet. ipsa enī nulla sapientia est sed in loquendo deceptio verborū intricatio apparet sapientia non existēs. De hac Gregorius logiqz cum dicit. Sillogistica inquit disputatio quid aliud est qz verbis cōtēdere. et audientes subuertere et in ea vt Augustino placet. victoria verborū et ostentatio ambitiosa querit. nec mō tardos sed plerumqz ingeniosos decipit. quapropter in libro de doctrina xp̄iana vsum sophistice disputandi dicit exercitabile libidinēqz ritandi: studēde tamē sunt versicias non vt qz exerceat sed vt valeat sumōpere precauere. C Itē sumōbra vicit extremitas uelis vel filii quod appendit in de corē vestiū. hic vero capit aut pro extremitibus fililogisticis p̄ similitudinē vel appendicis logicalibus quib⁹ vñtur sophista in suis argumētis. Item eulogiu sapientia vel bona fama vel testimonium dicitur. Item fucus color est adulterinus inde fucata vt dicit papias depicta ticta adulterino colore contaminata ficta non vera apparentia.

C Ad istorum et ceterorum perfectionem triplici solemus vti recordatione qz arum prima est vocalis: secunda mentalis: tertia vero communis: vocalis sophisticum facit: mentalis iudicium: cōmunis si continuata fuerit facit perfectum. vocalis cecitatez: mentalis scientiaz: communis vslū. vslū autem ad magisterium properare festinat. Sicut enim prudentia sine iustitia parum vel nihil prodest: iustitia autem sine prudentia multū: sic scientia sine vslū prodest parum: vslū autem si ne scientia prodest multum.

C Ad istoz et ceteroz. In hac parte Boe. postqz ordinē pcedēdi in ipsis primordiis logicalib⁹ ofidit. nūc vō circa ordinē h̄mō modū atqz normā obseruandos subiungit. Et dividit i duas ptes. nā p̄ fac qd dictū ē. sc̄do cuiusdā tācētē qm̄ r̄det. Si vō. Prælia i duo nā p̄io mō p̄oit quo s̄ acgrēdis logice līstitutis vīdū sit. sc̄do vō tres effect⁹ et pcedētes ofidit. s̄b vocalis. Et dīc qz nos solem⁹ vñ tripli recordatiōe ad istoz. s. supradictoz ac ceteroz. s. dicendoz p̄fectionē. vult dicere i oī sc̄la adipiscēda triplici vñmur recordatiōe qm̄ p̄ia ē vocalis. i. nuda dictio nō retētio. sc̄da mentalis. i. vocum sentētis recordatio. tertia cō-

Capitulum

munio. s. et voce & sententia consistens. & sublungens effe-
ctus harum triū recordationū tria facit per ordinē. nam pri-
mo primos tres effectus ponit. secundo secundos tres esse
etus subiungit. tertio tertiam recordationē pre ceteris con-
firmat. secunda ibi. Uocalis cecitatē. tertia ibi. Sicut. n.
Dicit ergo q̄ recordatio vocalis facit sophisticū. i. appa-
re quoniam nuda voce aures replet quid nominis ignorās
Mentalis facit iudicium. i. certitudinem. alia litera ha-
bet rudem. quoniam facit intellectum inter verum ac falso
discernere cum impotens sit hanc discretionem voce si-
gnificare. Communis vero scilicet que tam vocum q̄ se-
tentiarum est si fuerit continuata scilicet comparando rez ad
vocem facit perfectum subaudi in arte. quoniam sicut ipsa
mentali recordatione conceperat. sic vocali cōparata voce
significat. Erinde ponit secundos tres effectus prefatarū
recordationū. Et dicit vocalis recordatio generat cecitatē
Id est hominē ignorantem. q̄ uis enim voces ipsas cognoscat:
virtutes tamen ipsarum vocum minime recordat: q̄
propter de facili paralogizat primo elenchoz. Mentalis
generat scientiam. id est hominē sciētē reddit: sed impoten-
tez cum ea que mente nouerat verbo explicare non queat.
Communis vero recordatio usum generat quia potentem
facit. sicut enī natura facit habilem: ars facilem: sic quo
q̄ usus uti victorino usum est potentem reddit. usus autē
festinat. i. accelerat properare ad magisterium. quare de pri-
mo ad ultimū cōmuni recordatio ad magistratum festinat
& hoc cōfirmās per simile subdit. sicut enī prudētia paru-
vel nihil prodest sine iustitia. iustitia autem sine prudētia
multū. sic scientia sine usu prodest pax. usus vero sine sci-
entia multū. C̄ Notandum circa hoc q̄ dicit prudētia sine iu-
stitia paru vel nihil prodest. Cuius ratio est: qm̄ iustitia
olum aliarum virtutū est contētiva. malorumq̄ osum de-
structiva q̄re & plus ceteris mūndo necessaria. primum est
pbi. 5. ethicorum ubi dicit. iustitia est quodāmodo omnis
virtus. & subdens ratione dicit. Et in eo q̄ includit in se act
oūz virtutū. Et nulli. lib. 3. officiorū iusticia est vna oīn
domina reginaq̄ virtutū. Secundū patet quoniam ipsa est
omnium malorum inhibitiua. ergo per locū ab oppositis
Injustitia est maloz permisiva: quare est perfectum ma-
lum. perfectum autem malum seipsum destruit quarto ethi-
corum. ergo. tc. Tertium autem declaratur. per iustitiam
tutatur innocentia. puniē malitia. frenatur audacia. atteri-
tur superbia. secura redditur omnia. quare hec virtus bz
Isidorū. 5. ethimologiarū non immerito regina nuncupa-
tur. quapropter Augustinus libro secundo de ciuitate dei:
ca. i8. de ipsa iustitia plenissime tractans concludendo dī-
cit. Hoc verissimū est sine iustitia rem publicā regi non pos-
se. & pro tanto. Nullius asseruit q̄ nil est tam amicū ciuita-
ti vel regno q̄ iustitia ob q̄s res cetere virtutes sine ipsa
paru aut nihil prosunt. Atq̄ sile ē de usu atq̄ scientia. nā
et dicit Seneca nihil odibilius est sciētia ubi sola est: intel-
ligens ipsam paru aut nihil prodesse sine usu ei. quod bsi
subdens idem Seneca inquit. Quid enim prodest sciē-
bus consumere dles in his que nec domi nec milite nec
foro nec in curia neq̄ alicubi prosint nisi duntarat in sco-
lis. scientia ergo sine usu nihil prodest atq̄ infecunda est.
ipsa enim usu sumit incrementū & exercitio sicuti ars quelis
ver. ff. de legatis. 3. l. legatis. 5. ornatricibus. quod si sciē-
tia ab usu disiuncta fuerit certe utilior est usus expers artis
q̄s ars que sūt usum nō habet vt resert polsocrates libro. 5.

CSi vero bone scientie. Hic Boetius antipophorizando
cuidam tacite responderet questioni. Nosset enim aliquis
dicere. O Boeti cōgruum bene est adiscere volenti singu-
la que monueras mente capere. sed quid cum ea omnia or-
dine quo tu disposueras retineri tum ingenii paruitate

etiam alia quavis occasione minime valebunt. **L**us respondens ait. certe si tirunculus. id est nouus scolaris nequeat. i. non valeat comprehendere seriatim. id est utiliter intente sedulo totam orationem. i. lectionem bone scientie rapiat id est potenter capiat saltem. id est ad minus primam pronunciationem. et hoc procedendo gradatim subaudi pri mo parum. secundo plus capiendo et hoc tandem donec ipse tirunculus possit producere. i. propalare effectum continuum. i. orationem totam. **C**Notandum quod alia ipsa a sue creationis primordio ut in Aristotele secundo de anima visum est: facta est tabula nuda in qua nihil depictum est depingi tamen apta nata. **H**ec autem depingendi aptitudo non tumultuoso strepitu neque magna confusione specierum mole a principio in actum reducenda est sed passim atque graduall ordine scientiarum flosculis adornanda: reficitur enim intellectus atque tandem fida conceptorum seruatrix memoria et laboris pars maxima detrabitur. si non uno spiritu audita lecta conceptaque passim memorie demandentur: diuturno etiam lugioque hoc labore mens animusque conficietur. nam que concepta sunt nisi repetita fuerit flura yeluti. et caduca evanescunt: **C**Nota. tiro grece latine fortis dicitur inde hic tiro. nis: id est nouus miles nouiter electus ad militem. quia fortis ad hoc eligi solet et per similitudinem tiro dicitur quilibet ignarrus et rudis cuiuslibet exercitus aggregatus: inde tirunculus diminutum. Item saltem coniunctio aduersariua est cum diminutione et est tractum a captiuis qui loqui per timore non valentes dicebant saltem: quasi dicerent ut vitam et salutem non amitterent. **C**Uis autem levitatum scientiis: de speculacione porphiriana quinque universaliis que ab Aristotele monstra vocantur attendendum. est: ad ipsius categorias necessaria: que luce expositio nis in commentariis nostris bis patefecimus. **O** quantum utilitatis habetur in his si intrinseca habeatur cognitio. Nonne litteralis sofronici facultas est vicio notanda. Inquam.

CUis autem levitatum scientiis. **H**ec est tercia pars secunde partis principialis huius primi capituli in qua boe. postquam ostendit in quibus ipsi pueri primo imbuendi sunt et in quibus secundo: nunc vero ostendit in quibus tertio instruendi sunt: Et vult quod post supradicta que omnia sunt quasi rudimenta scientiarum eradiendi sunt ipsi scolares in scientiis quae maioris sunt inquisitionis videlicet in scientia universaliis et predicationiorum et. Et dividitur hec in duas partes. nam primo ponit modum atque ordinem quibus circa partem logice magis speculabiliorum sit insistendum. secundum do quoddam prius repetit ut precedentibus addat. ibi. Nec dum hec. **M**ixta in tres sunt ordines librorum circa hanc partem necessarioque sunt velut atque predicationorum et parte una divisionum atque topicorum Boetii ex parte alia. et post libros reliquorum librorum noue logice Aristo. s. priorum posteriorum. et. secunda ibi. **M**ostris quoque. tertia ibi Aris. quoque. **S**ed ita in duas. nam primo erudiendum monet in libris predictis dicibilium porphirii. secundo ex utilitate sui ipsa predicationis recommendat ibi. **O** quantum. Et dicit. **C**Uis scientia levitatum. id est levium documentorum subaudi que leviter ducunt in cognitionem logice: attenedum est de speculatione id est speculativa consideratione porphiriana. i. porphirii quinque universaliis. s. generis speciei et. de quibus sunt omnes scientiae. primo posteriorum: que scilicet universalia vocantur ab Aristotele. s. primo posteriorum monstra. s. resertra naturarum existentes. universalia dico necessaria. i. utilia ad categorias. i. predicationem. Aristotelis. que universalia nos boem patefecimus. i. declarauimus bis in commentariis nostris. et hoc luce expositionis. i. declaratione exppositoria. deinde universalia scientiam ex sua utilitate comedat. Et duo facit nam primo facit quod dictum est. secundo errores ab

res ab eadē remouet ibi. Nonne litteralis. Et dicit. O quoniam utilitatis habet in his. s. vniuersalib⁹ si cognoscatur noticia intrinseca. s. intranea. Postea errorē remouēs dicit. nonne. i. nūqđ facultas litteralis. i. sola vocalis doctrina sofronici illius magistri est notanda vicio. i. reprehendēda inquā. i. dico. q. d. doctrina illa sofronici quoniam solas verbor̄ garrultates docuit que sophistā atqđ apparet faciūt in hoc vniuersaliū doctrina penitus abolenda est atqđ verbor̄ vis attēdēda. Ceterā prout refert aristoteles in multis passib⁹. opinio Platoni fuit ipsa vniuersalia ē essentias p̄ se existētes et ab ipsis singularib⁹ separatas sīm esse. dantes tamē nomē rōnē ipsis singularibus. quā quidē opinione platonis tanqđ erroneous atqđ vere philosophie dissonant. Aristoteles ipse in. 7. metra. multis impugnat rōnibus quare ipsam ridiculo tenēs primo posterioꝝ inquit in hūc modū. Gaudēat genera et species. qm̄ si sic sunt subaudi quē admodū plato posuit: mōstra sunt. quapropter in prohemio de alia dicit vniuersale sc̄ platoniciū nihil est aut est posterius suis singularibus et ad hoc propositū locutus ē Boe. cum dixerat q̄ ab Aristotele monstra vocantur. subaudi in derisionem Platoniſ. Item cathegoria est predicamentum vel predicatione vel significatio. unde predicamenta Aristo. cathegorie dicuntur. Nostra quoqđ volumina stili scemate decorata non sunt omittenda.

Nostragz volumina. In hac parte tangit sīm ordinē libri. broꝝ in hac parte adiscendoꝝ. Et dicit etiam volumna nostra. s. per nos facta vti est liber. divisionū atqđ liber topi cōsum decorata scemate. i. nobilitate stili non sunt omittenda post lectionē vniuersaliū. q. d. qm̄ in his magnū emolumētum cōsūltit. unde scema scematis neutrī generis nobilis honor dignitas corona vel ornamenti significat. unde iuncinalis. Scemata quid faciunt. nc.

Aristotelis quoqđ tota succita breuitas licet voce tediosa non tamen infructuosa. malui enī potius fideli deseruire translationi quam arrogante reprobendi temeritate. Quid enim Aristotelis lucida veritate serenius.

Aristotelis quoqđ succinta. In hac parte boe. ponit tertium ordinem librorū in hac parte adiscendoꝝ. Et diuidit in duas partes. nam primo facit quod dictū est. in secunda ipsos libros auctoris nobilitate cōmendat ibi. Quid. n. Aristotelis perspatetici. Prima in duas. nas primo facit quod dictū est. Secundo cuiā tacite questiōi que er p̄libatis elici posset responderet ibi. malui vero. Et dicit etiā breuitas. alia littera habet veritas succinta. subaudi quoniam plus sententia q̄ verbis abūdabat licet tediosa voce. i. tēdū generativa propter duritiam translationis nec tamen infructuosa subaudi sentētiārū vberitate supple non ē omittenda. Et his autem verbis posset quis occasione querendi sumere. cur tam duro atqđ inculto filio tanti phisologib⁹ verba verterit et sic equo lemate atqđ stili alacritate qbus in greco facet haud quaquā trāfferebat. Lui boetius certe malui. i. magis volui subaudi ego boetius deseruire fideli translationi vt sic verbum verbo cōmutarem q̄ rep̄bendi temeritate. i. presumptioꝝ arrogantie. i. supbie. inde cōmendat doctrinā aristotelis. enim pro q̄ qđ est serenit̄. i. tranquillit̄ lucida veritate aristotelis. q. d. nihil. Ceterā vti refert Laertius Aristoteles platonis discipul⁹ plurimos libros: tum in logicis: tum in phisicis. tum quoqđ in mathe. atqđ aliis scriptis ut sic librorum numerus tricētos ascendat: atqđ aliis dictū est ipm tractat⁹ mille edidisse quorū tamē voluminū aut translatoꝝ in opia aut alia qđā occasione copiā oēm non habemus. et his tamen que ad nos deuenērūt ex logicis sunt liber cathegoriarū peribementas. priorit̄. analeticoꝝ. topicorum clementorū. quoqđ sūerit dūrus ieripres: veritate tñ refectissimi existit q̄er re dc̄m ē. q. ab aristotele recedit. a veritate recedit aue-

rois. natura enim et idem inquit auerois ingenerauit nobis vix illum vt per eū secreta philosophie nobis reuelarentur quapropter nō imerito nature regulam ipsi appellare phas est. De quo vtili aristotele Platone dīuinitatis secretariū sep̄us clamitasse legimus cum lectorio nō aſfuerat. intellectus abest. surdum est auditorium. hui⁹ ergo doctrina nequaqđ omittenda est.

Ceterā dū hec gerūt grāmatice fructuositas nullatenus est oblinquenda per eas enim cūtuslibet artis cōmendabilis redditur possessio incunda. Rhetoriceqđ lepos: quadrivialiū quoqđ honor studii cōpatiōe acquisita pro posse nō debet omitti. In his autē studii pteritas florē gnāt: fructū qđ pturit. si dubitatiō pm̄ita fuerit et tēpestiuā.

Ceterā dum hec gerūt. In hac parte boetius p̄ p̄dicta qđ dā prius dictum repertū vt ipm p̄cedētibus addat. Et duo facit. nam primo facit quod dictū est. secundo dubitū quod dā remouet ibi. Quadrivialium. dicit ergo cū oīa supradicta que logice sunt gerūt sc̄. aio. fructuositas grāmatice non est relinquenda aliquo modo. Et rationē huius reddit dices. qm̄ possessio cūtuslibet artis cōmēdabilis. i. laudabilis reddit iocūda p̄ eas. ipsa. n. vii superius vīsum ē. mater est omnī artī sine qua omnes aliae scientie penit̄ obmutescunt. qđ pro et lepos rhetorice. i. ornatus rhetorice subaudi nullatenus relinquēdus est rationē supradicta. Et de quoniam dubitari posset qm̄ hec oīa que mōstrata sūt circa triviales artes peraguntur: de quadrivialibus artib⁹ qđ exstūmandū sīt. quam dubitationē solvens dicit. Etiam honor. i. dignitas quadrivialiū artū. s. arismetrice geometrie. astrologie. atqđ musicē acquisitus comparatione. i. coemptiōe studii nō dī omitti. Et rōnē reddēs inquit. qm̄ pteritas. i. furiosa curiositas studii in his. s. scientiis mathematicis generat florem subaudi scientiarum. qđ pro et parturit fructū. et hoc supple si studii huius proternitas mixta fuerit dubitationi. quoniam dubitatio magnū scie tie prestat incrementū. Ex quo illud philosophi. Dubitate autē de singulis nō omnino inutile est atqđ etiā sub. florem fructūqđ parturit si fuerit tēpestiuā. i. congrua tempore suo. quoniam scuti decens et in certis terminis in mathematicis protensa occupatio magnū scientiarū prestat documentum. sic econtra in ipsis assiduitas exercrabile inducit deversitū. quoniam vt supra dictū est cōtinua in illis cōsideratio maxime aut simpliciter aut pro parte ab vsu retribuit virtutis. Ceterā dū Plato in. 7. de republica mathematicas disciplinas quas quadrivialium nomine cēsemus ad veri cognitionē et demonstrationem in primis dicit ēē necessarias. sunt enim in primo certitudinis gradu dīritqđ eas esse tanqđ gradus ad superiora cognoscenda. his enim disciplinis inquit in omnibus anime instrumentum pditū: vt sic dixerim: aliisqđ erēcatum exercitiis expurgat et in melius erigit. has Aristoteles metaphysice cōnumerat et cum illa cōueniūt. utraqđ enim cōsiderat de quantitate sed dispariter. metaphysic⁹. n. omnes quātitates prout sūt entia cōsiderat quarto metaphysice. mathematicus vero de ipsa tanqđ de subiecto agit. mathematicae autem discipline quattuor sunt. quapropter et quadriviales dicuntur. quoniam omnes quattuor circa quantitatem versantur. inter quas subiecti nobilitate astrologia prior ē: quā vti poliſcates ait: natura induxit: ratio p̄bat et utilitatis experientia approbat. ipsa nempe lex est que corporū supernorū cursus figurās et habitudines circa se et circa terram indagabili rōne p̄currēns veritates eorū: et qualiter agant in omnibus infra speram lune demonstrat. p̄ hanc musicā est que cōsonam multitudinem p̄portionū suarū ē qđā equalitate vocum cōſillat. Hanc plato potentissimā artū nominat. huius. n. in thymeo inquit armonia: virtus est ad mitigandos dolores animarū humanarū ipsasqđ letificandas. bāc Socrates senex didicit atqđ adole-

scientes in ea erudiri tussit. Hac sequitur aristmetica quas doctrinarii scriptores primâ fore decreuerunt, quoniam ut sic ipsa nulla alta indiget disciplina ut ait Boetius. Ars certe magne virtutis cum suis cultores ad omnes disciplinas acutiores reddit. Sicuti Plato in. vii. de republica aiebat. Attimaduertisti enim inquit socrates eos q̄ a natura arismetri sūnt ad omnes fere disciplinas acutiores appetere qui aut ingenio hebetiores fuerint si in hac erudiantur etiam si nō amplius utilitatis consequantur. seipso tñ ingeniosiores effici solent. Ultima inter has Geometria dicis ab egyptiis p̄stum reperta. inundatē nāqz vni Strabo in libro de orbis situ pertractat parte. Is. flumine nilo: & oībus possessionibus eius limo obductis initii terre dividende per lineas & mensuras nōmen arti dedit. que dei de latius acumine sapientum expatia est.

Capitulum secundum

VIIS autem scolarium rudimentis & virtutum incrementis: nūc de eoz subiectō erga magistros breviter est ordīdū: quoniam q̄ se nō nouit subiuci non noscat se magistrari. Disserum est enim eum fore magistrum qui nunq̄ se nouit esse discipulum.

Capitulum secundum.

VIIS autem scolarium rudimentis. Hoc est secundū caplū huius libri de disciplina scolarū. In quo postq̄ Boetius docuit de aptitudine quā scolaris habere debet circa sciarū oblectamenta sibi imprimenda que in ordinato processu ad scias ipsas consistit nūne consequenter in hoc scđo caplo determinat de aptitudine q̄ ē respectu sciam scolarib⁹ ministratis, & hec in subiectō scolarū erga magistrū consistit. Et dividit totū hoc capitulum in duas partes principales. In prima facit quod dcm est. In secunda vero ponit impedimenta quedā que evenire possunt ad scolarū subiectō remouēdā ibi. Non sit autē discipulus. Prima in duas: nam primō dicta discēdis cōtinuat. secundō intentū sui prosequit ibi. Debēt autē discipuli. Prima harū adhuc in duas nā primo dicta discēdis cōtinuat. secundo huius cōtinuationis cām reddit. ibi. Qm̄ qui nō nouit. Et dicit primō sic. Uisis rudimentis hoc est leutoribus documentis atq̄ icrementis virtutū hoc est perfectionib⁹ aliaz sciarū ipsoꝝ scolarū. subaudi, p̄t in superiori caplo exposita sunt. Nūc idest in hoc secundo capitulo est ordinandū. i. ordinate edocendū. alia littera h̄z ordiendū. i. inchoandū breviter de subiectō. i. submissione eorum. scolarū erga magistrū. Et huius ratione subiungens dicit. quoniam qui nō nouit subiuci. se. i. submissum fuisse hic idēz necesse est vt se non noscar magistrari. quod confirmās dicit. Quod si continet etidē qui se nō nouit eē discipulū fieri magistrū: h̄z miseriū est. i. detestabile. Notandum prout refert. Hugo. in didascalicon parte secunda ex his que studendo marime prosumt mens humilia atq̄ subiecta discipulo marime necessaria est: que quidē aliud nūhil est q̄ tradētis & accipientis iusta & approximata concordia. de qua loquens quiliianus lib. i. institutionū ait. Sicut officiū preceptorū docē est: sic discipulox dociles se prebere. Scia. n. cōnale lēscere nequit nisi tradētis & accipientis concordia socia ta fuerit. sic sub dyogene socrates qui vt refert. Tullius lib. 5. tūculanarū questionū. Philosophiam deuocauit e celo & in vrbibus collocauit. sicq̄ sub socrate. Plato diuinitatis secretariū atq̄ sub platone. Aris. peripateticorū dur. sic tandem sub reliquis reliqui humili & subiecta mente extiterunt: vt erinde philosophie amplissimi fōtes dici mererentur.

Debet autem discipuli subiectio in tribus consistere scilicet in attentione. beniuolentia. & docilitate. Attentus inquā exercitio. Docilis ingenio.

Beniuolus animo Attentus inquā ad audiēdū Docilis ad intelligendum beniuolus ad retinēdū. Ista vō tria ad p̄fectionē cōcurrūt p̄mutati. Debet autem discipuli subiectio in tribus consistere. scilicet in attentione beniuolētā & docilitate. Attentus ic. Postq̄ Boetius dicta dicendis cōtinuauit. nūc intentum suum prosequitur circa subiectōnem discipuli erga magistrū. & dividit in duas partes. nam primo ponit in quo constat ista subiectio. secundo hoc magis declarat ibi. Ut sit attentus. Et dicit primo q̄ subiectio discipuli debet consistere in his tribus. scilicet in attentione. beniuolentia. & docilitate. Et hoc declarans subdit. scilicet vt sit subaudi scolaris attentus in exercitio. i. in labore studii studiose animum verbis magistri accomodando. hoc enim exercitioꝝ facilitat quē libet operantem. sit etiam beniuolus animo atq̄ ingēio docilis. quod declarans subdit. Ego inq̄ q̄ discipulus sit attentus ad audiēdū verba magistri. nō vt et verbis rē capiat sed ex rebus in verbōz seriem deueniat. & inquā q̄ discipulus sit beniuolus ad retinēdū supple audita. & hec beniuolentia adiscendi amor est quo doctrina fortius sp̄mititur. & inquā sit docilis ad intelligēdū. vero pro sed ista tria. idest attentio beniuolentia. atq̄ docilitas concurruunt. i. cōnuenient ad p̄fectionem. subaudi discipuli permutatim. i. ordīne diverso ac permutato. vt. scilicet nūc attentus sit. nūc docilis nūc autem beniuolus non attēto qd̄ eorum primo statuatur. Notandum q̄ tria hec attentio beniuolentia atq̄ docilitas discipulum maxime magistro atq̄ doctrine submittunt. maius tamen horum adiscendi amor est quo corda erudiendorum ad doctrinam capescēdam fortius allicitur. Et hic amor ex tribua constare dicitur. videlicet: erudiantis dilectione viscerosa: fruct⁹ recfientis adeptione: atq̄ naturalis appetitus scientie terminatiōe. Dilectione enim intima erudiantis audita crediblitora ad duntur in recipiente. & hec dilectio in timore atq̄ reuerentia tradētis sita est. de qua dictum ad Hebreos. iz. P̄tres carnis nostre huius eruditores & reuerebantur eos. scilicet reuerenter timebant. Et hinc Latbo. Magistrū metue. Huius exempla in traiano atq̄ aleandro conspicimus Traianus namq̄ imperator plutarchuz preceptorē suum vt legitur summopere reuerebatur. sic & Alexander socratem quē cum semel obuiam habuisset de curru proslēns ipsum reuenerenter recepit. Secundū quo amor adscētis stabilitur est fructus recipientis adeptio qua ad disciplinā discipulus allicitur. fructus autem sapientie est donum inquā dei vt august. dicit. iz. de civitate dei. cui nihil occurrit preferendū nulli precio potest comparari. de qua Tullius libro secundo officiō. Quid enim post deos optabilius qd̄ p̄statiū. quid melius. quid omnino digni⁹ sapientia. q. d. nihil. Tertiū vero quo amor adscendi stabilitur est naturalis appetitus scie terminatio. de hoc appetitu primo metaphysice dicitur. Omnes homines naturaliter scire desiderant. finis vero atq̄ terminatio appetit⁹ huiusmodi non nisi intelligere est cuius perfectio in sola veritatis cognitione consistit non in solius superficie comprehensione. non enim adscēti sufficit vt superficiāliter legat nisi intelligat atq̄ intus latētia preuoluat ac ea memorie reddat. Et ad hoc optime facit quod transscriptive scribit hyeronymus in canone marchio & Basilides. i. q. i. vbi dicitur. Nec p̄temus in verbis scripturarum fore euangelium: sed in sensu: nec in superficie sed in medula non in sermonum foliis sed in radice rationis. Tunc enim discipulus proficit cum attente aduertit: audita dociliter intelligit: atq̄ intellecta beniuole seruitio cordis recommendat.

Non sit autem scolaris discolus. Dicitur enim discolus quasi a scola diuisus. Scola enim grece dicitur vacatio latine. unde discolus quasi vacatione diuisus. Discolus autem dicitur ille qui

Capitulum

72

Ille q̄ discurrat p̄ vicos et plateas et tabernas et me retricu[m] cellulas: per publica spectacula: per pōpas et coreas. et per commissationes et per publicas cenas. et hoc vagis oculis et effrena lingua. pe tulanti animo. vultu incomposito. omnibus his scola postponitur.

CNon sit autem scolaris discolus. Dicitur enim discolus quasi a scola diuisus. Scola. n. Hec est secunda pars principalis huius capituli in qua Boetius quedam ponit impedimenta que circa istam aptitudinem. s. subiectiones discipuli erga magistrum. evenire possent. Et dividitur in tres partes secunduz q̄ ponit tria impedimenta videlicet discolie. violentie: et luxurie. secunda ibi. Non sit autem violentus tertia ibi. Luxurie autem. Prima adhuc in duas. Nam primo ponit impedimentum discolie cautius cuiusdam. Secundo hoc exemplo confirmat ibi. Quod uadem. vero tempore. Prima adhuc in duas. nam primo facit qd dictum est. Secundo quid sit discolus declarat ibi. Discolus autem ic. Et dicit primo scolaris apicem scientiarum cupiens attingere non sit discolus. id est a scola discors vel diversus. Et hanc expositionem subiungens dicit. Discolus dicitur quasi a scola diuisus. Scola enim grece vacatio dicitur latine. Inde discolus quasi a scola diuisus. Deinde ut vicium discolie clarius evitandum demonstret dicit. Discolus est ille qui discurrat per vicos et plateas et tabernas et meretricu[m] cellulas. per publica spectacula. i. loca publica. ubi ludi exercentur. Sunt enim spectacula loca. ubi ludabant quondam comedii et tragedii ut dicitur greci. Et habetur in autentica de consulibus. l. qui per pompas. id est publica ostentamenta. per coreas. id est tripudia per commissationes. id est coniuia per cenas. id est serotinas commissiones. publicas. id est apertas. et hoc ab antiquis tractum est qui in patulo cenabant. et hoc vagis oculis. id est hinc illincqz respicientibus vultu incomposito. i. immorigerato atqz distorto effrenata atqz dissoluta lingua. omnibus enim his scola postponitur. **C**Notandum proue dicit azo studium est vehemens et assidua ad aliquam rem agendaz cum summa voluntate animi applicatio. ex qua voluntate labor in opus desertur et perdit laboris tedium verum in oblectamentum. hec autem assidua vehementia si interrupta fuerit certe nullum commodum erit allatura. Interrumpitur autem multis que boetius numerat. s. vicorum atqz platearum frequentia tabernacorea atqz omni publico spectaculo. in his enim omnibus inquietatur animus qui solum quiescendo prudens fit atqz ab eo quod incepit longius elongatur: quod maiores nostri prescientes elegerunt loca solitaria veluti studio atqz contemplationi apitissima. vnde. A. gellius libro. prior noctis acticarum. Socrates a solis ortu usqz ad occasum immobili studio vacabat atqz oculis in celum erectis solum contemplationi insistebat. de mundi sollicitudine nihil curans. Et Oratius de aristippo sic inquit. Mollet ari stippus si posset regibus vii. Relinquerunt enim veteres ut in epulis refert Hieronymus ob studium frequentias urbium: et ortulos suburbanos ne per luxum et abundanciam copiarum animi fortitudo mollesceret et eius pudicitia constiparetur. Sic pictagorici desertis locis habitare prelegerant atqz platonici in temploruz locis. Idlatu aut ipse cum esset dives elegit sibi academicam villaz ab urbe procul non solum desertam sed et pestilentem quidem ut cura atqz assiduitate morborum libidinis frangerentur. I. penus; discipuliz sui nullam aliam sentirent voluptatem nisi earum rerum quas disserent. omnibus enim voluptibus aliis scola postponitur. **C**Nota circa hoc q̄ dicit et hoc vagis oculis ic. Tullius lib. secundo officiorum inquit. Adolescentis commendatio p̄ficiens a modestia et disciplina parentum et de facilis in bonum deflectitur si cum bonis et honestis assiduus fuerit. quos si fugiat ac libidini

bus mundanis hereat mores atqz ingenia desistose iuncte turpis torpere necesse est. Componendi ergo sunt in morib[us] scholares ipsi atqz bonis. v[er]ibus no[m]o[re] distorsia neqz animi petulantia. sed his in quibus in postex vitam ducere cupiunt summopere dirigendi iurta preceptum sapientis. ecclesiastici undecimo. Letare iuuenis in adolescentia tua et in bonis sit cor tuum in diebus iuuentutis tue. nam in his delectari est nobis naturale in quibus ab infantia delectari incepimus quinto ethicorum. Item petulans luxuriosus lascivus importune petens plures petens idem. in de petulantia. i. lascivitatis libido. importunitas.

CQuoddam vero tempore cum causa sanitatis recuperande et ob aeris intemperiem ritusqz gallo[r]um facetos matronarumqz pios affatus: nos ad galliam transtulissemus: multos discolos: ut me minimus: visu p[ro]cepimus in civitate Julii cesaris que Parisius dicebatur. Multos autem artes mendicare prosperimus: nullis eis pocula philosophie administrantibus.

CQuodam vero tempore cum causa sanitatis recuperande et. In hac parte Boetius subiungit exemplum de discolia plurimorum expertum per seipsum. Et dividit in duas partes. Nam primo facit hoc in generali. secundo in spali ibi flauos enim dicens. Cum nos Boetius transtulissemus nos in Galliam. i. in Franciam ut sic totus pro parte sumatur quodam tempore causa sanitatis subaudi vel conseruande vel resumende: et ob aeris intemperiem. i. infectio[n]e qua patria sua turbata extitit. qz pro et facetos. i. honestos ritus id est mores gallorum. illarum gentium. qz pro et pios affatus id est affabilitates matronarum. subaudi galli carum. Et h[oc] totum ad laudem gallie dicunt est. nos ut minimum. i. recordamur. parenthesis est: p[ro]cepimus visu multos discolos in civitate Julii cesaris que dicebatur parisius atqz p[ro]p[ter]eum multos mendicare. i. mendicando inquirere artes tñ nullis magistris administrantibus eis pocula. i. documenta p[ro]bie subaudi vitio discolie detentis.

CNotandum gallia europe est prouincia ut refert Isido. lib. 9. a cadore populi gallia dicta. gelat. nempe grece lacte dicitur latine. Et hinc Sibilla gallos candidos recitat dicens. Tunc lactea colla auro humectantur. Et huius magna pars Francia est a francis dicta qui eam partem primo inhabitarunt vel a franco carnifice qui parisius in regem successit. hec cum multas ac nobiles habeat ciuitates parisius tamen que quondam lucotetia ciuitasqz Julii non quia eam fundauit. sed quoniam ampliavit dicebatur: p[ro]cipitum tener. Nam sicuti quondam athenarum ciuitas mater liberalium artium atqz fons oium scientiarum greciarum adornauit: sic parisius nostris temporibus non soluz fraciem imo totius europe parte residiuam in seca et moribus sublimauit. in cuius laudem Architrinus in fine libri secundi sic loquitur. Exortur tandem locus altera regia p[ro]bebi. Parisius citrea viris. Crisea metallis. Greca libris India studiis. Romana poetis. Actica p[ro]bis: mundi rosa ballamus orbis. Sidonis ornatu: sua m[er]itis. et sua potu. Dives agris: secunda mero: m[er]ita colonis. Nesse ferar: inoperta rubis. nemorosa racemis. Plena feris: p[ro]fusa lacu: volucrosa fluentis. Munda domo: fortis dno p[ro]bia regibus aura: dulcis amena. situ bona quilibet: o[ste]nusum. omne bonum. si sola bonis fortuna faueret.

CFlauosqz britones studii precio romani comedentes graviter indolentius: qz atheniensis sciens minime pascebant. Tadē autem gallica lingua grecari incepit: Quod si aliquid aliud qz tortuosa volumina lucreti in partibus suis inuenisset. psilio nostro non tantu[m] operis perdidissent.

Liber

Cflauosq; britones. In hac parte facit hoc quod proxime supra in generali peregit. Et dividitur in duas partes. In prima facit id quod dcim est. in secunda cuidam tacite qm respodet ibi. De nostris. et primo Boetius tria scholiarum genera: quos parisius virtio discolie detentos prospexit. secunda ibi. Germanici furoris paucos. tertia: ibi. Magice. et dicit. Lerte nos indoluimus. i. grauiter dolimus. Britones scholares illius gentis. flauos ab effetu. cōmeantes. i. p̄ficiēentes romam sc̄o studii. i. ob fidum. qm̄ pascebāt. i. instruebant. minime sc̄intillulis. i. documentis. Atheniensium. i. ph̄losophoz atheniensiz tandem tñ ne totum tempus superuacue atq; ocio consuemerent idē Britones ceperunt grecari. i. grece loqui gallia lingua quā parisius didicerunt: sed nostro iudicio. i. nobis iudicantibus non tm̄ temporis perdidissent. si in suis partibus inuenissent aliud documentum. h̄ tortuosa volumina lucretis illius magistri: qui obscura obliquo calle scholares suos instituit. quare et sua volumina tortuosa. i. in diuersum flora. i. obscura dicebantur. **C**Notandum britania. ut dicit. Orosius occaeani insula est passuum mille. So. in longum. in latum vero ducentorum. Et ut refert Isidori lib. quarto capitulo decimo septimo. iter septentrione et occidentem sita. hec insula a germanis saronibus bello victa atq; possessa. Anglia. ab angela ducis saroni filia postea nominata est: quapropter et Britones anglicos nominare phas est. Sens equidem libera atq; feror. colore flava. i. alba rubea mixta. color quidem medius est qui et vulgo p̄prie blundus dicitur. sic dicti sunt flavi anglici germani atq; flandrenses. hanc insulam quidam describens sic ingt. Anglia terra ferar et fertilis angulus orbis. Insula prediuies que toto vir eget orbe. Et cuius totus indiget orbis ope. Anglia plena sociis ḡs libera et apta socari. Libera gena cui libera mens et libera lingua. Sed ligua meior: liberiorq; manus.

Germanici furoris paticos insperim intitulari Germanici furoris. In hac parte Boetius ponit secundum genus scholarium quos virtio discolie depravatos parisi nouerat dicens. Et nos Boe. insperimus paucos scholares germanici furiosos intitulari. i. titulo magisterii decorari. **C**Notandum ut refert Isidorus li. 15. et h̄imologiaz Germania nobilis ac generosa regio est tam viribus h̄z diuinitatis ac bellicosis populis constituta. unde a secunditate gignendoz populoz a germania dicta est. Eius regionis incole germanni dicuntur. Immanta h̄ntes corpora. viribus fortes. audaces v̄o aīo atq; feroces: quapropter et furore notati sunt. Cleonatusbus cantibus atq; saltibus plus h̄z litteraz studio occupati facie deorsim formosi. comati coma flavi. liberales aīo hilares et iucundi et h̄z potissime sardes: hec ille. mores aut illos et celi rigore traserunt: quoniam septentrionales marines sunt.

Magice autem delusionis arte de hiberia multos vidimus magistrari.

Magice autem delusionis arte de hiberia re. In hac parte Boetius ponit tertius genus scholarium quos virtio discolie detentos parisius consperit. Et dicit. nos etiam Boe. insperimus parisius multos scholares de hiberia. i. hispania magistrari arte delusionis magice non autem in aliis scientiis salutaribus. **C**Notandum hispania ab hiberio amne primitus hiberia fuit vocata et postmodum hesperia ab hespero stella qui ibi occidit. tādē v̄o hispania ab hispalo fluvio dicta est et ad tales sensum Boetius loquens hispania hiberia nositat. **C**Notandum q; ars magica nihil aliud ē qz humanoz sensuum dyabolica illusio vt secundū hoc iure dubiles rex mutationes fieri videant. vt. s. terre cumulus castrum videat lapillus talentum atq; leges cohors militum galleata. hec ars si ars dici mereat in tantū homini sensus p̄fauciat atq; prestringit ut sic per eam miracula posse fieri videant. Et de h̄mōi letificationibus apule-

gius in suo libro metamorphoseos qui sic incepit. Certus qdē erā. quēdā noīe Socratem sic de quadā maga loquē tem introducit. Saga inquit et diuina potens celum depōnere et terram suspendere. fontes durere et montes desflare: māes sublimare. deos ifirmare. sydera extinguer. tar tarum illuminare. De hac arte idem apuleḡ in libro q̄ de asino aureo edidit sic inquiens q; artem ipsam libentis. sime didicerit asseuerat sed male sibi cessit et hoc. q; dum artē illam volebat adiscere in asinum: vt sibi videbāt conuersus est. Ars v̄o hec vt serf ab antiquis plurimū exercebatur qz quis lege. iz. tabulaz vt inquit Ciceroli. de republi ca p̄hibita fuerit. hec ars a p̄sis ad romanos allata dicitur qua et pictagoras v̄sus est: vnde vt refert Valerius marius lib. 8. postq; pictagoras egypti petēs eoz sciām dicit ad persas projectus magicā artē p̄cepit. hinc artē trice hispani multum inuigilarunt et intantū in ea inualebant ut nedum que artis limite complera sunt exercere. h̄ et multas alias enormes spurcitas in quadaz cœuerna hispanie in christi blasphemiam humani generis seductore ministro attentare conati sunt.

De nostris autem lippientibus patet et cōvulsis oculis. h̄z hec hactenus de discolo sufficient. **D**e nostris autem. In hac parte Boetius r̄fidet eisdam tacite questiōi. Nossi nāq; aliquis dicere. O Boeti erem plā hec quibus discoliam refutandā cōmones nostra iaz sunt quid aut de romanis censes. nūq; etiam hoc virtio de notatur. Ad hoc r̄uidens dicit. de nostris. i. romāis scholari bus. patet. i. manifestū est etiam lippientibus oculis. et euulsi. vult dicere discolia romanorum scholarium tam patens est cunetis atq; manifesta: ut nedum bñ videntibus. h̄ etiam lippientibus et penitus euulsi oculis innotescat. fuerant enim nedum hoc virtio discolie depravati romani sed et quolibet alio ut sic haud aliquid nouū in vīlo attētari posset. hinc et Junius Juvenalis vīla clamans romanorum hunc in modū romanos alloquit. Qdē in p̄cipiti vītiū steri nihil est quod nostris morib⁹ addat posteritas: q̄si diceret poeta. omne vītiū quod excogitari p̄t iam totū p̄petratur. Deinde Boetius finem huius vītis discolie faciens subiungit concludendo hanc partem. sed hec sup̄dicta de discolo sufficient. hacten. i. hucusq; **C**Notanda lippitudo oculoz est infirmitas. et est quasi lacrymatio vel putredo oculi. inde lipp⁹ lippies qui h̄z oculos la chrymant et marcore plenos. Et dicit lippus a pus. i. putredo ut deriuatio ab ultima syllaba sumatur.

Non sit autē discipul⁹ violentus erga magistrū. **N**on sit autem discipulus violentus. Hec est secunda pars secunde partis principalis huius capituli in qua postq; Boe. removit vnum impedimentū de subiectione debita que cōsistit in habitudine debita discipuli ad magistrum. nūc removet secundū impedimentū. s. violentiā. Et dividitur in duas partes. primo facit quod dcim est. sed exempli dca confirmat ibi. Violentia autem. Et dicit q; discipulus non sit violentus magistro suo. qm̄ violentiam hanc multa mala consequunt et ipsum marie: qm̄ qui magistro violentus exierit nullatenus scientie verus erit possessio.

CNotandum q; Boetius scholarēs quatenus p̄ceptorū violentiam non inferant marines monet ut sic eos verbo non blasphemēt atq; opere non offendant. Hec autem ut levius deuictetur propulsanda sunt ea que ad hoc marie sit iducentia veluti est temeraria de seipso p̄sumptio. p̄prie excellētie ambītio. atq; p̄prie fragilitatis inconsideratio. Primum eo marines vitandum est. q; auriliū dei subtrahit. Iudic. 6. dñe ostende q; non dimititis gloriantes in te et de sua virtute gloriantes humilias. Utitanda etiam est tantopere proprie excellētie ambītio quātropere cōtra dei est et proximum. apud deum enim nulla personaz acceptio est sed solum meritorum cum omnes uno codem patre creauerit. ut attestatur Boetius in de consolatu ph̄losophico. d. Omne hominum genus in terris: simili de scendit

scendit ab ortu tē. Utanda insuper est summopere incon sideratio. Et filio saluatoris. Mathei septio. Primo eii ce de oculo tuo trabem postea festucam eiicies de oculo fratris tui. Unde et vulgo dicit. Lesser in alterius oculo reprehendere labez. qui solet in proprio lumine ferre trahem. Nec cum deuitata fuerint nulla certe violentia com mitenda admittitur.

CViolentie at Albinus albei fili pdeat in exemplum: qui cū esset filius dilectionis magis vō infelicitatis precursor magro suo Brillo qñqz balbuenti manus iniecit sceleratas. ac caniciem eius venerabilem fedo pedū maculauit accessu. Quantu sceleris causa fuit qr ad primam aeris impressionem totam neguit comprehendere constitutionem. Proh dedecus prob fit infelicitis discipuli in caput felicitatis accessus. Tam scelerato nero gaudeat herede: tam coinqnato Aeneus successore. Brillus vō cū socrate seneca gaudet appetitu. Non est ergo dignus scientia qui scientie insurgit preceptor.

CViolentie at Albinus. In hac parte Boetius qđam exempluz pmissor. i. violentie inducit et duo facit. nā primo exemplum proponens albinum quēdam violentiū discipulum introducit. secundo h̄ ipsum exclamando inuehit ibi. Proh dedecus. Prima adhuc in duas diuidit. nā primo facit quod dc̄m est. sed cām huius sceleris sub necit ibi. Que tāti sceleris cā. Et dicit fili albei prodeat in exemplum violentie. qui Albinus cum non esset filius dilectionis. qr magistrū suum minime diligebat s̄ magis foret precursor. i. nuncius infelicitatis iniecit quādoqz sceleratas manus. et hoc ab effectu dc̄m est. magistro suo Brillo balbuenti. i. titubāti. atqz maculauit caniciem. i. senectam venerabiles. i. reuerendā huius sui magistrī fedo. i. turpi. accessu pedum. Et cām huius sceleris subiungēs dicit q̄ cā est tanti sceleris. q. d. qua de te hoc tantū scelus in suū magistrū perpetravit. Et respondens ad hoc dicit. qr ipse albinus nequius comprehendere totam cōstitutio nem. i. lectionem ad primā aeris. impressionē. i. ad primā pronūciationem dicti sui magistri. Post hoc inuehendo dicit. Proh dedecus que interiectio dolentis atqz vituperantis ē. Et eam ipsam ex nimia indignatione repetens dicit prob accessus subaudi sceleratus infelicitis discipuli. albini fit in caput felicitatis. sup. grilli. Et subiungit. Merito ille iperator Seneca discipul' q̄simili atqz scelerati laboras vitio gaudeat. ironice logutur tā scelerato herede. s. albio. atqz anetus ille Socratis discipul'. supple gaudeat tā coinqnato. i. maculato subaudi eodē facinori herede. s. albino. Brillus autē cuz Socrate gaudeat appetitu. sub audi mortis Seneca hinc concludēdo dicit discipul' ergo non est dignus scientia qui insurgit violenter pceptori scie. Notandum Socrates magnus qui primus vniuersam pbiam ad corrigendos cōponēdosqz mores fecisse mem ratur tge assueri regis assiriorū athenis claruit habuitqz multos discipulos quoꝝ ancus vt dicit dux atheniensiu vnum erit. eo aut tpe cum sapientes plurimi a vulgaribus psequerent qr̄ vnum dcum pdicabant Socrates spe deprehensus est: atqz ab aneto atheniensiu duce eiusqz discipulo sibi dato mortis poculo ipso nō aliter q̄z quādā i mortalitatis assumpto meditcamēto interit. Et de hoc tul lius lib. tusculanarum qōnum loquēs inquit. Licuta magna Socratem interfecit. Ipse autem nero quadā die respiciens Senecam magistrum suū et verbera q̄ sibi i puerita inulerat ad memoriam reuocans infremit ac tanqz iniuriaz vltionem de ipso cupiens pcepit. vt q̄dūqz gen' mortis vellet eligeret. Seneca igitur quasi suave gen' mor tis arbitrans in balneo mori vtriusqz brachii vene insecu

ne elegit. vnde et quādā p̄agis bene vocatum est nomen eius. Seneca. i. se necans. Et hunc sanctus hieronymus sanctoroz cathalogo cōnumeravit illius epistolis. puocat? que leguntur pauli ad Senecam atqz Seneca ad Paulū bene ergo Boetius dicit. tam scelerato gaudeat Nero he rede: tam coinqnato anetus successore. qr̄m sicut Nero atqz Anetus sic et ipse albinus in gehēnā dimersi sūt. Bril lus autē cuz Socrate gaudeat Seneca appetitu. qr̄m melio rem p̄tem elegerat cuz sanctorum cathalogo p̄numeratus sit. Et nota balbutiens atqz balbus idem qd̄ titubans qui vba non exprimit sed frangit a balbando dictus. sed blesus est qui litteras imperfecte profert.

Clururie a feruore studeat se discipulus aliēare Clururie a feruore tē. Hec est tertia pars huius secunde partis principalis huius capituli. i. qua p̄sequit de secundo impedimento subiectionis. et per p̄tem aptitudinis discipuli erga magistrum qd̄ est luxuria. Et diuidit in tres p̄tes fm tres luxurie spēs. scđa ibi. Cōmellationib'. tertia ibi Tertia vō spēs. Prima in duas. nā primo luxuriā in cōi fugiendā p̄ponit. scđo eam diuidens vnam eius spēm prosequitur. ibi. Quā tripli. Et dicit q̄ discipulus studeat se alienare a feruore luxu. Et notandum luxuria in p̄posito largo capiē vocabulo vt dicat in coitu supfluitatis in cibo atqz vestitu. Et h̄z hoc satyri triplicē luxuriā posuerunt ut statim lubiſſet. quæcūqz tñ luxurie sūt. summopere euſtanda est: et ea specialē que i coitu est. qr̄m ipsa mente occupat. totum corpus extenuat. et tandem vires singulas deſtituit. ideo didimus ad alexandrū. Nos iquit bragmāni membra libidini non damus. Ea quoqz que in cōmessa. tōnibus est diligenter cauenda qr̄m aliam ad prava allicit et more serpentino occulta sua venena diffundit. iurta illud Virgilis in bucco. Trabit quēqz sua voluptas. et se gtur. Qui legit̄ flores et humi naſcentia fragra. frigidus o pueti fugite hic latet anguis in herba. qr. s. i vita de licata et gulosa venena latitant que ipsam aliam vemerunt in gehēnam. Rursum ea que in vestitu ponit nō min' fu gienda est. qr̄m non habitu exteriori sed interiori gloriam est. vnde Seneca dicit. Nullus quidem dicit gladium esse bonum si baltbeus eius deaurat' est: et vagina gēmis distincta. sed gladius bonus dicitur qui bene incidit et bonū acumen habet. vñ sunt versus. Aurea nobilitas luteam si vestiat ollam. Non ideo sequit hanc minus esse lutum.

CQuā tripli satyrici partitione diuiserunt. Quāndam in ornatū vestium dicentes consistere. Aliam in coitu. Tertiā vō gulositatis affricem. Quislibet vō rabie seculenta frequēter nouimus laborare subiectos.

CQuā tripli. Hic Boetius luxuriā ipsam satyricorum more diuidens primā eius p̄tem dissuadēdā aggredit. et duo facit. nam primo ipsam luxuriā tribus spēb' diuidit secundo primā eius spēm exemplo penitus abhorrendam demōstrat. ibi Cōmellatione. Et dicit satyrici subaudi poete criminū atqz vitioꝝ rep̄hensorēs diuiserūt hāc luxuriā triplicē partitione. i. tribus speciebus dicentes quādā luxuriā cōsistere in ornatu sup. vestium. aliam in coitu. tertiam vō dicebant affricem. i. sociam fore gulositati illi vitio crapule. Et nos Boe. nouimus subiectos. i. scholares laborare frequēter seculēta rabie. i. fetido furore cuiuslibet hāz luxuriaz. Noetaz quidam s̄tici vici sunt. qdā comedī. alii tragedī. satyrici alii a satira dicti. quod ē carmē rep̄hensorum vel rep̄hensorio correctoria. qr̄ ad hoc rep̄hendit vt corrīgat. Et satyric' satyrax descriptor. Et hic satyrici luxuriā in tres species diuiserūt vt patet in littera. Item seculentus ta. tum. i. fece plenus et fecidus.

CContumelioso coitus appetitu sanguineuz lucretū filium; zenonisqz discipuluz tota roma sleat inuiscatum; qui tñ clarissimis ortus fuit nata-

Capitulum

libus: qualitatis procere et sanguinee qualitatis: mire si quidem eloquie: perspicacis ingenii: sed quotidiani et ultra debitum nuptius gaudebat: patre penam deferete. patrimonium enim parentumque census illicite consumebat cunctisque zelotipis eminebat. Aleis autem et meretricum cellulis semper inhibebat. Proprio autem aduc non deficitus pruritu. postea a parentibus electus: tandem ab amicis et consortibus destitutus: a creditoribus vndeque fatigatus: notis et ignotis furtum studuit assistere: crucis ab agustiis a patre creberime redemptus: ultimo tamen parentis pecunia redimi non potuit. Cruci ergo adactus eundem ad se venire lachrymis compellebat: osculum que voce querula petebat. Pietatis autem motio ad filium petitionem patrem erexit: erectique filius nasum morsu secuit acutissimo dicens. Quare a meis primis erroribus incastigatus enas. Ut quod magistri mei documentis non obediri: sociosque meos contempsi. Filius patrem necesse est indulgere castigationi: magistrumque discipulum mores informare.

C. Contumelioso coitus appetitu. In hac parte Boetius prime speciei luxurie. scilicet coitus feculentiaz dissuadens etrem plumbum ponit. Et duo facit. nam primo facit quod dictum est secundo ex proposito exemplo hanc spem summonopere detestandam excludit ibi. Ecce quantum. Proba adhuc in duas nam primo facit quod dicuntur. secundo circa hoc notabile quoddam subiungit ibi. filii patrem. Et dicit. prima spes luxurie quam in coitu existit olio spernenda est. et hoc ne nobis pertingat quem admodum sanguinco lucretii filio zenonis discipulo quem inscatum. i. captum et detentum contumelioso appetitu coitus tota roma fleuit. et ibi roma pro populo romano posita est. quod scilicet sanguineus erat ortus clarissimum natalibus. i. parentibus. eratque qualitatis. procere. i. forme qualitatis. i. complexionis sanguinee. mire quidem eloquentie. i. facundie ingenii perspicacis. i. subtilis. sed ipse gaudebat quotidiani nuptiis. i. venerabilis actibus et hoc ultra debitu. i. supra vires nature sue. patre deferente. i. reportante penam huius enormitatis ut statim subiungat. Patrimonium enim et celsus id est redditus ac diuinitas parentum consumebat. quod pro et eminebat. i. supcellebat subaudi in hoc virtuo cunctis zelotipis id est mechis. semperque inhibebat. id est adhuc et aleis. i. ludo alearum atque cellulis meretrici. quid ultra. i. sanguineus adhuc non destitutus. i. vmissus proprio pruritu. i. luxu illo iteraturae a gentibus electi et destituti sororibus. i. sodalibus et amicis et fatigatus vndeque a creditoribus tandem studuit insistere. i. adherere notis et ignotis furtis. i. virtuo furtivitatis. quo in virtuo idem sanguineus deprehensus atque sepius ac sepius patibulo adiudicatus atque crederrime a prece ab angustiis crucis. redemptus. si prece vel precio ultimo redimi non potuit et hoc penuria parentis subaudi impediente. sed quid cum amplius redimi a crucis patibulo minime potuisse inter carnificis manus compellebat eundem. scilicet suum parentem lachrymis venire ad se osculando supple paternum petebat voce querula. motio autem pietatis paternae erexit patrem ad filii petitionem sed filius secuit nasum erecti. scilicet patris morsu acutissimo dicens indignanter vah me miser quare ego miser enas incastigatus. i. non correctus supple a te pater a missa. i. de primis meis erroribus subaudi quibus infantia pessime enutritus erit. ut quod id est quare non obediri documentis mei magistri. et quare contempsi meos socios subaudi eos non imitando

I bonis quasi dicat. si oia hec fecisset certe hunc nephado crucis patibulo adiudicatus minime fuisset. Erinde hoc posito ex exemplo quoddam notabile sive quoddam suam generali ex ipso elicit dicens. Qui cauere velit ne predicta eveniant necesse est patre ipsum indulgere. i. vt pater indulget. i. operam dei castigationi. i. correctionem filii et hoc ex parte patris. filii necesse est magistrum ipsum informare. i. quod magister informet. i. doceat discipulum mores et hoc ex parte magistri dictum est. Motandum ut refert. fulgenti secundo mirologiarum quis in oibus libidinis amor turpis sit: turpior est in honestis. nam ipsa luxuria maiestati contraaria est. Turpissima ergo sanguinei qui in argumentu ducit libido est cum clarissimum ortus natalibus mirificis naturae dotibus propolebat. sed quoniam ultra nature debitu conturbabat quoniam erat ut viam peditationis ingredere. amor enim ille ericiofus atque ferinus concordat cum periculo: et dum ad illud solum vacat quod diligenter videt quod expedit. quod luxurie amor cecus est. quod obrem veteres libidinez spiritu veru tanquam honoris inimicaz. sic Scipio nascitur phibuit theatra locaque meretricia. referente Augustio libro de ciuitate. Item zelotipus. i. zelo plenus. s. inuidiosus vel suspiciosus. et accipitur tam in actiuam quam passiuam significatione quorum omnium quoniam sunt que hoc versu continentur. Hospes zelotipus coniuaque vector alumnus. Actum sive pati signare nomina possunt. dicit etiam quoniamque zelotipia mechia. et zelotipus mechus. et hoc modo sumit in proposito. Itē pruritus id est prurigo et dicitur ardor vel adustio carnis cogens ad scalpendum. hic autem pro luxuria sumit et non incepit. Item indulgeo diversa significat. indulgere enim gratis dare sonat sic papa indulget placere. et significat remittere. ut indulge nobis peccata. significat quoque operam dare. unde Indulgere gule noli que vestris amica est. et in hac significatione sumitur in proposito cum dicitur filii patrem et ceterum.

Ecce quantum detestabilis est meretrici incursum. Est autem meretrici nonaria inferni ianua: via iniquitatis: scorpionis percussio: viscarii sclerorum: puteus interitus. et si qua est alterius luxurie ignominia: spes qualibet alia grauior scelere deteriorumque. Interitus autem Iacinctinus cunctis patet et Iouinus. Et alibi meretricis labia fau distillant sed absinthium eius nouissima subministrant. Comissionibus et ebrietatisbus secunda spes luxurie dotata permutata tamquam causa ad causatum cum predicta gaudet sustineri. propter coitum. n. fit ebrietas relative: necnon et ceterorum viciorum genera. Num et modice sumptu itelle cui videferre acumen: non et modice sumptu ronem turbat. intellectu ebet: memoriam eneruat: obliuionem imittit: errore infudit: ad ignoratiā pducit. Ibi enim ebrietas ibi furor dominatur. ubi furor dominatur ibi nulla sapientia sed insipientia pruagat. Huius et rationis quotidiana patent exempla et virtutum detrimenta. Ecce quantum detestabilis. In hac pte exemplo superiori inductus. hoc. hoc virtus luxurie summonopere detestandum excludit. Et duo facit: nam pto facit quod dicuntur est quo ad coitum ordinatum. secundo quo ad inordinatum atque bestiales sunt sodomitici ibi. et si qua. Et dicit ecce. i. vide exemplo superiori quantum est detestabilis. i. abominationis incursum. i. accessus meretrici. quoniam ipsa meretrici nonaria. quod nouem penis punis in inferno. vel dic nonaria ut infra proximo dicam est ianua inferni. via iniquitatis. percussio. i. punctura scorpionis. viscarius. i. retiaculus. sceler. i. peccatorum. puteus interitus. i. mortis causa corporis. et si qua est alterius

terius lururie ignominia hoc est spes inominanda ob de-
cus enorme illa spes est grauior qualibet alia atqz deterior
oi scelere. interitus autem facinatus. i. facinti illius schola-
tis atqz iouinus. i. iouini patet cunctis qm̄ potius mori
maluerit q̄z hoc deformitatis vitio defedati. C Horadū
ut fert helinandas inter omnia spectacula que delecta-
tionē in suis libidinibus admittunt deterioris est turpium
seminarum collegium pro solo vitio congregatū. ppterā enī
carnem venditioni exponit et ppterū vite fornicatione vi-
cū sibi acquirunt q̄ nec amant nec amare querunt h̄z et fe-
diori lururie pte sue execrabilis cupiditati subscruiunt. de
bla Teodolus ingt. Adens robusta viri levitate cadit mu-
liebri. qz. s. femina impudica laqueus est viri. et ideo sub-
dit. Deflent assūti q̄ crediderunt mulieri. Et insup qdaz.
femina corpus opes animum vim lumina vocez. Nollit
anichilat necat eripit orbis acerbat. et alibi. Corpus opel-
giam consortia federa famam. Debilitat perdit necat odit
destruit austert. Et h̄z amor teste hieronymo h̄z iouianū
prout ex dictis Aristotelis et Plutarchi colligit. rōnis est
oblivio et insanie proximus turbans consilia. altos et gene-
rosos spūs frangens. hoiesqz querulosos iracundos teme-
rarios facit quapropter non imerito fugiendus est. Demo-
stenis exemplo qui Taydis meretricis māmas loco palpi-
tans quesuit quāti hoc est que ait mille denariis. cui De-
mostenes. ego precio tanto dolorē non emo et merito. nā
stultus est emere precio cui dolor succedit. Itē nonaria me-
rentrit et dicitur a nona. qz ante nonā nō licebat ei extre-
de prostibulo. ante enim illam horam mos erat antiquis
de cōmodo reipublice disputare. quare vetitum erat mere-
tricibus vsgz hinc latere ne iuuenes ad turpes delectatio-
nes inclinarent. Item viscarium a visco venit quod glutē
est quo aues capiuntur. Inde viscarium. Itē ignominia
infamia est quasi ptra nonen. Est etiam peccatum taz sce-
leratum ut nominari detestabile sit ut in pposito. Lōmes
sationibus et ebrietatisbus. In hac parte Boeti⁹ postqz pri-
mam lururie spēm detestandā cōmonuit. nunc facit h̄z idē
circa lururie spēm alteram que cōmissionib⁹ atqz ebrie-
tatisbus erplet. Et diuidit in duas partes. nam p̄io facit
qd̄ dēm̄ est. sed comparat hanc secundā lururie spēm ad
primā et tertiam. ibi. hec aut̄. M̄rīa itez in duas. primo
pluader ipsaz fugienda atqz detestandā fore cuiilibet et h̄z i
semiproficio. sedo facit h̄z idē l alio ibi. q̄ est sorte. p̄ia adhuc
in duas. primo stētū suū ponit. sedo editiones detestabiles
ebrietatis insinuat. ibi. Nō modice. M̄rīa insup i duas. nā
p̄io facit qd̄ dēm̄ est sedo quoddā documentū valēs ad se-
quentia subnectit. ibi. Ulinum aut̄. Et dicit q̄ sc̄da spes lu-
turie dotata cōmissionibus. i. cōmissionib⁹ supfluis
et ebrietatisbus. vult dicere q̄ sc̄da spes in voluptatib⁹ gu-
le consitit sc̄nti prima in coit⁹ voluptate gaudet sustineri
cum p̄fecta specie. s. prima. p̄mutatim. s. ordine p̄mutato
sc̄nti cā ad causatū. Et rōnem assignans dicit. qm̄ ebrie-
tas sit p̄ coit⁹ necon p̄ generā ceteroz vitiorū et hoc re-
lativē. i. reciprocē. qm̄ sc̄nti ebrietas p̄ coit⁹ sit similiter
qoqz et coitus p̄ ebrietatē. illud qd̄ vt p̄ finē. hoc aut̄
in genere cause efficientis. et documentū subiungens dicit
Ulinum aut̄ modice sumptū videt p̄ferre acumen. i. pene
trabilitatem cognoscendi intellectui. et deinde conditiones
ebrietatis cōnumerans dicit. Ulinum autem sumptū non
modice sed excessiue perturbat rōnem ne verū cernere po-
sit. intellectū ebet. i. obnūsum reddit i speculacione reruz
atqz substantiaz. memorā eneruat. i. extenuat. et destruit
qm̄ obliuionē inducit. qd̄ ad memorā referas. errore in-
fundit qd̄ ad rōnem applica. atqz ad ignorātiā perducit:
qd̄ intellectū p̄forma. Et rōnem hoz annectes dicit. qm̄
vbi ebrietas ibi dñatur furor. nā teste. Ovidio in libro de
arte. Ulna parant animos faciūtqz caloribus aptos. Tūc
veniunt vires et paup̄ cornua sumit. sed vbi furor ibi nulla
sapientia sed insipientia pugnat. qm̄ sapientia non furore
sed mansuetudine possidet. sedendo enī et quiescendo aīa
si prudens Aristoteles. Huius aut̄ rōnis patent exempla

quotidiana atqz erinde supple patent non imerito detri-
menta. i. minoramēta virtutē. C Horadū sicuti moderā-
tus vicit honestatē corporis sanitatē quoqz atqz mentis
p̄spicitatē causat ac p̄seruat: sic eius imodestia necessē est
vt eam corrumpat. Lauenda est ergo summope scholasti-
cis imoderata crapule frequētia ne illud psalmiste eis obii-
ciat. Turbati sunt et moti sunt sicut ebris et oīs sapientia
eoz deuorata est. Lopia enī ciboz et potū ut refert. Sene-
ca subtilitas impeditur. qm̄ teste Hieronymo epla. si. n̄
est eiusdem hoīs vina degustare ac ppbas intelligere.
Crapula nempe venerē excitat cū venē mero estuans cito
in libidine despumet. 35. di. 54. Et sicut venus mentem
obnubilat. sic et crapula ipsam offuscare necesse ē. Absit
igis a scholasticis viris crapula. nā veteres cū parcimōia
virisse leguntur. Socrates tēperatissim⁹ extitit et vīta rese-
ctione scrotina p̄tentabatur sciens pāncis minimisqz nām
cōtentari. nihilqz viro isto congruētis arbitrā sobrieta-
te q̄ corporis ac mentis prosperitas roborat. Inde Euno-
dius sobrietas semp studiis referat honestis. Nulla fides
letis integrā nec dubiis. Amplerior sanas que dant bona
semina frondes. Post culpas. aīe sunt holocausta dei. Et
Augelius libro p̄io ingt q̄ parcimonia apud veteres ro-
māos et vīt⁹ atqz cenaz temeritas si solū vōestica obser-
vatiōe ac disciplia. sed etiam publica aīaduersione legum
custodienda est.

CQue ēt p̄fis p̄sorte vīnosō deterior: qz si stude-
re neqzat ceteros gymnasii inhiare volētes cor-
rodit: errorem litis cōfouet vel pugnis opez orat
O q̄lis p̄mītio studētib⁹ est cū dissoluto. Eūciat
ergo ab iegritate cōsortii tales prudētū discretō
ordine irregressibili et hoc tempore determinato

CQuē ēt consorte vīnosō. In hac pte Boetius oīdūs um-
mopere fugiendā hanc secundā lururie spēm precipue cōsi-
stente in cōsortibus p̄perea qm̄ magnū studiosis ip̄is cō-
socii crapulosi atqz vīnosō inducunt studiū detrimentū. vt
in littera. Et dicit. Que p̄fis. i. qd̄ vītū deterior ē con-
sorte vīnosō. i. pleno vīno. q. d. nulla. Et rōnem adiectes
dicit. qm̄ vīnosō cōsors si studere nequeat tñ corrodit. i.
impedit vīcio ebrietatis ceteros volentes ihiare. i. itēdere
gymnasii. i. scholasticis exercitiis. aut enim errorem litis
fouet. i. nutrit vel saltē cessus. i. percussus pugnis orat. i.
dep̄cat opem. q. d. q̄qd vīnosō ille agitat semp īgen-
tine torquez atqz ceteros torquez. O de⁹ exclamatō est q̄
lis p̄mītio. i. p̄plerio atqz desolatio ē studentib⁹ cū tali vī-
nosō. Ergo discretio prudētū supple scholariū eīciat. i. re-
pellat talcs. i. vīnosō ab iegritate p̄sorti. i. societatis. et h̄z
ordine irregressibili. vt. s. haud. i. quaqz reuertatur. et sup-
ple reuiciat ipsos non tpe ebrietatis sed terminato. i. cū ad
sobrietate reuersi fuerint. C Horadū licet ebrietas pluri-
ma mala opēt vī superius iam exposiūm est. habet tñ h̄z
ipsa vt ipsa mentem ebet. secreta reuelet. gressusqz detur
pet. eloquium enim scandalizat. nunc lites generat ac cor-
poris vires exterisnat. cadere iubet. bene agere prohibet
requiem impedit. sensum alienat. obliuionem inducit li-
bidinem mouet. nauiscam provocat. visum minuit. et ab oī
virtute holem destituit. vnde Qualterus in aletrādreidos
Rōis vīle sepulchrū ebrietas. hic. Seneca epla. 8z. nihil
aliud est ebrietas q̄z voluntaria insania. oē vītū intendit
et detegit. verecūdā remouet. verba dubia: oculos ince-
tos. gressus errantē: vertigines capitūs et cetera bīmōi cāt
nā. sero ola p̄mittit ebriosi sed mane obliuioni tradūt vñ
Martialis coquus. Oīa p̄mittit cū tota nocte bibisti nō
faciat qēqz pocula nostra rex. Vñ ergo dēm̄ ē a Boe-
tio sorte vīnosō nil posse deteri⁹ existari. Itē vīnosō sa-
sū. i. vīo plen⁹ ebri⁹ vel ebriosus: et cōparat. cui⁹ suplatīm
Plautus ponens ait. Quid opus ē verbis. vīosissima ē
CHec autem secunda species prime quādoqz pre-

Capitulum

ambula posterioris autem pedissequa appetitua. o quantu erroris imittit ebrietas in mete di scipuli nisi freno sobrietatis castigetur ad vngue. **H**ec aut. In hac parte Boe. hanc spem luxurie ad primam et ad tertiam comparat. Et dicit qd hec spes. s. que in commessationibus et ebrietatibz ostare probatur est pambula idest antecessoria prime. s. spes que in coitu existit. et rō hui sumitur ex antedictis: cū iquit ipsu coitu ex ebrietate causari. et eadē hec secunda spes est pedissequa. i. tōcomitans et samula appetitua. i. desiderativa posterioris. i. tertie spes luxurie que in vestu ornatu ponit. Exinde cū hec ita sint exclamando protra hoc virtus inuenit dices. O quantu erroris ebrietas ipa imittit in mete discipuli nisi castiget. i. refrene tor et restrigat ad vnguem. i. ad plenū freno sobrietatis.

Tertia species luxurie est concupiscēti aque ornatibus inhibat parentumqz progeniei maritata consistit: qbz paupertatis tuta facultas cedit inuita. **T**ertia vero luxurie spes. In hac parte Boetius post pri mas duas luxurie spes defestandas tertiam ipsaz fugiendas ostendit. Et dividit hec pars in duas. nam primo docet tertiam ipsam spem fugere. sedo verificat dicta sua exemplis ibi. Cum quondam. Prima adhuc in duas nam prō ipsam fore fugiendā ostendit circa quos ipsa principaliter versat demonstrat. sedo vero in qbz existit declarat. ibi hec autem gaudet. Et dicit primo qd ipsa tertie luxurie spes est occupia idest cupiditas quedam que inhibat. i. intendit ornatibus atqz existit. i. est maritata. i. puncta pgenici potētū. i. magnati et diuiti ornatibus dico qbus tuta facultas. i. statu paupertatis cedit. i. locū dat inuita. i. non supata eoz vanitate. **M**otandū qd hec tertia spes luxurie que ornatibz inhibat non nisi extollentia est aut corporis ornatus et qd corporis sunt. s. aut tandem vestimentoz. quecumqz tamen sic supbia quedam est atqz vanagloria. que vñ Salustio in ingurtino videt. sicut etiā expletia cōprobab̄cōe plus nobilitatis malū est qd humiliū. humiles nōqz casas pauperas inhabitat feriuntqz summos fulgura montes. Pauperas inquā tuta que vestem non appetit corporis sūt amī affluētā. de qua dcm est per poetā. O vere tuta facultas Paupis angustiobz laris. O munera nōdū. Intellecta dei. **H**ec autem vestium gaudet varietate frequenti et earūqz in sigillatione membratim. pectinis beneficio cesariem polire: et calamistri tortuositate. florūqz diversitate seriatim lascinare: gulamqz suam fuco perfundere: nouaculeqz frequenti castigationi inhibare. sinum aromatibus adimplere: gēmatis colla monilibz partorūqz cingulis vētre castigatu. plebi ostendere rostratis tabulatisqz calceis ut regina incedere colloqz elato: gutture inflato: supercilium mutilato. oculo impudico. fastuosoqz incessu semicirculariter incedere gaudet. raris autem parūqz modestis sermonibus ampulari. appositisqz cibariis omnia fastidire. litibus seruientes: probris affines: cruciatibz ignotos affligere: ultimo raroqz scholis interesse: parumqz prodesse. primo eisdem abesse festinat. O qualis quantaqz vitiorum est permittio.

Hec autem gaudet. In hac parte Boetius ostendit in qbus hec tertia luxurie spes vt plurimum posita est et dicit qd hec tertia luxurie species gaudet in frequenti varietate vestium atqz ea z sigillatione. i. pictura mēbratiz. i. de mēbro ad mēbrū. et supple gaudet polire. i. ornare cesariem. idest capitis comam. et pprie virorū. est ut dicit. Hugui

tio. beneficio pectinis. i. illius instrumenti. atqz tortuositate calamistri. i. illo instrumento tortuoso ab effectu cū ad crispandum crines principaliter ex cogitatū sit. et gaudet lasciare. i. luxuriari vel lasciare se gerē diversitate flor. seriatim. i. in certo positoz. et gaudet profundere. i. profundēdo tingere gulam. i. facie. hic pars p. toto posita est p. sindochē fuco. i. colore factō ut etiam supra capso p. exposi tuz est in eo loco quo de logica sophistica dicitur. vultuqz mulieris fuco p. fusa. et. Etia gaudet inhibare frequenti castigationi nouacule. huius cultelli ad radendū barbas ordinati. Et dī a novo as. qd hoīem nouat. vñ iudicuz. i. nō uacula non ascendet sup caput eius. Et psalmista. qd nouacula acuta fecisti dolim. et gaudet adimplere sinū. i. gemitū suū aromatibz. i. rebz odoriferis. Et dcī est ab ara aroma. qd aris limpositū diuinis inuocationibus aptū. est etiā aroma in alia significatiōe vnguentū qdām p. ciosus et thure mirra nardo calamo cynamomoqz p. positū. vñ s. sus. Contere thus mirram nardū calamu cynamomum. His supinfundas oleum sic fiet aroma. Et segē in lra. et gaudet ostendere plebi colla ornata monilibus illis ornamentis gēmatis. i. plena gēmis. ventremqz castigatu. i. restrictum cingulis. i. baltheis parboz illaz gentiu. qd a partibus cinguli illi p. ciosi romam adducebantur. Ad dīle vt dicit Isidorus ornamentū ex gēmis est qd solef feminā rū pēdere collo. hoc etiā serpentū dicit qdū constat et amphorulis quibusdā aureis et variis gēmis in modum facture serpentis. Sumit tñ pro quolibet ornamento. Et se quid etiā gaudet incedere calcis. i. sotularibz rostratis et tabulatis. i. depictis ut regina. Gaudetqz icedere collo elato. i. in fastū eleuato. gutture inflato. supercilium. i. illo ordine piloz qui supra oculos est. mutilato. i. truncato vel p. sciso. oculo impudico. i. lascivienti et ad quēlibet circūgū tātē: fastuoso. i. supbo icesse. i. transitu. gaudet insop amplari. i. verbis inflatis superbis atqz serquipedibus vii et illis rariss. et sermonibus pax modestis. imo intemperatis penit. et appositis cybariis gaudet fastidire. i. fastidio hic omnia supple apposita. et gaudet affligere seruientes suis idest rixis. cōtinuos affines. i. vicinos probris. atqz ignotos cruciatibus. gaudetqz interesse scholis raro. et si aliquis tñ ultimo atqz paruz p. desse sed festinat ab eisdem abesse primo. His et aliis multis cōmotus. Boe. qbz hec tertia luxurie spes deditissima est inuenitēdō pro tra ipam exclamat. O qualis ex vīti enorūtate et quāta et eius magnitudine est p. mīrū vītioz. subaudi i. hac tertia specie. fastidio ire quasi horere spernere contemnere tedere. inde verbalia et hoc fastidium et fastidiosus.

Cū quodā tempore me athenis causa discendi recepisse. Sanimedē Virri dictatoris filium obus predictis laborantem insperi. qui qnqz pedulis libatis: qnqz caligis maculatis: per horaz cēdrinis tibiis elatus nudisqz pedibus p. cessit ario pagumqz ut stomachatus impetiuit. Lanteqz sepsime prouidi ne mibi insurgeret quia alienigena eram. Quid plura dicā ad tātā licet inuitus de uenit inopia qd ea que prius fastidendo cōcepit: mendicas corrogando composuerit fortū mea tu permutato. s. hec hactenus dicta sufficiant.

Cum quodam tpe. In hac parte Boe. quāta et hīdī vītio mala euensiant erēplo corroborat dices. Lū ego boe. quodam tpe recepisse me athenis in hac scilz vniuersali schola grecie cā discendi insperi. Sanimedes filiū Virri dictatoris laborantē obus p. dicitis qui. s. Sanimedes nīnia hui⁹ vīti sedatus lascivia nesciens quō se gereret incēdit. qnqz. i. nunc. pedulis. i. sotularibus desup consellis et limbatis. qnqz. i. nunc caligis maculatis. i. diversorum colorum maculis p. strictis. atqz processit elatus tibiis cēdrinis. i.

drinca. s. ad modum cedri erectis pedibus nudis. qz p. 2 ve
stimentis. i. tumore supbie istat? ipseuit. i. indignanter petivit
Ariopagum illum viru atheniensem quo studiu exercebat a
quo et dyonisius sanctus ariopagita appellatus est et ego
queqz Boetius prouidi caute et sepius ne miseri surge
ret qm erat alienigena. i. alterius gemitus. Et dicitur
qsi alta regione vel gemitus natus. et dicitur ab alio. i. alienus
et genios na vel gemitus sic et francigena terrigena que oia ta
lia sunt cois generis. Et sequitur his ob? visus. et narra
tis qd plura dicam idem Ganimedes ad itaz deuenit in opia
qz quis inuitus ut pmutato meatu. i. transitu fortune de pro
speritate in aduersitate mendicata corrogando. i. petendo
composuit ea que prius. i. tpe psporitatis contempnit fasti
diendo. i. fastu. et supbia spernendo. sed hec hacient. i. bu
usqz sufficiat. C Mota simile excepit apud Valerium
maximi legit de adolescentie polemice qz quis no sicuti ga
nimedes in fastu atqz supbia des cuctos ad ultimum co
lumeret. hic eni Polemo vt refert. Valerius li. 5. ca. de
mutatione morum. tantis illecebris deditus extitit ut ipsa
infamia gauderet. cuqz semel ex coniuncto post solis ortuz
surrexisset vino gravis et vnguentis optimis delibut? ami
ctus veste plucida et lertis capite redimito et Xenocratis
scholas aptas vidisset ante qz casu transibat ita uitzqz ut
prudentissima pcepta temulentie lasciuis derideret. cuqz
oes pidentes indignarent Xenocrates vultu maturo omis
sa re de qz disserebat de modestia atqz temperatia loq cepit.
eui? grauitate sermonis polemo audiens primo detracta
de capite coronam piecit. postea pallium depositum et consualis
oris hilaritat expressit. ad ultimum tota luxuria depositum
sicqz vni orationis meditatio sanat? ex infami pbs euasit.
It libare. i. ornare ide libatus et a libus d? qu? nos orna
turam dicimus. e. n. fasciola qz vistus extremitate abit aut
ex filis aut ex auro pterta. C Mota sic refert raban? super
psalterio. Cedrus arbor est altissima oluz arbor? d?na et regi
na aspectu pulchra sp retinens virorem suum cui? odor serpen
tes fugat. et ve d? Isidor? lignu ei? nullqz teredie exterminat
ide cedrinus na. n. i. ex cedro vel siluadine credi habes.

Capitulum tertium

Um at discipul? ad pfectione tendere te
neat effectuam cam pfecti?is ut pote oltui
tatis pstatia put facultas suppetit meti di
noscat ipmtere. Quid. n. in dilectionis opuscu
lo lucidius constatia: Quid incostatia negus: pria
parit. scda parta dissoluit. Pria pcedit. scda re
trocedit. pria colligit: secunda collecta dispergit.

Capitulum tertium.

Um at discipul? Hoc est tertium capitulu hui? eo
talis libri. In quo boe. postqz i pcedentib? docuit
quod pria oblectantia scolarib? ipsi ministrada sine
atqz qualif i? adultoz scolarum elatio magistrati subde
da est atqz discipline coniugeda. nunc vo demostret elatione
studentum sumope reprimenda. et ad hoc psuadet intro
dit ipsa incostatia elatiois atqz supbie pedissequaz: et coni
tusam atqz pene germanam ut sic ea penit? spreta atqz co
futata ad costantiam ipsam anhelef. Et dividit hoc capitul
u in duas ptes pincipales. na pto pmittit intentu suum
secundo eropl? ipm incostatia introducit. ibi. L? in gynna
sis. Pria in duas. na pto ovidit ipm pstantiam sumope
ampliada. scde ipsam ppat ad incostatia ibi. Quid. n.
lucidi? et dicit. L? discipul? ipm teneat t?dere ad pfectio
nes dloscat. i. cognoscat. ipmtere. i. qz ipmtere debeat meti
cam effectuam pfectionis upote. i. sic costantia continuta
tis supbie in studio. hec. n. est qz op? inceptu pfit atqz in
optatu fine pdicit. vñ illud vulgare sumptu est. Continua
ta vigent. discontinuata pibit. C Motadu qm nullu opus
laudabile aut inter coronata merita computadu putat si co
stantia continuitatis atqz pseuerantia abesse noscant. qm

vbi constas qz pmanci sui opis preci? adipisci mereat. Le
gitime naqz certati atqz vloqz infun? pseuerantia corona da
bit. n. n. et actib? sic nudo gnat? habet? nisi aspernit opis
pseuerantia Studi? est ergo pseueranter cu? int? occupa
tiones humanae nil delectabili? qz scias iugiter meditari.
varietates contemplari atqz actib? delectari. sed fore inges n
sp studio intendere te posse: cu? et ipm interrupe aliis nece
se e. Qui? dubitationi rindel dico oib? in agendis modis so
re adhibendu. ut enim pseueres no? o? ut laborib? incel
lanter assitas. sufficit. n. si continuo studio ipso intendere
neqz saltem du? intendis diu pseueres ut hinc qd? in afo
tuo radice. iurta illud senecte in edippo. Q d? sepe fieri no
pe fiat diu. et hoc est qd? ait gntilian? li. 4. de institutione ora
toria. Perseuerandum saltus est qz sepi? i. si vires deficit
afo t? int?redu? e. Talibus eni ut in l? boe. subdit est lucidius
in opusculo dilectionis ipsa pstatia. i. pseuerantia. et p?r?u
nibil negus inconstancia qm p?la parit. i. acquirit psecu
tionem ipsi discipulo. scda. i. inconstancia parita. i. acquisita
dissoluit. pria ad pfectio? pcedit. scda ab ipsa recedit. pria
colligit. i. accumulat psecutionem. scda collata dispergit sur
ta vulgare b. Continuata viget discontinuata gibunt.

Cum at gynnasitis insadare decreuisse? ma
gistratusqz vic? dignu dirimus obtinere. filiu in
constantie: imo ut verius dicam ipsammet inconst
tantia: fortuna nostris assignabat pceptis imbue
du. Qui satricis inhiabat atram? mensurn?.
Historiographis psepe diurnus. Elegiacis an
nuus. Ratione vo differendi Aristotel? lameta
bat nocturnus: in editio? philosophicis m?sur
nus duodeciqz tabularum compilationib? quasi in
stantaneus: Dibus siquidem in breui extiterat
fastiditus. Si vo librorum inspectionum eoru
qz scripture aliquatul? iduisset; qz plures p ho
ra in pfectis. nulliqz licet breuissimo tempore ma
nus imponeret perficientes.

Cum autes gynnasitis insu. Hec est scda p? principalib?
capituli tertii. In qz boe. qz de incostatia i computatione ad co
stantiam p?misrat nuc eaipa ex?plo p?firmat. Et didic? hec p?
in duas ptes. in pria facit qd? dictuz e. scda ex?plo ppo
sito ipsam inconstatia p?etus fugienda? cludit ibi. sit g. pria
ad hoc in duas scdm quadruplex gen? diversi?is? muta
bilitatis ipsi? incostatia filii. scda ibi. Tandem mercator ter
tia ibi. Cratoniqz studie. q?ta ibi. L? tigil istaz questio
num. Et pto dicit ipse boe. introduces ipam incostatiam
sive incostatia filii hoc m. L? nos boe. decreuissemus
insudarc. i. vacare gynnasitis. i. scolaisticis exercitiis. atqz
durimus. i. reputauimus dignu obtinere vic? i. qz obti
neremus vic? i. locu magistratus ob studii nostri comples
mentu: fortuna ipsa assignavit nobis filii incostatia. Imo
ut veri? dicamus penthesis e. ipsammet incostatia ibuen
da. i. crudieda. nris pceptis. i. doctrinis q. f. incostantie
filius inhiabat pceptis. i. documentis satricis. i. poetaz
satiricoz et vicia reprehendenti? mensurnus. i. mense. et in
hiabat historiographis. i. historiaz scriptorib? sic dictis
ab historia et graphos scripture. psepe compositu e. i. septissi
me diurn? Elegiacis. i. scriptoribus elegiaz annuus. i.
p annu. vo p? sed lametabat. i. lamentando inhiabat et co
sequebat Aristotel? nocturn? i. sola nocte et hoc non nisi
sola r?o differedi. i. disputadi cogere. In editio? quoqz
p?blicis. i. in libris p?bie atqz i compilationib?. rii. tabulaz q
si instante? versabat. vnde hec lex. xii. tabulaz toti? iuris
origo fuit km glo. institut. i. de iure nati gen. S. ex non scri
pto in versiculo. origo. et. ff. de origine iuris. l. ii. S. i. et d? lex
scripta in. xii. tabul? quaz. r. a ciuitatib? atheniensi? et la
cedemonioz a. r. viris fuerint allate. et vne ad illaz vecla
ratione p eosde postea addite ut vult glo. i. c. moises de iu
k 3

Capitulum

deis. dis. 7. Oib² at in breui fastidit² extiterat. C Motadū q² hic inconstātie filius q² a boe. in argumētū introducit si milis illis extitit q² vna die vota ieiuniorū celebrat² et altera studio ips² dispēsant. orare nūc pīmitū et pīnere in poste rū pīordinat² de quib² in epis. Horati². Q² nos petuit s²nit repetit quos nūp amīlit. Estiūat. vita discōuentū ordi ne toto. L alib² utiqz pīdēsset pl² si underēt in bōis ceptis aios suos cōtiuare q² hī nouitātū desideria pīoluere. sicuti enī hoc auctorizante vulgari. Nō fuit hīs² lapis p² loca volūns. sic neq² aius pīlībus ac dīuersis nūc bis nūc illis aduertens doctrinaz hōsculis pullulare pībēt.

C Tandē mercator incepit esse nauigio. Prīme vō noctis spacio nausee in biatum sentīa co gente pīocatus: et demū p² ontī insultu pīterritus inūndātis ortolanus eē capiebat: Deficiēt vō legumine militie se transtulit exercitū. Aīsis aut hostium incurribus fuge terga comendabat.

C Tandē mercator incepit eē. In hac pte Hoe. hī gen² di uersiōnis atq² mutabilitatis icōstantie filii oīdit vi. Idē i cōstantie fili² cū oīla supradicta sicut pīmīliū ē fastidierat tā dē ad secularia negotia se trāsferēt scepit eē mercator nauis. sed qd pīle noctis spacio pīocat² i biatu nausee. i. vo mītus. et hoc cogēt. i. iītigātē sentīa illo loco i quē nauis supflūtates recipiūt. et demū pīterrit² salu. i. iactu inūdātis. pōti. i. maris cupiebat esse ortolan² qd vītra deficiēt legumine supple ad seminādū trāstulit se exercitū militie. et ampli² vīsīs incurrib² hostiū prim² pīmedabat terga fuge pēligēs cū dēcore fugere. q² honore corp² i victimā erbi bere. C Motandū. Hora. li. sermonū cōtra hoc gen² incō stantie atq² mutabilitatis loq²ns ita īgt. Q² ui fit. Adece nas ut nēmo quā sibi sorte Seu rō dērīt seu sors obiecerit illa Lōtent² vīnat: laudent diuersa sequentes. o fortūti mercatores grauis ānis. Miles ait multo cōfract² mēbra labore. Lōtra mercator nauē iactantib² austri. Mili tia est potior. quid enīz concurritur hore. Momento cīta mors venit aut victoria leta. hec ille.

C Cratoniqz studiis tutius iubilabat cuīs semi circuli capacitas multis formidabat questioib²: Superioris vō circuli latitudo zodiaci formata planicie dragmis arrisit septēplicibus:

C Cratoni quoqz studiis. In hac pte. boe. tertiu diversio nis atq² mutabilitatis gen² incōstantie filii oīdit. Et dicit cū ipē icōstantie filius tā ista q² pīcedētia fastidiret: diver tit se postea ad cratoni illi² pīli studi. i. cui² cratōis capa citas semicirculi subaudi cathedre. formidabat mītis qōi bus. vñ crato ille. qndā habebat cathedrā desup i modū semicirculi arcuatā. in q² arcuatōe multa qōnum ḡia tri pīli spacio cōscribeban². Et diuiditur hcc ps i tres ptes hī triplicē qīstionū in sede ipsa cratoni descriptaz locatiōez. scda ibi. Circuli mappa scdi tertia ibi. Tertia semicirculi planicies. Pīria hāz in. 7. scdm. 7. qōnes i pīa pīa se mīcirculi planicie descriptaz. put īgt in līa. Latitudo su pīorū circuli. formata. i. disposita. planicie. i. hī plācie. zodiaci arrisit. sup. intuētes. dragmis. i. qōnib². septēplici bus. i. septē maneriez. C Motandū est q² auctor iste dicit pīz semicirculū in sede cratōis fore latū ad zodiaci formā dispositū ut evitare facit illud incōueniēs quod obīci pos set. s. circulus ē linea: hī linea ē longitudo sine latitudine atq² pīfunditatem. ergo ad hoc excludendū dicit ipsaz semicircularē latitudinem formatam ad modum zodiaci qui zodiacus. i. gradū latitudine distendit ut sic circulus pro superficie circulari non pro circumferentia capiatur.

C Pīrima vō litteralis protractio que fuit vtrū celi empirei dominatio terrenitatis aliqua pīcipe natura possit obsūscari.

C Pīria vō litteralis pītractio. Hic ponit pīmā qōem in

supiori pte semicirculi sedis cratōis descriptā et dicit. pīa pītractio lrālis in hac sede qīsūt vīz dīatio. i. de² a quo celū ac tota nā depēdet. i. meha. ipsius celi empirei pos set offūscari. i. obūbrari aliq² nā pīcipāte terrenitatis. i. cor ruptibilitatis. C Motadū duplet ē hī tituli qōis expōs tio. vna qdē pībor assertio incōgrua. altera theologicē re titati. pīnci². El² autē quā pīca assertio cōpīlecti mēs ē. Utz de² ipē cognoscere possit vīlia et hoc nobilitati sue nī repugnet. Ad cuīs pītē pīmā pīrīsio q² sic. nā qnto aliq² virtūs actiua ē fortior tāto in remotiora suā actionē extē dit ut ēt in sensibiliū actiūbus apparet. vis autē divini i tellec² in cognoscēdo res simila² virtuti actiue. intellectus enī diuinus nō recipiēdo a reb² cognosc. s. magis p² hoc q² eis influit. cū igī sit iſinīte virtutis in iſtelligendo oīz q² ei² cognitioni vīz ad remotissima extēdat. S² gradus nobilitatis et vīlītatis in oībus entib² attēditur scdm. pīpīn qītē et distātia a deo q² ēt iſinīte nobilitatis. ergo. quā tūcūq² vīlītissima i entib² de² pī marīmā virtutē sui intelle ct² cognoscit. neq² hī veritas repugnat ex dictis pīl. ii. meha. nā ibi intēdit oīdere q² diuin² intellectus nō intelli git aliud a se qd sit sui intellectus pīfectio qīsī pīcipale cognitioni. et hīc hoc dicit q² vīlia meli² ignorāt q² cognoscēt qīsī. s. est alia cognitioni vīliū et nobiliū et vīliū pīfēderatio nobiliū consideratiōem ipedit. Nec tñ vīlītā cognitioni in co gnoscētē redūdat p² sc. hoc est. n. de rōne cognitionis ut cognoscēs cōtīneat spēs cogniti hīm modū suū. p² accidēs ēt pī redūdare in cognoscētē vīlītā cognitioni vīlītā eo q² dū vīlia cōsiderata nobiliōrī abstrabitur cogitandis. vele eo q² ex cōsideratione vīliū in aliq² indebitas affectiones in clināt. q² qdē oīla in deo eē nō pīt qre rē. Et huic cōsonat qdōf sapic. 7. de dīna sapia q² atīgit vībīz pī suā mīdi ciā et nībil ignatū currīt in illa. pī et titul² qōis iſtēli gī vīrat vīru de² possit sibi assumere hūanitatē. Et ad hāc sa tis rīsuz ē Joā. i. Et vīlītā caro fēmī ē. vīlītā p² hōe sīt. hī august. supponēda ergo ē pars ista questionis affirmatiua apud fideles veluti fidei xpīane pīcipali² fundātū.

C Secūda vtrū spiritū vitalis seruitus terrene fecis ābitu queat nature sublīdio denigrari

C Scda vīru spiritū. Hec ē scda qdō pīc pītē semicirculi cathedre cratōis cui² titul² sicuti et pīc duplē recipit iſtēptionē qre et duab² rīsūdōb² absolvēt hīm pīmā expōs qōis. totalis mēs ē. Utz sbe segate vītī sunt angelus atq² demōes hūana corpora assūtere possīt. qītū vō scde expōi quēt mī ūdare vī: vīz aīa iſpā intellectū corpori hūano vīrī possīt ut forma. quo ad pīmā qōis expōs līa hī mō sup plēda ē. Scda iqz qōnū i supiori pte semicirculi posītaz hī ē. Utz fūl². i. famular² vitalis spiritū. i. āgeloz deo fa mulātū aut demonū līmo ipēmet spūs qat. i. possit deni grari. i. obscurari vel detegi aut circūdātū ābitu. i. circui tu et vestimēto terrene fecis. i. corporis et hī sublīdio. i. auxi līo nāe. et ad hī ūdēdū ē q² ex dīna pīmissōe tā bōi q² ma li spūs corpora terrena assūtere pīt. De bōis qdē māfestū ē in historiā thōbie et pīcipue ca. i. vīlītā vīlītā ē angelū iſpī raphaelē cōedisse: qdō vībīz act² corporis ē. De mal² ūlītā ūlītū ē in incubis atq² succubis quos pilosos qdā vocāt sunt. n. demōes luxuriosissimi q² pīmissōe dei ad oppīmē das feias vel se supponēdis vīrī corpora assūmūt. Sicuti ergo istis sic et religi pīculdubio vel ad tentādos bonos vel ad castigandos malos assumere corpora pīmissōm est. Demōnum. n. tota intentiō est aut ad bonoz fatigatīces aut ad maloz retētionez: qre et clementa sepe pīturbāt. tēpestas in mari et in acre sepe pītūt fruct² terre corūpunt et de uastāt. Apocalip. 7. Affīctiōes enī ūtōz sp² appēnīt. sed si a deo pītē nī accīpiēt ad tētātōis articuli nullaten² cō ualeſcūt. Quātū vō ad scdāz tituli expōs līa hec sonat. Utrum seruitus vitalis. i. vitā tribuēs spiritūm. s. aīaz queat denigrari. i. vīlītā et vestītū ut forma ābitu terrene fecis. i. ipō corpore. aurīlio nature. i. nālīter. Pīro cui² solu tiōe notadū est inter pībos diuersas dī hac re extare opinōes. nā

Tertium

76

nes. nā ut refert aris. p̄io de aia. et metha. Plato posuit i collectum vniū corpori nō ut formā māe s̄ ut motorē mobili: eo mō quo nā vniū nauī atq; intelligentia orbi. nō p̄ modū informatiōis. s̄ p̄ cōtactū virtutis qm̄ hoc p̄ tactu indiuisiblē tāgere p̄t diuisibile. q̄re dīc plato q̄ hō ip̄e n̄ est aliq̄ vnu p̄ se cōpositū et corpe et ania intellectua s̄ ē ipsa aia intellectua vt̄s corpe hicut hō vniū indumento. cō mentator āt. tertio de aia inq̄t q̄ copulat nobis itellect⁹ p̄ cōtinuationē intētiōis itellecte. q̄r eadem est intentio infor mans intellectū et virtutē imaginatiū. s̄ q̄ he positōes i p̄tinentes sunt utz. Prīa. n. sp̄tines ē iō qm̄ mobile n̄ h̄z ē formalr per motorē q̄ esse mobile p̄i⁹ est nālī in actu anteq̄ mouef. qd. n. mouef est i actu. 5. ph̄sicoꝝ s̄ hō h̄z ē formalr p̄ intellectū ut līct: ergo aia intellectua nō vniū corpori ut motor ut voluit plato. neq; etiā vniū ip̄i p̄ fantasma intellecta actu ut vult p̄metator. p̄baꝝ species intellecta comparat ad fantasma sicut sp̄s visibilis ad colores. fm̄ comētator. z. 7.3 de aia. ergo filis est cōtinatio intellectus possiblē p̄ sp̄em itelligiblē cū fantasmatē i nobis. et potētē visive per sp̄em visiblē cū colore in lapide. s̄ hec cōtinatio nō facit lapidē videre. ergo cōtinatio intellectus possiblē i nobis cū fantasmatē n̄ facit nos intelligere. ergo sc̄. q̄re dicēdū ē cū arist. q̄ aia intellectua vniūt̄ corpori substātiali p̄ informatōes. ita q̄ ē forma substātialis corporis hūani nō solū dās operari sicut intelligentia orbi: s̄ etiā ē specificū et cōntiale. p̄z q̄ driftia specifica p̄stituēs aliquā sp̄em sumif a forma illi⁹ sp̄et sic p̄z et mēte p̄bi. et metha. dicētis q̄ h̄ria p̄fitia mām nō faciūt differentiā in sp̄e h̄ria p̄fitia formā. mō differētia p̄pria hōis ē rōna le. ergo sumif a forma hūana. s̄ rōnale sumif ab eo qd̄ ē intellectū et rōnatiū. ergo itellect⁹ ē forma corporis hūani. q̄re ut dictū est in līa seruit⁹ vitalis. i. vitā dās. ipsa enī aia act⁹ ē corporis organici p̄bici vitā in potētia h̄ntis

Tertia āt an iudaice trine diuisiōi polorum an aristotelice simplici acq̄escendū sit partitioni.

Tertia an Judaice trine diuisiōi. Hec est tertia qōnum in superiori p̄e cathedre cratonis posittarū. et talis est. An potius sit acq̄escendū. i. obtēperādū trine diuisiōi iudaice poloz. i. celorū: an vō simplici partitiōi. i. diuisiōi aristotelice.

Notandum vñ h̄z hebraica traditio vltra planetaz orbes. 3. celoz cōstare. s. celū stellarū. aquelū sive cristallinū atq; celū empires. qb⁹ oib⁹ superesset celū ip̄m trinitatis theologi n̄i auctumāt qd̄ idē est hm̄ rem cū deo differētis rōe. nihil. n. aliud est q̄ virtutis dei excellētia q̄ cōtinet et abit oia creata. post hoc celū empires ē iter oia corpora simplicia nobilissimū iōqz a sc̄is ignēi nūcupatū nō ab ardore s̄ p̄ corpore lumē in eo diffusum: ad cui⁹ intelligētiam nulli p̄hoꝝ deuenerūt nisi forte iuxta damasceni sententiā illi solū q̄ dogmata moysi legentes ea sibi attribuerunt. hoc celū vniiforme est qm̄ sic af̄ multa necesse ē vnu existere. sic quoqz nā multiforme necesse est vniiforme constare. estqz ip̄m imobile qm̄ vniiforme bonitatē participas. S̄ forte vi. oē corp⁹ h̄z motū sibi nālem. R̄fideo vñ est corp⁹ ad ḡfationē ordinatū. Empireū āt celū eleuatū est super hm̄i ordinē. Tertiū vō celū aqueū est sive cristallī nū qd̄ albertus opinādo concedit qm̄ inter doctores multa de ip̄o sit diuersitas et luce existere sicut er cōplemento sui et er p̄spicuitate tanq̄ er dispōne materiali. Et hoc pri mū motū subiacet q̄re et ip̄m prīmū mobile apud astrologos p̄petebat nominari. Ip̄mqz p̄bi fm̄ sensum solū loq̄tes hm̄ rōis cōuenientiā scrutati sunt tā et p̄e motoris q̄ mot⁹ ac etiā vniiformitatis. post qd̄ celū firmamentum est qd̄ arist. Iz fallo primū mobile opīnat⁹ ē. et nimiz fallo qm̄ ut abrosius ait p̄bs ille in multis que sup̄a lunam sunt errauit q̄re nimirū s̄ in hoc errauerit celo ip̄m prīmū mobile dicēdo. q̄ de re excludēdo dicim⁹ non aristotelic s̄ iudaice assertiōi circa hōcelos et potissime theologoz traditōi acq̄escendū. et rō est qm̄ sp̄e ac celi oēs h̄nt quā dā bonitatē p̄portionatā ip̄si primo aut ergo h̄nt ip̄am pro

portionatā sine motu et erit vñiqz nobilissus. q̄re celū ip̄z em p̄ireū aut h̄z ip̄am bonitatem p̄portionatā ip̄si p̄io p̄ motū et hoc vel motu diuerso et erit ip̄m firmamentū qd̄ du p̄lici mouef motu. ergo necesse erit fore aliud qd̄ h̄z bonitatem p̄portionatā ip̄si p̄io per motū vnu hoc autē eē nō poterit celū empireū qd̄ imobile ē. neq; firmamentum qd̄ duos mot⁹ p̄tinet. ergo erit quoddā p̄i⁹ firmamento ac posterius empireo. et hoc est ip̄m celum aqūm sive cristallinū de quo dictum est. et diuisit aquas ab aquis. sc̄.

Quarta si iudaice an termini sint ex ip̄is an in ip̄is an glibet sigillati: et si aristotelice cū p̄tes totius localiter moueantur: quare totuz nō mouef.

Quarta si iu. Hec est q̄rta qōnum in superiori parte sedis cratōis posittaz q̄ correllario qdā ex tertia elicit. et dīc q̄ si iudaice assertioni acq̄escendū sit q̄triplē celū distinguit an tūc. termi. i. extremitates sive sup̄ficies eoz celoz sint ex ip̄i. 5. p̄tinui vel sint i ip̄is. s. cōtigui vel salti glibz. s. horum terminoz sit sigillati. i. q̄r se habēs. Si vō acq̄escendū sit aristotelice traditioni q̄ post planetaz orbes solum octauū circulū collocat q̄re cū p̄tes celi totallē moueant̄ totum ip̄m celum localr̄ s̄l̄ non mouef. vñ ad prīmā harz qōnum dicendū est breuiter ip̄os celos esse cōtiguos et nō solum celi superiores: s̄ planetaz orbes. Moc. n. motus ip̄le diuersus speraz inuehit atq; de⁹ optim⁹ sic fore dis posuit. sc̄. n. nō cōtiuari p̄t mobile cū imobili sic nec ip̄z prīmū mobile cū empireo celo p̄t solidari. neq; etiam octauus circulū q̄ motū diurno renitit ip̄o p̄io mobili quōlibz cōtinuaf qd̄ certe sp̄edit motus ip̄i⁹ a p̄io viuer fitas atq; motū multitudō. eadē etiā manerit in planez orbibus rōcinari p̄t. tñpp motū eoz diuersitatem atq; etiam speraz eccentricitatem q̄ qdē oia cōtinuationē sup̄ficies nullo mō permituit. Ad reliquā āt qōne facile p̄z r̄fiso. Ip̄m. n. celū totū moueri ad alium locū dupli- citer itelligi p̄t. vel motu circulari et dico ip̄m totū moueri s̄l̄ et semel ab orīete in occīs qualibz die nālī semel vel ip̄o motu recto. Et dico q̄ nullo mō cū mot⁹ ille pp̄ celestis corporis summā p̄fectionē i celū cadere nō possit cū h̄riū ha beat. seq̄rēt etiā illū absurdū ex celū locū fore atq; vacuū qd̄ falsū est cū ex ip̄z nihil sit n̄ loc⁹ neq; tps neq; vacuū s̄ ibi sunt entia optimā vitā ducētia quā p̄ficiūt i toro ete no. **Nota** sigillati. i. singulariter p̄ vnuquēqz separatim. et dīc q̄lī singulati. Priscian⁹ ip̄am a singulis accipit sicut ab hostiātū. cōtēr ergo sigillati p̄ singulatim dīc. vñ p̄ pheta. Qui finxit sigillatim corda eoz sc̄.

Quinta cur atiua elemētoz sit transmutatio et an eadē sūt q̄ p̄io fuerūt elemēta an alia cōsistant.

Quinta cur elemē. Hec ē quinta qōnum sup̄ioris partis sedis cratonis q̄ q̄rēt. Cur transmutatio elemētoz sit cōtina Ad h̄z qōnis solutionē notādū q̄ elemētoz qdā simbola sunt qdā dissimbola. Simbola sunt q̄ cōueniūt in aliq̄ q̄litate p̄ria ut ignis et aer in calido. Dissimbola vō sūt que nō cōueniūt ut ignis et aq;. Uñ dico r̄ndēs qdī q̄ elemēta iō trāsimutant̄ p̄tino qm̄ apta nata sūt ad trāsimutādūm h̄z āt aptitudo. p̄uēt aut er quēlētia eoz i q̄litatib⁹ p̄missi aut er h̄rietate anera q̄ qdē iter actiua et p̄ssiua s̄ḡ cr̄stīt q̄ re dictū est q̄ in simbolū h̄fitib⁹ facilior ē trāsimutatio h̄z q̄ dē rōne velocitatis s̄ rōe paucitatis corruptoz qm̄ dissim bula pp̄ h̄rietatem anera citius trāsimutatiōi ingrediūt Sed dico rōne paucitatis corruptoz ip̄az trāsimutatiōi fore faciliorē. qm̄ i simbolū h̄fitib⁹ vnu solū corrūpīt ut si ex igne ḡfāt aer solū siccitas ignis corrūpīt. si vō et igne et aq; duo. s. caliditas et siccitas. natura ergo nō tātū laborat in trāsimutatiōi simboloꝝ sicut in dissimboldi q̄uis i dissimboldi velocior pp̄ h̄rietates aneras vt dictū ē trāsimutatio fit. Et inde sc̄da ps̄ qōis p̄ie p̄tis q̄lī cōrelaria orīt sc̄z h̄z. Lū ergo elemēta p̄tine trāsimutēt vñ cōsistat. i. p̄ manēat nūero eadē q̄ p̄i⁹ erāt vel n̄. vbi notare cōueit q̄ aligd eē idē qd̄ p̄i⁹ fuerat triplē itelligīt vno mō p̄p̄iſ.

Capitulum

Sime qd nec i toto nec i pte e substancialr variatiū & sic de vlt intelligentie sūt eadē nūero qd pri fuit scđo ppe qd p principalior ei nec in toto nec in pte e substancialiter varia ta, & sic hō e illō qd pri fuit. tertio large. qd dispōcs accna les nō sūt notabilr & sensibilr variate & sic defunctū dñt esse cūdem qd prius. hoc viso dico qd sic nulla entia iata sic neqz elemēta p totā suā piodū manet eadē nūero scđo mō hō bñ tertio mō. p3 qd cuiuslibet talis noua forma prialis & noua prialmā acgris & sūt depdix. manet tñ p̄sulis multi tudo dispōnū accntaliū: qre h̄ nullū pedale horz elemētorz ex̄s an in illesimū annū fuerit: tñ hec elementa dñr p̄sue fuisse qd p̄sue appauit cōsulis dispō accntaliū dispōnū i eis. C Motandū elementū dñ qd elemētu ab ile. i. p̄lōrdia li mā. de. ii. p̄suo creavit ile & ex ile segregauit. 4. elemēta Serta cum vnum elementorū contrarium ut aqua accidentalem accipiat qualitatem ut calidi tate quare nō ignis accidētale accipiat frigiditatē. C Ser. cū vnu ele. Hec ē sera qdū supioris p̄tis cathedre crato. cui thema hoc ē. Lū vnu elementorū p̄sior ut aq accipiat accidentale caliditatē. qre h̄ eō ignis accidētale fr̄tatez suscipe possit. Et ad hoc dōm ē qm̄ ignis iter oia elementa maioris ē activitatis pp abundantia forme qd fitue oia alia in gbus h̄ tāta rep̄t activitas h̄ magis passibili tas pp habundātiā māe qd subiectū ē trāsmutatiois atqz passibilitatis in sui nām facile reducere possit: facilius tñ quo ad p̄prietates appropriatas pp p̄sietatez qd p̄rias h̄ er qdū ēt sp̄ias proprias transmutare possit. neqz tñ eō alia elementa in ignē ita fortis agere valēt ut ei caliditatē ad fr̄titatē reducāt & h̄ sufficiētia activitatis p̄hibēt. C Septima an aliqua zona a nostra sit hitabilis. Que hitantium primeua natinitas: qd accessus eorum: qualisqz recessus permutatio. C Septima an ali. r̄c. Hec est. 7. & ultia qdū circuli supioris sedis cratonis qua querit an sit aliqua zona. i. hemis perit hitabilis alia a nostra. idest. nostro hemisp̄io. & si sic qd̄ erat primeua natinitas horz ibi hitantū cū clarū sit adā protoplaustū ad has ptes haud qd̄ declinasse. & in sup qd̄ sit accessus ad eas ptes atqz recessus. C Motadū qdū hemis hanc sp̄alr pp antipodes fore motā. vñ antipodes p̄pli subterranei sunt h̄ nos pedes h̄sties ut qd̄ putant. papias vñ dicit antipodes dictos eo qd̄ h̄ illi nūis vestigis putat. Q uia sciēdū p̄ qd̄ solutiōe antipodes existere dñ pl̄r intelligit vel ut in hemisp̄io inferiori hitēt. vel nobiscū in nro. quo ad primū intellectū dico antipodes nullo mō h̄ nos posse cōsistere cū hec ps̄ quā hemisp̄iu īferius dicimus ags totalit̄ sit submersa qrc & septa terra dñ eo qd̄ occa no circuambit. Insulaqz assatides vocat sic marcus cleto in somnio scipionis. Ois terra qd̄ colit & robis lateribz latior pua qd̄ insula circūfusa illo mari qd̄ atlanticuz qd̄ magnū qd̄ oceanū appellatis. r̄c. Lū ergo p̄silla submersa sit qd̄ ē vt solū ea qd̄ ags supertat. quāqz incolim̄: sola hitatione pagrat. qd̄ vñ vñ ad fm̄ iellectū ut ipsi antipodes in nro hemisp̄io hitent vel salti hitare possint n̄ rōni absconū est. Nō fm̄ regionū latitudinē qd̄ austro in septē trionez ad maximū iurta tholomei sniaj ad. 80. gradū p̄ tendit. qm̄ directā p̄pōnem qd̄ mediū regrit circuli latitudis terre breuitas ipdredit: h̄ fm̄ regionū longitudinem qd̄ ab oriente usqz ad occidentales fortunatarum insulas. 180. gradibz qd̄ ē mediū circuli extēdīt nō ipossibile ē antipodes collocari. nā eritibus i ultimis orientis finibz meridiāus eoz. 90. gradibz ab equatoriali distat. sūt & extēdīt in ultimis occidētalibz locis. qre fit cū meridianus sit circulus sperā i duo eq̄lia secans p̄ vtrorūqz capita ac pedes sp̄z p̄tēdi p̄tibz ex oppositis. qd̄ ergo ē occidētales ipos occidētalibz p̄ diametrx h̄poni. i hos antipodes vel antigōes cōuenit appellari. neqz obstat si dicere h̄pox nā ē si vnu quenies sit reliquā inconveniens erit. si ergo hitatio orētis erit quenies & salubris vite alantiū. ergo sibi p̄ circulū

opposita erit discōueniēs. R̄fidez qd̄ illud vñz ē forma liter oppositis. nō ēt situātī sic in proposito. facilr ḡ adiū cū qd̄ solvit quo qd̄ ēt p̄meua horz natuitas. dico adam sicut & alioz. & sūt adiūciū altez. qd̄ accessus & qd̄ ab eis recessus. Dico talis qd̄is ad reliqz nisi gētū barba ries atqz itinez ignota spacia lustrantes valēt ipedire. C Circuli vñ mappa sedi nouenaria oculos intūtum detinebat inspectione. Quarum prima zo diaci latitudine modificantem continebat circulorum qualitatem inspective colitorūqz terminos diffinitie totiusqz forme quātitatē p̄gressiue. C Circuli vñ mappa. In hac pte boe. p̄dit fm̄ ordinē qdū in cathedra cratōis descriptaz ad qd̄s post p̄rias filius in cōstātie se diuertit. Et dīdīt in. 9. ptes fm̄ nouē qdū genera. ptes i processu patebūt. Et dicit p̄. qd̄ mappa. i. plānities forma seu dispō scđi circuli sedis cratomis detiebat oculos intuentū nouenaria inspectiōe. i. inspectiōe. 9. qd̄ nū qd̄. s. nouē qdū sine nouenaz inspectionū. p̄ia qd̄ p̄iebat latitudinē zodiaci. illius celestis circuli modificatē i. mēsuratē q̄litatē circloz. subaudi ceterorū spalii vti s̄t duo tropici duo polares atqz vnu os̄m mediū que eq̄to re sine eq̄noctiale dñt & dico modificantē inspectiue. i. h̄ ap̄ pentā. qd̄ pro i. modificatē diffinitiue. i. cēntias ondēdo coluroz. illoz semicirculorū. qd̄ p̄ i. modificatē p̄gressiue. i. fm̄ rōis p̄fitia q̄litatē totū forme subaudi mūdial. C Motadū. ii. est qd̄ totū h̄ kē mēs ē ipsaz secūdā pte semi circuli cathedre cratōis qd̄sūt. circuloz elis mūdi machine descriptōz. atqz tādē ex his forme q̄titatis mēsurationē. Pro quoz oīm absolute motū ē in ipa mūdiali machina qd̄sūt maiores iaginādū fore circulos. qd̄sūt vñ mōres. maiores inqz qd̄ ipaz lgā ad duo secāt eq̄lia. mīnores vñ duo ad ieq̄lia dīdūt. ex maioribz zodiacē ē ques circulū vte sine aialū dñt. a 30es qd̄ ē asal. qm̄ i ipo. 12. si gna noibz aialū mūcupata figurāt. Et hic sua lōgitudie si cuti qd̄sūt spalii circulū. 360. gradū astronomica. diuisiōe p̄tēt. Latitudie vñ. 12. qd̄. 12. līea qd̄ p̄mediū i lōgū secat elipticā p̄tēt appellari. Dīdīt qd̄ h̄ circulū h̄ porōes lōgitudinē p̄tibz. 12. qd̄ signa vocam̄ quaz lītū ab ariete sumēs p̄ thauz. gemi. cācē. leonē. virginē. librā. scorpiū. sagittarū. capricornū. et aqrū. diuertiūt qd̄sūt i sine p̄sciuīz atqz tādē caput arietis iterū cōtigat p̄ueniri. qd̄ intelligēt ē ex rapeu firmanūt ptes ipas zodiacas qd̄sūt sine dubio circulos p̄tēo dīsignare. nō qd̄ reales atqz colore qd̄ vel alia idūstria depicros h̄ iellectuāles solū atqz mathēatīcos qd̄ marxiū ab vtrisqz polis eq̄ distās et ab oriente in occidente: iterūqz i orientē p̄ caput arietis & libre extēdīt eq̄tor dñ vñ qd̄ sicuti ab ipo arietis atqz libre capitibz p̄ revolutiōne diurnā circulū h̄ p̄signat ē eo minū p̄ cācri atqz capricorni circūferētias duo tropici dīscribūt. Tropici ieq̄z qd̄sūt quersuiū qm̄ cū sol eos circulos duenerit vel ad nos reverēt vñ saltē motu suo. p̄prio a nob retrocedit m̄z tñ hi circulēs maioribz s̄t qm̄ ad ieq̄lia sp̄a secat. sūp sicuti ab ex tremis zodiaci p̄tibz duos tropicos dīscribi p̄cedim̄. sic qd̄ qm̄ zodiacē circuli obliquē ē atqz alios a polis mūdi polos suos h̄z: quēdā articū qd̄ circa arctos. qndā vñ ātartī cū qd̄ circa illā p̄tē qd̄ arctos p̄tēt circulos p̄ poloz ipoz zodiaci diuītūna revolutiōz dīscribī fatēdū ē: quoz tata a mūdi polis ē eq̄ distātia qm̄ta ipsoz a tropicis distātia re p̄tē. tūtū. qd̄ p̄ motū solare p̄prio mūc egnocia mūc vñ sol sticia p̄tēt fieri: nēce ē arcē qd̄sūt tā egnocia qd̄ solsticia distiguētēs iagiari. h̄ ē p̄ caput arietis atqz libbre & mūdi polos qd̄ ad egnocia. sūt p̄ cācri & capricorni atqz ēt mūdi polos trāscūtēs. & hos coluros qd̄i semicirculi appellāt. h̄ āt oia a zodiaco ut vñ modificatiōz atqz dīsignatiōz capiūt. qd̄ & sufficiēt qd̄sūt breuis qd̄ni satissimū fore putat. Itē mappa pictura vñ for dñ. sic & mappā mūdi dicim̄ ēt togilla dñ a manē qd̄i māupia. i. manū piās. i. mappella. le. dimiutiuū C Scđa an stelle fixe sint i celo supiori an i p̄priis circulis

Quartum

77

circulis cōmēātes planetarū ad Istar preuagari
discernantur.

CSecunda an stel. **H**ec est scđa nouē qđmū in altera pte se
mictreuli cathedre crato, positaz, z qrit an stelle. s. ille q i
octauo celo motu dei ordinate s̄t sunt fire. i. imobilit locate
sic q nullo mō moueāt qz motu sui celi l superioxi loco. s.
octauo celo v̄l salti qmēates. i. mote discernat̄ p̄uagari. i.
moueri ad instar. i. ad sititudinē plāetaz. hoc ē an mouē
tur alio motu a motu firmamēti. **D**ro solutiōe qđnis b̄
aduerēdū quēadmodū p̄z ex astrologicas demonstratiōib̄
de ip̄e factor atqz genitor v̄lis creature a q qdē ois luidia
relegat̄ vt i thimeo plato cēsust si nisi pulcz facere volens
machinā ipsam mūdanā ad diuersaz l seriorz generatiōez
ac stellis diuersis atqz īnumerabilib̄ adornauit: qsdā fi-
gas statuē: qsdā vero eraticas. firas egdē si qz nullo mō
moueāt h̄z qm̄ i suo celo tā clavate atqz firme qfistunt vt si
alio qz sui celi motu circūferāt sub qb̄ orbitū diuersitate
stellas locauit erraticas. i. planetas qzī planutas qd̄ erro-
rē icutiēs sonat. Errāt egdē nō pprie h̄z qm̄ mot̄ sui a mo-
tu tā prīmi mobil̄ qz̄ ēt firmamēti qualibz die atqz momē
to diuersificat̄ q quidē diuersitas mortalib̄ errorib̄ incute-
re v̄. hor̄ at plāetaz qlibz p̄prio orbe circūfer̄, orbeī qz̄
aggregatiōe vno h̄z plib̄ circul̄ h̄z mot̄ cuiuslibz diuersita-
tē diuerso. put̄ b̄ oia apd astrologicas obfūātias protol-
mei, alfragāi, thebiti, albategni. z alioz dem̄ata sūt. q-
b̄ ergo sicut p̄notata sūt collectis atqz singulū singlō collē-
bratis facile iusta qd̄ absoluīt qua qslītū ē an stelle fire p-
prio vel salti planetaz motu moueāt. Inter stellā ac sic
dī iterest qm̄ stella qlibz singularis dī. fid̄ v̄o p̄lūm stel-
laz collectio. hec tñ noīa apd auctores crebro cōfundun-
tur vt stellā p̄ fidere: fid̄ quoqz p̄ stella sumat z dī stella
a slādo qre v̄stelle pprie sunt que in firmamēto situant.

Ctertia an cōete pdigialr rubētes circulariter
cū ceteris plāetis pcurrāt an destructive creatu-
re i suū chaos retentāt nā pmissiōe naturātis.
Ctertia an comete ic. Hec ē tertia e nouē qōnib^s se de p-
tis semicirculī cathedre crato: q̄ qrit an cōete. i. stelle co-
mate-rubētes. i. lucētes quodā rubore pdigialr quoq; fu-
turi cuiuslā magni significatiā pcurrāt. i. mouent circu-
lariter. i. motu circulari cū ceteris planetis & ad eoz filiū
dīnē: an vero ipse subaudi comete eritiae destructive. i. an
nihilatue creature. i. istoꝝ iferiorū revertant in suū cha-
os. i. in suā materiā a q̄ gnāte sunt: & hoc pmissiōe nāc na-
turātis. i. dei glōsi. **L**Nota. qō h̄ nō aliud qrit q̄ v̄z co-
mete sint stelle vel spissiōes i aere gñate. & ad hoc rñdēdum
vico apud ātiquos de cometa magnā fuisse diuersitatē.
Dictagorici. n. dicebāt cometa vnā de. 7. cē stell' erraticis
Anaragoras āt & Democrit⁹ dicebāt ipam de natura celi
h̄ qm̄ ois ps celi ppetua ē seq̄ cometas fore ppetuas. qd
est falsuz. quare dicēdū ē cū Arist. p̄lo metheoroz q̄ cōe-
ta ē eralatio ignita de natura elemētari. p̄z qr̄ cōeta h̄ ē
ignis nec aer cū siemētu ipfectū: nec vapor cū nō ascēdat
ad tantā altitudinē. ergo ē eralatio. p̄fitia p̄z qr̄ nō videtur
ē aliud. Scđa āt ps p̄z qr̄ vel cometa ē de natura celi vel
de nā elemētari. h̄ nō de nā celi ergo de natura elemētari
p̄z p̄fitia cū maiori: & mīor declarāt. qr̄ nulla ps celi gnāt
vel corrūpit p̄io celi. h̄ q̄libz cometa gñat & corrūpit. er-
go ic. Et bis ergo facile qōnī rñdēt cometas nō cē stellas
h̄ eralides. Et si dicat cometa mouēt motu circulari:
nulla āt elemēta mouēat bac spē mot⁹ quare ic. Rñdēt
q̄ lā elemēta nō mouēat nisi uno motu ab itrisco dedu-
cta fuga h̄ri. i. motu recto. tñ p̄nt moueri naturaliter ab extri-
seco circulariter p̄ ihuētā celi qua ēt ihuētā mouēt come-
ta fili cū acre in supiori regiōe circulariter. Itē i textu ibi
pdigialr pdigii gū. i. mōst⁹ turpe & ad vastādū patū & si-
militer ibi destructive. **C**Nota comete appitiōez sp̄ ma-
gnos ac malos p̄signare effect⁹. significat. n. vt vult hyla.
i p̄mēto vltie ppōnis cētilloquii ptolomei atq; arist. in pri-
mo metheoroz siccitates magnas terre nascētū. sterilita

te. terremotū atq; yētōy coplā inūdationes aquaz mor-
te atq; epidimiā. plia trāslatiōes regnoz. & legū imutatio-
nē seu nouitatē sectaz. & b oia ēm diuerſā cometarū ma-
gnitudinē figurā colorē motū locū atq; duratiōez. inde se-
ne. li. naturaliū qōnū duas insulas pñuiciāte cometa sub-
mersas dicit. & vt refert iustin⁹ anno quo mitridates nasce-
bat cometa vīsa est q̄tuor horis tāto fulgoze celū replēs
vt q̄si ardere videret ac sol radī obūbrarent. Hic autē mi-
tridates. 46. āntis cū rōanis bella gessit atrocia: vt iqt va-
ler⁹ marim⁹ de studio & idūstria qđqz solin⁹ autumat li.
suo de mirabilib⁹ mūndi. Quid vltra regnāte nerone senis
mēsib⁹ appguit cōeta & idē refert sene. vbi supra. h̄ qd pe-
ll̄ illisitpib⁹ ee potuit q̄z viue sub dño tā crioso de q̄ loqf
Joā. solo briēfis in policeratōe li. i. tāta mole ipsi oēz posus
ē grauitatē vt pbiaz pseqn̄s q̄si maiestatis ipzū lūmica: & no-
billiora ingenia veritus se cōsiliis subdit histriōnum.

Quarta an inferioris nāe cōplexionata virtutē
sive eclipsim cōtra cōtrahant ex plāetis an ex pri-
mis gnāntib⁹. Si ex plāetis an scōz ne cītate an
scōz euētū. Si vō ex gnāntib⁹ cū vnū gnāntiū sit
albū ⁊ aliō nigꝝ q̄re gnātu er bis albū ⁊ nigꝝ nō
ē ⁊ q̄re gnātu qñz in extrētitib⁹ assimilat patri:
in ceteris pturiēti: qñz neutri generantium.

¶ Quarta an nature inferioris. Hec est quarta quoniam secunda per
tis semicirculi quam quarti. an operationata. s. oia ipsa gnatata super-
ioris naturae. s. elementorum habet virtutem. s. exhortatione siue eclipsi
s. defectum ex planetis. s. ex fluxu celesti an ex primis gener-
ratis. s. pareritibus. quod si ex planetis aut hoc est necessitate
aut saltus est eventus. s. a casu. si vero ex gnatibus. cum unum
gnatuum aliqui sit albus aliudque nigrum et eorum que gnatum ex illis
non est albus et nigrum. et similiter si sic. que generatum assimilat
quod est extremitatis super corporis. ut maiorum pedibus et religis si
milarumque seruuntur et in ceteris mortibus assimilat parturiendi
queque vero neutri gnatuum subaudi assimilat. per absolucionem
huiusmodi atque quartilibus prius enim aduertendum est quod in rebus ipsis
għandis atque producendis in eis triplices assignandum est formale
principium. s. ipsorum principium primum et principale quod est ipsa causa priora
que reges moderantur atque ordināt ipsas causas secundas ut aptis
similem Boem. in. 3. li. de solatiōne metro nono usseruit cui dicit

Q q̄petua mūdū rōne gubernas. Terraz celiqz ac. Ab
hoc qđe p̄cipio dep̄edet celū & tota natura. iz. met̄. atqz
ab eo cūctis deriuatū ē eē et vivere. his tñ clari⁹ his vō ob
scuri⁹. Est et aliud p̄cipiū ins̄fale. yz ipsa corpora celestia
per q̄ lz de⁹ optim⁹ per se solū cūcta disponat vti sacra te
statur auctoritas. tñ q̄tū ad executionē iferiora p̄ supiora
disp̄sat. qua de rē dñi ē p̄lo methoroz. q̄ oꝝ istū mun-
dū iferiorē ē cōtigū supiorib⁹ latiōib⁹. vt tota ei⁹ virt⁹ in
de gubernet. Est et tertiu reb⁹ p̄cipiū qđ semiarū dico
hoc āt p̄cipiū virt⁹ ē i aiatoy semie q̄siftē sicut in artifi-
ciato artifcr. et vocat hec a qbusdā p̄bis virt⁹ formatiu:
a qbusdā disiinctiu: a qbusdā vō ymago mūdū: hec āt tria
p̄cipia sic se hñt i aiatoy p̄ductiōe vt iferiori p̄ supi⁹
influat et nō cōuertit. q̄re q̄tū hic sufficit dicēdū ē q̄ oia
et gnāta virtutē ipaz piodū atqz eclipsim sumunt ab ipso
p̄cipio semiarū veluti p̄cipio qđā immediate moto ab in-
fluenzia celestū corpū nutu ac volūtate cāe p̄rie. neqz tñ ni
si ipsa cā p̄ia sic disposuerit b̄ quādā coacta necessitate fie-
ri estūmādū ē. qm̄ ipressiōes cāz naturaliū in effectib⁹ fm̄
recipiētū modū recipiūt. Iferiora āt sunt flursibilia. et nō
sq̄ eodē mō se hñtia pp̄ ipaz māz q̄ est in potētia ad plures
formas et hoc ē vt refert Albert⁹ p̄lo mineralū qđ plato
voluit cū dicit formas ipsas fm̄ merita materie recipi. et
hinc ptolome⁹ in alarba. effect⁹ stellaz icertos et diuer-
sos ē. q̄ iferiorib⁹ influri p̄uenſt p̄ alid et p̄ accns p̄ ali-
ud q̄ p̄ virtutes elem̄ntares q̄s p̄lo iformat. p̄ accns qm̄
nō p̄uenſt ad iferiora nisi p̄ eē vle qđ ē p̄fusū et incertaz
dispositioni. et idē ptolo. i quadripteto. M ursus nec estia
re debem⁹ q̄ supiora p̄cedū icuitabilis vt ea q̄ dīna dispō

Capitulum

ne contingunt et quod nullatenus sunt vestigia nec non quod veraciter et
er necitate pueniuntur. In certilio etiam dicit. hec iudicia quod
tibi traditum sunt media inter necessarium et possibilem absoluta
ergo hec quod est in copiis data ipsa ex planetis vel a pri-
mis gentibus vestutes atque piodum suscipiant quoniam tamen ab his quod
ab illis sunt diversa ratione. sicut si ab ipsis planetis aut necessaria
est vel a causa. Restat ergo ut diversa naturae erga pentes as-
sociatio quolibet absoluta. et dominum quam associatio hoym vel
dissociatio tam ex influentia celestis corporis quod est materie recipi-
entis has impressiones sicut multas casas concomitantes atque su-
perioribus annexas confirmari. et hinc ypocras dicit ut refert ga-
lienus quod ois suba sit ligata. et iuncta in planetis et signis et
nominibus quatuor elementorum. Et sed nec tantum naturalis alexan-
dri pater cum matre sua olimpiade tempore obseruans coivit sole
leone intrante et saturno in thauz a quibus planetis filium
suum volebat recipere figuram et potestatem.

Quinta que proportio motus ad motum p planetas & que eorum connexion.

Quinta q̄ est p̄portio. Nec ē ḡnta q̄o sc̄de p̄tis semicircu
li sedis eratonis q̄ q̄riē q̄ sit p̄portio. i. h̄itudo mot⁹ ad mo
tū p̄ planetas hoc est q̄ h̄itidine se habeat mot⁹ vni⁹ pla
nete ad motū alteri⁹. et q̄ sit p̄merio. i. ordīatō eonūdē. s. pla
netaz vt. s. q̄s eoz sub vel supra in corpe celesti ordinet.
¶ Oro q̄ois h̄ solutiōe notādū q̄ mot⁹ planetaz diuersus
ē quēadmodū eoz orbes diuersi demonstrant. ex diuersitate
enī motū necessario in diuersitatē orbū deuērī phis
visum est. Inter aut̄ oēs planetas Saturn⁹ oīum tardior⁹
est quapropter et ipm senē p̄ mot⁹ sui tarditatē dicūt qm̄
curlum suum annis. 30. solū pficit. Jupiter vero post hūc
planetā bēiuolus motū suū anis. i.z. cōplet. Mars tribus
Sol vero oīum medi⁹ āno vno. sīl'r et ven⁹. Mercuri⁹ sīl'r
iter oēs laboriosus āno. Luna vero supiōz ser atqz infe
riōz puritas mēse m̄. Quare puto cōcludēdū cu querē
q̄ p̄portio mot⁹ vni⁹ planetē ad motū alteri⁹ q̄ eadē ē p
portio q̄ ē nūerī culūlibet ad quēlibet. Et aut̄ curiosi⁹ ida
gāti ad arithmeticoz recurrēdū ē codices atqz geometro
rū. i his. n. nedū horū h̄ et quoūlibet p̄portio vberime p
doceat. Ordo at̄ planetaz sub octauo circulo his versibus
cōiter memoratur. Octo sūt sp̄ere q̄s sic poteris retinere.
Lclū stellatū saturn⁹ iupiter et mars Sol ven⁹ et mercuri⁹
vlt̄ia luna subest. Itē nota p̄portio nihil aliud ē q̄s dua
rū q̄zstatū quātecūqz sint eiusdē generis certa alterius ad
alterā h̄itudo. Et dī eiusdē gn̄is vt nūerī ad nūerī. linee re
cte ad lineā rectā. superficie ad superficiē corporis ad corp⁹ nō
. n. linea superficie vel corpori p̄portiōdāt. q̄re ēt nulla diametri
ad costā p̄portio rep̄t q̄uis reperibil. vt vult Arist.

Serta cū saturn⁹ inter plāetas sit senissim⁹. ve
nūsqz bēgnissimus: an bēgnitas vnius maligni
tate retardet alterius ex opposito aduentētis.

Serta cū saturn⁹ inter plane. Hec ē qđ ferta b⁹ scđe par-
tis semicircului sedis cratonis qđ q̄rit. Lū ita sit qđ saturn⁹
inter planetas senissim⁹ sit venusqz benignissim⁹ an beni-
gnitas vni⁹. I. venēris venētis et opposito supple aspectu
q̄ est per diametrx circuli retardet. i. tēperet atqz refrenet
malignitatē alteri⁹ supple saturni. Pro b⁹ qđnis solutio
ne vñ. Inter planetas quosdā maliuolos: qđsdā vñ beni-
uolos iuxta traditōes sapiētī dīci. maliuolos vt saturn⁹
q̄ & falce armat⁹ depingit veluti nature viuētis inimic⁹ ac
mariē quē dñū belli ponūt. i ob eoz malignitates eos in
fortūas vocat qm̄ nato atqz cuiuslibet er ordio infortunā ma-
chinant. Bēiuol⁹ vñ iouē quē & herōū atqz magnatum
significatorē dñt sūlī & venerē toti⁹ bēiuolētē significatricē
quapp̄ eos fortūas dñt. & er bis solū in pñti de saturno &
venere qđ ē. ad quā rñdēdū qđ ven⁹ nullo mō er opposito
aspectu malitiā saturni minuit qm̄ maria ē apd sapientes
qđ fortune cū aspiciunt malos minuit eoz ipedimentū & hoc
si et amicabili aspectu aspiciat. amicabilis āt aspectus so-
lā trin⁹ ac sertilis ē. Malis āt cū bonos aspererint et q̄rito
vel opposito bonoz bēiuolētā fortiter ipedūt qm̄ aspect⁹

Contra istum quod dicitur deus est benevolens et misericordia eius semper in nos. Et tamen de hac ratione. Septima cum chorus naturaliter frigidus et siccus sit quare nobis contrarius apparet.

Septima cū chorus. Hec ē septima qōnū scđe partis se
micirculi sepe dicti qua qrit. qm̄ cho?. alia l̄fa h̄z noth?
et veri?. ille vent⁹ australis sit nāl̄ frigid⁹ et sicc⁹ cū a parte
australi et a polo antartico deueniat cur nobis appetet cō
trari⁹. s. humid⁹ ac calid⁹. Pro cui⁹ qōnis solutiōe notā-
dū. iz. eē vētos fm p̄bz scđo methoroz et hoc fm. iz. celi
signa sub qb⁹ sol discurrens ḡmouet et facit cessare vētos.
et hi cōiter his versib⁹ recitat⁹. Sūt subfolan⁹ vultern⁹ et eu-
r⁹ eoi. Lirci⁹ occasu zephir⁹ fauoni⁹ afflat⁹. Atqz die me-
dio nothus heret affricus austro. Ac boreas aglo veniūt et
chor⁹ ab alto. Atqz oīm ventoz mā est exalat⁹ calida atqz
sicca quapq nulli ex suba sua dicit⁹ frigid⁹ atqz hūidi. sed
solū rōne mirtionis eorundē cū aere. et ad illi⁹ mirtiōis p-
positū loḡ littera cū dicit. cū noth⁹ sit naturaliter frigida⁹
quātū est de sua primordiali mirtiōe cū aere frigido qm̄ in
zona frigidissima iurea polū antarticū oris q̄ p̄nimitia ei⁹
frigiditate inhibilis d̄f quare ergo nobis appetet calid⁹.
Dico qm̄ dū p̄flat zonā torridā q̄ sub egnocitali ē calo-
re libi assumit. et q̄ ver⁹ meridiē vēit ubi ē maior aquarū
copia et loca vapore et rōre plena humiditatē. H̄bit et acgrē
alienā vñ apd nos cal̄s et hūidus rep̄f et ipso flante aer p-
dicto vapore replet⁹ in pluuias frequētius resolutur.

Octaua q̄ sit elemētoꝝ pnerio pportiōalis.
Octaua qđ que sit ele. Hec ē octaua qđmū sedē partis se-
pe dicti semicirculi cathedre cratōis. qua q̄rit q̄ sit pnerio
idē p̄iunctio pportionalis elemētoꝝ. P̄o cū qđmū solu-
tiōe aduertēdū ipsa elemēta pportiōib⁹ qbusdā colligari
atq̄ ordiari nūeralib⁹ put etiā Boe. ipe i de solatu phī-
co li. 3. metro nono testat cū igt. Tu nūeris elemēta ligas
vt frida flāmis. Arida cōueniat liquidis. ne purior ignis
Euoleat ac mersas deducunt pōdera terras. Sicut enī duo
nūeri cōueniūt i vno nūero pportiōali medio. sic duo ele-
mēta tria i duab⁹ qualitatib⁹ cōueniūt i vno elemēto me-
dio pportiōali. Erempli grā i nūeris quadratis bis duo
sunt cōtuor. ter tria sunt nouē. Accipe ergo vnu nūerū q̄ sic er-
cedat quattuor prīmū quadratū sicuti secūd⁹. s. mouē exce-
dit nūerū invētū. t est. 6. s. m̄ eādem proportionem. Et dicitur
pportio ser q̄ altera vel emiola sicut. n. 6. cōtinēt quat-
tuor t mediū de quattuor: sic nouē p̄tinent. 6. t mediū de
. 6. Sādē est elemētoꝝ pportio. nā ignis t aqua i duabus
qualitatib⁹ triis sūt. t h̄ colligāt vno medio. s. acre q̄ sic
cōuenit cū aqua in humiditate sic etiā conuenit cū igne i ca-
liditate. quare sequit qđmū pposite fore satisfactum.

Clona q̄ sit solis ⁊ lune meatus ⁊ effectus.

Nona qđ quis solis. sc. Hec est nona & vltia qđnū secundū de partis semicirculi cathedre cratōis qua solis lūcēz meas & atqz eorū effectū mirabiles indagāt. Pro cuius endatiōe materie standū arbitror potissimum sapiētū astrologoz assertiōi q̄ a veritatis tramite haud quaqz deviātes deū optimū marīmū inter ceteras stellas duo luminalia. s. sole & lūaz mūdo p̄feciſſe autumāt: qđ ēt sacra atqz veluſta testaſ auctoritas atqz quotidiana p̄probat ergiētā. tri- buſteqz eis motū inter se diffinētē ſicuti & aliiſ qñqz plā- tis ſub signoſ cingulo. qñqz. n. a terra & ſeluiçē elongata ſunt qñqz approrimāt. qñqz ſeipſis cōlūgūt qñqz elōgantur. aliaſqz & ad alia diuertūtē motu. pui i theoreumatiſh̄ astro- logoz & p̄cipue. M̄tolomei iā dudu certissime demſati- ē. Inſup dedit eis p̄fate oīuz gñandoz atqz gñatoz ſilt ſu- p̄ eoz defectu: quos orbes n̄ abſurde dictū ē ab Aris. cū i- qt. Scdm accessū & recessū ſolis i octauo círculo ſunt gñā- tiōes & corrūptiōes iſtis iſerorib̄. Op̄. n. ſte ſolis ma- rimū est tu p̄p corpiſ ſui magnitudinez q̄ terrā centies ſe- ragesies ſerries ercedit vt etiam ſupra dirim̄. ſilt & luſ ſu- formalitatē. ab ipſo enim veluti a fonte indeſicienti ce- tera ſidera lūmē certū est mutuare. Due & alia paucis me- triculis p̄plecti cupiēs martian̄ capella ſic ſolē alloquit̄

*Ignoti vis celsa patris vel pria ppago. Fomes sensibus
mētis sōs lucis origo. Regnū nature de² atqz assertio dī
ū. Mūdanusqz ocul² fulgor splēdētis olimpi rc. quare
i scđm pictagoricos cor celi dicebat. Lūa autē maris i ac
rū i oīum que eis sunt dñā atqz moderatricē constituta est
qd plurib² expimētis tam in mari i fluminib² qz et i vege
tabilib² acceptū est. hoz. n. hūditas maxima ē yti cucur
bitarū atqz medullarū humanorū ossū ac oīum viuētium
astroūqz sapiētis res mltas i suis virtutib² expti sūt quē
admodū suis scriptis posteritatē reliqrūt. filii i medici cer
tificātēs oēs egritudies aut ad bonū aut ad malū km. 16.
loca circuli qz luna p̄tergradit quđlib² termiari quo spū
p̄to p̄nosticoz ait ypocras. Et qđdā celesti i quo oī ipz
medicū p̄uidē. Lui si tāta ē prudētia mirabilē nimirūqz
stupēda. rc. His at oib² v̄ p̄missa sunt itellect² qns arbi
tror vltimā b² scđe p̄tis i similiter oēl alias absoluissē qō
nes quare ad tertiā i vltimā semicirculi ptē ē accedēdū.*

Cultima semicirculi planities apponebar.

CUllima semicirculi planities. In hac parte Bocti⁹ odi-
dit tertium ordinē qōnū in cathedra cratonis descriptaz
ad quas sicuti post primas ad secūdas filius icōstātie ar-
ripiēdas se diuertit. sic quoqz ad has tam primis qz scđis
fastiditus tandē se deuoluit. Et diuidit hec pars fin qōnū
numerū in hac vltima semicirculi parte descriptaz. partes
patebunt in processu: Et dicit q vltima planities. i. sup
ficies semicirculi pponebat subaudi qōnes que sequunt.
CNotādū q fere filies qōnes sunt q apud Virgilium his
versib⁹ mēozāt. Uñ tremor terris q. vi maria alta tume-
scat. Obicib⁹ ruptis. rursusqz i seipla residat. Defect⁹ solis
varios luneqz labores Uñ hoiu⁹ gen⁹ i pecudii: vñ ym-
ber i ignis. Arcturū pliadas biadas geminosqz triones.
Quid tm̄i occeano pperēt se tigere soles. Hibernis q t̄tar
dis mora noctib⁹ obster. H̄d̄tqz prima ps lfe nre metro
legi sic. Lur tremor in terris cur concremat aera fulgor.
Lur maris erundat rabies austusqz malignus ac.

Ecur tremor in terris.

Cur tremoz in terris. **H**ec ē qđ p̄ia h? vlt̄me p̄is q̄ cā terremot⁹ suscitant̄. **E**t dicēdū q̄ cū de terremotu fit sermo nō est intelligēdū q̄ toti⁹ elemēti terreni ascēsus fiat si ue de sc̄ensus. neq̄ ēt estimādū terrā ipsam moueri circu lariter ⁊ celū gescere ⁊ sic de singulis. qm̄ terrenot⁹ h?im possibilis oīno ē: qm̄ vt ex mēte vult auerrois ēt si oēs dīi descenderēt terrā h̄ inō mouere nō possent: h̄ estimādū ē terremotu ipm̄ cē ruinā tremorē atq̄ tēubationē pulsio ne p̄forationē sc̄issionē ⁊ subversionē vti vult. **A**lbert⁹ ex eralatiōe calā ⁊ siccā in terra p̄clusa atq̄ petens exitū. vñ p̄siderādū qm̄ sol ⁊ stelle calefaciētes generāt et terra era latiōes multas q̄ iterdū nō h̄st̄es facile crūta rōne frigiditatis aut pluuiaz claudētiū seu q̄strigētiū poros iūcē su giētes h̄ruū p̄gregat̄. ⁊ fortificate p̄ antiparistēsim violēter cū magno ipetu exēut cāntes terremotū. **M**ōt̄ ēt fieri terre mot⁹ ab eralatiōib⁹ vētōsis irrātib⁹ trā d̄ nocte p̄p̄ fugā h̄ruū q̄ faciūt p̄silez motionē clausis poris frē a frītate noctis **C**ur concremat aera fulcūr.

Est concremat aera fulgur.
Est concremat aera fulgur. Hec ē q-

ea q̄rit̄ q̄re fulgur & cremenat ab effectu acra b̄ tñ q̄rere ē
q̄ sit cā gnatiōnis fulguris atq̄ corruscatiōis. vñ nota b̄z
Aris. i methēoris corruscatiōis cōphēdit fulgur & fulmē. nā
pprie dicta corruscatiō ē apparitiō s̄bīta vaporis subtilis
flāmati euānēscētis l̄ aere sine descensu ad terrā. fulgur
vō ē ignis s̄bīlis grossior tñ corruscatiōe ad terrā d̄scēdēs
q̄ herbas penetrat atq̄ res molles. vt refert. 3. phisice Al
gazelis. fulmē vō ē vapor ignit̄ cōpact⁹ & solid⁹ ipēnuose
cadēs maioris vīs q̄z fulgur. penitit. n. qđ t̄agit. penetrat &
vrit. diuidit. scindit. & nihil corpale c̄i relsistit: q̄re dīc Iſi-
dor⁹ q̄ fulgere. idēz ē qđ ferire. b̄ tñ tria n̄ differūt cēntia
liter: cū sint de eadē mā spē de eadē cā effectiuā spē. s. ca-
liditate & fr̄tate. Solū aut̄ accentūlēt differūt vt supra dēm̄
ē. q̄re exp̄ssa cā gnatiōnis vñ⁹ oliv⁹ gnatio p̄dita ē. q̄re dī-

cēdū cū Aris. q̄ b̄ oia cānt et vapore aggregato i nūbīb̄
et eaq̄ vēhemēti collisione attrito ⁊ iſlāmato. et h̄m diuer-
ſitatē h̄ vaporis pp admixtiōeſ diuersaſ terrestreitatis v-
nō diuersificat ſolū acciſaliter ut dictum eſt. q̄re rc.

CLur maris erundat rabies.

Cur maris erundat rabies. **H**ec ē tertia qđ h⁹ p̄tis q̄ q̄ri-
tur q̄re rabies, i.e. estus maris exūdat habūdāter ex̄crescit ⁊
decrescit. **V**ult dicere q̄ ē cā florus ac reflutus maris. Et
aduertēdū. mare fluere atqz refluere tripli intelligit. vno
mō ab aglone i austrū et ecouerso. scđo agitationē ventoz
tertio nāl̄ regulariter oī die nāl̄ bis. **M**rim⁹ flur⁹ ac re-
flutus ē. pp aqrū i eis locis habūdātiā atqz elevationē:
et iō cū aq nāl̄ fluit in locū decliniorē necesse ē aquā i au-
strū fluē. **E**cōtra vō fluit ab austro i aglonē pp aquā ibi
multū tumefactā et p̄nter v̄tute solis multū cleuatā. **S**cđs
flur⁹ violēt⁹ ē ad oēm dñiaz positionū. tertius aut̄ flutus
ē ab ifluētia lune q̄ tā lumine q̄ influentia hmōi cāt flu-
rū ac reflutū. **E**t q̄ b̄ sit verū q̄ ad lumē p̄z q̄n̄ rarefactio
et tumefactio maris videtur eē rōne luminiis lune cū oē lu-
mē sit calefactiū et rarefactiū. **Q**uātū vō ad ifluētia filtr-
patēs ē. q̄n̄ lūa suo solo lumine hūc flutū cāre nō posset.
p̄z. q̄ si sic tūc in q̄draturis maior eēt flur⁹ ⁊ reflut⁹ q̄z in
q̄n̄tē. qđ expientia falsū ē. necesse ergo est vna cū lumi-
ne ifluētia coagere. vt sic lumē cū ifluētia sint cāe flut⁹ at-
qz reflut⁹ hmōi. **E**st igīt̄ dicēdū q̄ sic ala p̄ caliditatez al-
terat cibū et p̄ alia v̄tute sp̄m attrahit ita cū flut⁹ dicat tu-
mefactiō et alterationē lūa mediāte lumie tūc facit ma-
re et p̄ virtutē occultā sp̄m attrahit sic magnes ferrum ab
oriēte i meridiē atqz occidente ad āgulū noctis. a meridie āt
i occēs et ab āgulū noctis i oriēs refluit q̄r̄ lūa suis v̄tuti-
bus per amplius directe non respicit mare. et sic quodā-
modo priuatiue dicit̄ cā reflutus. quare etc.

Gustusq; malignus.

Gustusqz malignus. Hec q̄ta qđ de sal sedine maris q̄ rit vñ cāet. Quare iuxta Aris. lniāz. notādū put ipse vult ilii. de sensu et sensato. Sapor ē passio hūidi a sicco terrestrī ita q̄ et alia et alia mixtōe sicci terrestris cū hūido re sultat alijs et alijs sapor. qz cū sal sedo sapor sit necessa rīo puēit et mixtōe sicci terrestris cū hūido s̄z nō simplr sicci s̄z adusti. qđ p̄z in lisiuio qđ non fit excellenter saluz nisi fiat fortis calefactio et adustio cinex. et s̄lir de v̄ia v̄i apud medicos p̄batissimū est qf posita eternitate mundi necessario ponit mare eē saluz. in eo. n. ē multuz terrestre adustū derelictū exalatione calida et secca est ibi quodam modo aqua pura admirata supueniente calore solis deco quentis et facientis humidū elevarsi: vt p̄z ad expientiam ḡ etc. Et bñ dicit posita eternitate mudi qm̄ fūntia crea tūs fucrit postea y magnū ips mare saluz neq̄qz exstehat.

¶ Quae sit natura penatorum etiualium i hyeme dehiciuntur et cōuersim. Quid gradinis rotunditas.

Cque nā sit pennatoꝝ. Hec qđ ḡnta q̄rit de his auib⁹ q̄ hyeme recedūt a nobis et estate reuertūt. Ad qđ dicendū q̄ ex his auib⁹ sunt cōiter hirundo atqz ciconia et id gen⁹ et sunt ex auib⁹ pax caloris nālis b̄stib⁹ q̄ minime a frigo r̄ib⁹ p̄seruari p̄nt cedūtqz i itroitu hyemis ad regiones ca- lidiores: qbus tā victu ḥ aeris salubritate cōfoueri pos- sint duce natura. **C**Q uid grandis rotunditas. Ad hāc qđ nē sertā dicendū grandinē ɔtinuo ad rotunditatē declina re eo q̄ gnāt ex nube diuisa i guttas q̄ fugientes ḥriū ten dūt ad rotunditatem q̄ est figura p̄ria atqz pfectissima ve alias h̄z declarari. Et est iōssio q̄ nō gnāt nisi i media re gione aeris: qm̄ nō i sup̄ma pp excessiuū calorē nec in insi ma pp remissam frigiditez ex reflerione radioꝝ solariū multa enī et grossa materia non nisi per excessiuū frig⁹ cō gelari p̄t. q̄ solū i media regione aeris generatur.

Citius prolixitas. **P**lebeule potentia.

Clavis plritis. i. longitudo qm̄ non sic grādo ad rotū-
ditatē tēdit. Ad hāc qdōnē septimā dico qm̄ nīt gñat et va-

Capitulum

poze elevato sursum ad principium scde regiois aeris et ibi iste
vapor gelatus per frigiditatem: non tamen crescit in aqua: et per defectum
solis ipsius ad superiore parte vel mediâ scde regiois attrahere
non valent. quod cedit in terram ita debiliter congelata et spoglio-
sa atque rara de quo quod est in aqua. C. Nebule potius. Ad hanc octa-
vam ratione dicendum putemus referat Aris. nebula est impressio scda ex
resolutione nubium resolutarum in aqua pluviale. vapore. n. sic
resoluti dispersi per singulas aeris partes ac diffusi nebulâ gi-
gnunt et inducunt. et quanto terre est vicinior tanto spissior est et ob-
scurior. ac terra potius elevata magis est solis guia. et non minus fri-
gida et obscura. ipsa autem totaliter a sole attracta in matrâ nu-
bis conuenienter. et non sicut pluviae est significativa et.

Can virtus lapidum ex cōplexione sit an et materia. An adamātia attractio ex cōponētib⁹ simul sit an ex vnius incursu tm.

¶ An virtus lapidū. Hac q̄dne de virtute lapidū q̄rit an.s.
lapidū virt̄ et cōplexione lapidū sit vel ex ipsa mā. Pro
cui? q̄dne solutiōe p̄mittēdū ē id qd a phis p̄uissimis iā
lōge oſluz ē. oſlū lapidis materiā eē aut spēm cuiusdā ter-
re aut spēm quādā aq. vīcīt. n. i lapidibus alterū istoꝝ t
ēm diuersā vīctoriā diuersi lapides gñant occurrete super
ipsa duo virtute minerali lapidū quā formatiū dicūt. h̄c
.n. i semine aialis qd ē ſugfluū nutritiū dēſcedit a vasis
seminariis viſ formatiua aialis q̄ format et efficit aſal et ē
i ſemine q̄ modū illū quo artifer ē i artificiato. ſic ē i mā
ipsa aptata lapidū viſ formās et efficiēs lapides et pducēſ
ad formā lapidis b̄ vel illius. b̄ at virt̄ formatiua i mā
ipsa lapidū gñat et cāt et virtute ſtellar̄ ifusa pſi loco: i b̄
oia i fractiōe et cōmītiōe lapidū repta ſunt: quare qdne ſa-
tiffaciēdo dicim⁹ cū virt̄ ipsa elemētaris q̄ mā lapidis est
paucißimas poſt ſe relinquit opatiōe atqz pene ſurdas
atqz ēt iſinitas pene et nobilissimas vītutes. vt effugare ve-
nena: pellere antraces et ſilia q̄er virtute elemētarī eē nō
pſit i lapidibus pſiſtēre claz ē: pſeludēt neceſſario virtute
lapidū eē ab ipsa forma ſbalī p̄io ſtētata a nā atqz ab ipsa
vītute formatiua a vītute celeſti loco ifusa i materiā ipaz ele-
mētarē iſtroducta. nō qdē ab elemētis vīt̄ ab alterādro gre-
co p̄ipatetico opināt. qm̄ elemēta opari nō p̄nt niſi q̄litati-
bus p̄mīnis. virtutes aut̄ lapidū ad qualitates prias redu-
ci nō p̄nt neqz ēt ab ipſis ydeis vītus lapidū ē vt Plato vo-
luit q̄ oia lſeriora ydeata dicit a ſupiorib⁹ ydeis quas ſepa-
tas et mire potētie eē dicebat. Ille. n. ſit q̄ generant q̄cqd
gñat ut aſſerit: Iz falſo: vīt̄ de b̄ alias ālonge diſputatiū ē
b̄z vt p̄tactū ē put et vult hermes pboꝝ p̄t et plures indo-
rū vītus lapidū p̄io er vītute ſtellar̄ et imaginib⁹ earū ē b̄z
modū tā dcm p̄iſuſiōe circuli alaꝝ. dēſceditez hec virt̄
i res nāe nobiliter et ignobilr. nobilr q̄ſi māe recipiētes has
virtutes fuerint ſupiorib⁹ magis ſiles in lumine et pſpicuit
ate. Ignobilr q̄ſi māe fuerit gñufe et feculēte i gb⁹ q̄ſi op-
p̄mit virtus celeſtis. ſic b̄z diuerſitatē iſtfluris illoꝝ ſu-
perioroz diuersas vītutes lapidū fore p̄stat. ſic ſaphirus ſuā
diamas ſuā. Larbūculus q̄ſi atqz magnes q̄libz ſuas oga-
tur vītutes. q̄re ēt dicēdū adamātinā vītute et hac ſupior
p̄tare vītute. n̄ at et appr̄oximatōe ferri ad ipaz b̄uis vt
vītute opet appr̄oximatio iſta regrat et tñi de hac q̄dne.

Quid pluvie dulcedo. **M**utei hyemalis caliditas. **E**stivalis frigiditas.

C Quid pluie dulcedo. Hac qōne q̄rit cā dulcedinis plu-
uias. Ad qd dicēdū q̄ calor solis attrahēs supius aquā &
vapores ipsos calefacit atq̄ digerit. et qua digōne ḡnat
dulcedo i ags ill̄ sic attractis q̄s aq̄s pluias appellam².
C Ducti hyemalis casitas **C** Ad hāc qōnē dicēdo h̄z s̄niāz
Alberti magni l̄z dissōnā quasi ab Ari. s̄niā notādū ip̄z ele-
mentū terre duas h̄z crustas vñā iteriore ē q̄ e calida pp era
latīces illī iclusas. et alīa extētiorē q̄ e ffa pp frigiditatem
ad eā expulsas a clītate cruste iteroris. Etūc dico q̄ aq̄
sotū i estate frigidior est q̄z hyeme. Et rō est q̄ in estate
crusta extētior terre ē multū frigida pp duplē atiparite

sim. s. extrinsecā aeris calidi et intrinsecā crustē iteroris calide. In hyeme autem est calida p̄g caliditatē expulsam ad eum frigiditatem aeris circumstans p̄g quod aq̄ illic exīs et inde creſt. In hyeme tepida reddit, ubi ieltate est excellēter frigida. Et si s̄ rō reddi potest de aq̄ puticalli, et hec est sūta Alberti:

Clavis triplex emissio. **C**olorumque cōcretio.
Clavis tri. etc. **H**ec quod querit quod est triplex visus emissio. quod tamen sonat ex quo videtur triplex genere aliquantum acute videtur alii acutius. tercius acutissime quod canum redditum tam diuersorum visuum. **E**t ad hunc rāndēdū: notabilis aduertēdū est quod in organo visus quod dā neruus est quem opticū dicunt ī virtute visuā distin̄t non quod sicut oculi erueret oculi adhuc videret quoniam oculi hoīs sunt vidēdi sunt strata sunt quoniam in neruo illo fortitudo est visiōis ut et aliis partibus corporis nerui corporis sustentatio sit corporis atque robur. **V**nū dīcēdū quod illi qui habent oculos in superficie capitatis marie ab hunc nero distantes veluti quādammodo a sua fortitudine elongatos acutus vidēt non quod acutus excellētiā dicat sed visionē ipsaz duntarant pōat. Illi autem qui habent oculos aliquātulū fitos vidēt acutus sicut ad neruū opticum magis appropinquantes. Illi vero qui oculos habent vnde fitos atque in capite quātū inclusos quoniam linea et neruū opticum quod est visiōis fortificatio prius antiquus acutissimi me vidēt. vel posset aliter rāndērī quod hec diuersitas origine et diversitate organorum visus in magnitudine atque paritate. oculi in ēpice magni et extēsi debilius vidēt quod pūi p̄p dilatationē atque disiunctiōe ipsoz radioz visualium cuī ois visio fiat praedios ut in perspectiva hinc declarari. adumbratio g. vel disiunctio radioz visualium debilitatem vel fortitudinem visiōis gnāt. cuī certi sunt oēm vītū vītū fortiorē se ipsa disiuncta fore etc. colorumque cōcretio. i. spectio ut hunc nomine verbale a cernere dēbet. Et querit hunc quod de ipsius visus obiectio quod est color. non quidem stricte sicut p̄t. s. est extremitas p̄spicui in corpore terminato. pūi spūm diffinitur Aris. in. z. de aria. et in p̄rio de sensu et sensato. ut albedo et nigredo et binōi qualitates resultantes et mixtione quatuor qualitatū prius quātū lumen per se non videtur sed color ipse cōderet sumptus quod est qualitas per se imputativa visus sed rōne visus. et sic lumen et lumē dicuntur colores a phō. z. de anima. sic et de colore logē p̄bs prior de sensu et sensato. dicēs. Ola corpora colore p̄cipiat. nec non et astrologi dicentes astra diversis coloribz colorari. Et tamen de hac et ideo p̄p p̄sis de omnibus quoniam in se craticis diuersas semicirculi partes motus atque depictis. ad quā ploluēdas filius. Óstendit fastidie di aio minime valebat. ad aliud huiusmodi ostendit genus se diversitatem p̄t in textu proximo apparebit.

Cū iugū istarū qōnū difficiliū solutio aiuz muta
tiōis nō posset adiplerere vori pposuit subingari p
dictis postpositis. **A**lis vndiqz virgib' i tedium
duct' parētib' sic rñd: t: iprobo corruptas: lectos
dtestor aniles. **N**il mihi cū torua virgie. sol' ero.
Sp̄tisqz p̄dictis vt pote solutiōib' qōnū difficili-
b' p̄tholomci decetero p̄ceptis ingt insistā. **S**z si
gnor grad' plāctarūqz discurs' sine turris altitu-
dine facili visu p̄phēdi n̄ pñt: gd, decetero faciā.
Miserū ē me eē boiez: vitinā būanitatē cñvere
possē t: asinitatē inducre spē bois pmutata.

C Lū ligē etc. In hac pte Boe. p^rpdcā q̄rtū diversionis si
ue mutabilitatis gen̄icōstātē filii ofidū dicēs. cū solutio
istaz qdū difficiliū subaudi pdcāz nō poss̄ adiplere. i. p
ficer aiuz mutatiōis. i. filii icōstātē postpositis. i. dimissis
pdcītis oib^s pposuit sup. aio ſbiugari vrozi. h̄ ē m̄fimōtū
Hbere: s̄ qd̄ duc̄ tediū. i. attediat vndiqz ab oī pte v̄gini
bus. rfidit parētib^s his versiculis. Improbō corruptas le
ctos detektor aniles. Nil mihi eā torua vrgine: solus ero
Corruptas q̄ ad vidas dicit. Aniles vō lectos q̄ ad retu
las refert. qd̄ aut de torua vrgine dicit expone. i. aspa bz
Huguitonē v̄gics. n. aspe ad corrūpēdū sunt. et his oib^s
refutatis atqz sp̄c̄is excludit sol̄ ero: supple fine cōfigio
Sp̄c̄is

Spretisq; p̄dictis, & hic qntū instabilitatis gentis ipsius ī
cōstantie filii adnectēs dicit. Spretis p̄dictis utpote. i. sic
solutionib; difficilib; sup. qdñū p̄missaz filii inconstā-
tie s̄t. ego s̄sistā. i. itendā dececerō. i. deinceps adverbū est
difficilib; p̄ceptis. i. documētis. prologeti illi? astrologo
rū p̄cipis. sed sup. s̄gt cū gradus. i. ille portiōes signoz
sup. celestī atqz discursus. i. variū mot̄ plāetaz sine altim
de turrī nō p̄st cōphēdi facilis vīsu qd faciā. & p̄lus de
sperās. Misericōrdia inq̄t ē me eē hoīem. vīnā. optantis ē pos
se exuere humanitatē atqz asinītatiē. i. nām asini iduere &
b spē p̄mutata. C Horādū qd P̄tholome⁹ de quo in litt
ra noniagi filius regis egyp̄ti eruit. de qd Aug. 18. de ciui
te dei dicit qd multos iudeos ī egyp̄tu trāstulit neqz phila
delphus quē ī studiōissimū dicunt sed vir Alexandrinus
philudensis sapiaz almagesti dignissimus demōstrator
atqz m̄toz voluminū astrologie. s. Q uadripārtiti Allar
be. colmographie: opticoz: plāisperii: imaginū atqz alio
rū plurimoz edūcētis nobilissimas posteritati reliquit. hic
idē P̄tholome⁹ sicuti & sui p̄decessores plurimi hermes
s. atqz Azarchelus & alii totalem celestē circulū duodecīz
signorū imaginibus quo ad eā p̄tem quā zodiacū dicim⁹
copleri descripsit. qdlibet aut̄ signū. 30. gradib; seculit. ad
quoz graduū noticiā cū filius incōgātie fastidio retētus
peruenire minime valuit. s̄līr quoqz planetaz motū hūa
nitatem in asinītatiē optabat p̄mutari estimās melius sub
rudi atqz īdōcili asinītatiē vitā bestiale degere qd sub des
imagine creatoris mirabilia īdagare.

CSi ergo discipuli summa magistrati subiectio exer-
citii attentio cum a beatoe letitia et ingenui docilitate: spe
cierat latruncie eritatem felicisq; ostentie debita professio
CSi ergo discipuli summa re: In hac pte Boetius er er-
epto introducto totius precedenti capiti serie epilogando co-
cludit dicens. Ne oia ista quod pmissimus tam de iconstantie filio
quam alia lib. atque precedentem capitulo et exemplari recitatis cuius
eontingat sit discipuli summa subiectio in gratiam: si quis di-
scipuli attentio exercitii: et hoc quo ad primum in quo subiectio ipsa
ostare dinoscit cum a beatoe letitia, et illud per seculo. atque docil-
itate ingeni quo ad tertium. quod per et. eritatio. i. fugatio spes lu-
xurie. scilicet in contu que in ornatu atque in crapula atque comedie
satiosus dissimilatur putum atque alia in priori precedenti capitulo edocita
sit atque sit discipuli professio debita. i. ordinata felicis ostentie
Et huius felicis quam hec sola est quod quod per primum sui laboris vi-
gine plegat. secutusq; felicius stabiliter per hec et alia in principio
capiti huius non secundum adducta sunt quare de hoc capitulo
tertio atque precedentibus dicta sufficiant.

Capitulum quartum.

Monia sigdē supiūs erpedita d schola-
riū informatiōe sūt infīra. Nūc de eo-
rū sagaci pūsiōe breuiter ē traciādī.
Eu ergo hūam corporis cōplexio flegmate sāgī-
ne colera z melācolia cōsistat suffulta: ab aliquo p-
dcōz necesse ē quēlibet elicere preeminentiam.

Capitulum quartum.

Monia sigdē supi⁹ erpedita sc. **H**oc ē capl⁹ q̄r
tūb⁹ libri totalis. In quo boet⁹ post supradicā
determinat de sagaci scholarii pūissōe. Et di-
uidit b⁹ capl⁹ i duas ptes p̄cipiales. nā i pria
determinat de sagaci scolarii pūissōe. e b⁹ q̄ ad eos schola-
res q̄ rerū copiis p̄stat: atqz necessariis oib⁹ pleno cornu
habudat i scđa vō facit b⁹ idē: s̄z q̄ ad illos q̄ paupertate gra-
uati quotidiani viciū labore atqz idūstria mēdicare cogit
tur. ibi. Ne paupertatis. **S**pira ps adhuc i tres ptes diuidi-
tur. nā p̄so facit b⁹ qd̄ dc̄m ē q̄ ad ea q̄ xp̄leriones schola-
rii respicit. i scđa q̄ ad ea q̄ res ipsas exteriōres psonam
fūsidiales ⁊ famulos p̄cernit. i tertia vō q̄ socios fideles
stigūt. scđa ibi. Lū at idiscrpās. tertia ibi. **R**rudētis vō
Pria adhuc i duas. nā p̄so faē qd̄ dc̄m ē. scđo qd̄dā p̄i⁹

deī circa sūbiectōē discipli erga magis reasumit ibi felicis discipli ic. **S**eria adhuc ī quatuor h̄z q̄tuor cōplexio nū ḡna. **P**artes patebūt. Et p̄o q̄tuor se p̄cedētibus dīc q̄ oia q̄ sup̄ expedita s̄ ipla sūr iſtra. i. data ī dēcā ad scholarū ſormationē. nūc vō qm̄ ipla nā p̄ se nō ē ſufficiēs in ſpeculādo nīſi affuerit res ſcde: q̄ru fortū ē dñia: ſō tractādū ē breuiter de lagaci puiſione ſcholarū. **T**h ne penuria atq̄ egestate a doctriā atq̄ ſtudio q̄uolibz retrahat. h̄z cū cōplexio huani corporis p̄ficit ſuffulta. i. munita ſlate ſanguie colera ī melācolia. **b**is dico q̄tuor hūoribus corporis nece ē quēlibz. f. hoīem elicere. i. extrahere ſup. et h̄z q̄tuor hūoribz p̄fimētū. i. dñū quoddā quo dnoieſ. vrlt dīc et quo huānū corp̄ ex bis q̄tuor hūoribus cō ſtituāt: nece ē cū hmōi hūores alī ad altez ſūt h̄ri qdā ī iplo corpe dñari qd ipm denoieſ vt. f. ſit aut melācoliu aut ſlegmaticū aut colericū aut ſanguineū. **C**ludādū hūo rē corporū ſenſibiliū materiale p̄cipiū: Et ſūt ī corpe huā no q̄tuor vt iā dcm̄ ē q̄ vt dīc Joānū vocāt elemētoꝝ ſili: eo q̄ vnuſq̄s eoz et eoz originali cōſet q̄litate. hi q̄ tuor humores ī quātitate ī q̄litate eq̄ilitatē p̄portōe tebi ta obſeruātes oia corpora ſanguinē h̄ntia p̄ficiūt nutrīt ac cuſtodiūt in debita p̄ficitia ſanitatis: ſicut ecōtrario et eoz ineq̄ilitate ſue iſfectōe iſfirmitatē generat et iduciūt. ſue rūt. n. hi hūores neceſſarii ve dicit Galien⁹ ſup̄ amphoris mis ypocratis eos Lbūmos vocās neceſſarii inultum ad corporis p̄ficitia, ad ipſi⁹ regimē et p̄leruatiōe atq̄ ſe cōtinētē depditox in corpe restauratiōe: neq̄z illi eq̄lib⁹ virutib⁹ ſimpli ī corpoꝝ ſe ſubſtētes cū oppoſiti cēnt ergo ſiſtare no potētē ſiſ ſolū p̄portōali eq̄ilitate vt ſic iter eos vñ illorū dñiuz obſeruer q̄re dcm̄ ī l̄ra nece ē quēlibz elīcē p̄fimētū tc. i. b̄re qndā hūore ī ſep⁹ celis dñamē. **C**ludāclico vō pigriei timoriq̄ ſubicto locis ſecretis ī agulosiſ ſtrepiuq̄ carētib⁹ lncisq̄ parū recipiētib⁹ ſtudere ē oportunū. Saturitātēq̄ declinē ſerasq̄ cenā p̄cavere. Potibusq̄ mediocribus gaudere ad nature ſtudū put ſtudii desiccatio eregerit. plenaria potus receptiōe ad mēſurā cōſoueri ne nimii ſtudii pteruitaſ tisiz generet anhelam thoracisq̄ ſtrictitudinem.

Cad Melancolico vo pigritiei ic. In hac pte Boe. ostid spā liter quo discipul' ac scholarib' fm suā opplerionē qz pudi deri circa studiu virtutu vestitu atqz loco quo ad eos spāl' q i hūore melācolico plus ceteris supstare noscūt. Et dic qz oportūtū ē. l. agruū melācolico s'lecto pigritiei studere locis secretis i agulosis. i. agulis plenis qm̄ ipsi sūt timidi nāl. r. id si in latis atqz spaciois domib' studio vacaret atqz a longe vmbras respiccret i timore possent adduci at qz tādē studio frustrari. locis ēt carētib' strepitū r b' pp debilitatē cōplerisōis qnō ē capar tumultū: locis ēt paz lucis recipiētib' b' ē obscuris. r b' ob visus debilitatē s'lima tie oib' i locis solitariis i his q̄ huic cōplerisōi magis que nire noscūt. Insup oportūtū est ipsi melācolico p̄cauere saturitatē. i. ciboz repletionē declivē ab effectu. i. onerosā et b' pp debilitatē virtutis digestiue cū in ipsis calor nāf tenuis sit atqz paucus. natura vo frigida ad modū sup̄pha būdet. i filz oportūtū ē ipsi p̄cauere cenā serā. i. tardaz et oportūtū ēt gaudere potib' mediocrib'. vt. s. acuitatem atqz sumositatē nō hēane vt ē vinū sumosū qd oīo dīrum est sue nature sicuti i cuiilibet. ip̄in. n. sicuti et i p̄cedentib' iā edoctū ē studiu atqz p̄tēplationez obnubilat atqz a via doctrine p̄slus adducit. s' nihilomin' oportūtū bñ ē ips p̄soueri. i. nutriti plēaria. i. copiosa receptiōe pot' et b' put desiccatio studii regrit. ne pteruitas. i. curiositas nimii stu dii sup. qd eradicatiū hūoris ē radicalis sicuti et q̄libz cu ra ḡet tisiz hūc morbi anhelā. i. anhelatē strictūndiem qz thoracis. i. pectoris. **C**onstatū melācolic' a melancolia dict' ē: q̄ ē lāguinis nigri cū felle mītrio. r ē opplerionū pef

Capitulum

sima d^r nēpe a mēla. qd ē nīg^r i chole fel eo q̄ ē er nīgri
sanguis sece admīrta habundātia fellis. Inde melancolicus
cui^r p̄prietates & mores atqz nā cōiter his versib^r recitat^r
Inuidus & tristis fallat luteiqz coloris. Nō erps fraudis
timidus tertreqz tenacis. qm̄ p̄ctis est. Assimilaturqz hec
cōplexio terrene cōplexiō q̄ s̄ra est & siccā: sic & melancolia-
ca. Et lz hec cōplexio tēterrīna sit vt p̄dēmī ē nō eo minus
affirmādū ē pene oēs vīros claros q̄ aliquid laude dignum
postoris reliquerūt hac cōplexio habundasse cū comple-
xio hec bonam prestet memoria ppter aquā & terram vt
et mente probat Rāymundus lulli in suo ope astrologie
aq̄ enim vt ingt ē restrictiua auara & ipressiua & tetra ē sub
lectū spissū in quo durat ipressio spēz que memorare sunt
homines ergo melancolici marie d̄sponūt ad magnas
scias acgrendas & h̄ pp multiplicationē plurū spēz hicqz
nō absurde putādū ē maiorē pte p̄boz melācolicos exti-
tisse. qd attēdēs p̄ba lib. pbleumatu ait. Quicqz excelle-
tes fuerūt viri aut h̄ p̄biam aut politiā aut poesim aut ar-
tes vocēt melancoli. etenī hercules fuit h̄ nāe. & occupāt
ab egritudib^r q̄ sūt a nigra colera. id ep̄sēticoz egritudi-
nē ab hercule antig sacz morbi & herculeum vocabant.

C Macta nīsis ē ulceratio pulmonis cū sumptūtē totius cor-
poris stringit nēpe hec ulceratio cānā pulmonis q̄ fit ul-
ceratio atqz respiratio aeris & hinc tūlīm anhelā. i. anhelan-
tē quenit appellari vt in līfa. inde p̄fīc^r. Itē thorat pect^r
ē vel pectoris ps illa q̄ ē a collo vscqz ad stōm quā nos di-
cimus archā. q̄ ibi archanū sit. i. strati quo cetera arcēnt
Dicit et thorat lorica alias. vñ. Job. 12. Subsistere non
poterit nec hastā nec thorat. & desinit accusatiūnē em vel i
a idifferenter. vt thoracem vel thoraca. & accusatiūnē plu-
ralis in es vel i as vt thoraces vel thoracas vñ. Virgili^r
io. Tela trūcata viri & vis sex thoraca petūtū re.

C Flegmaticus vō licet strepitū vigentibus edi-
bus lucisqz capacissimis p̄ceptis studiis p̄t ifor-
mari. Poculis plenioribus potest sustētari. Ci-
bariūs oīgenisqz confoueri. Venereoqz accessu si-
phas ē dicere mēlurnus p̄molliri deberet.

C Flegmatic^r re. In hac pte Boetius insinuat q̄s loc^r stu-
diis & q̄ dispo nutrimenti cōpetat flegmatico. Et dic vō p̄ h̄
Flegmatic^r p̄t informari p̄ceptis studiis i edib^r. i. domib^r
vigentibus strepitū h̄ ē murmurū atqz clamore atqz domi-
bus capacissimis lucis h̄ ē domib^r ap̄lis aptis atqz luci-
dis. Et hec q̄ ad locū. p̄tqz suslentari. i. confoueri poculis
plenioribus. s. plenis & habundātibus. & h̄ p̄tēto
positū ē poculū p̄ poto. & p̄t confoueri cibariūs oīgenis. i.
oīum genez. & hec quo ad victū dā sunt. & sequit & si esset
phas. i. licetū dicere ipse flegmatic^r deberet p̄molliri mē-
sūrū. i. mense semel accessu venereo. i. coitu. C Motādū
er q̄ p̄lerio h̄ flegmatica aq̄ simillima ē iō s̄ra & hūida col-
locat. q̄rc s̄oni multū appetitiua ex suphabundātia aq̄ a fri-
giditate. hinc nō īmerito p̄grū reputat flegmaticū locis
sumultuosis atqz lucidis īformari. qm̄ si i locis getis atqz
omnolentia detinere. lz qm̄ cōplexio sua ppter frig^r at-
qz hūidū obliuionis germana p̄sistit quenies est ipm p̄cu-
lis atqz cibariūs calidis atqz oīgenis. s̄lī & actu venereo q̄
sfricatiōe sua calorē excitat cōfoueri atqz demolliri vt sic
qd nā negareib^r atqz ponū diversa & opposita tribuat
exhibitio h̄stqz sp̄natis habundātia q̄pp nō idecēs ē ip̄os
post mensē actu venereo exhibarari. Lōdītōes ēt fleg-
maticoz atqz nā s̄l & mores his versibus memorātur. hic
sonolētus piger in sputamine multus. Nil retinens sensu
pinguis facie color albus.

C Sanguineus āt cui^r cōplexionis favorabilior ē
cōpago: oīb^r edib^r vel locis p̄t adaptari: quē lu-
dēdo sepīs nouimus p̄foueri grauissima qđe q̄
si obliquātib^r h̄irgs parietes solus occilaret. Enī

in hoc semp nō ē fidēdū hūc cibariūs ledīorib^r
potibusqz gratissimis decet hilarari.

C Sanguineus āt. In hac pte Boetius oīdit q̄s locus stu-
diis & q̄ dispo nutrimenti cōpetat sanguinco. Et dicit. San-
guine^r āt c^r cōpago. i. p̄nūctio vel cōpositio cōplexiōis est
favorabilior. i. melior ceteris. q̄r p̄patior atqz purior pp sā-
guinis dñiūm p̄t adaptari oīb^r edib^r vel locis. & h̄ lignū
q̄s subdēs ait. Q̄ tñ ipz. s. sanguineū nouim^r sepī cōfoue-
ti q̄one grauissima. i. difficilima ludēdo q̄s si occilaret. i.
videret atqz respicret parietes h̄irgs. i. oculū obliquātib^r
i. obligis. q. d. qm̄ nouim^r sepī plus p̄ficere sanguineos lu-
dēdo q̄s p̄fūde meditando. Debet restringēs h̄ qd dire-
rat dicit. tñ nō ē sp̄ fidēdū in h̄ sup. p̄narrato: i. dece-
i. decēs ē & oportūm hilarari. i. letificari hūc. s. sanguineū
cibariūs gratissimis atqz potib^r leviorib^r: sic enī sua p̄ple-
xio ep̄stulat q̄ leuitatib^r gaudet atqz leticia cū aerea sit
calida atqz hūida et nā. C Nota er q̄ sanguineū hilarita-
tē atqz leticiā p̄tinuo deliderat pp bonitati sue cōplexiōis
q̄ calida ē & hūida quib^r. s. caliditate & hūiditate vita hoīs
pl^r stat quenies ē ipm oīb^r locis amēis letis atqz mūdis
adaptari. Illō āt qd dī sanguineū pl^r ludēdo q̄s meditā-
do p̄fice: nō absurdū ē. s̄c nēpe h̄ igeñi sui viuacitas q̄
i s̄bicto molli sue imaginatiōis radicaf. neqz tñ ita stabili-
liter ītlecta atqz cōphēla retinet sicuti melācolic^r pp cō-
plexiōi admīrā hūiditatē q̄ poti^r obliuiois q̄s memoriē
mī ē. pl^r tñ flegmatico retinet pp calorē hūiditatē admītū
Et horz sanguineoz p̄dīto nā atqz mores facile his metris
dēnōtānt. Larg^r amans hilaris ridēs rubeiqz coloris. cō-
stās carnosus satis audar lururiosus. Alia littera bz. Lā-
tās carnosus re. C Motādū put refert Suetōlus h̄irqu^r
ē oculoz āgulus vñ putredo colligit: & q̄r qdā et nīmia
lasciuia solēt retorqre oculos ad h̄ircos. Ide dī h̄ir^r h̄irz
capet sial lasciuū c^r oculi ad libidinē i traſuerſum aspi-
unt & ad h̄ircos retorqnt. Itē hilaro. i. letifico. vñ Ma-
crobi^r. verba nō min^r q̄s vñ h̄irat quivū & coripit la-
vñ orati^r eplis. Oderū h̄ilarē tristes tristēqz iocosi. re.

C Colericus vō pallide effigiei plerūqz subiectus
solitudini supponaf: ne nīmū strepit^r auditu bīle
isūdat in totā cohorte sicqz magratus venerabi-
lē ledat maiestatē. O q̄ magratus lesio vitāda ē
Hūc cena grādiori nouim^r sustētari: potuqz for-
tiori deliniri. Caueđū ē aut ne litis horror pot^r
administratiōe isti^r rabidis mentib^r extrahat.

C Coleric^r vō pallide. In hac pte oīdit Boetius q̄s loc^r stu-
diis & q̄ dispo nutrimenti cōpetat colericō. & dic. Colericus
vō subiect^r plerūqz. i. sepī pallide effigiei. i. facie suppōsa-
tur. i. submittat. sp. i. p̄tinuo solitudini. i. lōco solitario. &
h̄ ne ipse p̄mot^r auditu nīmū strepit^r effūdat bīle. i. irā i to-
tā cohorte. i. societate & sic ledat. i. offendat venerabilē ma-
lestate magrāt^r. & exclamās i lesionē magisteri inquit. O
q̄s vitāda ē lesio ista magrāt^r hec circa locū dā sunt. hic
circa nutrimenti versat. d. Et nos nouim^r sustētari hunc
grādiori cena atqz deliniri. i. nutritiō poti fortiori. Et cir-
ca h̄ cautelā obfūdā oīdit. d. Is tñ caueđū ē sup. Ierb-
istiōe cibi atqz pot^r hmōi ne extrahat. i. excite^r ex mētib^r
rabidis. i. furiosis isti^r. s. colericī error. i. q̄fūsio litis & h̄ ex-
pot^r hmōi mīstratiōe. q. d. summōpe fūidēdū ē ne nīmia
pot^r exhibitio colera ei^r nīmū cōmōveat atqz accēdat ne
sociis lis atqz guerra hōz occasiōe suscitēt. C Nota put-
re dī Lōstātīn^r i pategnī. li. 2. c. 2. Si corpori dītēt colera cu-
tis erit glauca vel citria. & h̄ ē q̄s ilīfa dī. coleric^r subiectus
pallide effigiei re. s̄t q̄s ip̄i q̄ dñiūz h̄ hūore patiūt għal-
frādū aio imāsu eti leues istables īperni. q̄ sobrē solitu-
di abdicari subēt put līfa sonat ne bīle i socios offēdat. &
erpone bīle. i. irā. Est. n. bīlis vt volūt grāmatiōi ire sedes
vel amaricatio ex fellis cōmotiōe pcedēs. Sic i p̄fīo tur-
gescit vitrea bīlis. i. irā. Proprietates āt atqz mores h̄
colericī

coherici coiter his versibus memorant. Miratur fallat irascens prodigus avdax. Astutus gracilis siccus croceis coloris. Et Nota cobors i3 pprae multitudine rusticorum significet ut sic maior cohors. 500. minor 60. 300. Prteat certum p qlibz mslitudine queat accipi sicuti et ilka acceptum est. Si autem qualitates assignare ignorans sit. societas theoricos consulat seqz sic cognoscat. Pluribus vero mentibus itiatum est gnosy selithos. Si autem rc. In hac pte Boetius antiphosphorizando cvidam tacite qdnti rfidet. Posset. n. qdnti dicere multa satis de completioni manerie pmissa sunt o Boeti. qua aut via i cognitione hanc determinate deuenientiam sit haud quaqz demonstrat qd aplius. Lui qdnti Boe. rfidet ait q si societas scholarum sit ignorans assignare. i. discernere qualitates. i. pplexiones q ex qttuor qualitatibz deriuant ut supra in stram est. consulat theoricos. i. sapientes medicos i his qstis sine dubio se cognoscat atqz pplexione sua. Pluribus autem mentibus est intimatum grecu illibz gnosy selithos qd in latinu versu mni sonat qttu cognosce teipz. qd de celo processisse legit. vñ Macrobi? li. i. de sonio Scipiois. de celo inqz descendit Gnosy selithos. i. scito teipsum.

Felicisqz discipuli discretio magistrati gaudeat subiici eūqz metuendo diligat. fidelisqz existat. Nec ei sub picturate dilectionis obtutu albinus existat detrahedo. Quid enim detractore negus. Ube magistratus detracto: i. Etiā si fuerint mille cum eo venienti magistro assurgat p loco et tpe salutado caputqz inclinet: eūqz si iubeat assequat: māsioniqz eius si possit se iserat coabitado. ut sic casti gatus nō solū se remordeat veruetia si locus affuerit ad eum confluat inquirendo.

Felicisqz discipuli discretio. In hac pte Boetius qdnam pri? dcm circa subjectione discipuli erga magistrum reassumit fini q sublectio ipsa potissimum ad aptitudinem eius circa magistrum adminiculat. Et duo facit. nā prio debitam discipuli erga magistrum subjectione vberius qz afi pmonet. sed circa h cvidam tacite qdnti rfidet ibi. Si aut. Et dicit prio discretio felicis discipuli gaudeat subiici. i. supponit magistratus. i. magistro. qz p et. diligat eū metuendo et crastinat. i. sit fidelis ei sup. tā verbo qz ope. nec existat ei albinus. i. non infecit mores atqz violentiam albini q nephando sceleri magistro suo vti supius iā explicant est manus? infecit violencias. i. detrahedo ei sub obtutu. i. aspectu dicte dilectionis. Et deinde qsi iuehedo contra tales dicit. qd ē ergo negus. i. per atqz scelerati? hinc detracore. vbe ierectio ē etrēcatis vel maledicētis. vbe detractori magistrat? in de reuertēs ad psonadēdu scholaris reverētiale erga magistrum subjectione dicit. Scholaris ē assurgat. i. reuenter magistro suo venienti ē si fuerit mille cum eo i sortio: i h salutado eū p loco et tpe. qz p et scholaris ipse inclinet caput suu in obediētie signu. qz p et assequat eū. i. magistrum. i. h si iubeat. i. mādet. qz p et. supple scholaris iserat. i. imitata se māssioni. i. habitatiōi ei? i. magistrum coabitado curso si pot. vt sic ipse scholaris castigat. i. magistrum pfitia si solū se remordeat. i. castiget atqz mores cōprimat. vep p h ē pfitia. i. accedit ad eū i grēdo supple d dubiis occurrit? i. h cu loc? i tps. i. oportunitas circa hec affuerine. Notandum ē sicuti in superioribz tactum ē. ad h vt magister metuaf atqz reuereat vñ i se qttuor h̄re p̄cipitali. primū q fit scia illustrat? i. h ē qd sapie. tysi. dcisi. ē. Atqz loqris i. docēdo disce pri? audiēdo. sedm q humilis et benignus i. h dīc Grego. In canone. h bz. xvi. di. tertiu q fit inocētia decoratus qm vñ ast Grego. omel. vi. lib. ii. Lū vita do centis despiciēt et i? qz doctrina contēvit. hinc Seneca ep̄la. vii. Plus hoies oculis qz viribz credunt. quartum q fit exigentia certificat? vi. i. recte doceat et artificialr.

vnuquēqz fini sua capacitate i fini eiuslibet artis erigenia. i. hec oia clari? i principio. vi. caplī b? declarabū.

C Si autē discipulus magistro suo semp ut necessariū ē nequeat exhibere p̄stiaz. tū ppter māsionis distatiā: tum pp alteri? rei cām: dicticas semp la teri suo habeat promptiores cedulas de quibus diligēter imprimat qd cōscie pprae nouerit intimatū: eiusqz explicite iquirat dubitatum.

C Si autē discipulus. In hac pte Boeti? cvidam tacite qdnti rfidet. Et dicit q si discipulus neqat adhibere magistro suo p̄stia ipedit? ac retract? : tū pp māsionis distatiā: tū pp cās alterius reficiū tñ cēt necessariū fini pri? dca. qd agēduz scholaris ipse. supple si hec facere neqat: hebat semp dicticas has tabulas. p̄mptiores. i. p̄mptas lateri. ve pro vel cedula. i. papirea vel pecorinā. qb? i. vel dictica vel cedula sp̄mat. i. inscribat diligēter id qd senserit. i. nouerit lūmatū. i. declaratū. sup. a magistro vel alio quoqz pprae sue cōscie. i. intellectui quoqz p. i. lgrat. i. iterroget cū. i. magistris habuerit copia explicite. i. māfeste dubitatū. C Notandum dictica est multifoliaris tabula dictatoribus apta. et dicitur a dicto as. quod rethorum est. vnde quidam. Clerice dicticam lateri teneas vt amicam.

C Si autē indiscrepās quenācōs assuerit cōnexio cōmēsaliū ānua: vel citior scdm ppositū cōmorādi voluntas: salis lignorūqz i estate fragmēta: autūnoqz copiā vindemie messe triturā in capricorno cōgerē carnū: O qz pficiēs est sanitatiqz cōsentaneū scdm facultatē i vnu cōponere: ne articuli mucore anxiōrius anhelitiū infirmet: i vni iſipidi acoz cordis secreta pfundat: carniū laniste rācor: salisqz tritura fetor inclusus testina corrūpat: lignorūqz defectus membra p̄trahat et qd deterius est: ne assiduis incurribz ingrassetur anxiōrius. Magna vero discipuli ē cōmoditas p̄ uti facultas suppetit magistratus necessaria exhibere ne dū ei? iblat exentiōi rez vēaliū idugleat cōparationi. O qz absurđū ē magistratus egestas.

C Si autē indiscrepās quenācōs rc. In hac pte secūda pri me p̄tis p̄cipitalis h? caplī postqz Boeti? ostendit quō scholaribz p̄uidēdu sit sagaciter i his q cōplexione coz resplciunt: nū vñ dēmōstrat quō p̄uidēdu eisdē sit i his et circa ea q res exteriōres psonas subsidantes et famulos p̄cernunt. Et duo facit. nā prio facit qd dcm ē circa res ipsas scđo circa psonas ibi. Lotriū rc. Et dicit. O qz. i. quātū p̄sentaneū. i. hgrū atqz pficiēs ē sanitati. i. scholarum cōponere. i. coaceruare in vnu fini facultatē. i. vniuitias subandi suo determinato tpe vñ in estate fragmēta salis atqz lignoz. in autūno. i. in h āni tpe copiā vindemie. i. vni. in messe. i. tempore messis trituram. i. bladum. In capricorno vñ. i. in ea pte āni qua sol capricornū ingreditur p̄geriet. i. copiā carnū i h dico cu indiscrepās. i. cōcordās atqz cōueniēs p̄nctio. i. p̄nctio cōmēsaliū assuerit ānua vel citior. i. brevior voluntas hz p̄positū cōmorādi. Et h? cās subiū gēs ait. Et p̄dcā sō ita p̄grēda suis sit tpiib? : ne anxiōri? i. reuēditor īfirmit anhelitiū sup. scholaris mucore tali la nūgine artocopi. i. panis. et ne acoz. i. corruptio iſipidi vni p̄fundat secreta cordis. Silit qz ne rancor. i. ranciditas carniū laniste. i. macellaris corrupat. qz p et defectus lignoz cōtrahat. i. gelu p̄trigat membra. et qd ē deterius ne anxiōrius. i. reuēditor ingrasset. i. ditef assiduis incurribus. i. accessibz p̄reb necessariis p̄ticulariter i dies cōparādis. Deinde cvidam tacite qdnti rfidet dīc forte. d. tu ea q dirimus circa p̄uisides faciēdas tā p scholaribz qz eoz p̄mē

Capitulum

Salib⁹ nōne ēt cōmoda sunt si mag⁹ o ipariāt. Lui r̄ndēs ait. q̄ eribere mag⁹atui. i. mag⁹ necessaria. s. q̄ ad victū corporis put facultas. i. copia scholaris suppetit. i. regrit est magna discipuli cōmoditas. Et rōnē sublungēs sgt. i. b̄ id ne dū mag⁹ ipse inhibat. i. intendit erexitōi. i. informationis eius. s. discipuli indulgetat. i. varet cōpatiōi reruz venaliū. **C**Nota citus. a. vñ. i. velor breuis vel repenti. n⁹ sic in Quidio de arte. Arte cīte veloz rates remoqz regunt. Arte leuis currus arte regēdus amor. i. Oratius in sermonib⁹: Lita. n. mors venit aut vīctoria leta. **C**Nota iter acorē mucorē nīdore atqz pedorē b̄ interest put b̄ me tro cōtinef. Mucor panis. acor vini. rācor q̄qz carnis. nīdor ab assata fit carne. s. pede pedor. Itē artocopus panis v̄r cū labore fact⁹. ab artos qd̄ ē pāis et copos labor. v̄r et alio significato pīstor q̄lī artifex panis. sic ap̄d Iuēale sumitur cum ait. Salua sit artocopi reuerētia. Indulgere et inhibere in ante habitis exposita sunt.

Lotricum aut̄ vetularū remotio summopere ē appreicianda: earumqz accessus quanto rarioꝝ tāto salubrior: ne dum venerit suggerat aliquid iqui natum: vel mancipio aliquid extrahat permollito. **Q**uā mancipurū raro intenit clemētia: rarioꝝ in agonīa constantia repit. **N**e seducen ti mancipio in quo plenarie confidit dñantis dile ctio. **Q**uid est tali sedius et qd̄ tāto scelere grāti⁹ **L**otricum aut̄ vetulaz. In hac parte Boetius post p̄dīcta osdit qua manerie scholarib⁹ ip̄sis in p̄sonis famulātibus p̄uidēdū sit. Et duo facit. nam primo facit qd̄ dc̄m est quo ad vetulas lotrices. scđo quo ad famulos subsidiātes. ibi. **H**ospicium rc. Et dicit primo remotio. i. elongatio vetulaz lotricū. i. pānos lauantū est appreicianda sum mope qz pro et. accessus. s. eaz vetulaz quāto estrior. s. tardior tanto salubrior. Et rōnem subdens ingt. qm̄ nedū supple ipsa venerit suggerat. i. latenter in aurem scholaris cōfūlat aliquid ingnatū. i. pollutū quo. s. animus scholaris a studio verteret vel etiam ne ipsa extrahat a mancipio. i. famulo pmollito. i. inclinato verbis vetule. s. et substantia dñi. Et hoc ideo qm̄ clementia mancipiorū rara repit sed hagone. i. necessitate in qua amicus comprobat̄ rarioꝝ cōstātia mancipiorū repit. **N**e iterictio maledicentis est. **T**ie inq̄ mancipio. i. famulo seducenti. i. decipienti in quo. s. famulo dislectio dñantis. i. dñi q̄udit plenarie. et inuehendo p̄tra talē dicit. **Q**uid tali sedius. i. detestabil⁹ qm̄ vtī Seneca refert. ipso nihil efficacius ad nocendū dño repetit. cum sit familiaris inimicus. **Q**uid etiam tanto scle re graui⁹. q. d. nihil. **C**Nota agō onis. pugna mortis dñ vñ canit. In agone triūphali. rc. hic at p̄ neccitate captū ē **H**ospicium mundū: suppleret mūda: et thoral dealbatum mancipii prudentia rex eritus considerantis sedulitati dominice semper assistentis decenti vultu sunt componenda.

Hospicium mundū. In hac pte Boetius de pūissōde famuloz subsistentiū ereq̄. Et duo facit. nam p̄io facit qd̄ dc̄m ē. scđo p̄tra infidelitatē maloz famuloz inuehitur. ibi. **Q**uid mancipio rc. Et dicit primo q̄ hospicium idest habitatio munda. suppler. i. vtensilia domus mūda thora. i. lecti cooperimentiū dealbatū supple oia ista sunt cōponēda. i. procuranda atqz disponenda decenti vultu. i. decenti ordine atqz dispositione prudentia mancipii. i. famuli. cō siderantur exstus. i. fines rex dñicaz. mancipii dico assistētis. i. intendētis semp̄ sedulitati. i. cure dñice. i. domini. q. d. q̄cūqz p̄curanda atqz disponēda sit in scholariū mace ritia atqz necessariis hec oia cōponēda sit atqz p̄curāda prudētia atqz solertia fidelis famuli. nō famuli fidelis at qz neq̄ qui facie picturata operas prestat dñ. qm̄ vt subdit in littera nī crudelius mancipio subrahente et infide li. **C**Nota suppleret lis. dicitur substantia vel facultas et

omne instrumentum et ornamentū domus et scribitur uno p. qm̄ primam syllabam corripit. vnde Oratius. v. iam dum splendet focus tibi mund a supeller. Item thoral a thoro dc̄m est. et est longa mapa vel quicqd̄ in lecto sternit

Quid mancipio subrahente sedius. Cunctos terreat infelix elimar ab eliminando dictus nomen et re contrahens qui cum nicostrati munera suscepisset primo ei vultu seruit blandiori omnia ad nutum administrans: fidelisqz per omnia extens fidelorem se promittēs: quicquid nicostrati fidelitas possedit ipsius commissum est infidelity. **Q**uid plura cum nequissimi elimacis infelix prouidentia cūcta vidisset sibi suppeditari. carnum alimenta: pisciumqz somenta: ceterarum rerū venialium commertia cuncta in duplo q̄ es sent appretiata dominicis auribus itimabat: sic qz totius substantie erat incrementa. nicostratumqz in summam traxit egestatem et creditoruz diturnam exclamacionem. **Q**ua nihil amarus menti imprimitur. **N**e creditoris insaniei. **M**axima v̄o nicostrati penuria eum in mancipii erroris cognitionem perdurit. Tardē v̄o elimacem super errore suo conuenit. quo audito statim i cōtumeliosa verba prorupit: dominiqz in visceribus mucronem sepelint. et que prius obmiserat secum asportavit: dominicumqz corpus canib⁹ reliquit deuorandum. En quantum detestabilis proditoris impetas scelus perpetrauit.

Quid mancipio subrahente rc. In hac parte Boetius post premissam bonoz famuloz prouisionem nunc inuehendo contra malos et quātum cauendi sunt p̄sequit po nens tria genera et his pre ceteris fore fugienda. Et diuidit in tres partes hīc hec tria famuloz genera. nam in pīma docet fugiendos seruos latrōes: secūdo bilingues ibi Seru⁹ bilinguis. tertio crudeles ibi. Seruoꝝ siquidē. **D**rama l' duas nā p̄io facit quod dc̄m est. secūdo p̄posito erē plo q̄firmat ibi. Cūctos terreat. Et dicit p̄io q̄ famulus latro atqz fur summope ab hospicio remouendus est. qm̄ nihil hoc mancipio subrahente crudelius reperiit qd̄ exē plo elimacis confirmans subdit. q̄ si exempla petis ifeliz elimar ille scholaris infidelis dictus ab eliminando. i. corrodendo. et hoc dico p̄trahens. i. accipiens nomen a re. s. corrodendo. hic elimar terreat cūctos supple dños ne sibi similes i famulati coemāt. hic nempe elimar cu recepisset munera nicostrati illius sui magistri p̄io seruit ipsi vultu blandiore. i. blando atqz placito. et hoc ministrans. i. p̄ curans oia superius de fidelis famulo dicta ad nutū. i. voluntate supple dñi. qz. et seruit dico eris fidelis p̄io tēpore atqz ēt p̄mittens se fideliorē fore in futurū sed mēte subdola. quare q̄cqd̄ fidelitas nicostrati p̄dicti possedit cōmissum est subaudi ad disponēdū infidelitatis ipsius. s. elmacis. sed quid plura cum ifeliz p̄uidētia. i. astucia atqz caliditas nequissimi. Elimacis vidisset cūcta sibi suppeditari. i. gubernanda atqz disponenda cōmitti ipse elimar infidelitatis seruus intimabat. i. insinuabat aursibus dñicis idest ipsi dño oia alimenta carnium oia somenta piscium ceterarūqz rex venaliū cōmertia fore appreiciata. i. empta plus duplo q̄z eēnt. qua qd̄em infidelitatis rabie tanto insitit ut sic hauſit. i. in suos v̄sus querit incrementa totius substantie. i. facultatis dñice. qz pro et. traxit nicostrati ipz in summā. i. extremā egestatem atqz diturnā. i. quotidiana exclamationē et infestationē creditoroz qua. s. exclamationē et molestatione nihil menti. s. debitoris. imprimitur amarius

Quartum

87

amaritus, ve ergo insantei, s. furori creditoris, cū aut oia
hec nicostratus, tū extremā egestatem atqz creditoꝝ furo
res incidisset tandem penuria sua ipsum in cognitionem
erroris, i. facioris sui elimacis pdurit, vō p s. spe nicostra
tus cōuenit, i. in cām vocavit elimacē sup errore, i. facino
re suo s̄ tarde, quo, i. qua quēnīcō auditō, i. pcepta elimat
ipse prupit statim ī v̄ba p̄tumeliosa, i. iniuriosa, qz p z. se
peluit, i. infodit mucrone, i. ensem in visceribus dñi z que
pri obmiserat, i. reliquerat hic secū asportauit, qz p. z re
liquit corpus ipsum dñicūm, i. dñi deuorandū, i. laceran
dū canib. Deinde inuebens Boe, ptra hunc elimacē di
cit, en, i. ecce q̄stū scelus, i. p̄tū impietas detestabilis, i.
detestāda p̄ditoris p̄petrauit, s. magistrū suū nedū bonis
singulis expoliādo verūtiā p̄tumelios afficiendo atqz tan
dē post necem nephariā corpus dilaniantū atqz deuoran
tium rabiei relinquendo, C Motandū est q̄ p̄uenire mul
ta significat que bis metris cōliter recitat. Conuenit allog
tur decet id s̄l̄ assimilat. Exigit ad cās vocat z cōpellit in
estqz. Mangit adunatur z adunat p̄ueniens est. Item mu
cro cuiusqz rei acumen est. Et dñ a macros qd est longū,
vñ sepe p gladio ponit. Et sunt sinonima ensis gladius
muco spata romphea z.

Cseruus bilinguis p̄cul expellaſ z ipsius nequi
tia statiz depōatur l̄z sanguinitatis proximitate
coniunctus eristat.

Cseruus bilinguis p̄cul expellaſ z. In hac pte Boe, s̄z
genus iproboꝝ seruoꝝ fugiendum fore osdit. Et dicit ser
uus bilinguis, i. fallax z duplex expellaſ p̄cul. Et nequi
tia, i. fallacia ipsius seruus bilinguis eminente, i. apparente
deponat statim, i. mor, q̄zvis etiaz, i. non obstante q̄ si exi
stat p̄iunct⁹ supple dño primitate sanguinitatis vel alio
quocūqz vinculo p̄timitatis. C Motandū q̄ nulla pestis
ad nocendū efficacior est q̄z seru⁹ neq̄z atqz dño duplex z
inimicus, ip̄e enī noscit p̄sciam dñi atqz secreta familie me
ditat, seducit dñz atqz p̄ adulatiōes ip̄edit ne videat orien
tez s̄z ne veritate agnoscat, suadetqz occidētis itultū z opa
tenebray. C Nota bilinguis a bis z lingua dñ sicuti tr̄slin
guis, z dicis q̄ duas linguas loq̄ z p̄ situdinē bilingues
fallaces z duplices dicūt q̄ aliud in corde aliud in ore hñt
vnde grecista. Duplicis ac cordis bñ dñ esse bilinguis.

Cseruorum siquidem crudelitate multos vidi
mus sociorum incurrere iacturam.

Cseruoꝝ sigdez crudelitate. In hac pte Boe, tertii gen⁹
seruoꝝ iproboꝝ fugiēdū fore declarat, z dicit seru⁹ crudel⁹
et fugiendus est q̄nī qdē nos Boe, vidimus multos socio
ru, i. scholariu incurrere iacturā, i. grante dānū crudelita
te, i. malicia hoz seruoꝝ crudelium, sunt enim litū exfusci
tatiū atqz pacis destructiui. C Nota l̄z iactura p̄prie nau
torum sit: tñ pro quoqūz dāno alicui per violentiam illa
to capi pōt, z sic in proposito, captum est.

Creditoribus āt summa exhibeat debiti cōme
datio: dieiqz p̄fice semp p̄ posse debiti fiat solu
tio. Scholari vō cui pleno cornu copia non arri
sit o quam dulcis est creditoris trāslatio affiniū
z suffragū exhibitio.

Creditoribus aut summa. In hac pte, Boe, circa pdicta
atqz etiam dicenda quoddā de creditoribus scholariu in
serit vt oīdat qua mancie circa hos agendū sit dices. Lū
necessitas ip̄a coegerit vt scholaris ip̄e a creditoribus res
ipsas p̄ vite sustentaculo mutuo recepit: qd agendū scho
laris l̄quā summopere p̄spiciat vt cōmedatio summa sui
exhibeat creditorib⁹ h̄ est vt se summopere creditorib⁹ suis
exhibeat cōmendantū, qz p̄ z caueat vt fiat solutio, i. soluat
debitū p̄fice, i. statute diei, i. termino pagamenti atqz solu
tio, i. scholari, n. cui copia, i. fortuna non arriserit sup, i.
bonis ip̄is exterioribus qz ipsa est dñia, pleno cornu, i.
babūdāter z affluentē o quā dulcis est transactio, i. p̄sta

tio creditoris, qz pro z exhibitio, i. traditio suffragii, i. ad
iutorii affiniū, i. amicorū. C Motandū circa b qdō pleno
cornu q̄ cū Hercules velle deducere filiam cuiusdā re
gis q̄ dicebat deianira flumis achelous quē transire de
bebat in diversas formas se mutant. Lū autē vltio in thau
ri spēm se transformasset Hercules ipso delecto vñ sibi
cornu abstulit, qdō copie, i. dee fortune sacrificauit: q̄ qdē
cornu fortuna mortalibus res exteriores ipartiret, z hinc
tractum est qdō dicitur fortunam pleno arridere cornu z.

C Motandum creditor dicit q̄ alienam fidem sequitur mu
tuatam pecuniam numerando. Generaliter aut dicit ille

qui ex cā quacūqz alienam fidem sequit, z dñ creditor qui

credit debitori, debtor vō dicitur cui creditur.

C Prudētis ēt scholaris p̄stantia sp̄ aliquo p̄for
te gaudeat sp̄ali cui p̄priā possit detegere p̄scias
q̄ nobila exīte fortuna diligenter subuentiat: mo
boqz vigēte sedulū se exhibeat Et si terra mortis
caligo affuerit superstites facultates disponat, si
vō viuus enadat, ab eo possit sustentari, pasci: de
liniri z p̄solari: cubitū duci, diuersis ēt partibus
p̄curari, vigente autem valitudine libellis gau
deant p̄mutatim: q̄stūnculis certatum cōmenda
bili recordatione gradatim: castigationis felicita
te cōuersim: diuersis etiā variisqz iocorū generi
bus dulciter obsequendo. Sicqz iter eos mutue
dilectionis p̄maneat integritas: vt primei tempo
ris ros sit instillans in medio inundans in fine
vero inebrians eristat.

C Studentis vō scholaris. Hec est tertia ps prime partis
principalis b̄ q̄rti capituli. In q̄ Boe, post q̄z oīdit q̄lit
scholarib⁹ ip̄is sagaciter p̄uidendū sit tā circa ea q. s. el⁹
cōplexionē respicuit q̄z ēt, s. in his q̄ res ip̄as exteriores
respicuit vt sunt p̄sonae subsidiantes p̄cernunt. Nūc ī hac pte
facit b̄ idē q̄ ad socios, z dimidit hcc ps ī duas p̄tes, nā pri
mo facit qdō dc̄m̄ est, sc̄do dc̄a sua exemplis p̄firmat, p̄ria ī
duas, nā p̄io facit qdō dc̄m̄ ē, sc̄do vtilitates dco p̄ enarrat
ibi, i. qd̄ melius erit, dicit p̄rio. Lōstantia prudētis, i. sapie
tis, scholaris gaudeat sp̄ aliquo p̄sorte, i. socio sp̄ali bono fi
ctio neqz adulatiois nota depravato cui, i. socio possit de
tegere, i. apire p̄sciam, i. mentē p̄pria qqz, i. soci⁹ ſbūiat
i. succurrat supple scholari fortuna exīte nobila, i. aduer
sa, qz pro et, q. s. locutus exhibeat, i. p̄beat se sedulū, i. diligē
tem ſbūdīo sup, scholari vrgēte, i. p̄mete morbo, i. aliquo
et q̄ disponat, i. ordinat facultates, i. res ip̄as scholaris
supstites, i. relicias, z b̄ si terra, i. fera caligo mortis affuerit
Qd̄ si euadat viuus, i. qualescat possit sustentari pasci, i. ali
dliniri, i. p̄foueri p̄solari, i. p̄solari cubitū duci, diuersis ēt
p̄tib⁹ p̄curari, i. disponi z ordinari ab eo, s. socio, z het in
adueria valitudine dc̄a sunt, vrgente vō valitudine, i. sani
tate z robore gaudeat, i. gaudere valeat libellis sup, suis
p̄mutatim vt sic aboz oia cōia sint z gaudere valeat q̄stūncul
idest dubiis z iterrogatib⁹ doctrinalib⁹ iter eos cā discēdi
erortis certati, s. nūc arguedo nūc replicādo aliaqz et alia
pagēdo q̄ ī scholastico certamine vtilia dimoscūt, qz pro
et gaudeant gradati, i. ordinarie cōmēdabili recordatiōe d
qua in primo caplo sufficienē dc̄m̄ est cū triplex recorda
tio decebat, et dico gaudeat querisim, i. mutuo et alterna
tim felicitate castigatiōis, i. felici castigatiōe vt, s. se mu
tuō ī enoribus: caritatue corrigant castigent atqz repre
hendat, et his oībus gaudeat dico obsequēdo vulciter, i.
planc sine oī disturbio variis et diuersis generib⁹ iocorū cō
filio cathonis inquietis Interpone tuis interdum gau
dia curis, vt, s. mens amenitatis mutue dile
ctiōi, i. socialis amoris, s. tali mō maneat, i. p̄maneat

1

Capitulum

inter eos, ut s. ros. i. amor primeui tuis sit instillans. i. con-
tinuo infundens vel inguttans. i. medio at temporis sit in
undans. i. effluens. vo p sed amor ille socialis existat in
ebrians. i. facias et replens in fine. Ulult dicere. Boe. ta-
lis sit amor inter eos sic ros q primo instillat. sedo mutat.
tertio inebriat sic quoqz amor eoz in dies excrecat. C Mo-
tandu q socius hic de quo Boe. i. lra logz n discolor n bili-
guis neqz crudelis fore debet sed ille de quo Sene. lo-
quens ait nullius boni possessio iuctuosa est sine socio: qui
certe qdites pprietateqz qs fidelis amicus in se hre dz
qz prima est q sui et socii idem nolle idem velle existat. de q
pbis. 8. politicoz. Amicoz idem nolle et velle e et Tullius et
Salustum. Amicoz est si veri amici fuerint idem velle et
idem nolle. Scda est mori p socio. de quo Clarro in sen-
tentiis. Idro amico sepe mori pingit. Tertia inseparabi-
liter psclo adheret. de quo Sertus pictagoric. Amicus
minime errat ille q p amico aliqui nisi mors iterueniat se
patur. Quarta est noria pcamere. de quo Apulegius pla-
tonicus li. de politico. et ciuili. Socius vulpinus est q so-
cio suo non pcamerit a psculo et delicto. Perfectus g. so-
cius est q socio suo circumspectiones adhibet et cautelas.
C Motandu Boe. appellat fortunam nubila. i. obscuram sue
cecam. depingebat. n. fortuna antiquus ceca qm ex ipro-
viso accedit et recedit. vel q cecum reddit boie extollendo eu
in prosperis et deprimendo in aduersis et eadem pene vba sunt
in de psclo. lib. i. metro. i. cum inquit. Nunc q fallacem
mutauit nubila vultum et. C Motu teter tra. truz. i. niger
vel serus sic in cantico. Letrum cahos illabatur.

C Quid dulcius. qd pclarins: qd certe melius: pre-
statis. n. amoris nulla fauoris adoptio pstat fine.
Inuidia vo si scdm qd euenerit in discendo videlicet
gratuita est: simplex at pprii auctoris cōsūptua e
C Quid. n. dulcius. In hac pte Boe. ponit vnitates que
ex cōsūptione socii fidelis oris dicens. Quid. n. dulcius.
i. inuidius e. qd ve pclarins. i. lucidius: qd qz meli subau-
di b sociali amore atqz psclo. q. d. nibil. et rōneb b. sibi
ges ait. qm nulla adoptio. i. pūctio amoris pstat. i. veri
et pfecti pstat. i. admittit fine. i. terminu fauoris subaudi: qz
in eu est duratura. Et tunc antipophorizando et cuius taci-
te qd rōndeo dic. Posset. n. qz dicere supra pte dixisti
qz mutua iter socios dz ee qsticulae certatio. veru si hec
certatio quāda inuidia igeberit nūqd hec socialis ner erit
dissolutua Ad b rōndens dic q si inuidia bz qd ipfecta cue-
nerit i dicendo: b certe gratuita e. qm e itellect acutia qre
societatis hmō nullo mō destructiva. si vo simplex. i. pse-
cta inuidia irrepserit qd in vera societate haud quābz qtn
gere phas e. hec certe e psumptua pprii auctoris. C Mo-
tandum circa b q dicit inuidia simplex pprii aucto-
ris est psumpta. iter dia vicia minus excusabilis e inuidia
qm vicii sp e spugnata. hic tulli i rhetorica vicii comes
est inuidia. et itē aliis. Semp vicii inuidia legt seruitqz
summos fulgura mōtes. Hoc vicii demes hāt hūane i
uidentes pli. quoz filii pditiōs sūt hōses mudi alterius
bonū pferre dolētes. qb mos est oē primoz appetere di-
centes illud Quidii pto de arte. Fertilior leges est alienis
sp in agris. Uicinuqz pecus grandius vber bz. Lui qdē
vicii rabiē acerbi linoris ut Claudianus ait i maiori. Vul-
la qes placare pōt pterqz auctor pprii. et inde Orati i
eplis. Inuidus alterius rebus marcescit optimis. Inuidia
sic illa non inuenire tyramini. Maius tormentu: qm vt in
lra Boe. ait proprii auctoris consumptua est.

C Lū at parētis mei. pudentia eius colloqo ut as-
solet diebus paucis pmitēs cōsolari: ait athenas
studii ob causam me misisset. vnicū custode vite
mee inuici noie fauoneū nō a vēto sed a fauore de-

nolatum. Hic cū me insperisset iti nere fatigatus
diversa cōsiderant: creberrime suspirant: qsiunt
cuias essem: secūqz me adduxit curialr cōsolans
breuiter ingrendo si ob studii cāz illuc venissem:
cuiusqz professionis eēm: cuiusqz facultatis: post
triduū: noia vicoz ondēdo angiportoz cōfraga
dicens hic vigent pslagia caldeorum ptholomei
non latens glia. Aristotelis sincera veritas: pla-
tonis probata diuinitas. zenonis cōcretio: peri-
bonii dilectio: pictagore promisio. Hōeri ylios.
et labor Theseos: euclidis theoreumata: dare-
tis porismata. Hypocratis scrutinia: hic viget
ariopagi efficacia: legū pīta ypodromū confusa
gloria: circi victoria: palestre potentia: cestus
fulminatio. missilium elatio. nautarum exclama-
tio: inuente perugatio: coree conuentio.

C Cum at mei parentis. In hac pte Boe. supradēa exēplo
a leipo accepto pfirmat. d. Lū pudentia mei parētis mi-
sisset me athenas ad has scholas vles grecie ob cāz studiis
promitens vt assolat parētis e. i. vt fieri solet qsolari me
supple Boe. eius allogo. i. eius lēis paucis dieb. i. infra
paucos dies ego Boe. inueni athenis vnicū custode et du-
cem vite mee noie fauoniu denotati. s. nō a vento fauō
sed a fauore. i. amore. Hic nēpe fauonius cū insperisset prio
me sup. Boe. fatigatu. i. sessu itinere. et vidisset me cōside-
ratem. i. meditāte diversa atqz insperisset me suspirantem
creberrime. i. septissime. tādē qsiunt cuias eēm. i. cō gentis
qz p addurit me lecū qsolans me curialr. et b dico igren-
do breuiter si ob studii causam illuc. s. athenas venissem
et cō facultatis supple si diues aut paup cuiusqz pfectiois.
i. scie. ondēndo mihi Boetio post triduū. i. post tres dies
noia vicoz atheniensiu atqz pfragia. i. tortuositates angip-
portoz illoz vicoz strictror vbi schole stabat atqz scie exer-
cebāt vt qdā sanctū: vle pfragia. i. clamores aut loca cla-
morosa angiportoz illoz portuū vel vicoz. Lape qd libz
di. hic demonstrat logz. hic. i. in hac pte viget. i. docē-
tur pslagia. i. futuroz psciētia. Caldeoz hāz gentiū q pl
ceteris diuinatiōibz insistebāt. hic. i. i hoc loco viget nō la-
tēs īmo famosa glia. Ptholomei illius astrologi. b sup.
viget sincera veritas Aristo. et bene sincera qm q ab Arist.
recedit a veritate quoqz recedit cōmetator. hic sup. viget
probata diuinitas. i. diuina sapia platonis. Hic nēpe pla-
to tāta de diuinitate docuerat vt et diuin appellari mere-
retur. hic. i. in alio loco. s. viget cōcretio. i. rōnum cōpila-
tio zenonis illius pbi rōnum inqz quibz qdātūrā circuli-
nitezbat cōprobare. Heribonii quoqz illi magiū dīlectō
i. doctrīa quā dīlectō pscripterat sup. viget b. b. s. alio
loco viget pmissio pictagore b pbi Italici q pmissit aias i
uenit fore īmortales et de aliis corpibz trāsire. pmittebat
di. primo se fuisse euforbiū. se dō talide. tertio hermotinus
qzto pītrū. vltio pictagorā. et hāc opinionem secut. Qui-
dius methamorphoseos lib. i. de pictagora sic inqz. Ipe
ego memini troiani tpe bellī Dātoida euforbi era cui
pectore quādā Hesit in aduerso graus hasta minoris at-
tride. Et Oratius in carminibz. Hātzq tartara pātoidem
itez iā orco demissiū et. Et b volēs Boe. i. p. pictagore p
missio. Homerī ylios sup. viget b. b. ē doctrīna Homerī
quā de bello troiano pfinerat. b qz viget theoreumata. i.
regule et ppositiones geometricales euclidis b pbi atqz
geometre. vñ theoreuma diligēs et apta vboz descriptio
vel regla ē inde regule geometre theoreumata qsi aptiōes
dicte st̄ sicuti hec. oē totū est mai sua pte. fili si ab eqlibz
eqlia demand remanēta erit eqlia. b vo sup. viget Aris-
toteles. i. sophismata michasi b pbi q de musica ediderat.
vñ anxioma fm Hugustiōez pcatenatio loquēdī dī sic sūt
sophismata

Sextum

82

neccitate repatriare p̄fusus pudore. Deinde hinc documentum
subdit vices. Idē et fauoni⁹ xp̄palauit aliud si erorbiā. i.
aberrās. vel deuīas a rōnis via b. s. vt si ego Boe. insere
rē. i. immittere me discipulis alicui⁹. s. magis q̄ respicerē pri⁹
bñ ⁊ maturo q̄silio q̄rerē si magis ille obcdiret bōis ⁊ sc̄is
morib⁹ atqz polleret. i. resplenderet. titulus. i. insignis libe
raliū arisū. atqz si ipse magis indulgeret. i. vacaret p̄motōi
suoz scholariū ⁊ b̄ remota oī negligentia ingrē ⁊ p̄spī
cerē c⁹ p̄fectionis cēt atqz p̄ tridū cum audirē cūcta q̄si
derarem vt si bon⁹ cēt nō discederē ab eo lz balbuciēti. i.
male loquēti. vel si cecitas. i. ignorātia. s. magis illius exi
stēs nouerca. i. H̄ria st̄tilitatis detineret aures st̄litorū. i.
idocoz simulacro. i. fictōe falsa similitudine efficerer retro
grad⁹ sic et cū dimittere sup̄. admōuit. fauoni⁹. hic qđdā
notabile dcm̄ his adiūcīes igt sigdē p̄ certe malo. i. magis
volo reliniri. i. edoceri fructu. i. doctrīa balbutientis lz te
diosa. i. redit⁹ igeneret q̄z glari dulcore. i. ficta dulcedie
seducētis. s. d̄cipiētis cecitatis. i. ignorātia. C M̄otadū. B.
p̄spīcīes pdigilitatē scholarib⁹ sicuti et cuilibet nimii cē
vānosam atqz i miserie egestatis iterū atqz tādē pudore
atqz fabule nedū notis fz et ignotis inductiā lūmopere p̄cī
tatē b̄ liberalitatē q̄i modestia ⁊ tēperātia p̄sistit. cōmōdē
āplectēdā. Lōsilio cathōis q̄ bis v̄sib⁹ q̄si idē p̄cipit. Ne
tibi qđ desit q̄sitis vtere p̄ce. Utqz qđ ē serues sy tibi de
esse putato. C M̄otandum circa hāc p̄tem vbi dicit prius
diligenter sp̄icerem et c̄. Libros evoluere seu legere p̄ stu
dio si suffic fz doctores idōeos audire q̄gruit. Si q̄s ḡ do
ct̄ fieri cupiat doctū v̄z eligat cū doctoz insufficiētia v̄tā
discipule claudat doctū lz illū varrone p̄sule elige quem
magis mireris i suis q̄z in aliēs. nil. n. magnifice voce
bit q̄ a seipso nil didicerit qđ et Boe. ipse in iferiorib⁹ at
testas ait. M̄iserrimi qppē igēli ē vti iuētis ⁊ nō iuēnēdis
C M̄ota circa b̄ qđ dicit. Malo sigdē balbuciētis rc. Ne
mo fz exteriorē apparētia quā nā sibi indidit aspernend⁹
ē q̄n ignoratur v̄tus intranea auctoritate eccliaſtel. ii. M̄o
laudes v̄z i sp̄sua neqz sp̄nas hōlez v̄su suo. ⁊ catho mo
ral. Corporis erigi v̄tres p̄tēnere noli. Lōsilio polet cui
v̄tā negauit. Interdū. n. p̄ciosiora sūt pui corpusculi va
scula vti gēme lapilliqz testant. Sic et q̄ sagax nā balbu
tiēti ligue v̄tio substrarerat q̄silio atqz itelligētia vbe
riore resartit. Inde vulgare b̄. M̄eliora sunt vulnera dili
gētis q̄z fraudulentia v̄ba blandientis. C M̄ota balbuciē
tis in superioribus expositum est. c. z. i ca parte cū de vio
lentia agebatur. Simulacrum imago vel effigies dicit. ⁊
dicitur a simulo as. quasi rem aliter ostendens q̄z sit.

Feliciter at his et aliis secretis instructus animis duobus de viginti athenis cōualui. quicqđ malis erptis ad boni tñ vestigia sp̄ sui anhelat̄. Non enim ē dignus dulcoris acumine qui amaritudo nequinit inviscari granamine. Herodiani Aristotelisq; discipline sp̄ adherens. aliorumq; sc̄ntillulas diligenter menti mee cōmendans.

Feliciter at his et aliis secretis. In hac pte **B.** ostendit q̄to
tpe post supiorē Istrōctionē fauonii athēis in oīuo studio
p̄māserat doctrinis phoz̄ insitēdo dicēs. ego **Boett'** in
structus. i. informat' his sup̄. p̄dictis et aliis secretis. fāu
di ab ipo fauonio qualui. i. p̄māsi athēis ānis duob' de
viginti elegātia ē. i. ānis. is. q̄ sit viginti dēptis duob'. an
helās. i. itēdēl sp ad fastigia. i. sumitantes bōi. i. virtutis et
sciar̄ q̄cqd ēt mali. i. aut egestatis aut p̄eurie aut ēt oppro
brii erpt' fui. i. passus fui. et idē qdā s̄lēdēs p̄uerbiū iq̄
et his. Ille. n. nō ē dign' acumie dulcoris qui nequivit i
uiscar. i. irretiri grauamēne amaritudinis iurta illud. dul
cia nō meruit qui nō gustauit amara: et seq̄ q̄ p̄boz do
cumētis atq̄ iſtitutis tāto tpe inuigilauit dicēs. et ego **B.**
adherens sp iſtitutis atq̄ traditēib' herodiani illius p̄bi
atq̄ Aristotelis illi' p̄bi cōmēdaui mēti mee scintillulas

Capitulum

... documenta et traditores alioz pboz etc. Notandum q̄ he
rodian⁹ sūm⁹ fuit ille grāmatic⁹ atheniensis ut quibusdaz
visum ē quē et appolloniu⁹ p̄sianus iſecut⁹ ē. fucrūt. n. illi
duo ut p̄sian⁹ ipse i⁹ maiori testaf excellentissimi ap̄d gre
cos grāmatici. s̄ de Aristotele atqz ei⁹ laude satis i⁹ supio
ribus dicta sunt cum de logicis institutis tractatū ē. s̄lē
quid fastigium sit ibidem dictum est quare ibi videas.

Ciae paupertatis facultati p̄ntis operis deroget
simplicitas. fundat despatio: affligat desolatio
quoddam cunctorum nature cōe dignū durim⁹
examini cōmittendum.

Ciae paupertatis facultati p̄ntis opis. Hec est seda ps p̄ci
palis b̄ capli i⁹ postqz. B. determinavit de sagaci schola
rium p̄uiside. et b̄ q̄ ad eos q̄ rex copiis p̄stat atqz necessa
ris oib⁹ pleno cornu habudat. nūc vō facit b̄ idē de his q̄
paupertate grauati quotidiani viciū labore atqz industria p̄
curare cogūt. Et diuidit hec ps seda in q̄tior p̄tes. nā p̄
mo p̄mitit paupertati ipi p̄sulere atqz documentis quoad
possibile surerit obuiare. sedo pluria enarrat q̄ ut plurimū
scholarib⁹ penuria atqz egestate inducit. et b̄ id ut facilis
remedia in h̄iū l̄bministret. tertio h̄ q̄dib⁹ p̄dictoz p̄siliū
administrat. q̄rto ex his oib⁹ qua manerie p̄ferēda paup
tas existat excludit. seda ibi. Lū ēt. tertia ibi. i. Parentū
detestabilis. q̄rta ibi. Sit ḡ tuta paupertas. et p̄io dicit
nos Boetius dignū durim⁹ cōmittendum examini. i. decla
rationi illud qd̄ cōe est nature cunctoz. et b̄ ne simplicitas
paupertatis deroget facultati p̄ntis opis atqz despatio p̄sū
datatqz ne desolatio affligat. q̄si diceret. Sunt plurimi q̄
forte ob inopia atqz expensaz carētiā studio vacare despi
ciunt atqz sic qd̄ nā donauerat egestate atqz rex penuria d̄
prauak: ne quēq̄ paupertas hec ab hoc scō p̄posito l̄bra
hat nos. B. durim⁹ dignū et rōni q̄sonū paupertati schola
rium quoad possim⁹ remedis obuiare. Itē duco plura si
gnificat ut b̄ metro. nota. Duco despōlat reputat trahit
et p̄xii dat littera vō idez qd̄ reputare significat sic in lie
teris scribit. dignū durimus vobis intimandū ēt.

CLū āt scholaris egestas diverso p̄cedat ituitu
tū pp affiniū tenacitatē: tū pp eoz iundatis pcel
le penuriā. tū pp vitrici iuuaminis icōstantiā. tū
pp germane nubilitatis instantiam: tum propter
ipsius priogeniti militie nimiam icuriā. tū pp fa
miliaris adiunctionis versutiam: generali stemate
perusi dignum durimus consulendum.

CLū aut̄ scholaris egestas. In hac pte Boe. enumerat ea
que ut plurimū scholarēs in penuriā atqz egestate p̄trahunt
et diuidit h̄iū q̄ ponit p̄tes eoz q̄ egestate causant. Et dīc
aut̄ p̄ h̄iū egestas. i. penuria scholaris procedat. i. causek
diverso intuitu b̄ ē ex diversis causis. tū. s. p̄io pp tenaci
tate. i. parcitate affiniū. i. tā parentū q̄ amicoz. i. supple
sedo pp penuriā iundantis pcelle. et fluctuātis p̄cilitatiis
miserie eorūdem. tū sup. tertio pp icōstantiā iuuaminis. i.
adiutorii vitrici. i. patrini vel patriasteri. tū sup. q̄rto pp in
stantiā germane nubilitatis b̄ est pp despōlatione sororis
tū. i. q̄nto pp incuriā. i. negligentiā militie. i. dñatiōis pri
mogēti. tū. i. sexto pp versutiam. i. prauitatem atqz deceptio
nes adiunctionis familiaris. Lū ḡ supradēca oia sint q̄ plerū
q̄ penuriā scholariū p̄curēt. nos B. dignū durim⁹. i. re
putauim⁹ p̄sulendū sup. scholariū iopic gliali stemate. i.
discendi ordine. **C**Nota vitricus patrinus vel patriaster
est. s. q̄ vroze ex alio viro filiū vel filiā h̄fite durit et corripit
penultimā. vñ Ouidius de remediis. Ultricis et gladiis et
acuta dimicet hasta. Nouerca aut̄ ē q̄ maritū et alia vro
re filium. vel filiā h̄fitez durit q̄s ut plurimū iniustas dici
mus vñ quidam. Gaudent in afflictos seuire nouerca p̄tās

CParentū detestabilis adūca tenacitas p̄cum
instatiā pmollit: tediosisqz affatib⁹ plerūqz dissol

vit: fletibusqz tēpestiuis delinit: pmissis fallaci
bus plerūqz excitat: munusculis affe ctuosis di
soluit: adulatiōe si tēpestua fuerit pforat: si min⁹
solidat: adamātina l̄z fuerit exemplari cōmonitu
destituit: aliorumqz rogatibus excitatur:

CParentū detestabilis ēt. In hac pte. Boe. post enarra
tionē eoz q̄bus scholarib⁹ ipsiſ vi plurimū paupertas
imitūt nūc remedia ad q̄libet oportuna ſbiungit. Et di
uidit in ſer ptes fm ſer remedia ſer cauſis paupertatē indu
centib⁹ appropriata. ſeda ibi. Inundantis. tertia ibi. ob
ſego. q̄rta ibi. Germāci festinantis. q̄nta ibi. Germane
nubilis ſexta ibi. Tēcitatib⁹ industrie. p̄it ḡ p̄ſlo reme
diū h̄ primū qd̄ ē parentū tenacitas q̄ q̄nqz tāta erigit ve
et niſi arte et obſego flectere filios in extrema labi p̄mitte
ret egestate. Cuius tenacitatis moderamē. B. scholarsb⁹
ministrans his inḡ v̄bis. Detestabilis. i. odiosa atqz adū
ca. i. auara tenacitas et b̄i adunca ex ſilitudine dcm ē adū
cū. n. curuū ſonat vñ. Curuū ſe p̄bet qd̄ edūcū crescere oz
Auaritia q̄ nimia ſua iſflexibilitate et tēcitatē merito cur
ua dīcī dī. vñ adūca tenacitas. i. auara parcitas parentū
pmollit. i. dulcessit et flectit instatiā ſbaudi multa p̄cū. i.
ſupplicationū. qz p̄ et dulcessit et pmollit tediosis v̄bis ſb
audi depcatiuis frequenter geminatis et q̄tū nimia repli
catione tēdū iſgerentib⁹. et plerūqz. i. ſepe ſupple tenacitas
ipſa parentū diſſoluit affatib⁹. i. ornatis et politis p̄ſuafio
nisb⁹ filioz. qz p̄ et delinit. i. pmollit flectib⁹ tēpestiuis ſup
p̄ loco et pte. atqz q̄nqz tenacitas ipa excitat fallacib⁹. i.
fallis p̄missis. ſilē diſſoluit interdu ſumulculis. i. donis
affectuolis. i. affectatis. et p̄forat. i. ingredit ſepius adula
tide. i. blādimentis. et b̄ ſi tēpestua ſuerit ſup. loco et pte at
qz q̄grua manerie. q̄ ſi min⁹. i. nō ſuerit ſbaudi tēpestua
ipſa adulatio: certe tenacitas ipa ſolidat in penis. et ſup
tenacitas ipa parentū pēt̄ destituit monitu. i. p̄ſuafione
exemplari. i. exēpla adducete. l̄z p̄ q̄z ſi ſuerit adamātia
i. auarissima et ſilitudine dcm ē. ſic. n. adamas ferrū at
trahit. ſic qz pc⁹ rauat. q̄tinuo reb⁹ non hitis iſſit. ſilē
quoqz tēcitas parentū ſi ericit. i. cōmouet ſepi⁹ rogarib⁹.
i. itercessiōib⁹ alioz. i. amicoz. **C**Notandum scholarēs
ipſi circa p̄tes et amicos tenaces et p̄cos q̄ difficulti flecti q̄
unt ſicut gutta circa lapides durissimos ſe h̄ie dīt̄ respi
ciat. n. nō vi caſ⁹ atqz p̄deris gutta cauere lapidē ſz all
uditate et instatiā. ſic ſi parentū p̄cas l̄z nō vna ſola ſtatiā
flecti atqz deliniri poſſit ipſa ſalti nūc decies imo pluries
gemiata valeat deliniri. qd̄ ſi huic adiūtati et ſtatiā ars
affuerit certe i meli⁹ op̄ p̄ſpabif. nā vt iſt. Nāphil⁹. arſ
aſol frāgit et fortes diruit v̄bes. Arte cadū turrea arte le
uat on⁹. et itē. Qui. d̄ arte. Arte cīte veloqz rates rēoqz re
gat. Arte leuis curr⁹ arte regēd⁹ āoz. **C**Notandum h̄iū ſtomā
ſeda ſcē. q. ii. Inter placidū adulatore et blāditorē ſi ſe
rest. Placid⁹. n. ille ē q̄ ſola ſtētōe ſlectādī logē. ſz blā
ditorē ſtētōe lucri cōſeqndi. Adulato. vō cōf̄ ſtrīloz attri
bui ſolz. verū ſi ē q̄ vñ ſp̄ reliq̄ ap̄d auctore ſepi⁹ ſp̄nē
CInundatis pcelle penurie p laboris incremēta
pprii obtēperadū ē ſcriptitādo: trituras colligen
do: areas mūdādo: ad t̄ps ſerviēdo. ſi tū ingēiosa
ſcribendi facultas motū coegerit voluntarium:
neçitatis ſtimuli dignū durimus inhibere.
CInundatis pcelle penurie. In hac pte. B. p̄it ſedz reme
diū h̄ ſedz qd̄ ē parentū inopia atqz paupertas. et duo fa
cīt. nā p̄io remediū p̄it. ſedo qd̄dā circa b̄ notandum cōmo
diū ſtēnectit. ibi. Lauendū ē. n. et dīc ſi ſi parentū torqat
egestas obtēperandū. i. ſulendū ē penurie. i. miserie iuu
dantis. i. habudatis vel p̄cilitatis et fluctuātis pcelle p̄
incremēta. i. augmēta laboris videlz ſcriptitādo. i. ſcribē
do alia ſra h̄ ſcriptitādo trituras. i. mēſſel colligēdo et ſe
tritura a tero. q̄ terit in area. Areas. i. domoz et alioz lo
coz planicies mūdādo: ſilē ſerviēdo ad t̄ps ſz in ſer oia b
nos

Sextum

83

nos durim⁹. i. reputauim⁹ dignū l̄hsbere. i. cohībere et re-
seruare stimulū. i. pūcturā ne cītatis. i. l̄dīgētie l̄baudi scri-
ptura. et h̄ si facultas. i. ars īgeniosa coegerit. i. ipulserit
motū volūtarīū. i. ipaz volūtate sup. ad h̄ faciēdī. C Mo-
tandū paupertas hīmō de q̄ in h̄ scđo remedio intēdit et si
supra vires intēdat patiēter tñ sufferēda est. Exēplo ma-
loz n̄foz q̄ paupertate placidā atq̄ acceptā ob amoē p̄bie
i dies excoluerū. sic Diogenes p̄bus v̄r resert. Sene. pau-
piate gaudere voluit. paupertateq̄ potētias seculi supare.
Erat nēpe Alerādro ola possidēte potētior cū plus eēt qđ
iste nollet accipe q̄z qđ Alerāder dare posset. Uſus. n̄lō
lus erat vt Hieronym⁹ h̄ Iouinianū referat duplīci pallio
pp̄ frig⁹. Idērā p̄ cellario habuit atq̄ clauā ob frigidita
et senectutis sustentādā. verūtī qm̄ nā ipa aligb⁹ indiget
qb⁹ ad p̄bandū. validi⁹ sustētek̄ gruū ē vt qđ fortū et re-
b⁹ extēriorib⁹ allūperat labore atq̄ industria qgrat̄ vt sic
sicuti in sup̄fluis nā nō habūdat sic q̄z in necessariis haud
q̄bz deficere dīnoscat̄. labores vō et industrie qb⁹ hec ne-
cessitas reprimit. s̄t q̄z līa cōnumerat qbusqz i remediū ad
egestatē si pusus fueris nullo tibi tpe nāc cōmoda deesse vi-
debis. Itē area locus est ad excutiēdū frumēta apt⁹ v̄l dī
tabulaz eq̄litas: vel domoz latitudo. ide arcola dimini-
tiū. quocuqz tñ mō capiat̄ bñ i p̄posito applicatiū puta.
C Lauendū ē tñ ne deliciosus mētē excitet appeti-
tus. lucrūqz eneruet s̄renosuz; cōter scribētū p̄
diga raroqz fidelis defraudet adulatio: familia
risqz sinistra visu vel auditu ebibat quicquid scri-
bentis dextra permollitur.

Cauendū est tñ ne delitosus. **Hic.** **G.** circa prio dominicū re
mediū quodā notabile obseruādū seruit. **z** dividit in duo
non prio facit quod dominicū ē scđo erēplo dominicā explanat. ibi. **Gle**
beonis negotia. Et dicit **G.** qui in his supradictis **z** precipue
in scribēdo summōpe cauendū est ne appetit⁹ deliciosus.
i. voluptuosus. **z** luxuriosus tanta ea luxuria qui ornatiser est
quod ea qui in cōmessatiōibus atque coitu propriis iuxta satiricorū
partitioēs quodūcūz tande sit cauendū est ne merite scholaris et
citer. **i.** cōmoueat sup. ad aliquod turpe pagēdū atque sic ener
uet. **i.** esthat fundit⁹ **z** eradicet lucrū sirenosuz. **i.** attractiū
z deceptorū. cauendū quod ē ne adulatio. **i.** blādities pdiga.
i. larga dominicū ad et celsum. quod pro raro fidelis defraudet sup.
mentē scholaris. **q. v.** canēdū est ne adulatione **z** fictis oble
ctamentis scriptoz tanto inuisiter vt sic studio se posterio
rem prostituat. quod pro **z** summōpe caveat ne sinistra sup. man⁹
bea ē infidelitas familiaris ebibat. **i.** vibrabat visu vel audi
tu quod. **i.** omn illud quod pmollif. **i.** lucrat dextra. **i.** labor **z** fi
delitas scribētis. **C**notandū circa latam tria sunt mala que
principalier scholares sicuti **z** quēlibet ab abusu cōquitor ter
tere dominicū. **D**rīmū ē spiritualium bonoz pretēper qui abusuz habuc
prolegit vti pro de esau. genesis. **z**. **g. p.** letis pmogenita ven
didit oia. **S**cdm est pauperas veroz ad medicitatem. hoc pro
in filio pdigo. luce. **i.** **z** post dissipatā sbam ad tanatā pe
nuriā deuenit qui cupiebat replere ventrē de porcoz filiis
hab nemo illi dabat. **T**ertiū est rapie pectmon **z** bea tangit catbo
cū dicit. Uttere quisitis hab ne videaris abuti. **Q**ui sua cōsu
mūt cū deest aliena sequitur. **C**notandū circa bea **z** dicit
sirenosum lucrū. Sirena vel siren monstrū marinū est quod
dulcedine sui cantus nautas ad se trahit **z** submergi facit
hic a firē. **i.** tractu dominicū ē. Sic quod lucrū dulcedie sua boies
ad se attrahit atque tandem attractos in gehennā perducit.
quā dominicū est. **P**ecūnia tua tectū sit in pditionē. bean gra lucrū
sirenosum. dicit. **i.** attractiū **z** dolosum.

Glebeōis negcia: nō obſtāte parētele grā quan-
tū diſcēdi icōmodū vtutūqz d̄cremētū mibi p̄tu-
lit ſub berodiano militati. Deficiēte plerūqz pa-
terni ſc̄lus igniculo more p̄tarato merorē cauti⁹
diximus mitigate aliqd iprimēdo arbitrātes tu-
ti⁹ egere q̄ uelle lōgi laboris tiera fpatriādo ſui

tus arriperet. Assimilatus itinerauit glebeois nequitia
me pestiferis scriptoriz sedibus ibui lucroqz seducere
ti dinti gloriari. Ad malum pleruqz paratis pm
ptior intencio igne euaporant in risco solitoqz
priuani subsidio; et priusqz exi acta pbasset: no
declinauit amentia. pecuniaqz in nullo profecit in
stantia. post bimatum delatoris notoria traditio
remansit. sed non multa recessit.

Clebeonis negcīa nō obstatē. **H**ic **B.** exēplū p̄dictis s̄b
necit dīcēs: quātūcūqz & incōmodū dīlēdi & v̄tutis decre
mētū negcīa glebeōis. illi⁹ scholariſ nō obstatē ḡia. i. fa
uore. parētele. i. parētis mei q̄ ſibi gratiosus extitit q̄uit
ſup. vt ſtatī ſbiungel̄ mib̄ **B.** militati. i. ſtudēti ſub hero
diāo. i. ſub ip̄o magro. nibilomin⁹ nos. **B.** deficiēt nobis
plerūqz. i. leerdū igniculo. i. adiutorio paterni cēfus dignū
duxim⁹ mitigare more. i. remedio p̄tarato. i. p̄misio meo
rem. i. tristitīa paupertatis aliqd ip̄imēdo. i. ſcribēdo arbi
tratē tuciſ. i. ſecurius detegere nos inuitū. f. in labore
& paupertate **B.** arrige itinera lōgi laboris repatriādo. De
inde. **B.** icōmoda ſibi a h̄fato glebeone illata enumerans
dīc. h̄z qd cū nos **B.** vitā noſtrā labore manuū ſic vt p̄fer
tur lucraremur. neq̄cia & finiſtra prauitas glebeonis ſtima
uit. i. notificauit affinib⁹. i. parētib⁹ atqz amicis. ſup. incis
ibui. i. instrui me Boetii pefiferis ſedib⁹. i. in cathedris
peſtē inſerētib⁹ ſcriptoz. f. cathedrātū atqz intimauit me
gliariſ. i. q̄ gloriater diuti⁹ lucre. i. in lucru ſeducenti. ſup.
quēadmodū ſupius oñſum eſt. qd v̄ltra intētio. i. amor pa
rentis ex̄is plerūqz. i. ſepi⁹ p̄mptria ad malū ſup. opinā
dū de filio q̄z ad bonū cuaporauit. i. euauit & exalauit.
igne. i. ab igne intrinſeo. i. ab ira incēla ſubordinante gle
beone ſupradē. qz p̄ ſup. itētio parētis ſic vt p̄fer ſea
porata atqz q̄ſi exalata priuauit me ſbſidio ſolito. i. p̄ſucto
& **B** pri⁹ q̄z erit⁹. i. finis & rei vitas p̄baffz. i. manifestaſſet
acta p̄ me ppetrata. & ūtē amēria. f. parentū nō declinauit
imo i dies iwaluit. qz p̄ t. inſtātia p̄cū pēt⁹ profecit i nul
lo. qd āplius traditio delatoris. i. accuſatoris. f. glebeoniſ
remanſit notoria. i. maniſta p̄ bimatū. i. p̄ ānos duos
B traditio iſha ſi recessit. i. euafit inulta. i. ipunita. **C** Mo
tandū q̄ inē vitia cetera deractiōis vitū marie odibile
cenfendit eſt qm̄ p̄imū lacerat atqz cōfundit. aut. n. bōa
diſminuit aut oculta denegat. aut falſa criminā iponit. q̄s
obres sapiens admōet eccliaſtici. zz. ne **B** vitio inuſicatiſ
ſortes nos exhibeām⁹: ne forte aſſiduitate ſua infamati I
propium ppetramur. Lauendū ḡ ſāmope ſcholarib⁹ eſt
ne talibus ſe aſſocient. vt ſic qd **B.** glebeone ſubordinan
te contingit ſe a ſilibus peniteant non cauiffe. Item bima
tus. i. ſpaciuſ duoz ānoz. f. bieniū. Et dī a bim⁹ ma. mū.
qz cōponit a bis & annus q̄ſi duoz ānoz z̄c. Itēz delator
i. accuſator. et dī defero. i. accuſo. vñ. z. machabeoz. 4.

Consequio vitrici si neqat cōsolari facultas: minis derogetur: tractuq; tempestivo cōminuantur ut iocosa procili docet transactio.

Consilio vitrici si neq̄at p̄solari facultas. In hac pte ipse
Boe. ponit tertius remedium p̄tra tertii qđ est ut plurimū
egestatis scholariuꝫ p̄curatiū. s. vitricū atq; auox tena
citas. Et dīc qđ si facultas sup. scholaris neq̄at p̄solari. i.
iuniori auxilio. l. subsidio vitrici. s. et auox qđ agendū. dico
qđ tenacitas horꝫ deroget. i. diminuet minis. i. cōminatō
nibus qđ p̄t cōminuet sup. quēadmodū p̄missum est. tra
ctu. i. motu tēpestiu. vt. i. quēadmodū iocosa trāsactio. i.
opatō p̄culi illi^o magii docz. itē drogo as. re. maledicē
deraher v̄l. diminuet p̄ pte si i toto ē. ff. d. v. obli. l. drogator
Chermani festinantis incuria exemplari mitige
tur eulogio: ipsiusq; propinquitatis ammoni-
ti corrigatur versutia vel amentia deprimatur.

Capitulum

CGermani festiuantis incuria. In hac pte Boe. ponit ter
tiū remediū ḥ teriū ipedimentū qd etiā vt frequenter pe
nurias scholarib⁹ imittit di. Incuria. i. negligētia germa
ni. i. ffris festiūtis. i. festa q̄tidiana p̄digaliter celebratis
mitiget. i. castiget. eulogio. i. sermōe p̄suasivo blādo atqz
dulci sermone inquā c̄replari. i. c̄replorum pleno. qz p. i.
versalia. i. astuta negcta ſbaudi germani p̄fati. corrīgat
āmonitu. i. āmonitide p̄pingtatis v̄l deprimat amētia. i.
ſulticia incurie. b̄ est negligentie. **C**Notandū qm̄ p̄ filio
eſſendi cā ē nutriendi atqz discipline inf̄ oia q̄ correctioni
atqz eruditioſi filioꝝ magis p̄ficere atqz p̄delle vident
ſola eſt paternalis a tenera etate filiorū correctio atqz cru
ditio. nā q̄ b̄i eruditū in etate tenera q̄ p̄fecti ſunt de fa
cili ad bōa iclinant. nō eſt tñ ſue correctioſi regule nimia
ſeritas inſerenda. q̄ſi l̄ filios corripe bonū ſit: extermi
ne tñ ipsos non l̄. q̄r tunc paternalis disciplia p̄deſt q̄i
clemētia adefit. ſed prohdolor in b̄ instanti tpe neqz diſci
plia neqz clemētia ſtudii corrīgūt. q̄ ſi ut q̄i ſperat et co
rum letari opib⁹ quōlibet deſolant. q̄ ſi tarda atqz ſera
tūc adhībeat correcțio hec non arduo ſed blando ſolū eu
logio miniftrat. Itē germani p̄prie dicunt q̄ b̄i eādē ma
trem ſed diuersos patres quali ab eadez genitricē manan
tes. dicunt in etiam qui eundem patrem & matrem b̄i.
Item euolgiū expositū eſt ſupra vbi de ſopbiftia agebat

Germane nubilibus annis affini quantoclius
obtemperandum ē: ne per incurie vitiū rosa pri
mula police carpatur indigno.

Germane nubilib⁹ ānis affini. In hac pte Boe. ponit.
aliud remediū ḥ qntum ipedimentū paupertatis scholariū
inductiū qd eſt ſororis nubilitas. & diuidit in tres pteſ
nam primo remediū ponit cū caufe ſubnitione. ſed ḥ
eos inuehit qui ob incuria pudori castitatis nō indulget.
ibi. O. qz. Tertio quodam exemplū circa p̄dicta ſubiūgit
ibi. obtēpande. & dicit primo. Qd ſi ſcholaris in penuria
erifat atqz tps nubilitatis germane. i. ſororis p̄pinquz
ſit dz ſupſedere p̄ ea vice ut ſorori d̄ matrimonio p̄uideat
qm̄ germane. i. ſorori affini. i. c̄rifeti. p̄rie nubilib⁹ ānis
i. annis pubertatis q̄ āni ad nubēdū habiles ſunt obtepe
randum ē. i. ſuccurrentū eſt quātoctius. i. valde cito. & rō
nem ſubdens dicit. & b̄ iō ne p̄nula rosa b̄ ē v̄ginitas ipa
carpaſ. i. auferat & p̄prie fructū ē. indigno police. tran
ſumptuē poſitū eſt. i. indigna manu & indigno amatore p̄
vitioſi incurie. i. negligentie. **C**Notandū circa b̄ q̄ dicit
p̄nula rosa. Vrginitas ipſa nomē honorabile eſt q̄re nō
limerito roſe cōpaf nō qdē ſimples ſi honorabili⁹. ſi b̄dīs
ogib⁹ illuſtreſ nā in euangelio. vrgines qnqz fatue legun
tur q̄re er ſua v̄ginitate itroitum ad ianuam celeſtem me
ruſſe non creduntur. pulchrū ḡ eſt eſſe v̄ginem. ſed pul
chritus multo ſi cū v̄ginitate ogib⁹ floreat ſacris: nū oſo
ni nūc meditationi ſedulo mētē exponendo bis enim. Die
ronymo ad Eustohium teſte vrgines debent eē occupate.

Co quam ſororis cōmēdanda pudoris profes
ſio: dolēdaqz p̄trari cōmiſſio: veluti vultum de
turpantis pudore plena pulpe reſecatio.

Co quā ſororis cōmēdanda eſt pudoris r̄c. In hac pte in
vehit ḥ eos q̄ ob negligentia castitati nō puidet & dicit.
O qz cōmēdāda eſt p̄fello. i. obſeruātia pudoris ſororis
qz p. qz dolenda eſt cōmiſſio p̄trarii. ſi p̄udicitie dolē
da i. qz veluti reſecatio. i. p̄cilio pulpe illi⁹ carnis ſupſue &
turpantis vultū pudore. **C**Notandū deus nā in mulie
ribus verecūdā poſuit ut ipſe ad petm & ipudicitia puoca
re formidet. qd attendētes antiqz plurime in tm̄ b̄m car
nem vivere cupiētes p̄i mori maluerūt qz v̄ginitatis flo
rem fedo cōmaculare accessu. nec ſolū christiāoz glia exē
plis h̄az referta ē: h̄z & paganoꝝ christi ſuſus ignorātū.
ſic apud valeriuꝝ mariniꝝ greca qdā hippo vitā p̄dere ma
luit qz pudicitia deturpare. ſic & pelagia q̄ ut refert. Am
broſius. c. 3. de v̄ginitate cū eſſet ānoꝝ. i. & p̄donib⁹ circū

ſeptā ſe videret matre abhīte ſuisqz ſociab⁹ ſaqua ſe pſecit
malens mori qz violari. ſic qz romanoy Lucretia quā ſi
epitaphio Ovidius his v̄l cōmendat. Cū ſoderet gla
dio castū lucretia pectus. Sanguinis & torē egredereſ
ait. Testes pcedat nō me fanuſſe tyrāno. Añ viz ſanguis
ſpūs añ deos. Q uā bñ p̄ducti p̄ me post fata loquētur.
Alter apud manes alter apud ſupos. Et l̄ hec viro nupta
ſuerit. maluit tñ gladio occumbere qz ſuam pudicitiaſ al
terius cōmaculare thoro. Et ḡ ſūme cōmēdanda ſor
ris pudicitia atqz ipudicitia quōlibet condolenda.

COb tempeſtade germātatis inſignia ſcdi theo
frasti ſimacū yconomū ſub ſilētio cōmittēdū nō
ē: q̄ vtrōqz parentum viā vniuerſe carnis igreſ
ſo iminētis ifamie germae p̄tatiā dotis bñficio
maritauit: ſeqz fortū meatib⁹ obnix ſcōmēda
uit. Elīſie marito naufragiū ſurrepto ſimacum
frēm ſoror ilēqbat: elīſia i multis ſerviēdo: meri
toꝝ ſimulacro cūcta ſimaco miniftrabat. Nā p
prie carnis illecrebris dū deſſet facultas ſcre
tius florē exponebat. Maluit enī incurie vitio
clam elīſia ſuccumbere q̄ ſratne ſedus p̄tatiē
ſe viua dirumpe. nec ab iceptis retrogradata p̄mā
ſit quoſqz inchoata fine terminauit idoneo.

COb tempeſtade germātatis inſignia. In hac pte erēplo qdā
ſupiora coroborat. c̄replio inqz a ſimaco yconomō acce
pto q̄ p̄ mariāda ſorore oia bōa tradidit. q. d. ſic & a ſcho
lari vi ſororis cōualeſcat pudicitia atqz iuſto m̄rimonio
cōbīneſ ſatiēda atqz ſupportanda. p̄ tpe e penuria n̄ for
te ut ſupria dicerat v̄ginitas alieno atqz indigno viro macu
lef. dicit ergo ſi e cōmittēdū ſilētio. i. ſi e ſacēdū ſimacū
yconomū ſili ſcdi theoſrasti illi⁹ b̄m ſup. qzto amore
atqz fidelite ſe habuerit erga ſorore ſuā. Elīſia m̄mō
collocādā. & b̄ ob inſignia tp̄ande germātatis. q. ſ. ſimac⁹
vtrōqz parēt ſgreflo viā vniuerſe carnis b̄ ē mortuo vtrō
qz parēt. & elegās ſatiſ locutō. maritauit p̄tatiā: qm̄ ut
ſeqz iā p̄ maria ifamie bñficio dotis. qz p̄ ſ. ſup. idē ſimac⁹
cōmēdauit ſe meatib⁹ ſortune in totū. q. d. totā facultatē ſi
mac⁹ ipſe ſorori dote ſtituit n̄b̄lqz plus retinēs meati
b⁹ ſe ſortue cōmēdauit. ſz qd ultra. Marito ſororis. ſ. heli
ſia ſurrepto a naufragio heliſia inſeqz. i. vndiqz ſeqz ſſez
ſuā ſimacū i multis ſerviendo. qz p̄ ſ. heliſia ipſa miniftrabat
fratri ſimaco quaſi ad inopia deuēto cūcta necessaria
ſimulacro. i. ſilitudine meritox b̄ eſt i recōpēſam miniftrate
dotis. nāqz p̄ q̄ cū deſſet facultas ut ap̄liu ſtrati nil
miniftrare poſſet. exponebat ſ. heliſia ſecretius florē p̄prie
carnis illecrebris. i. luribus atqz delectationibus venereis
ſ. vi vitā ſſi lucrareſ. Ipa nēpe maluit. i. magis voluit ſuc
cubere vitioſi incurie. i. lururie qz diſrumpere ſedus. i. amo
re ſratne cōtatię. ſe. ſ. heliſia viua p̄manēt. neqz etiam
ipſa heliſia permanit retrogradata ab iceptis. ſ. premiſſis
donec & quoſqz terminauit inchoata fine idoneo. i. decē
ti. q. d. heliſia hec & ſilia intātū eregit atqz his ob⁹ inſi
tuuit quoſqz fratē a ſuis miferiis p̄pua liberauit. **C**Not
andū circa hoc qd dicit ſimacū yconomū. hoc. n. forte ſi
bi nomē fuit. vel qm̄ diſpēſator eſtitit. yconomus enī vel
economus & verius q̄ pecunie frugum & omniū que poſſi
dentur eſt diſpēſator. Inde econom⁹ ma. mū. Xenophō
tis pulcher liber eſt q nobis gubernationem ville vel diſ
penſationē vniuerſe domus. Lullio interpretante designat
CTeſcitatiliſtudrie rudimēto aduſtō ſoſtice
ſuccurrēdū ē ne mutuate pecūlie diligētia bilē iſſu
dat. alteri⁹ eā ve rei afflict⁹ caſum ſferat. q̄cqd
ſub hiſ ſiat caute ſferēdū ē ne p̄nſilla reꝝ teſcitas
vultū ruboris iudicio i posterū obſtinet. tabulata
. n. plerūq

n. plectus sortia vni scitullule lesioe rite dgnoscit
Cenacatis industrie. In hac parte Boetius sextus et ultimus remedii contra certi impedimenti paupertatis scholarii inducium ponit. Et dividitur in duas pres sum duo remedia. Secunda ibi. Aliud sub his ic. Prolo dicit q si domestica fuerit consuetudo facultatis atque penuria immines qd agendum. succurrendum iquaque huic domesticae adiustioni. s. pauprati rudimento. i. documento industrie. i. astotie et cautela tenacitatis. i. peccatis. Audiri ne. s. cuiusque pecunia mutuet. Et hio ne diligenter pecuniae mutuate. i. pfecte fuit. i. immitat bilis. i. ira. bilis. n. p. ira sepe posita est in hec est superius expedita se ve. p. vel supple ne diligenter coferat causa conflictus. i. tribulationis pugne vel dissensionis alterius rei. Deinde sum remedii subdiles dicit q si scolaris hoc agere minime possit qn oporteat ipsum pecunias suas mutuo dare. quicqdu tunc fiat: cu supple hoc necessarium fuerit caute considerandum est sub his. i. i. his pstatib. ne pusilla. i. pauca et modica tenacitas rerd i posteru obliteret. i. inclinet vultu indicio. i. signo ruboris. i. verecundie. et dico ruboris quoniam sicut mors palloribus sic verecundia ruboris est causativa. Vultus Boetius cu ipse scolaris necessario pecunias suas p stare cogat: caueat tam reb. suis ut aut fidei usq; aut pignore securus existat. Et non obstante qd modica fuerit mutui copia. qm plerique. i. septem fortiora tabulata. i. edificia dognoscit ruere lesioe vni scitullule. nimirus ergo si pua.

Motandum Boetius in hac parte summopere dissuadet pecuniaz prestatione atque mutui datione licet ad hoc tam diuina quam etiam humana obligamur lege: qd obrem etiam a cithone tam legi consuetudini est. Mutuum da. s. Boe. contra quid tandem respondemus? Respondebam tamen ea ita sint ut proximo in dignitate ad mutui pstatione legibus tam diuinis quam naturalibus teneamus ut necessitatibus suis caritatis bis medianibus consulamus Boetius tam respicere plerique et huiusmodi prestatione lites et discordias eroriri iurta vulgare illud. Si rem coedas non rehabebis. Si rehabebis non tam cito. Si tam cito non tam casus. Si tam carum vere perdes amicum. hinc boetius admonet hanc mutui prestatione summopere denegandam. ne occasione beneficium maleficium ingeratur ut in exemplo proxime sequenti clare videbitur.

Nec de calvo milite luce sapientie predito senserit canities cognoscant: qui primum militie flore transitum faciendo latenter sub birro amphoram quandam secum detulit: mancipiisque gratie commendauit. statuque leui permuto alterius vicem elegit cohortis: de ollaqz fictili coctum comedit. Rite rancoribusqz freno dissoluto indigne concus rancorem perfers caniciem fictili percussit: qd licet postmodum hedera decorata esset nullius tam de cetero succi conseruui pristinum statum potuit retinocare lesionem: et incursu fictilis pba sibi simulque stirpi contrahendo.

Nec de calvo milite luce sapientie pdi. ac. In hac parte Boetius circa hoc ultimum remedium ipsius paupertatis qd aliqui et mutui datione contingit exemplo ad suum documentum corroborandum de Calvo milite subiungit dictis. cognoscant supple exemplo quid canities. i. antiquitas senserit de calvo militi. predito. i. nobilitato luce sapientie. hic nempe calvus miles faciendo transitum supple in expeditionem quidam in primeuo flore militie. i. cum adhuc militia floret. deculit secum latenter. id est clavis sub birro id est clamide amphora quidam subaudi argentea ut quidam autumata. alii lucteae et verius prout sequit. de ollaqz fictili ac. vel casu suentia fortuito vel forte si qua necessitas ingrueret ea mediante comoditati consuleret: quia. s. amphoram commendauit. i. tradidit gratie. i. benignitati mancipi. id est famuli. sed quid gemitato leui statu. id est modico tempore transfa-

cto calvus ipse elegit vicem. i. lacum alterius cohortis. id est societatis. atque conuenit supple verbis amicabilibus cocum. de olla fictili ut ea restituueret: sed dissoluto freno rancoris et rite. i. iurgii. supple inter militem calum atque cocum. concus ipse perfers canies patiens rancorem percussit canicie supple militis fictili. id est cum fictili olla sic qd opprobrio se caput militis offendit. que canicies licet postmodum. esset decorata. id est ornata ad triumphalis militie gloria hedera haec herba semper vireti. tam de cetero miles ipse non potuit reuocare hoc est reducere lesionem. id est pessimum ne sibi facta in pristinum statum scilicet prout prius fuerat ut scilicet nulla cicatrix permaneret. reuocare inquam conseru. id est coniunctione vel medicamine vilius succi. id est herba rami. contra abendo nihilominus et ictus id est iactu atque percussione fictilis amphore probra. i. opprobria sibi simulque stirpi. id est progeniei. **M**otandum circa hoc ubi dicit. hedera esset decorata ac. Hoc apud antiquos extitit ut poete clariores ob dignitatis meritum atque ingenii acumine in signum virentis memorie atque intellectus hedera coronaretur: veluti predictum est ob dignitatis meritum. vel saltim ut vapores caput ascendere impediret. hec enim herbe humus natura est ut humores famosos a stomacho ebullientes nequaquam caput ascendere permittat. Sic apud virgilium legitur. **H**astoribus hedera crescentem ornate poetam. Et apud psium. Quoniam imagines lambunt hedera sequaces. hoc autem non solum erga poetas obseruatum extitit. sed etiam apud milites cu quid gloria dignum bello gesserunt. ex quo coronam vel hedera vel lauri meruerunt. **M**ota birrus est grossum vestimentum. Et dicitur a greco birros. Item Lovers in superioribus expositum est.

Sit ergo tota paupertatis facultas munda: parvus contenta: incursus viriliter perfersens ad summa semper anhelans: omnibus obediens. Et sit prompta famulatu: et ad loquendum tarda: fide in obsequio: integra amore: dulcisqz colloquio: cordis tumorositate careres. qm eius oppositum cum eo commotari non appreciat. Licet enim a multis defutuit laboris retrahitio: tam ab aliquo promerabitur favoris adoptio. Nonne in modico plurimque lapsu contingit: qd anno nequit produci cultu: adulatoris officio delatorisqz consortio pro loco negociorum temporis exterminatis.

Sit ergo tota paupertatis re. In hac parte Boetius post omnia supradicta que de egestate scolarium premiserat nunc demum ex his omnibus qua maneria atque norma pauperes ipsa perfersa sit conclusa. d. ergo id est propter ea que dicta sunt. s. tota facultas paupertatis sit munda. id est nullo malo luore infecta. anhelans. id est intendens semper ad summum. sitque contenta parvo. id est modico. s. quantus nature sufficit. atque sit perfers. i. patiens viriliter id est equo animo ad modum sapientum qui se habent sicut tetragonum sine vituperio incursum. id est insultus fortune. sitque omnibus obediens. scilicet in nullo rebellis. atque sit prompta id est parata famulatu. id est seruitio. sit ad loquendum tarda. quoniam in multiloquio raro mendacium deest sitque fidelis in obsequio. id est seruitio. sitque integra. id est non lesa sed plena amore dulcis. id est affabillis colloquio. atque sit carens tumorositate. id est superbia atque inflatione cordis quoniam eius oppositum est omnium predictorum non appreciat id est laudat cum eo. scilicet paupere. Deinde apostrophando cuiusdam tacite respondet questionem. **N**osset enim quis dicere sed cum hec omnia paup ipse in se habuerit que laborum si bi retrahitio expectanda est. Ad quod respondens inquit. **N**uis retrahitio. id est compensatio laboris destituta a militis tamen adoptio amoris et favoris promeretur. scilicet virtute laborum paupertatis ab aliquo: quod confirmas pec-

Capitulum

file sit. Nonne. i. nūqđ p̄tigit. i. euēst plerūqđ aliođ i modi
co lapsu tgis qđ neguit. p̄duci. i. fieri círculo ānuo. i. ān
spacio. i. b̄ dico extermiatis. i. ppulsatis p̄ loco & negocio
tgiā adulatoris officio quā delatoris. i. accusatoris cō
sorrio. i. societate. h̄. n. tales put̄ et p̄statuū ē ois mali p̄
curatores existūt. C Motādū circa b̄ qđ vī paupertas sit
mūda. i. nōfecta cupidit̄. i. terrenoꝝ. qñ huic cupidita
ti nihil satis ē. de p̄solatiōe. z. lib. qñ vi iqt. Sene. cpl. 73.
b̄ nihil sūt ēē credit qz sp̄ diffidit. q̄ de re nō ad bona
sortiū s̄ ad sumū bonū sp̄ anhelet pauprias. i. co nēpe ois
sacietas ē atqz appetit̄ nostri cōplēmētu. sit ergo p̄uo cō
tēta. qñ nō rex cumulus s̄ sufficiētia ditat. Si tibi suffi
ciāt paucula diues eris vt refert. Math. i. thobia. Et itē
i. aletādro Galterus libro q̄to. Aluz nullī egēt̄ nō res es
ficiūt s̄ sufficiētia qzuis sit modicū s̄ sufficiēt nullī egebit
Q d̄ si aduersū qđ euenerit i his fortis aīus p̄beat. Obedia
tar singulis: quoniam plus obedietia qz victimā valere di
noscit. Sit lique sumā modestia: cu fmone p̄mpissimo
cūtius delinq̄t. Et si nihil difficult̄ a gneiliano li. de causis
credat qz filiēt̄ virtutē h̄. marie tñ curādū ē vt i sermo
ne verecūdia cōseruet que n̄l aliud ē qz verba sup̄flua v̄l
reprimere vel respuere. H̄eat b̄ ola tutā pauprias cu fideli
oblego amore stegeo nō fatuo; dulci collogo atqz cordis
būilitate q̄ hō solū exaltat vti i cātico marie dictū ē & erat
taut̄ būiles. fast̄ aut̄ cu fundamēto careat in nullo robo
rat q̄ ip̄i iusto dei iudicio casus cōgruit. z. reg. 18. Itē
sucea a sacco d̄ eo q̄ ex sacco exprimāt vt p̄tisana apozi
ma zoma. & sum̄ greca hec noia vel a sugo d̄. q̄ sugit. &
producit primā eius fillabam. vnde i aurora. In petra car
nes pon̄i succusqz iubentur. & quidam putant ipsum ascen
bi per duo. c. ali per vnum ic.

Capitulum quintum.

Um ad magistratus excellētiā bone in
dolis adolescēs velit ascēdere: necessa
riū est vt tria genera statuū que i assigna
tiōe p̄abilitatis innuit aristoteles diligēter istel
ligat. Sunt aut̄ qdā vebemēter obtusi: alii medio
res: tertii excellēter acuti.

Capitulum quintum.

Um ad magistratus excel. Hoc ē capitulū qz
tū b̄ totalis tractat̄ de disciplina scolarū. in
q̄ p̄ qz boe. in p̄cedētib̄ caplis p̄tractavit de
prīmis scolarū rudimētis & q̄no scolares ipsi
magistrati disciplineqz subiectāt. Silt quoqz de eoz elā
tide reprimēda. Et rursi de scolarū sagaci p̄uise. nūc
q̄nter i b̄ q̄to caplo p̄tractat. B. q̄no scolarū sincera de
uotio ad magisteriū p̄ferēda ē. Et rōnē ordīs p̄grue ex p̄
cedētib̄ caplo possum̄ i signāt̄ er eo qd̄ dixerat qñ indi
gnū se noscat fore magisterio q̄ se nō nouit discipulū extitit
sc. Uel b̄ mō. In p̄cedētib̄. B. determinauit de his q̄ scol
ares aptos reddit̄ ad ulterioris grad̄. s. magisteriū cōse
cutionē. nūc vō oñdit q̄o ad magisteriū puebāt. Et n̄ ob
stāte qñdā libri b̄ alia p̄tōde q̄ b̄ capl̄ libri tertii ēē vo
lūt. nos tñ opinōne nostrā declarare nō volētes quousqz
apparētior rō inotescat. Capl̄m b̄ gntū i duas p̄tes p̄cī
pales diuidim̄. nā p̄io p̄oit qdā pambula ad magistra
tū faciētia. in sedā vō de his q̄ ad magisteriū acqrēdū ne
cessario regrūt ibi. Iste signēt. Id̄ia adhuc i duas. naz
p̄io quādā diversitatē scolarū vt ex his eligat valētiores
& aptiores ipsi magisterio p̄mittit. scđo ex hac diuersitate
eligit ibi. Nullū āt uehemēter. Et dicit p̄io cu inuenis bo
ne idolis. i. cōditōis velit ascēdere ad excellētiā magistra
tus necessariū ē vt intelligat diligēter tria genera. i. tres
māteries statuū q̄ supple gnā Aris. ille p̄patetic̄ i assigna
tiōe p̄abilitatis i. libris topicoz vbi de filologisno p̄ba
bili docet & ide diuīsides atqz b̄ gnā tria ponēs iuquit. s̄t
p̄ certe quādā. s. er scolarib̄ sunt vebemēter obtusi. ebetes
lgenio. alii aut̄ scolares sunt mediocres. s. inter c̄betudinē

q̄ acuitatē. tertii vō sunt excellētes. s. valde acuti & lgēo sub
tiles. C Motādū Boe. in l̄fa thopicas Aris. p̄abilitates
vocat & bene qdē. sunt. n. thopice loci atqz metodi p̄bab
iles a quib̄ de ois p̄bleumate fillogizare p̄babilit̄ posu
m̄ p̄io thopicoz. In his. n. thopicas Aris. inscrit hāc
trīplicem statuum scolarium maneriem. vt in littera.

C Nullum vero vebemēter obtusoꝝ vidim̄ vñ
q̄ p̄ilosophico nectare vebemēter inebriari.
Istis aut̄ mechanica gaudet maritari. mediocri
bus politica. Excellēter vō acutoꝝ tres inuicū
ptitiōes: quoꝝ qdā sunt excellēter acuti. alii me
diocres. tertii excellētissime acuti. excellēter acu
tis gaudet Economica: mediocrib̄ vō subluna
ri globo phisica: apotecariorūqz p̄actica. Ex
cellētissime acutis quos marie aristoteles notos
b̄ phisophiā vocat vniuersaliū per experimenta
singulariū arridet cognitio. hec trīvialiū dñā ē:
quādrīvialium potētia. o q̄ est felix exhibitio.

C Nullū aut̄ vebemēter obtusoꝝ. In hac pte Boeti⁹ post
premissam diuisionē ostendit ad quas sciētias q̄libet lupe
rū statuū aptior fore noscat. cū vnius mēbroꝝ subdivi
sione. & duo facit. nā p̄io facit quod dictū est. secūdo cui
dā tacite questioni circa hoc respōdet ibi mediocritat̄. z.
Et dicit. nos aut̄ Boeti⁹ nō vidim̄ vñlū vebemēter obtu
soꝝ qđ. s. erat prīmū diuisionis gen̄ inebriari. i. repleri vñ
qz. idest aliquotiens nectare p̄bico. i. dulcedine p̄bile vero
p̄ sed. mechanica supple ars gaudet maritari. i. sociari. Istis
sz obtusis. mediocrib̄ vero politica supple cōmīgi gaudet
q̄ de regimē ciuitati ē atqz cōmītati p̄t̄ in libro po
liticoꝝ. Aris. hoc clari⁹ edocet. deinde tertii mēbrū p̄fate
partitiōis subdiviſidēs dicit. v̄cro p̄ sed nos iuuenim̄ tres p
titiones. i. tres p̄tes excellēter acutorū supple qđ crat ter
tiū diuisionis p̄fate membrū quoꝝ qdā sunt excellēter acu
ti alii. i. secūdi mediocriter acuti. alii idest tertii excellētissi
me acutis. economicā que de regimē familie ēt gaudet ex
cellēter acutis. vero p̄ sed phisica. i. medicina sub lunari
globo. i. lune subiecta. qz p̄. & apotecarie practica gaudet
mediocribus. aut̄ pro sed cognitio. s. vniuersaliū per ex
perimenta ipsoꝝ singularium supple gaudet sociari excellē
tissime acutis quoniam aliorū quidem inquisitionis b
negociū est. vt porphir⁹ in principio ait ysagogarum. Acu
tis inquā excellētissime. quos aristoteles vocat maxime
notos. i. sapientes fm phiam. Et rōnē huius tertii quass
subdens ait. Et hec ideo talibus gaudet qñ supple cogni
tio vniuersaliū per singularia est trīvialium artiū dñā.
qz pro & potētia quadrīvialium. qđ expone quēadmodū s
superiorib̄ cū de logice cōmēdat̄. d̄ib̄ edocit̄ est clarius de
monstratur. C Motādū circa hoc quod dicit nectare p̄bile
co dulcis equidē philosophie speculatio est. nam vt refert
Seneca libro quarto naturaliū quōnuꝝ. Dulce spectacu
lum est singula nature sc̄utari. Est enī animoz ingenioz
qz naturale quasi pabulū. vt inquit Tullius ad hortensiū
contemplatio nature que phisophia est. ipsa enim celuz
videm̄ pulchre formatū & vt didimi ad Alerandrum ver
bis v̄tar. Uidem̄ signorum varietatē: stellarum fulgores
videm̄sqz ipsa pelagus purpureo colore venu
fluz germanā terrā amplecti: ipsa etiā cāporz virētū sp̄es
miramur. volucrumqz dulce melos ipsa discernim̄. alia
qz nature spectacula ipsa magistra contemplamur. que q
dem refutare culpabile est atqz difficile imitari. Hec ille.
C Motādū artes. mechanice in sola manū exercitatione
cōsistunt oī opatione intellexus penitus aut p̄ maiori par
te seclusa. Intellexus. n. i suis opationib̄ q̄et̄ est ipse āt
artes plebie intellectū mechari cogit. q̄re non īmerito ob
tusiorib̄ q̄ solū singularia cōphēdē valēt ascribēde sit. po
litica vō qñ ipsa sc̄ia est vt innuit Aug. de civi. dei. li. rit.
qua v̄bes

qua v̄bes regnū seu respublica diriguntur. ut pace respubli-
ca fruatur et sic maioris industrie atque prudētie virū erigit q̄z
mechanica. tōqz bñ mediocrib⁹ politica societ̄. acutis at
excellēter economica qua domesticar̄ rex sapiēter ordo
disponit q̄z q̄libz p̄familias indigeret ut domū regat cū
nō dñs et domo s̄z dom⁹ et dñs honestet̄. ut refert null⁹
li. i. de officiis. et seneca idē de quattuor virtutib⁹ cardina
libus Medicina vō q̄ corporz tueret vel restaurat salutem
mediocriter acutis cōuenit veluti q̄ p̄bie fimbriis adheret
penit⁹ cū supiora obseruat iserioraqz considerat et q̄ teste
ipocrate in p̄noscitis eo loco quo dicit. Est qdā celeste i
quo oī medicū p̄uidere. et astrologie cōiunctissima ē. hinc
bñ in līa dñ. Physica subiecta lunari globo et. Ipa. n. lu
na oīm hñox motrix est q̄re et oīz egritudinū vel ad bonū
vel ad malū scđm. tō. loca cūrculi que indicatiōes perio
dos atque creticos dicimus quoniamlibet directiva. Excel
lentissime quoqz acutis v̄lūm cognitio cōuenit qm̄ bñ uel
lectui illuminatū regrit atque ab oīb⁹ exterioib⁹ spedi
mētis denudatū. atque libez ut eo facili⁹ et liberius specu
latio subarū p̄positiōi diuisiōi ac discursui valeat inhibare.
CMediocritatis tñ extrema partitio bonos p̄f
ctosqz s̄z sibi qñqz cōpatit cū sudore: magistrat⁹
tñ dotati sūt honore cōsūpto flore iuiente.
CMediocritatis tñ extre. et. In hac pte boe. cuiusdā tacite
rñdet q̄m̄. Dōsset. n. q̄s dicere. Vldeim⁹ sepe vicib⁹ me
diocriter acutos ad magnū sapientia apicē de facto sublima
ti atque ut sic doctissimos evadere. qd ergo hoc vult qd di
ctū ē excellētissime acutos solū hñc sublimitatē sc̄iar̄ atti
gere. Ad qd rñdet boe. inquit s̄z extrema p̄tio. i. illa q̄ ē
excellēter acutoz quā cenomice acripserā. s̄lī quoqz me
docratias. i. illa quā medicine cōdonauim⁹: cōpauit sibi
qñqz. i. s̄lī p̄fectos. i. doctissimos sc̄iar̄. tō. ip̄i sūt do
tati honore magistrat⁹ cū sudore. i. labore atque magna so
licitudine et hoc flore iuente. i. iuētutis oīsumpto. C Mō
tādū p̄ v̄teriorib⁹ dislucidationē qd dicit in līa cū sudore
. i. labore atque diligētia. recurre ad supi⁹ dicta cū v̄ceba
tur i capi. i. q̄i circa mediu: diligētia cuiuslibz op̄is obtu
sitas p̄missit. Itē inter iuētutis atque iuētā. hoc interest
qm̄ iuēt⁹ collectio iuētū ē atque eras iuētū plimoz. iu
uēta vō etas vni⁹. i. a. z. anno vñqz ad qñquageſinum
protensa etas et. C

CIstis sigdē predictis hoc modo est ordinandū:
Primo ut sciat q̄ qñqz ad tanti noīs p̄tineat re
verētiā: ut q̄ scita sūt exprimere noscat: et ne scri
ptorū omissioni se totaliter cōmittat ut lucretius
q̄ cuiuslibet questiois nodū p̄posite ingrēdo dimis
so comitatu cedulis confluebat.

CIstis sigdē predictis et. In hac pte boe. p̄ p̄missa p̄eabu
la ad magisteriū faciētia nūc p̄fir tractat de his q̄ necessa
rio ad magistratū regrū atque p̄currere debent. Et est ps
sta plena documētis. Dividit qz i ptes ser fīm documēta
ser q̄ ponit sc̄da ibi. Sc̄do ut librorū. tertia ibi. Tertio ut
qdā quarta ibi. Quarto ordinādū. qnta ibi. Quito ut. set
ta ibi. Lū ait. Dōsio ḡ bo. primū ponēs documētū dīc.
Expeditis sigdē istis supple. supiorib⁹. ordinādū. i. deter
minādū ē postea hoc mō ut. s. qñqz sup. q̄ ad magistratum
ambelauerit sciat oīa bñ q̄ p̄tineat ad reverētiā tāti nōs. s.
magisterii quoqz vñū ē ut noscat exprimere supple verbo q̄
scita sūt. i. que scit ip̄a mēte et ne committat se totaliter cō
missiōi. i. traditiois scriptoz. s. librox ut lucreti⁹ ille facie
bat q̄ iquirēdo. i. iuētigando nōdum idest difficultatem
soluēdi cuiuslibet q̄m̄is sibi p̄posite p̄fluebat. i. accelerat
bat cedulis. i. libris et hoc demissō comitatu. i. socioz cō
sortio. q. d. nō faciēdū ē ut lucretius fecerat q̄ cū sibi qd
aliquā soluēda pponebat illico ad libros recurrebat qd̄ do
ctrinā suā nō mēorie ip̄fserat ut sibi cōpetet dicere licuit. i
sacco sedeo sedet ac sapla mecum et. C Mōtādū q̄ docēti at

qz magistratī cōgruit summope eloqntē et. Eloqntē in
qz ut q̄ mēte p̄cepit v̄bo q̄t explicare. Verbor̄. n. hōesta
babūdātia iūtēdēz dclarat loqntis q̄ teste Sene. epla. qd
Inopia verbor̄ et exilias min⁹ iūtū auditorez facit et ple
tūqz p̄sigtēt ut verbor̄ inopia ignorātia causet. vñ Qui.
secūdo tristū. Qd minime nouerit dñs nōm̄ pōt. Ne q̄s
igitur docere p̄sumat qd̄ nescit attendat q̄ turpe sit p̄pria
ignorātia sermōe attestari. Legere dissentib⁹ p̄dest. s̄z vi
ua magis. quare de voce simach⁹ aiens ingat. Agtius est
negociis int̄mandis vīne vocis iudiciū.

CSecūdo ut librorū copiā sue acquirat exercitatiō
ut cū op̄fuerit eos p̄sulat. Nec oīno eis cre
dat ut Hugo qui Mōtādū sui magistri monitis i
tātū p̄fisus ē q̄ oē verbū ab ipsius ore p̄gressū q̄
ternullis exarabat: et tāqz sacruz existimabat: nil
aliud q̄ magistri vicē in scolis obtinēs p̄dicabat.
vñ multoties p̄dore cōfusus inclusus abibat. q̄p
pe miserrimi ē ingenii sp̄ inuētis et nō suēcēdis vti:
stulti⁹ ē magistrat⁹ oratiōib⁹ oīno cōfidere. s̄z pri
mo credēdū ē donec videat qd̄ sentiat: poste a fin
gēdū ē eūdē in docēdo errasse. ut si forte repire q̄
at quid cōmisse obiūiat sedulitat̄.

CSc̄do ut librox. et. In hac pte boe. ponit fīm documētū
ad magistrādos scolares necessariū qd̄ ē circa librox co
piā. Et duo facit. nā p̄lo multitudinē librorū cōgrēdā sco
larib⁹. Monet. sc̄do ne tñ i his total' fiducia p̄stituāt exē
plo dissuaderet ibi. nec oīno. Et dīc p̄lo. sc̄do sup. necessa
riū ē scolarī ad apicē magistrat⁹ tēdēti ut acgrat. i. p̄paret
sue exercitatiōi. i. suo studio librox copiā: i hoc iō ut sc̄z cū
op̄fuerit p̄sulat eos supple p̄ q̄m̄ib⁹ p̄soluēdis. Et deī
numīa in eis p̄fidētiā dissuaderet exēplo dicit. nec tñ scola
ris ip̄e credat oīno. i. totaliter. eis supple libris vt. s. penit⁹
nulla mēorie cōmēdet quēadmodū iugo ille scolaris q̄ cō
fisus ē tātū monitis. i. documētis sui. Magistri montani
sic dicit sic q̄ oē verbū platū ab ore eius. s. magistri exara
bat. i. iſcribebat q̄ternis. i. libris sup. nulla penit⁹ mēorie
tradēdo. et bñ ip̄m sic ab ore magistri receptū extimabat. i.
appreciabat tanqz sacruz qdā atque ip̄e iugo obtinēs tādē
vīcē. i. locū magistri nil aliud i scolis p̄dicabat. q̄ illud qd̄
i q̄terniolis suis magistro suo docēte cōscriperat. vnde
i. ppter qd̄ et ip̄e abibat multoties p̄fusus p̄dore. i. vere
cūdia. qm̄ nō aliud q̄z liber cōtinuit scolarib⁹ p̄dicabat. et
inde notabile qdā circa hoc subiūgit qd̄ ē q̄ppe p̄ certe
vti sp̄ iuētis nō ē iuētēdis ē miserrimi igēi stultusqz ē cō
fidere oīno oratiōib⁹. i. documētis magistrat⁹. i. magaz.
s̄t̄i credēdū ē p̄lo donec. i. quoqz videat qd̄ sentiat. s.
magaz. postea fīgedū ē illū. s. scolarē. magaz errasse. i. q̄
errauerit in docēdo. Et bñ vt si forte discipul⁹ q̄at. i. pos
sit repire qd̄. i. aliqd̄ qd̄ obiūiat q̄m̄isse. i. traditē sedulita
ti. i. doctrine. aris. nāqz sūla oīz addiscētē credē quoqz me
li⁹ s̄t̄iat. et. C Mōtādū q̄z̄uis librox copia multū distra
hat ut refert Sēsi. epla secūda ad lucillū. Lū ip̄sor̄ copia
solū honoret atque nō iſtruat. Mō. n. finis ē faciēdi libros.
eccliaſt. i. q̄z̄uis ita sint n̄ refert tñ q̄z̄tos libros q̄s hēat
si bōi sint atque bōis iſtitutis referti. qd̄qz solū veteres attē
dētes admodū eos i libros thesaurizasse legim⁹. sic apud
egiptū bibliotecā vñā q̄dragita milia librox volumia legi
m̄ habuisse. q̄t̄i oīa ānī ab iſtio mūdi trāfactis: qnqz mi
lia cētū trīgita q̄ttuor. Ati vō r̄pi natūritatē. 95. vñco igne
p̄supta sūt bñ ē eo tpe quo Clirgi. orati⁹: salusti⁹: historic⁹
plotin⁹: possidoni⁹ stoic⁹ atque alii vīri mēoria digni ap̄d
romā claruerūt. Imitāda s̄t̄ ergo i his maior̄ exēpla q̄ nō
honoris cā libros sibi coemerat s̄t̄ iſtructōis grā cōpara
rūt. C Mōtā q̄ternus dñ a q̄ttuor. Codex. n. ē ex quattuor
carthaz solis colligatus. quintern⁹ ex quinqz. sextern⁹
ex sex tritern⁹ ex trib⁹. Itē iter estimō et tertio. hoc iterest

Capitulum

nām estimare putare est estimare vō. i. tarare vī p̄ciare rc.

Certio vt quosdā hēat quos secreta doceat librosqz legat: aliisqz rudimētis informet: vt sic intellecta sciat: scitqz exprimere discat. z exprissōe frequēti vsum cōparet: v̄sus magisterium propriat: alios nāqz docere ē p̄prie facultati indulgere. **C**ertio vt quosdā habeat. In hac pte Boe. ponit tertiu documētu magistrādis summe necessariū. Et diuidit i v̄as p̄tes. nā p̄io facit qđ dcm̄ est. sc̄do cīra documētū ip̄m notabile quoddā subiūgit ibi. nec l̄ summa. **N**ota i duas. nā p̄io documētu ip̄m ponit. sc̄do p̄teruitatē cīra documētu esse fugiendā ostendit ibi. **M**ultos sigdē. Et dicit p̄io quinto loco supple p̄spicledū est vt magistrādū ip̄e si honore in promotiōe sua cōsequi desideret vt obābulet. i. cīra ambulet p̄ipatetice. i. p̄ipateticoz more scolas illoz magistroz quo rū gratia coronādū. i. titulo magisterii insigniēdū est in honore. qz p̄ et. opponat. s. dubia mouēdo atqz r̄fūsionibz replicādo curialr. i. curiose. atqz remordeat. i. arguat acriter p̄teruiētes. i. p̄terue r̄ndētes. atqz r̄ndeat p̄ tpe. i. cuz ips̄ respōdēdi ipsum tetigerit diligentius. z hoc ne si volūtas supple scolaris promouēdi muta fuerit imputet ignorātie cecitati. vel ascriba temeritati arrogātie. i. superbie.

Cotandū p̄boz varias fuisse lectas. Alia qdē stoicoz q̄rū p̄inceps zeno fuit z crisippus. vt ait A. gellius z recitat Aug. 9. de ciui. dei ca. 4. Et sen. dicit ad elbiā q̄ a zenone incepit rigida stoicoz sapia. Alia fuit secta achademicoz ab achademica villa quoz p̄inceps erat Plato. hi de singulis dubitatis nil affirmabāt certū quoz opinione z Eraclitū v̄f p̄firmare. alia epicureoz fuit secta ab epicuro athe niēse vīcta q̄ voluptate summi bonū posuit vt inquit. A. gelli 11. i. 4. Nonit ēt duo bona. s. corp̄ sine dolore. z aiaz sine p̄turbatione referente sene. ep̄la. 67. ad lucillū. q̄ si i voluptate carnis fundata ē reprobāda ē: si i voluptate mētis supporāda z ita posuisse epicur seneca attestat i li. de constātia sapiētis. Est etiā alia p̄boz secta q̄ p̄ipateticoz ē q̄ Arist. cōdidit sic dicta a peri qđ est cīra z patos calcās q̄ si cīra calcās vel obābulās. b. n. secte p̄hi. boz p̄cipue Ari. deābulādo disputabāt vel ēt de scola ad scolam ambulādo disputabāt z inquirēbat quid meli⁹ sue sententie possent acquirere z adiūgere. z ad tale p̄positū l̄a loquit̄ cu inquit ad illoz scolas p̄ipatetice obābulet rc.

Cuarto ordinādū ē. Hie boe. p̄st q̄rtū documētu magistrādis necessariū. Et duo facit. nā p̄io facit qđ dcm̄ ē. sc̄do exēplo dicta cōfirmat ibi. vt flau⁹ rc. Et dicit q̄to or dinandū. i. p̄uidēdū ē ipsi magistrādo vt alliciat. i. bonis suis morib⁹ atqz bēiuolētia attrahat nō p̄cio coemat vt flau⁹ ip̄e fecerat. alliciat dico hos. supple de qb⁹ in p̄io documētu p̄dictū ē. z alios q̄plimos. z hoc iō vt cu opor tunitas supple tpe magistrādi assuerit gaudeat eoz. s. p̄e dicto z ip̄e aspectu. i. p̄ntia. qm̄ qđ ē turpi⁹ q̄ destitui. i. dereling solus supple sine auditoz cōsortio p̄io tpe in ceptiōis supple honoris magistralis. Et cēplū ponēs de flau⁹ dicit. Relinqui inqz v̄i flau⁹ ille scolaris qui tpe erordii. atqz noue ceptiōis sue credidit subiūgari sibi cunctos ob ip̄iū. i. ptatē generis sui atqz opulētia. i. habūdātia dñantigaze. i. thesauri: s̄ qđ elapso tpe p̄cursus. i. dis putatiōis magfōz atqz etamie raro repit sodalē. q̄ de re adhesit legi. i. norme cōductiōis q̄uis iuit⁹ addēdo regaliter minas oigenas. i. oīum genez. q. d. cum se flau⁹ s̄ le ceptiōis tpe totalē derelictū videret vt q̄s nullū p̄se tia honorar̄. qđ fec̄. quos nō p̄io bēiuolētia allerat tā dē p̄cio atqz minis sibi coemit. Et subdēs qđdā norādū i quī. tñ cōsentaneū. i. rōni cōsonū ē generositati. i. nobilitati propter duplē p̄titionē affinitatis cōfouere p̄ficiā magistratis saltē ad tps. **C**nota gaze lingua p̄saz dicit̄ diuītie vel thesaur⁹. Inde gazetū gazariū repositoriū q̄re z qđā ciuitas palestine gaza dicta est eo q̄ tābises p̄saz rer the sauros suos illuc posuerit cum egyptiis bella intulisset.

Cuinto vt quoz gratia coronādū est: in favo re illoz scolas sp̄ p̄ipatetice obābulet. curialiter qz opponat. p̄teruiētesqz acriter remordeat. diligentiusqz pro tempore respondeat ne si muta fuerit voluntas. ignorantie imputetur cecitati

vel arrogantie temeritati.

Certo vt quoz grā rc. In hac pte Boe. ponit quintū documētu houler magistrādis oportū. Et duo facit. nā p̄io facit qđ dcm̄ ē. sc̄do cīra documētū ip̄m notabile quoddā subiūgit ibi. nec l̄ summa. **N**ota i duas. nā p̄io documētu ip̄m ponit. sc̄do p̄teruitatē cīra documētu esse fugiendā ostendit ibi. **M**ultos sigdē. Et dicit p̄io quinto loco supple p̄spicledū est vt magistrādū ip̄e si honore in promotiōe sua cōsequi desideret vt obābulet. i. cīra ambulet p̄ipatetice. i. p̄ipateticoz more scolas illoz magistroz quo rū gratia coronādū. i. titulo magisterii insigniēdū est in honore. qz p̄ et. opponat. s. dubia mouēdo atqz r̄fūsionibz replicādo curialr. i. curiose. atqz remordeat. i. arguat acriter p̄teruiētes. i. p̄terue r̄ndētes. atqz r̄ndeat p̄ tpe. i. cuz ips̄ respōdēdi ipsum tetigerit diligentius. z hoc ne si volūtas supple scolaris promouēdi muta fuerit imputet ignorātie cecitati. vel ascriba temeritati arrogātie. i. superbie.

Cotandū p̄boz varias fuisse lectas. Alia qdē stoicoz q̄rū p̄inceps zeno fuit z crisippus. vt ait A. gellius z recitat Aug. 9. de ciui. dei ca. 4. Et sen. dicit ad elbiā q̄ a zenone incepit rigida stoicoz sapia. Alia fuit secta achademicoz ab achademica villa quoz p̄inceps erat Plato. hi de singulis dubitatis nil affirmabāt certū quoz opinione z Eraclitū v̄f p̄firmare. alia epicureoz fuit secta ab epicuro atheistā vīcta q̄ voluptate summi bonū posuit vt inquit. A. gelli 11. i. 4. Nonit ēt duo bona. s. corp̄ sine dolore. z aiaz sine p̄turbatione referente sene. ep̄la. 67. ad lucillū. q̄ si i voluptate carnis fundata ē reprobāda ē: si i voluptate mētis supporāda z ita posuisse epicur seneca attestat i li. de constātia sapiētis. Est etiā alia p̄boz secta q̄ p̄ipateticoz ē q̄ Arist. cōdidit sic dicta a peri qđ est cīra z patos calcās q̄ si cīra calcās vel obābulās. b. n. secte p̄hi. boz p̄cipue Ari. deābulādo disputabāt vel ēt de scola ad scolam ambulādo disputabāt z inquirēbat quid meli⁹ sue sententie possent acquirere z adiūgere. z ad tale p̄positū l̄a loquit̄ cu inquit ad illoz scolas p̄ipatetice obābulet rc.

Cotandū p̄boz varias fuisse lectas. Alia qdē stoicoz q̄rū p̄inceps zeno fuit z crisippus. vt ait A. gellius z recitat Aug. 9. de ciui. dei ca. 4. Et sen. dicit ad elbiā q̄ a zenone incepit rigida stoicoz sapia. Alia fuit secta achademicoz ab achademica villa quoz p̄inceps erat Plato. hi de singulis dubitatis nil affirmabāt certū quoz opinione z Eraclitū v̄f p̄firmare. alia epicureoz fuit secta ab epicuro atheistā vīcta q̄ voluptate summi bonū posuit vt inquit. A. gelli 11. i. 4. Nonit ēt duo bona. s. corp̄ sine dolore. z aiaz sine p̄turbatione referente sene. ep̄la. 67. ad lucillū. q̄ si i voluptate carnis fundata ē reprobāda ē: si i voluptate mētis supporāda z ita posuisse epicur seneca attestat i li. de constātia sapiētis. Est etiā alia p̄boz secta q̄ p̄ipateticoz ē q̄ Arist. cōdidit sic dicta a peri qđ est cīra z patos calcās q̄ si cīra calcās vel obābulās. b. n. secte p̄hi. boz p̄cipue Ari. deābulādo disputabāt vel ēt de scola ad scolam ambulādo disputabāt z inquirēbat quid meli⁹ sue sententie possent acquirere z adiūgere. z ad tale p̄positū l̄a loquit̄ cu inquit ad illoz scolas p̄ipatetice obābulet rc.

Cotandū p̄boz varias fuisse lectas. Alia qdē stoicoz q̄rū p̄inceps zeno fuit z crisippus. vt ait A. gellius z recitat Aug. 9. de ciui. dei ca. 4. Et sen. dicit ad elbiā q̄ a zenone incepit rigida stoicoz sapia. Alia fuit secta achademicoz ab achademica villa quoz p̄inceps erat Plato. hi de singulis dubitatis nil affirmabāt certū quoz opinione z Eraclitū v̄f p̄firmare. alia epicureoz fuit secta ab epicuro atheistā vīcta q̄ voluptate summi bonū posuit vt inquit. A. gelli 11. i. 4. Nonit ēt duo bona. s. corp̄ sine dolore. z aiaz sine p̄turbatione referente sene. ep̄la. 67. ad lucillū. q̄ si i voluptate carnis fundata ē reprobāda ē: si i voluptate mētis supporāda z ita posuisse epicur seneca attestat i li. de constātia sapiētis. Est etiā alia p̄boz secta q̄ p̄ipateticoz ē q̄ Arist. cōdidit sic dicta a peri qđ est cīra z patos calcās q̄ si cīra calcās vel obābulās. b. n. secte p̄hi. boz p̄cipue Ari. deābulādo disputabāt vel ēt de scola ad scolam ambulādo disputabāt z inquirēbat quid meli⁹ sue sententie possent acquirere z adiūgere. z ad tale p̄positū l̄a loquit̄ cu inquit ad illoz scolas p̄ipatetice obābulet rc.

Cotandū p̄boz varias fuisse lectas. Alia qdē stoicoz q̄rū p̄inceps zeno fuit z crisippus. vt ait A. gellius z recitat Aug. 9. de ciui. dei ca. 4. Et sen. dicit ad elbiā q̄ a zenone incepit rigida stoicoz sapia. Alia fuit secta achademicoz ab achademica villa quoz p̄inceps erat Plato. hi de singulis dubitatis nil affirmabāt certū quoz opinione z Eraclitū v̄f p̄firmare. alia epicureoz fuit secta ab epicuro atheistā vīcta q̄ voluptate summi bonū posuit vt inquit. A. gelli 11. i. 4. Nonit ēt duo bona. s. corp̄ sine dolore. z aiaz sine p̄turbatione referente sene. ep̄la. 67. ad lucillū. q̄ si i voluptate carnis fundata ē reprobāda ē: si i voluptate mētis supporāda z ita posuisse epicur seneca attestat i li. de constātia sapiētis. Est etiā alia p̄boz secta q̄ p̄ipateticoz ē q̄ Arist. cōdidit sic dicta a peri qđ est cīra z patos calcās q̄ si cīra calcās vel obābulās. b. n. secte p̄hi. boz p̄cipue Ari. deābulādo disputabāt vel ēt de scola ad scolam ambulādo disputabāt z inquirēbat quid meli⁹ sue sententie possent acquirere z adiūgere. z ad tale p̄positū l̄a loquit̄ cu inquit ad illoz scolas p̄ipatetice obābulet rc.

Sextum

86

videbit honori.

Cum licet summa fami. Hic boe. p^o declaratum sup^o do cumētū qdā notabile subiungit dicens. scolaris ipse non vñ ibiare secretis hoc ē libris capse & cubiculo. I^z p^o q^z suis fuerit cōtin*c* supple magistro suo summa familiaritate & hoc n̄i iussus. & si iussus tñ inuit^o. Et inducēs qndā fons tñ zenocratis discipuluz & magistri sui secreta p̄spiciēs ex his zenocratis totale doctrinā adeptā arbitrabat dīc. Mōne. l. nūg^o pteruitas fontini scolaris apuit scrutinia. i. secreta monimētor suor̄ zenocratis illi^o mḡri. atqz in spēx p̄doctā p̄blice. l. i. scol. qz p^o r. credidit se magistrū ex hac furtiva atqz pterua inspectio secretoꝝ sui mḡri & nedū inspectioꝝ s^z tūc cū abstulisset supple furto oēm m̄nervā. i. sapiam libris cōmissā zēocratis. qd & factū ē qm̄ oēs codices suos abstulit. qd vltra ablatis singul̄ zenocra tis libris zenocrates ipse studere desiit. supple libroꝝ carētia. fōtīn^o at nesciēs. i. nō valēs vt ablatis. i. furto subtra ctis libris zenocratis laborabat postea frens. i. rabiē mētis grādior̄ q^z an. Et ex his qdā nota dignū cōcludēs ingt ergo. i. p^o supradicta discipul^o qcūqz fuerit p̄fisus p̄prio labore. s. studiū nūq^z inuidabit honori alieno. C Notādū put latīna tradit auctoritas m̄nervā dea est multaz iuētrix artū sicuti lanificii oliue & fabrice. & id eā nō icōgrue p̄ sapia pōi libz. S̄ et pallas dicta ē a pallone tracie lsula vbi nutrita fuit. vel qz pallatē gigātē occidit. Itē scrutinū ē ḡcqd iteri^o d̄ aliqꝝ scrutaꝝ re sic pp̄ba. Defecerūt scrutātes scrutinio. rc. Itē frenesis rabies ē. & d̄ a fren qd ē furoris eragitatio a cerebro descendens vel ab impedimento mentis frenesis dicit qz greci frenas mētē dicunt rc.

Clū aut̄ dies summe promotionis affuerit: breui stemate cōpēdios oꝝ assatu venerāda cōmendat̄ socior̄ collectio: sicutqz ad honoris initialis incrémenta itrepide procedēdū ē decēti ornatu festi uo apparatu si facultas suppetat: cūctis vel ad libi tū eiusdē saltē professiōis splēditē procurato.

Cum aut̄ dies sum. Hoc ē sextū documētū circa magistrādōs attendēdū. Et docētur p̄ eu p̄patoria dignitatis magistrāl. Et duo facit boe. i. hoc documēto nā p̄io do cumētū ponit. sed o cautela circa hoc subiungit. tertio exē plū a cautela suscepit subiectū. q̄rto quoddā notabile circa oia ipsa ponit scda ibi. Laute. tertia ibi. Stricton^o q̄rta ibi. O q^z felicis. Et dīc p̄io. cū at dies sume p̄motio nis supple ad gradū magistrālē affuerit atqz p̄mouēdū spē iā i cathedra magisterii se p̄motōis cā recepit: tūc ve nerāda collectio. i. ḡgregatio socior̄ suor̄ supple sp̄m p̄se tia sua honorātū cōmēdēt. i. laudest ab ipso promouēdo breui stemate. i. breui arēga. atqz assatu. i. oōone p̄pēdiosa atqz p̄cedēdū. i. accēdēdū ē itrepide & audacter ad icremēta litia honoris supple magistri sic. s. ornatu. i. vestimēto decēti supple sui facultati. appatu. i. p̄patiōe p̄iuual. festi uo. i. celebri appatu iquā p̄curato. i. p̄pato splēdide. i. hon orifice cūctis supple tā sue q^z alterius secte magistris & scolarib^o. & s̄ si facultas suppetat. vel s̄baudi si nō sufficiat dūtarat ad libitū. i. voluntate suā saltē magistris & scolari b^o vel solū magistris eiusdē sue p̄fessiōis. i. secte. C Notādū circa hoc qdīc breui sermōe collectioꝝ socior̄ laudari tūc. n. vē laudam^o cū paucō sermone magnitudinē rei extollim^o qm̄ i multo sermone raro mēdaci raroꝝ adulatio deest. hic igīt catho. Darce laudato. bñ p̄ce qm̄ nulla tā excella virt^o ē q̄ dulcedine glie s̄ tāgāt. vt refert seū. & Quidī de tristib^o. deniqz nō puas aio dat glia vires. & scda facit pectora laudis amor. Qua et re hyeronym^o ad sabinianū sic ingt. Nāli ducimur malo & adulatoriū n̄fīl libēter fauem^o. Et q^z q^z nos r̄fideam^o idignos & calid^o rubor ora p̄fundat. tñ ad laudē sui aia itrise^o letatur. Inde claudian^o. gaudet. n. virtus testes sibi mūgere musas. carmē amat q̄s carmine digna gerit. Darce igīt laudādū & laude iōg^z suffulta laudātis dignitate. Laudati merito

atqz rei q̄ laudaē magnitudine. Oō si ista nō affuerit nō laus s^z adulatio fore manifestū est. Item stemata quid sit in superiorib^o caplis iam monstratū est. quare ibi videoas.

CLaute tñ cōsiderandū est cautiusqz inuestigādū ante magisterii elatōz: vt primi āni decursu p̄ pria possit sustētari si opus fuerit facultate. Turpe est enim ob reuerentiam tanti nois prima frōte mēdicare: vt strictionis qui oib^o ad magistriū p̄tinētibus venerabilē executus: luce cepit ter tia mēdicare tātīqz ausus mor eū penituit. quid mirū: quasi instantaneus delusus abcessit tanti honoris fastigia nūq^z decētero cōfessus. Oō s̄ se licis exitus veneranda est cōmendatio.

CLaute tñ cōsiderā. rc. Hec ps a multis cautela circa p̄ce dens documētū assignari solet. meo tñ videre quenātētū septimū assignaret documētū. S^z quid de hoc fuerit soler tie cuiuslibet recōmitto. hoc tñ dicēdū ē cū cautela supio tñ documētū fuerit: lāz h^z. Laute tñ. Si vō documētū l̄ra h^z. Laute etiā. Et s^z primā l̄az b dicit. cōsiderādū tñ est caute. i. sapiēter. subaudi in his & circa ea q̄ i supiori docu mēto edocta sūt. cautiusqz inuestigādū est an elatōz. i. p̄ motōz magisterii vt decursu. i. curriculo primi āni. subaudi gradū magistrālē p̄rie seq̄ntis. nouellus ipse magister possit sustētari facultate p̄pria si op^o fuerit. n. p̄ qz turpe mēdicare. i. egere p̄pria frōte. i. icōtinēti ob. i. p̄ reuerentiā tāti nominis. s. magisterit. q. d. turpe nūmī ē q̄ scola ris p̄mouēdū in adeptōe magistrālē dignitatis tāta expēdat q̄ q^z cito gradū adept^o fuerit mēdicare cogat. Et exē plū subdēs de qdā strictionis q̄ expletis & executis venerabilē sp̄lēdide et honorifice oib^o ad magistriū p̄tinētib^o incepit mēdicare. i. egē tertia luce. i. tertia die p̄fōie seq̄nti. qz pro r. penituit eu ipsonale ē. mor. i. statī tāti ausus. i. tāte audacie q̄ s̄ vires facultatis aggrediebat dignitatē magistrālē. qd mirū. i. q̄re eū nō penituisse. Ipse. u. striction us delusus. i. derisus recessu q̄si istātane^o. i. incontinēti. qz p̄ r. nūq^z cōfessus ē decētero fastigia. i. stūmītates tāti honoris. Et tñ notādū qdā ponēs exclamat dīcēs. Oō q^z i. quātū ē venerāda. i. reuerēda p̄mēdatio felicis erit^o. i. felicis finis ipse. n. ē in quē oia ordināda sunt. si ergo finis bon^o est totū laudabile phas ē. q̄ de re nō inēpte dictū est. Exītus acta probat. Et item finis corāt. & insuper a fine omnia denominari.

CCapitulum sextum.
Pxpeditis his q̄ ad scholariū eruditioē digesta sunt dilucidandi moderatione obseruata: nec angariare lectorē sermo nis brevitate curam̄tis: nec dilatiōe cōfundere: nūq^z lucidiori stilo leuioriꝝ stemate p̄usi: qm̄ nō solū discretis verū etiam rudibus enigmatis se rie postposita cōmēdāt. nunc ad magistrorū ve nerabilem properandū est maiestatem.

CCapitulum sextum & vltimum.
Pxpeditis q̄ ad scolarī eru. rc. Hoc ē capl^o ser tū & vltimū h^z totalis tractat^o q̄ de scolarī di sciplina ē. in quo p̄ ea q̄ i supiorib^o caplis edō cuit. Et signātē p̄ q^z i p̄rie p̄cedēti caplo de termīauit de qbusdā documētis ad dignitatē magistrālē tātī faciētib^o cū quoqz necessario regit. Nāc p̄iter i b vltio caplo p̄cipaliter de dignitate ipsa magistrālē & q̄ sp̄m circūstāt et cōcomittāt proseq^o. Et diuidit hoc totū capi tulu i tres p̄tes p̄cipales s̄m tres magistrorū manerīes. In p̄ia p̄te nēpe determinat de p̄ia magistrorū sp̄e et de his q̄ iplos regulant et nō solū eos primos sed et alios cu fuscūqz manerīe existant. In secunda de secunda ibi.

Capitulum

Extrema p̄sentis volumis. In tertia de tertia ibi. Lū ob dulcoris ac. Idria ps adhuc diuidit in duas ptes. nā pri mo cōtinuat dicta dicēdis. scđo de statu norma atqz regula magistrāū determinat ibi. Magistroy tal' ac. Itē prio ponit intentionē suā respectu p̄cedētiū. scđo respectu seqn̄tiū ibi. Nūc ad. prio facit qđ dictū est. scđo modū p̄cedēdi obseruādū oñdit. ibi. Nec arguere tertio rōne sui p̄ces sus subiūgit ibi. Qm̄ nō solū. Dicit ergo prio expeditis ill' q̄ se digesta. i. diuīs in superiorib⁹ tradita. ad eruditōes. i. i formationēscholarū. i. hoc obseruata moderatiōe. i. modestia dilucidādi. i. determinādi. i. q̄ nos hoc. nō curam⁹ angariare. id ē. p̄strigere lectōes breuitate sup. nostre editōes nec ē. p̄sundere dilatiōe. i. pliritate. nōnūq; p̄su le uiori stilo. i. mā atqz lucidiori scemate. i. verboꝝ ornatū. i. hoc qm̄ still⁹ subaudi toti⁹ nr̄i tractat⁹ cōmēdat⁹. i. tradit⁹ nō solū discretis. i. eruditis vez p̄ s̄ eti rūdib⁹. i. idocis i. b̄ postposita. i. derelicta serie emgmatis. i. obscuritatis: Qm̄ at b̄ ita sūt ppādū. i. accelerādū ē nunc. s. hic i loco ad venerabilē maiestatē magistroꝝ sbaudi dterminādo d̄ statu eorū atqz norma ip̄os tā erga se q̄ erga alios regulā te. Itē enigma emgmatis finō ē figurati⁹ vel obscura lo cutio siue filiūdo vel qđ occulta vel obscura q̄ difficile intelligit nisi ap̄iat. vt illō iudicū. De cōdēti exiuit cib⁹. i. fortē egressa ē dulcedo significās er ore leōis fauū ēē exētiū. Magistrorū aut̄ talis hē. i. diuīsio. Tā istoꝝ qui dā duabus vrbib⁹ ceteris fulgētiorib⁹. s. rome ⁊ athenis cōmorant̄ vlt̄ri⁹ nūq; p̄cedētes: nisi q̄tū fortū succedit eis vt alti⁹ venerēt. Alii p̄dīctoꝝ obmittētes fastigia locoꝝ oppidoꝝ adiacentiū q̄rūt emolumēta. Tū pp nouercā discipline ege statē tū pp natalis patrie dulcorē renitētem.

Magistroꝝ at talis ha. In hac pte boe. postq; se supiorib⁹ cōtinuauit. nūc itētione p̄sequit̄. Et duo facit. nā pri mo quādā magistroꝝ diuīsioes p̄mitit. scđo normā atqz ip̄os regulatē modū demonstrat ibi. Taliū nāq; Idria i duas. nā prio p̄lmā distinctionē magistroꝝ p̄mitit. scđo sc̄bz subiūgit ibi. Tā istoꝝ q̄ ac. Et dicit prio q̄ diuīsio magistroꝝ lēf̄ talis. supple vt leḡ. nā qdā magistroꝝ morant̄ duab⁹ vrbib⁹ ex. clētiorib⁹. i. clātorib⁹ ceteris scilicet rome ⁊ athenis nunq; p̄cedētes vlt̄ri⁹ nisi forte inq̄tū fortuna succedit. i. arridet vt eleuen̄t alti⁹. i. ad altiora. vlt̄ sic. nūq; p̄cedētes vlt̄ri⁹. s. ab vrbib⁹ his. i. hoc inq̄tū idest q̄dā fortuna succedit eis vt alti⁹ eleuen̄t. Et vult dice cere q̄. qdā magistroꝝ sunt q̄ solū in vrbe rōana atqz athe niēt̄ morā suā h̄ft. Alii aut̄ magistri sunt q̄ omittētes fastigia. i. summitates p̄dictaz vrbū. s. rome ⁊ athenay. q̄rūt emolumēta. i. lucra oppidoꝝ. i. castroꝝ ⁊ villaz: vt sic op̄pidū largo sumat̄ vocabulo. oppidoꝝ inq̄tū adiacētiū. s. p̄dictis vrbib⁹ duab⁹ subaudi vel de lōge vel de ppe distan tiū. Et dico q̄rūt tū. i. prio pp egestatē supple remediādā. egestatē dico nouercā. i. H̄iā discipline. nā vt sepi⁹ dictū ē nā nō est sufficiēs a seip̄a speculari sine reb⁹ extētōib⁹ tū etiā. i. secūdo q̄rūt emolumēta alioꝝ oppidoꝝ pp dulcorē renitēte natalis patrie. i. p̄m̄ soli. Vluti dicere q̄ p̄ eos magistroꝝ q̄ vrbib⁹ rome atqz athenis cōmorat̄ sunt alii magistri q̄ in oppidoꝝ ⁊ hoc quidā in oppidoꝝ natalis soli. quidā vero in oppidoꝝ prorsus extraneis. Et de his oib⁹ suo ordīe atqz loco p̄tractab̄t in seqn̄ti. C̄ Motandū sicut plurime p̄b̄oz sucre lecte. sic ⁊ plurima studioꝝ receptacu la. C̄memorādo ergo historicoꝝ sūta celebratioꝝ dociri naꝝ cōciliabula athenay studia ceteris p̄clarissima extēt̄. i. ⁊ ip̄e hieronim⁹ cōmēdā inquit. Studio athenas aptissimas fore. prio enī leges studiū id tradidit alioꝝ ci uitatibus iura trāmisit: i eo vignerūt pene oia p̄bie lumina quēadmodū tā lōge fama extitit diuulgatū. Id̄ athenarū studiū rōanū floruit italicis phis constipatū. i. q̄. Iuli⁹ cesar viguit. li. i. de vita cesseris ibi. Catō floruit vt ait solin⁹ li. i. ibi Virgi. tulli⁹ seneca atqz relig mlti plurimi va

Inerūt. Et hec duo studia l̄fa cōmēdat. Est ⁊ aliō parisē. se studiū in superiorib⁹ satis collaudatū. b̄t eras moder nior innūeras pene doctrinaz vles scolas q̄s si laudē aut vitupē nescio. cū virt⁹ p̄st̄ in patēti atqz errante non in dīgeat cōcionatori. Itē emolumētu l̄z p̄prie molēdini la crū sit: ponit tñ p̄ quolibz lucro vel cōmoditate. Sic ma lachie tertio. Et qđ emolumētu qr̄ custodim⁹ p̄cepta ei⁹.

Tā istoꝝ q̄ alioꝝ qdā rōne pulchre denomi nationis iperiuassumunt vt honorificētur. Illi rōe intelligētie ignorantia eoz ne confundātur. Ter tu subtilius speculantes ppter vtriusq; ptis icre mēta magistralia cōtrahunt paludamenta.

Tā istoꝝ q̄ illoꝝ. Id̄ ponit alia magistroꝝ distinctionē dicēs. Magistroꝝ egdē in cīvitatib⁹ p̄fatis atqz oppidis circūiacētib⁹ hitantū. quidā magistri sunt q̄ assumūt ipū idest gradū atqz titulū magistrale rōne pulchre denotatio nis. i. fame. vt. s. ab hoib⁹ honorētur. Et hi sunt q̄ solū gliaz nois q̄rūt. Alii aut̄ supple gradū assumūt supple ma gistralē rōne. i. ob cāz intelligētie ⁊ hoc iō ne cōfundantur ignorantia. Tertiū vō sunt q̄ speculantes subtilius q̄z su periores ūt̄ paludamenta. i. honorē q̄ p̄prie in his ve stimētis cōsistit magistralia. i. magistroy ofidēta. Vult dice re tertii sunt q̄ magistralē dignitatē assumūt ppter incre mēta viriūsq; ipis supradicte. s. cā pp apparere atqz vt bo noire celebrent̄ q̄z et pp intelligētā. C̄ Motandū q̄z suis scire bonū sit atqz p̄ ceteris delectabile cū scia ipsa cūcta cōpletat̄ atqz nihil ignorare p̄mittat. scire tñ ipm̄ nō oīno laudabile ē qđ ob fame gliaz dūtarat cōpatur. Iz enī pulchry sit dīgito ofidere et dicere hic est. Jurta p̄su flacci sūiaz. n̄ tñ scī ē. Illud ergo scire eligēdū ē qđ vītā virtuosaz comi taq̄ nō glie cupiditatē. Est igīt̄ et his magistroꝝ generib⁹ solū illud laudale qđ ob ignorātie nebula d̄pellēdam sciētie suscipit incremēta. Itē paludamentū vestis regū gen̄ est q̄ vteban̄ ad oñdēdū bellū proximo futurū. Et dī a palā q̄ tūc oib⁹ palā bellū ofidebat. Est q̄z vestimentū magistrale quo magistrandi iduuntur ad futuroꝝ hono rum titulum ostendendum.

Taliū nāq; quicūq; venustatis assumpte debitiq; officii velit emolumēta p̄sequi: in vniuersa moꝝ hōestate oꝝ vt polleat p̄clarior. vt sit vtiq; i sermone verar: in iudicio iustus: in cōsilio p̄uid⁹ ⁊ in cōmesso fidelis cōstās in vultu. pius in affatu virtutibus insignitus: bonitateq; laudabilis eri stat. si qđ vō cōtrariū acciderit: hūane fragilitatis appetitu accidere solet. Cōversatiōe etiā sit bonus. Nulla siquidē res est magis p̄niciosa disci pulo vita magistri cōtumeliosa. infusa enim vi dentur sepissime confundi et fetido vase quia se tidum vas aquas infusas corrumpit.

Taliū nāq; ḡtūq; ve. In hac pte boe. p̄ supiore magistroꝝ bip̄tā diuīsionē. nūc de quorūlibz norma atqz mo do ip̄os regulatē tā in sc̄ q̄ quo ad alios subiūgit. Et di uidit̄ hec ps i duas ptes. nā prio ponit boe. p̄cepta q̄dam magistros regulatā absolute ⁊ q̄ ad se. scđo p̄ spatiō q̄ ad alios. scđa ibi. b̄t. p̄ia adhuc i duas. nā prio facit qđ dictū ē. scđo cāz sui dicti subiūgit ibi. Nulla sigdē. Id̄ia adhuc in duas. nā prio facit id qđ dictū est. secūdo ponit q̄ndā excusatōe p̄dicta p̄cepta ercusantē. ibi. Si qđ vō ac. Et prio ponēs docimēta statū magistri regulatā dicit q̄ magister ḡtūq; ip̄e fuerit si velit proseg emolumēta assūpte venustatis. i. honoris magistralia. q̄z p̄o ⁊ debiti offi ciū oꝝ. i. oportunitā ē vt poleat. i. resplēdeat clari⁹ in vniuer sa moꝝ honestate. vt. s. sit in sermone verar. i. in iudicio iu st̄ ac. hā plana ē. Et si quid h̄iā accidat sbaudi superiorib⁹ hoc

hoc solet accidere appetitu humane fragilitatis. i. ipsa sensualitate ipa. n. debilis ē ad malū pna. Et qz debilis sō ipsam debilitas mox plerūqz psequit. debilitatē. n. opere psonis vt medicis visuz ē sepi morz seqf debilitas. C No tādū licet magr oia illa in se hēat q forma docendī pntet vti sunt docēdi pnsideratio. exēplor pformitas rursū elo quētia copiosa. hec tñ minime sufficiūt nisi ea q vbo docē ope instruat. hec. n. optima sapie via ē opa sanis pforma re doctrinis. Ubi Prosper. li. epigrāmatū. Paō satis ē domini pcepta euolueret lingua. Is meminit legis q memor ē opis. Turpe. n. ē vt iqt Lactantius li. de falsa sapla. ad pbi. pge et pbie opa nō agere. talis. n. vita nō vera sed palliata ē. Opa at pbie mores sc̄ atqz diuinitatis istituta. s̄ qbus magiat sic polleat vt discipulis nedū exēplo sit h̄ et decori. Rō at osuz hoz b̄ ppter ānera ē cū d̄. qm̄ n̄lla res ē discipulo magis pnicosa. i. dānosa q̄ contumeliosa vi ta magri. n. p q̄ nos Bo. vidim̄ ifusa er fētido. i. piamato vase pfundi. i. corrūpi sepiſſime. qm̄ fetidū vas aq̄s corrūpit. q. d. sicuti aq̄ corrūpū vase fetidū sic sc̄a doctio re cōtumelioso. Pro quo notādū q̄ plurimi hodierni tē poris sūt sapiēti q̄ h̄ doctrinis sanis intēdāt. vitā tñ bruta ducūt sicuti rāgit Aristoteles. i. ethicoz. q̄ certe odio ad modū hādi sc̄. exēplo. Macuuli q̄ oēstales rāto fastidio re nūt vt ne vbo neqz sc̄o eis cōicare dignū estimauit. put ponunt. A. gellius atqz Heliādus in cōronicis de quibus. Lactantius in lib. de falsa sapia sic iqt. Q uida sō obtētu pbie vita sua celātes vt sunt lophistē. domi faciūt ea q̄ i scholis arguunt. sicutqz docent tm̄ nec faciūt. ipsiqz pceptis suis pondus detrahūt. b̄ tñ genus turpisimum est. teste Seneca ad lucillū epla. 24. Turpe. n. ingt ē aliud loqui et aliud sentire. Et itē epla. 44. b̄ turpisimum est qd nob obisci solet vba nos pbie non opera tractare. Inde Latho Turpe est doctori cum culpa redarguit sp. m. Cū ergo vita cuiusqz despiciēt eius quoqz necesse ē vt doctrina despiciatur vt vult Gregorius in omel. 6. li. 2. Discat sermonib̄ his viri prudentes docendi formā. suosqz discipulos studiosos fieri suadeant nō solū libros euoluēdo h̄ et mores cōponendo. Itē pernicies mōrē est vel interitus. Inde pniciosus. a. um. damnosum letiferum et.

Hec aut ad aie docētis informationē digesta sōt nūc de ceteris primariis nō dico de p̄io primis sed de secundo primis disserēdū est.

Hec at ad aie docētis. In hac pte boe. postqz posuit documēta regulatā magros quo ad seipz. nūc vbo facē b̄ idē quo ad alios. Et diuidif hec ps̄ i duas ptes. nā p̄io pōit normā magros regulatē quo ad discipulos. sc̄o quo ad alios a discipul. ibi. Cū at ob festivū t̄pis ic. Noia i duas nā p̄io facē b̄ quo ad morū obseruatiā. sc̄o quo ad subditos tū informatiōz. ibi. Cū at b̄de lgiūdis. No: adhuc i duas nā p̄io se dictis dī. edisqz p̄tinat. sc̄o iētū pseq̄. ibi. Te neqz doctor ic. Et p̄io pōit iētūdū sua respectu p̄ce dētū. sc̄o respectu sequētū. ibi. Nūc de ceteris. Et p̄io dī cit. oia b̄ subaudi q̄ dca sūt: sūt digesta. i. declarata et tradi ta ad lformatiōz aie docētis subaudi quo ad morū suo honestatē absolute et in se. nūc at ē disserēdū de ceteris primariis. i. documētis supple ipm regulantibus. nō tñ dico de p̄io primis q̄ d̄ istis iā dcm̄ ē. h̄ de sc̄o primis. Sūt nepe vltia respectu p̄cedētū et p̄ia respectu sequētū. q̄re et secundario p̄ia dicūt. Itē dissero. i. diuersis modis apio.

Tenetur quoqz doctor eruditus esse: mansuet? rigidus atiqu? n̄ ānis: nō negligēs: nec arrogās. **T**enetur quoqz doctor. In hac pte pseq̄ Boe. de documentis regulantibus ipm magistrum p̄ cōparatiōz ad scholares. Et duo facit. nā p̄io facit b̄ i generali. sc̄o in speciali de quolibz ibi. Sit inquā eruditus. Et dicit p̄io q̄ doctor tenetur esse erudiū mansuetus ic. put hec oia in processu declaranda sunt. quare sequitur.

Sit inquā eruditus: prius enim oportet vt di-

scat q̄ doceat. Triū siquidem pparationem do ctrine nouimus assistricem. Valde vō absurdus est: t̄ iniquum vt imperiti peritis: nouelli antīg rudesqz preferantur emeritis.

Sit iqt eruditus. p̄i. n. In hac pte ea q̄ p̄misserat in ḡnali nūc in spāli pseq̄. Et diuidif i tot q̄t i ḡnaliate p̄misserat ptes. Et ponēs p̄ primū documētu dīc. ego Boe. i q̄z. i. dīc q̄ magr ipse sit eruditus. i. doctus. Et rōnez ānectēs dicit eni p̄ q̄ 03. i. oportunum est q̄ magr ipse p̄i dīc sc̄at anqz discipulos suos doceat. Et sc̄iam triuialez circa hāc eruditionē marie p̄ualere insinuās cam recōmedando dīc siqdē nos nouim̄ p̄paratiōz. acq̄stionem doctrie triuili ſore valde aptā assistricē ſup. in his. Et qdā ānectēs no tandū dicit. valde. n. absurdū est t̄ iniquū q̄ ipiti. i. idoc̄ preferant p̄itis. i. doctis. nouelli ſupple in ſcientiis antīg ſup. p̄ferant. atqz rudes. i. ibecilles emeritis. C Notāduz q̄ ascendēs ad gradū magiales oī q̄ ſciētis ſuicia ſuicia alias caueat ne ſibi dīca illud ad romāos. ii. Q uis alios docef teipſum nō doceas. iō ſapie. i8. dī. Anqz loquaris. i. docēdo dīc. audīdo. et ſacobi tertio. nolite plures magi ſiri. in b̄ et canones ſatis. p̄cordā ſit. 59. dīſt. ordiarios. i. 61. di. Miser. i. 16. q. i. Si q̄ ſclericatus. et ex de electō cū enim. Itē eruditus. i. inſtructus q̄ſi ex ruditatē poſitus

Mansuetus. Quoniā q̄ſi q̄ ſcipulorum elationē pati oportunū est: ergo māſuetudine vtēdūz ē. Magister frāco in imāſuetudine p̄deat i exēplum: q̄ ob ſcipuloz ſuoz nobilitate ſua vtētū irrefrenabilem arrogantiā laqueo ſe ſupēdit. ſa pientius aut egif; ſi mansuetudine vſus fuſſet.

Mansuet? qm̄ ſcipu. Hic ponit fm̄ documētu de mā ſuetudine magistroz. Et duo facit. nā p̄io documētu pōit ſedo exēplo ipm coroborat. ibi. Magister frāco. et dīc q̄ magister ēt aliq̄ mō mansuet? ee d̄ ſcolariib̄. Et rōdem affi gnās dicit. qm̄ q̄ ſcipuloz ſuoz ſati elatiōz ſcipuloz q̄ ſis ēt ſi mansuetudine vtēdū. Utrū. n. illa ēt q̄ irascibili tates reprimat et moderat iras: q̄re et multoz maloz ſomita refrenat. q̄ certe ſi vſus magister frāco fuſſet cui exēploz ſimētate ſubīngit. n̄ laq̄ collū ſtrāgulaſſet. hic. n. cū vidiſ ſet arrogatiā. i. ſuigia ſcipuloz vtētū ſua nobilitate. ar rogatiā dico: nō refrenabile. i. cor. igibile laq̄ ſe ſupēdit qui th sapiētius egif; ſi māſuetudine hac v̄tute vſus fuſſet

Rigidus. In ſcolarium enim ampleru rigore frui cōmodissimum est ut ſic errantibus vindictā imponat: ſophistarū lites diſoluat: oblatrātes remordeat obloquentes reprimat: pteruiētes castiget: totaqz determiatiōz dialeticam faciat:

Rigid? in ſco. Hoc ē tertū documētu de magistroz rigiditate erga ſubditos. Et dīc q̄ maſtiger ēt d̄ ſe rigidus. i. durus et valid?. Et d̄ a rigeo riges. qm̄ frui. i. vni rigore. i. rigiditate in ſcolarium cōmodissimum ēt ut ſic errātib̄. i. deliq̄nib̄ ipdāt vindictā. atqz diſoluat litē ſophistarū. i. diſputatiū. atqz remordeat. i. puniat oblatrātes. i. cōtinue cōtra ceteros ritātes et a cāib̄ ſumpū ē. fili et ſpīat obloq̄ntes. i. ipo diffamātes. atqz castiget v̄ga re ctiudis pteruiētes. i. pteruiū qd attētātes. et ſic faciat totā determiatiōz. i. illā oēz q̄ iter ſcolares tā ex pte mox q̄ ſtā doctriaz ſaciēda ē. faciat dialeticā. i. ad vtrāqz argēdo pte ut. i. plene diſcutiat hinc ſi. poſteaqz determiet et faciat queadmodū p̄missū ē. C Notā magistrū ſore rigidus hoc eo mō intelligēdū est quo canones intelligent. ſit inqz rigid? ita tñ vt nō affit ſuicia. i. nimis corrigēdo b̄ ē verberādo aspe. i. talis nepe rigiditas culpe iputāda ē. Lenis nepe castigat ſolū magistris p̄missa ē extra de homici. c. ad audiētā. i. z. 4. q. 6. c. p̄io. et hic ēt q̄ ſi leui p̄cussiō ſeo laris moriat magister nō teneret vt vult vincēt. et b̄ ſi fa

Capitulum

Consus est puer et robustus. secus autem si tener. quod iam non est levius percussio. ff. ad. l. ac gl. l. qua actio. s. li quis. hoc etiam notatur in decreto. cum in magistrum. extra. de elec.
Antiquus vero non annis sed perpetua scia. si vero vtrumque affuerit sanior conditio erit.

Consit antiquus non annis. Hoc est certius documentum quod est de magistrorum logia experientia et perpetuali scientia. Et dicit magister etiam sit antiquus. i. experientia suffultus. et hoc bene inueniens dicit. antiquus quidem non annis sed perpetuali scia. i. scia firmiter in eo radicata. sed tamen si vtrumque fuerit. s. antiquas cum scia probatio sua erit sanior. **M**otandum per hunc quod dicet antiquum fore magistrum vult ipsum longa experientia in doctrinis atque docendi forma fore exercitatum. In doctrinis ut in primo documento edocitur est. In docendi at formavit. s. doceat recte et artificialiter vnuquaque sim suam capacitate et hinc cuiuslibet artis erigentiam. Et haec docendi forma opere tagit paladius lib. i. de agricultura cuius inquit. Pars prisa prudentie est ut consideres personam eius cui precepturus es. Nam stylum est rusticos pitissimorum virorum allegro stilo. hec ille. ut si quis bene doceat expedit. ut modum audiencivile ergrat eiusque capacitate etatem et sensum percerat. nec instruere incipiat. artes hinc prius mutuat ptes. et hinc sumptum est vulgare illud. Artes post partes veteres didicere magistri.

Non negliges. Quoniam sic in unoquoque ope mater inuenies constantia: ita in viuente doctrine et discipline nouerca est negligentia. Oportunius enim est mechancice deseruiri arti quam negligentie ingo onerari. **N**on negliges. Hoc est quoniam documentorum quod est de magistrorum perseverantia. Et dicit. Magister nullo modo negligens erit stat sed perseverans. quoniam sicut in unoquoque ope inuenies constantia et diligenter veluti mater. ita et per hunc viuente doctrine et discipline nouerca est. i. inimica negligentia: quam fit ut deseruire mechanice scie est oportunius quam onerari ingo negligentie. **M**otandum vir piger indignus bontatis est. et iste qui solitudinem non habet nullo merito beneficio dotari. ad hunc natum est hoc ut laboret corpore per victum: mete per virtutib. atque non solum sibi sibi sed etiam amicis. Dignitatem enim multos facit desiderios eo quod icta salubria continuare formidat. Et hi soli molles sunt ut vult Aristoteles. ipse quanto ethico ubi dicit. Multo est fugere laboriosa hec atque ipsius magistris summe cauenda est. atque est perseverantia etiam ait firmis amplexanda. quam amplexanda. atque est recte honores virtutis scie diuitie solent adipisci. Cardis. n. metibus non facile virtus committitur teste Tullio lib. 4. tuscum Ianax quoniam. Et Virgilinus in bucolicis. Tardus venere bubulei. Omnis nempe tardus brauio caret.

Non sit arrogans. Quoniam viuat pauperum scientia lula extinguit magistris arrogantia voluntasque discendi diuitib. sequestrat: quoniam arrogantis magistris sedulitas non est fideliter hominem instruit.

Non sit arrogans. Hoc est documentum certum quod suadet arrogantia fore vitanda magistris. Et duo facit hoc. circa hunc documentum. nam primo ostendit arrogantiam sumo per vitam fore sedo demonstrat quod sunt hi magistris qui arrogantiam personam ibi. Hui sunt et dicit quod magister nullo modo arrogantia erit. quoniam arrogantia nullum penitus erga discipulos bonum operatur est: et hunc ostendit tam circa pauperes quam diuites. Et dicit quoniam viuat scientia lula. s. amor scientiae paupibus extinguit arrogantia magistrorum: et hoc quod ad pauperes deinceps est. quod per voluntas discendi sequestrat. i. sequestrat a diuitib. s. baudi ipsa arrogantia. quoniam sedulitas. i. diligentia arrogantis magistris non est instrumentum hunc fieri. Ita arrogantis superbia iactator erat et iactat idem. differt tamen arrogantia a superbia. nam superbia in aliis est gloria de eo quod est hinc. et arrogantia de eo quod non est hinc et cum quod credit ea scire non nescit vel habere quam non habet. sepe tamen apud autores hunc duo ostenduntur.

Hui sunt quidem quod sciunt humiliter docere ostenduntur.

et que ratione sapienter recte monstrare nequeant: quoniam in fastigio positi mentes meritorum despiciunt: nec in datorem scie cam referunt. sed propriae i se respiciunt excellentiam. Hui sunt quod simbolas dilatant: phylateria magnificata: i publicis spectaculis eminentiora sedilia quae sunt: et ab oibus rabi noite vocari et salutari desiderant. Tales signe omnes bonorum collectio iure sedulitatis ablato a se relegabunt. **H**ui sunt quod id quod sciunt humiliter docere ostenduntur. In hac parte ostendit quod sunt magistri. h. vicio arroganter notati. Et duo facit hunc duas manieres arroganter quae una in docendo est scda in ornatu. scda ibi. Hui sunt. et dicit hic supple magistris arrogantes sunt quod ostendunt docere humiliter ea quod sciunt et nolunt monstrare recte ea quod sapienter. quoniam possunt in fastigio. i. supbia et fastu descipiunt metes meritorum. i. desiderant doctrinam fastidiendo. i. quod fastidiu eis ingeratur. hic et arrogantes nec referunt cam sue scie in delatorum scie. i. deum gloriosum a quo optimum et oem donum perfectum. Iohannes. i. hic. n. affluent ois tribuit et si ipropat. tribuitque plures rogat. In hunc dico non referunt cam sue scie sed respiciunt propria excellentiam in se soli estimantes ea quod sciunt propria scire excellentia. Et inde scdos arrogantes prosequuntur dices. Hui sunt super arrogantes sunt quod dilatant. i. extendunt simbolas. s. vestimentorum appetunt. n. eius quotidie epulari splendide atque indui purpura et bisso vel eis dicuntur etiam rabi. vel sic. dilatant. i. rotundo ore manifestant et declarant simbolas. i. scias suas et magnificata phylateria sua. i. vanas suas arroganter. Sunt. n. phylaterie per prie breuicella in quod quando scriberebant leter et seruabant quod deferebant ante frontem vel pectus ut sic ipsi videretur religio sed hunc non siebat nisi eam iactantem: et ad hunc solitudinem logentur et sunt bona sumpta Mathei. 23. Dilatant. n. phylateria sua et magnificant simbolas. Hui sunt quod sunt sedilia i. recubunt eminentiora. i. prisa i publicis spectaculis atque desiderant salutari. i. salutando vocari nocte rabi. i. magistris. et subdit ois collectio. i. ceteris horum scholarium relegantur. i. sequebant tales. s. arrogantes a se et hunc ablato. i. remoto iure sedulitatis et scie. **M**otandum quod arrogantes hic de quod hunc latet hypocritarum quod pelle superstitio et salutatibus appetunt in foro. atque prius recubunt in quinio: laudes amant iactantiasque faciliter producent. adularii gloriantur. et quilibet reuereri expectant. quod agitur arbitratum bonum: corrigi nolunt. Arbitrat. n. proprio sensu se regere posse. Rursumque eorum tanta est temeritas ut ois presumant nihilque difficile arbitratum. hoc certe inutilis labor est. diligentia frumenta: fructu non capiunt ex opibus suis sed potius detrimentum. vni. Quidius metamorpho. 13. lib. Et obest sua glia multis. id mathe in thobia. Non credet tunc fama te posse crede quod menti. et Martialis coquuntur. Hunc volo laudari quod sine morte fit. ita simbola superioribus capitibus erpositum est. Ita relegare. i. remittere. Ita est in criminis damnare vel perculi legare et producere. vni in thobia. nate cauenda causa sectare sectada. relega crux. vas metu purificare stude tecum.

Cum autem hoc iustitiis tyro legendi causa scholas intraverit. rigore iuris iustitiae assumpcio considerandum est ut auro re tibiatio submissa voce icipiat ore rotundo mediocriter ascendendo. nisi magna urgeat necessitas expectando.

Cum autem hoc iustitiis tyro legendi causa scholas intraverit. rigore iuris iustitiae assumpcio considerandum est ut auro re tibiatio submissa voce icipiat ore rotundo mediocriter ascendendo. nisi magna urgeat necessitas expectando.

Cum autem hoc iustitiis tyro legendi causa scholas intraverit. rigore iuris iustitiae assumpcio considerandum est ut auro re tibiatio submissa voce icipiat ore rotundo mediocriter ascendendo. nisi magna urgeat necessitas expectando.

Sextum

88

et iungit ibi. Qm si magist? r. Et dic plo cū tiro. i. nouellus magi bōe inqūsiōis. i. doctrine & scie intrauerit scholas cā legēdi p̄siderādū ē. sup. ab ipso magistro ut assū pro rigore strinsec? sup. quēadmodū p̄dcn est cū dicebat supra i codē caplo sit rigid?. B g° rigore assūpto tpe auro re. i. matutio incipiat sup. lectionē p̄tinuo s̄bmissa voce. i. voce bassa ascendēdo tñ mediocrit. ore rotudo. i. plēo & B expectando nemine nisi marla neēitas vrgeat. i. cumbat. C'notādū ē circa B documētū Boetii sumope p̄siderandū est ne aī sp̄az inceptionē hmōt diuinī dimutaē ip̄loratio auxiliū q̄ solus de? est q̄ diuinī sue sapientie influunt i aias sapientū. Et tribuit studētib? grām cognoscēdi cui nihil ē difficile & sine q̄ nihil possiblē ē. possideri vt in ipo p̄logo de regimine p̄cipū dī. Et oē datū optinū & oē donū p̄fectū desursum est a patre lūminū descēdens vt ingt scrip̄tura. & Augusti. Nemo tā erudit? nemo tā doct? q̄ sup̄na illustratōe nō idigēat. Et Grego. Nisi intus sit q̄ doceat i vanū lingua doctoris laborat. i. p̄ba volens ondere. s. in q̄ vera eristat b̄stido apud Boetii lī. 3. p̄la. 9. de cōsola tōe diuinū monet iuocare auriliū q̄ certe p̄terimiso nullū rite fūdat exordiū. q̄ obseruantes maiores nostri sp̄ i ag grediendis arduis diuinū ip̄lorarunt auxiliū. sic Psalmo i cepturus genitū sensib? mūdi ingt vez mi Socrate. nā cū oībus mos sit & q̄si qdā religio r. p̄cari auxilio diuinī tate r. sit g° meis p̄cib? cōphenum marime qdem vt ea dicant a nobis q̄ placeant deo r. & hali abenragel. gr̄as vino deo r. sic Ouidius p̄sio metha. vñi ceptis nā vol mutatis & illas aspirate meis r. sic & reliq pene oēs. Ait aducat igit magi vt aīqz ea pagat q̄ B p̄cepto docēt deo sup̄plicet veluti oluz cordium illuminatori. Itē Tyro in sup̄io ribus caplis declaratū est. Aurora dī initiuū diei clarescēt vel primus splendor aeris q̄ grece eous dī. vnde Ulri gilius de rosis. Strictior eous precesserat aura ingales r.

C'Qm si magistatus diligētia aliquos vltra debiti t̄pis spaciū expectare p̄sūpserit: hōl sydē pigrici ei mora cōfūdit. ireqz se rancore cōminuet. cū at pigricie discipulus dormitatiōis artifer magi nouerit sedilitatē: aut maturius festinabit: aut pudore cōfusus in huius opprobriū dormitabit. C'Qm si magistrantia diligentia In hac pte Boe. cās sui dicti s̄biungit. Et diuidit i duas ptes. nā p̄io fac qd̄ vñi est. scđo erēplo dcā p̄firms ibi. Sz si faciat. Psalma adhuc i duas h̄z q̄ duas cās assignat. scđa ibi. Lū at r. Et dic q̄ si magistrat? diligētia p̄sūpserit: expectare aliq̄ vltra spaciū debiti t̄pis B forte duo mala p̄tingere p̄nt. s. q̄ ip̄ fore magister p̄fundet. hos. i. q̄s expectat mora pigricie q. d. cum forte magi illos expectabat p̄nt ipsi hāc pigritiā i p̄suētudinē sibi trahere cogitātes magistros eos sicuti se mel sic & p̄tuo expectat. & B p̄mū malū ē expectatōe hmōt p̄vuentuz. scđm bo ē q̄ forte expectatōe hmōt magister stracūdia tumorat atqz repleat atqz cōmīuet ex hic rācore ire hmōt vt sic ceteris nō tā p̄ficue & tam viriliter lecta de clarare possit sicuti faceret si. Ira eū nō cōminūset. deinde ponit scđam cāz. Et dicit magister et nō d̄ expectare alq̄ qm cū discipulus artifer dormitatiōis & pigricie nouerit sedilitatē. i. curiositatē mastigri aut festinabit se maturi? .i. citi? q̄ veniet ad horā debitā aut certe & p̄fusus pudore sup̄le ob r̄sum sociorū dormitabit in opprobrium hmōt. C'Notādū est circa B vñi dicit ire q̄z rācore se cōminuet. Ira est q̄ sola aīum p̄turbat atqz sensum discernere vez n̄ p̄mittit. inest. n. s̄y fratis angustia. vñ Tullius in oratōe p̄ marcello. Ira cūdā iqt p̄filio ē inimicā. i. epicur?. Ira insaniā gignit q̄re sumope curanda atqz spediēda ē atqz ea q̄ ipsam inducit ex pernēda. vñ oratiū i eplā. z. Ira furor brevis est aīum rege q̄ nīs paret. Impat hūc frēis hūc tu cōpēse catheinis. Itē rancor dicit idignatio dolor amaricatio & amaritudo mētis. ide rācorolus & rācorositas r. Item dormitare frequētatiū a dormio. & ē sub pigritia

dormire. vñ pp̄ba. Ecce nō dormitabit neqz dorminet r. Sed non faciat vt assuerus poeta p̄cipit. quem dromonis castoris discipuli pigrities nequuit in r̄sum excitare: eo vō more. quotidiano ad primā stertente: vnguib? scabris mēbrati musicū melos agētibus. oculisqz lippictb? lucēqz erp̄lorātibus matutini laboris: in scholisqz ne res peragāt cō sortibus adueniētibus sic dicebat Lucis rubore diei aurore ne adhuc p̄fundit. Illis itaqz negati bus mediā p̄tē diei creberrime somnolentus expleuit gr̄as deo agēdo. maluit enim sani capitis h̄re duritie q̄ insani peritiā. Si. vō meridiane disputationi plerūqz adesset. natūrū more exce dere nesciēs naso vigilante stertebat. affinibusqz ob porcine corrosionis strepitū p̄bebat fastidia. dū aliquā olera scđas eius delicias hauriret. ora hiatui lūina sōno cōmisit: Adan? vō l̄z sordida i catino aliqd prendebat. s̄z sopor ei nocivus extit dū cibaria incarcere q̄sui. ad quem fructū maturitatis Omarciane sociorū carissime credi tis hanc puenire: vestra siquidē nouit intentio. Sed non faciat vt assueris poeta. In hac pte Boe. erē pluz qdā circa p̄dcā s̄biungit. Et p̄io p̄ponit ip̄z erēplū scđo eu p̄seq̄t ibi. eo vō. Et dicit magister iquā mane vt p̄dcn est icipiet neqz scholares q̄sqz expectabat rōnib? su p̄adictis. neqz faciat vt assuer? poeta fecerat quē pigricies dromonis discipuli castoris nequit excitare in r̄sum. i. de r̄sitionē. Et inde erēplū suū p̄sequēs vuo facit. nā p̄io dic quō se dromon gerebat in exercitio scholastico. scđo q̄o i mensa se gestabat ibi. Dū aliquā. p̄ia in duas. nā p̄io dic quō se in mane gesserat. scđo q̄o media die ibi. s̄i vō. Itē primo facit qd̄ denī est. scđo quādā falsam cautelā q̄ vñs fuit s̄biungit ibi. Maluit r. Et dicit eo enī sup. dromōe quotidiano more stertete. i. dormiēte. ad primā vñqz ad il lam horā q̄ prima canit. & B vnguib? scabris. i. scabiosis & asperis agitantib? .i. scalpēdo faciētibus mēbratim. i. p̄ mēbra musicū melos. i. sonū q̄si musicū q̄ se scalpendo q̄ si musicā armoniā p̄stabat. & s̄li erēs lippictib? oculis atqz explorantib? sup̄le nūc aptis nūc itēp̄ clausis. lūce matutini laboris. i. matutine lectiōis. aiebat. i. dicebat sic sup. vt seq̄t p̄sortib? s̄uis adueniētib? aiebat in q̄z ne. i. nā qd̄ adhuc res. i. lectio matutina pagit. i. fit i scholis. ne. i. nunquid p̄fundit adhuc rubor aurore rubore lucis dic. q. d. ē ne adhuc dies. qd̄ vltra negantib? illis. i. consociis ip̄e dromon sōnōlet?. i. plēo sōnō. expleuit. i. cōp̄leuit vt exposuit creberric. i. sepiissime ita. i. dormiendo mediā par tē dic. i. vñqz ad meridiē. & B agēdo. i. referēdo gratias dō q̄ tā bñ tāqz suaniter i somniis mēbra refouisset. & caute lam suā falsam s̄biungēs dicit. maluit. n. s̄baudi dromon ip̄le. i. magis voluit habere duricie. i. obtusitatē sani capitis q̄z peritiā. i. sap̄iaz insani. Deinde p̄it quō ip̄e dromon se circa diez mediā gerebat. vñ dic si acciderat q̄ idē dromō iteresset disputatōi meridiane ip̄e nesciēs exceedere .i. sup̄are vel p̄uenire morē natūrū. i. inatū q̄ nece erat vt dormiret cōtinuo stertebat. i. dormitabat solo naso vigilā te. alia littera h̄z vigente. i. stertendo resonāte. qz p̄ & p̄be bat fastidia. i. nauſēa. atqz tediū affinib? .i. sociis ob stre pitū porcine corrosionis. & B p̄situdinē vñi ē. Nostremo odit q̄to B dromon i mēsa se hēbat & dic q̄ dū B dromō ad mensam eritisset tanto somno dedit? eritissit vt dū ha u riret pro sorberet olera. i. caules crīstia secūdas delitiae s̄ eius cōmisit ora hiatu. i. voragini & cōmisit lūnia somno vō p̄ sed. l̄z manus sordida prendebat aliquid in catino. i. disco. tñ sopor. i. somnus extitit ei nocivus dū q̄sui icar-

m z

Capitulum

cerare. i. deglutire cibaria q̄r tñm somnū en opprescerat vt q̄
cūq̄ incipisset somno retrahere. q̄re alloquens. B. mar-
tianum dicit. O marciane carissime socioꝝ sigdē p̄ certe
v̄a intentio nouit ad quē fructum maturitatis. i. laboris
sui creditis quentre hunc dromonem. q. d. i. mo nouit q̄
ad nullum fructum vñq̄ ptingere valebit. C Motandum
circa h̄ exemplum & si somnus moderatus bon⁹ est. pigri-
tia tñ moderata pessima. qm̄ pigri se suaq̄ negligunt & ve-
luti bruta in fecibus suorū delictorum devoluuntur. oīuz
enim vitiorū fomentū somnolentia est. vnde catho. Nam
diuturna quies vitiis alimenta ministrat. q̄re & Ouidius
somnolentos arguens. li. z. sine titulo in hec vba p̄cipit
In felix tota ḡcūq̄ q̄scere nocte Sustines: et sōnos pre-
mia magna vocas. & item O male p̄sto qes o semper de-
cita sōno. Dectora nuda bono. quātis patet ipse ruinis
Quē nor sola tenet nescit vigilare periclo. Nos somnolē-
tos p̄suis excitat satira. s. his verbis. M̄ae piger stertis
surge ingt avaritia. eya surge. Megas instat surge ingt n̄
quedo. surge. En qd agā rogitas ensa. pdā aduehe ponto.
Lastoreuz stupras hebenū th̄ lubrica coha. Colle recēs
prim⁹ pipere & sic lēte camelo. Verte aliqd. iura. q. d. poe-
ta Surge piger surge. q̄r instat surgēdī rō. Morez q̄s sōno
lentoꝝ q̄si exemplo p̄posito cōformē ganfred⁹ in poētria
aptissime ōscripterat. ingt. n. Scisne morā pigri si māe vo-
ce obaudit. Si citet adhuc iterata voce sonora. Mare vi-
gil stertit. tandem clamore coact⁹: Ore tñ lēto lingvā mouet
& mibi qd vis Inḡt. surge v̄i. nor ē p̄mitte gelcā. Immo-
dicas est surge. deus me⁹ en ego surgo. Clade seqr. nec eu-
segtur: quē negligit. & tu. Nō venies. dudū venilez s̄ mi-
hi vestes. Quero nec iuenio. nihil est te birtia noui. Sur-
ge cito. dñe en suz p̄sto. nec tñ. imo vel caput hue vel illuc
vertit. v̄l brachia scalpit: vel mēbra i lōgu distēdit. sic sibi
quasdā. Ut libet moulas q̄rit semp̄ venit ore. Nō pede-
sic veniens nūq̄ venit ille coactus. forte mouens gressū
trahit a testudine motū. hec ille. Nec tñ r̄phendenda ē de-
bita nāe qes q̄r teste Oratio in poētria. & q̄sq̄ bon⁹ dor-
mitat homerus. &c. Itē stertere v̄bū supinis caret. i. na-
ribus dormiendo resonare. vnde & lepe pro dormire po-
nitur. Item scaber bra. brū. i. asper scabiosus. scabidus.
Item catinum l̄z fm̄ Isidorum sit vas vivarium sicile.
capitur tñ q̄sq̄ pro disco & scutella vt in proposito.

C Si differendi cā meridianus doctor studiū adi-
erit: cauendū ē ne sophistico pollicat apparatu
nec tēris moueat difficultatibus: sed studiosa
p̄meditatōe oībus armatus itrepidus adeat li-
tes easq̄ facili mēte cōponat: & illud qd q̄sq̄ ob-
iecerit ita memorie dispōat: vt detegēdī tpe a via
rōnis nō discedat s̄ ordie cōpetēti enigmata di-
lucidādi moderatiōe assūpta explicite dissoluat.

C Si differendi cā meridian⁹ &c. Suplus. B. docuit quali-
ter maḡ se h̄e dēat i docēdō discipulos & h̄ q̄ ad lectionā
erectiū. hic facit h̄ idē q̄ ad disputationū certamē. & diu-
dit hec ps in duas ptes. nā p̄io p̄t̄ documēta circa hāc
ptem. scđo incidentia s̄biungit ibi: Aduertēdī. Prima ad
huc in duas diuidit fm̄ duo documenta q̄ ponit. scđa ibi
Si v̄o maria. Primo ḡ ponit primū documētu qd eale ē. si
meridianus doctor adierit studiū cā differēdī. i. disputationē
precaudēt̄ ē summōpe ne maḡ ipse polleat apparatus
sophistico. i. ne v̄at rōnib⁹ sophistis & caueat ne moueat
tēris. i. obscuris difficultatibus s̄ armat⁹ studiosa p̄medi-
catione. i. studio p̄meditato iter lites. i. disputationēs q̄ sūt
lites scholastice itrepidus. q̄ p̄ & cōponat. i. declarat eas
facili mente. h̄ est facilitate opinioneſ concordet & caueat
q̄ disponat. i. ordinat memorie illd qd q̄sq̄ sibi obsecerit.
supple disputationē. ita. i. tali mō vt tpe detegēdī. i. soluēdī
& enodandi nō recedat a via rōnis. sed accepta moderatiōe
i. modestia dilucidādi. i. declarandī. exsoluat. i. declareat

explicite. i. manifeste enigmata. i. obscuritateſ & sophis-
ta ſibi p̄poſita ordine cōpetēti. Subaudi quēadmodū p̄poſi-
ta & obiecta ſūt nō posteri⁹ primo atq̄ primū posteri⁹ exsol-
uendo. C Motandum Boetius summōpe sophistis magi-
ſtrum p̄cauere in diſceptatōib⁹ ſcholasticis mōet. Et rō ē
q̄r vt etiā in ſuperiorib⁹ p̄missūz ē ipa nō niſi v̄boz ē oſte-
tatio ambitioſa. Quidentia. n. v̄boz ſola p̄banda replet q̄
re & libidinē r̄xādi Aug. in de doctrina christiana eam
noiat atq̄ ſciam ipietatis. & vide ſupra caplo. i. de ſtudio
logice. Itē teirū. i. atrū & obſcurū & ēt in ſupiorib⁹ dcm̄ ē

C Si v̄o maxima vt aſſoleſ discretorū mentibus
contigerit dubitatio in differendo: ſtudiū vten-
dum eſt deliberando: & qd natura libiſ motibus
mens exagitata dictauerit: conſcie in crastinum
p̄ferēdū eſt. Eodēq̄ mō ſi diffiſilimū qd q̄sq̄
p̄meditatus fuerit. discretōi ē cōmendandū: faci-
lius enim diſperēdo plerūq̄ diffiſultatis ſcintil-
lula inuenit q̄ ſi ſtudiū obſeruatōi cōmitteret qm̄
non i altero tñ ſcie veritas rep̄it vt dicit Aristo.

C Si v̄o discretorū marie vt aſſoleſ mētib⁹. Hic ponit ſecū
dū documentū circa p̄dcā. Et duo facit. nā p̄io documē-
tū p̄t̄. ſcđo circa p̄ſumptū aliud dicit ibi. codē mō & dīc
q̄ ſi in diſputatōe dubitatio maria accidat vt ſolet mētib⁹
discretorū: vtendū eſt ſtudiū deliberādo qd r̄ndēdū. & qd
mēs ex cogitata. i. cōmota nālib⁹ motib⁹ ſcie dictauerit
Subaudi ex deliberatōe hm̄oi illud p̄ferēdū. i. determinā-
dū eſt publice in crastino. i. die & lectionē ſequenti. & ſde circa
p̄ſumptū documentū aliud ponēs duo facit. nā p̄io do-
cumentū ponit. ſcđo i p̄z ſh̄mat ibi. f. acilius. n. & dīc eo
dē mō. ſ. quēadmodū p̄ſatū eſt ſup. ſaciendū ſi qd diffiſil-
lū maḡ ſuerit p̄meditat⁹. qm̄ ipz cōmēdādū ēt ē diſcre-
tioni. alia l̄z h̄z diſputatōi & verius p̄t̄ ex ſequētib⁹ appa-
ret. et rōnez ſb̄dens dicit. n. p̄ q̄ ſcintillula diffiſultatis
rep̄it plerūq̄ ſacilius diſſerendo. i. diſputando q̄ ſi com-
mitteret obſuātū ſtudiū: qd ſh̄matā ſicit qm̄ vt iſt Ari.
Subaudi in topicis. Viteritas ipſa non tñ ſept̄ in altero. i.
i vno ſed ſept̄ in pluribus ſeu in multis. C Motandum cir-
ca h̄ qd dī ſacilius enī diſſerendo etc. q̄ diſputatio actus
eſt ſcholasticus q̄ glibet iſtē ſuā ad inquirēdā veritatē
p̄rōnē oſdit et eam verbis aſſuerat. h̄ qdē actu ſer cete-
ros nū clarius nūlīq̄ ſalubrius diſciplo cōprobat. ipa
enī eſt q̄ veritatē enucleat. enigmata maniſtata erro-
res atq̄ deuia p̄dēnat. q̄re non abſurde dcm̄ eſt veritatē
ſacilius diſſerendo reperiri q̄ ſtudendo.

C Aliaduertēdī. dū eſt ēt q̄ tribus modis i traditionē
bus vt ſolet discretorum cognitio. Novis ſigdē
& inuſitatis editionibus gliari: veterib⁹ tērisq̄
diſcipulorum mentes palliare vetuſtissimis tñ in-
nouatis & tanq̄ propriis riuis manantibus credē-
tium intelligentias excitatē.

C Aliaduertēdī eſt aut̄ q̄ tribus modis traditōib⁹ &c. In
hac pte B. oe. ponit qdā incidentia circa documentā ſupiora
Et diuīdāt̄ hec ps in qnq̄ ptes fm̄ qnq̄ incidentia q̄ po-
nit. ſcđa ibi. Si q̄ ſo. tria ibi. Ut ad maḡat⁹: q̄ta ibi
Si v̄o primeuo. tpe etc. q̄nta ibi. Pubila l̄z q̄sq̄. Primo
ponit primū incidentia. nā aliḡ ſoſſe dicere. O Boeti ſa-
probat̄ eſt et oīſum q̄no maḡ in diſputatōe ſe gerere de-
beat. ſed adhuc latet q̄ ſo ſoſſe ſacere v̄i diſputantium
orta diſceptatio cōpetentius diſſoluat̄. Et ad h̄ r̄ndēs dīc
q̄ cognitionē discretorū maḡoz v̄i ſolet i traditionēb⁹ et diſ-
putatōib⁹ trib⁹ modis. et h̄ h̄. tria maḡoz genera. ſe. n.
qdā ſtiles qdā ſtilliores. qdā ſtillissimi. Solēt et enī q̄dā
gliari. i. gliose v̄i traditionib⁹. i. rōnib⁹ et documentis no-
uis et inuſitatis. Et h̄ q̄ ad tertii gen⁹ maḡoz dcm̄ ē. So-
lent et alii palliare mētes diſcipuloz veterib⁹. i. antiḡ et
tēris

Sextum

89

sebris. i. obscuris rōnib⁹. et b⁹ quo ad primos magfos dī. Sūt ⁊ tertii q̄ solent excitare. i. cōmonere intelligētias c̄rēdētū scholarū editionib⁹ ⁊ rōnib⁹ vetustissimis. i. antiq̄sumis sed inouatis. ⁊ vñt eis tāq̄ manantib⁹ a p̄p̄lis riuis. i. sc̄nus eoz. Et hi sunt q̄ sc̄dm gen⁹. i. mediocrit̄ subtilius amplectunt̄. C Motādū inf oia maḡoz genera bi certe subtilissimi fore noscunt̄ q̄ nō retusoz atq̄ pepe obliteratoz sp̄ vñt̄ codicib⁹ vel eoz tñ inouatoz. sūt. n. Illi alia mendicantes atq̄ rapientes suoz ingēnito veluti a se erogitata ascribētes. h̄ hi acutissimi qđē sunt q̄ nouis inb̄tant institutis. miserrimi enī vti prius etiaz monstratū est ingenii extat semp inuentis nō inueniēdis vti. q̄re ic. Item tētrum. i. obscurum vt superius expositum est.

CSi quis vō boz discipuloz sagacitatem oblectauerit: archischolari iungendus est; vt vēleis recordationis seriem fideliter iprimat: v̄l exarandi diligentiam cōmendet. **M**agnum sigdez in his utilitatis fomentum colligetur.

CSi qs vō boz discipulorū. Hic ponit sc̄dm incidēs q̄ tale ē. Diceret forte aliquis si pueri atq̄ scholares q̄nes atq̄ rōnes p̄ maḡos adductas ad plenū intelligere neq̄ant quid agendū. Ad qđ r̄ndens inq̄t. q̄ si scholares disputationi assistentes intelligere neq̄ant rōnes maḡi in medū adductas ⁊ tñ rōnes ipse eos delectauerint tūc scholares ip̄i iungendi sunt. i. sociādi archischolari. i. baccalario vt ip̄e iprimat eis fideliter seriē recordationis. i. modū recor dandi atq̄ etiā intelligēdi. vel ēt idē archischolaris cōmēdet. i. informet ⁊ oīdat eis scholarib⁹ diligētā exarandi. i. scribendi. qm̄ magnū fomentū. i. augmētū utilitatis col liget et bis. i. priuatis informationib⁹. C Motādū recordatio de q̄ in lā illa q̄ est superi⁹ in p̄rio caplō cois vocitata ēspā nempe magne utilitatis est discipulo. qm̄ vt ibidē dī v̄lū generat. v̄lus āt ad magisteriū p̄perare festinat. Lūsus rō ibidem reddit. qm̄ sicut prudentia sine iustitia parū vel nibil p̄dēsse noscēt. iustitia āt sine prudentia multum sic scia sine v̄lū p̄az. v̄lus āt sine scia multū put̄ ⁊ quēad modū in p̄allegato loco hec atq̄ alia longius declarant̄ vide ibi. Item fomentū nutrimentū vt esca ⁊ ab effectu p̄ augmento qñq̄ ponit. Et dicit a fouco ues. Itē series. i. ordo tenor. Et dicit a sero ris.

CAt aut ad maḡatus apicem tpe pueniat discipulū studio cōtinuitatis imorāndū ē recessuoz secretiori l̄z sanguine⁹ existat insistēdū est: ne stre pitus assistentiū mentē ebetet. vel migrantiū rīta ūfundat itellecrū: nullis vinculis vitales spiritus ipediētibus. **H**onestati. n. consentaneū est vt se creta rimando solitari⁹ magister existat magis q̄ libellos extrabendo cunctis p̄ficiam suā exhibeat. nōne detractiois fili⁹ maḡi sedulitate libros extrahentē aspicēs: qđ inqnatū meditaret: vñiq̄

CUta dī maḡat⁹ apicē tpe pueniat. Hic ponit tertii incides Boe. q̄ posset qs dicere postq̄ iā maḡ oia illa eretur quēadmodū in sup̄loribus edoctum est dī ne ip̄e ethic relinqueret studiū ⁊ solo exercitio scholastico intendere. Ad qđ dicit B. q̄ non. Et duo facit. nā primo dicit ip̄z maḡistrum p̄tinuo adēherendū studio. sed o. q̄b⁹ in locis oīdit ibi. Recessuoz secretiori. Et dicit p̄lio q̄ sicuti imorāndū ē l. vacandū est studio p̄tinuitatis. i. p̄tinuo vt discipulus p̄ueniat ad apicē magistrat⁹. q. d. sic contiūno studiū est magistro vt applicē ih̄m magisterii p̄scrutet. ⁊ locuz studiū oīdens inq̄t. qz p̄ t. et insistēdū. i. cā studiū imorāndū recessu. i. loco secretiori. l̄z p̄ q̄z magister ip̄e sanguine⁹ existat sanguine⁹ enī vt sup̄ius iā demonstratū ē in locis apicē amēnis ⁊ iocōdis informādi sunt. B tñ nō obstāte in locis secretis maḡi studere dī. B ne strepitū assisen-

tū ebetet eū in studio ⁊ sūl̄ ne strepitū migrantū ūfundat eī intellectū: sed sit in loco q̄eto ⁊ mūndo ⁊ expurgato ab oīb⁹ vīculis ipedientib⁹ vitales sp̄ūs maḡi. Et reddēs cām victoz dicit. Lōsentaneū enī est honestati maḡoz vt maḡi rimando. i. ingrendo secreto existat solitarius q̄z q̄ exhibeat p̄ficiam suā cūctis exhibendo. i. exponēdo libellos ūbaudi in aptū. nōne p̄ nūqd. n. detractiois fili⁹ supple q̄ cūq̄ fuerit aspicēs sedulitatē. i. maḡi in exhibendo. i. i. pu blicū ponēdo libellos suos cā studiū meditaret inqnatuz qđ. i. aliqd malū vñiq̄ opinaret. q. d. cū ita sit q̄ forteocu lus nequā malū ex hac publica oīsione opinaret hōdesti⁹ ē magistrum qñq̄ studeat loco solitario se recipere. C Motādū circa b̄ qđ de studiū p̄tinuitate dī. Sicuti vna dīles calida uō facit estate neq̄ vna vñudo ver. vti dicit Aristote. primo ethicoz. sic etiā nec viuis act⁹ studiosus ⁊ scientificus studiosum atq̄ scientificū reddit. regrit enī vti ēt i sup̄ioribus declarati⁹ ē ad p̄fectionē magisterii studiū p̄ti nuatio. h̄z nempe se studiū in modū cauātis gutte lapidē q̄ nō casu sed diversis iam mīllies multiplicatis casib⁹ la p̄idē cauat. Sic q̄z maḡi bone indolis non primis tituli adepti circulis studiū dimitiat sed p̄tinuo vñq̄ in fine stu dio atq̄ exercitio adhēreat. ⁊ b̄ i loco solitario. aīa enī terrenis occupata insultibus nequaq̄ in cognitionez sciarū attingere valet. regrit nāq̄ studiū libertatē animi terrēa p̄suis respūtēt cū ip̄a de mūndo creatā sit. q̄re ⁊ ip̄az mūdis ac puris solū delectari nece ē nō defecatis atq̄ molle terrēa iuolutis. q̄re ic. Itē rimari. i. scrutari ⁊ iuēstigare. tracū ē a porcis q̄p̄ rimā ētē fliq̄s ⁊ radices figrūt ⁊ pdue ri. vñ. Prosp. Morbida rimē penatralia dētra salutis

CSi vō primeuo tpe maḡantis diligentia copiā discētū nō habuerit idcirco nō tepeſcat nec spe deposita euāescat. sed tāto acrius studiū iſiſtat seq̄z incōſictu strenue p̄beat. vt sic l̄z cū paucis honorē p̄tingant. **M**auncor. n. cōsortio multos delinitos p̄funditatis studio vigente frequēter vidimus strenue intitulari. Nonne theofrastus subtilitatis artifer paucorum suffult⁹ ornati spe defraudatus regendi curam obiecit. quod tñ in consulte egit. consultitus cñm egisset si se studiū obseruantie cōmendabilem exhibuisset.

CSi vō primeuo tpe. Hoc ē q̄rtū incidēs circa p̄dcā occurrēns. Et est tale. Nosset nēpe qs dicere oia sigdē b̄i ⁊ op time digesta sit. ⁊ b̄ circa hos maḡos q̄ scholarū copiā hāt. qđ āt de his q̄b⁹ nō plenū est auditoriū. surda p̄ficiā atq̄ cōmitat⁹ penit⁹ abrupt⁹ his r̄ndēs dicit vt in littera. Et duo facit fin duos modos iā positos. sc̄da ibi. Mūnerib⁹ tñ. M̄ria in duas. nā p̄lio qđdā documētū sive qn dā modū circa iādēs ponit. sc̄do cāz ei⁹ ūbiūgit. ibi. pacox. n. Et dicit primo si diligētia maḡat⁹ copiā discētū. i. sc̄holātū nō habuerit primeuo tpe nō tepeſcat. i. n̄ desistat ab inceptis. idcirco. i. p̄pterea. ⁊ b̄ ne euāescat. i. recēdat deposita spe. h̄ q̄zto rātū ūlibi auditoriū tāto acri⁹ studiū iſiſtat. q. p̄ t. p̄beat. i. exhibeat se i ūfictu. i. lucta scholastica q̄ disputatio ē strenue. i. ardue vt sic ūfigat. ho norē l̄z cū paucis. Et r̄dē ūdictoz reddēs duo fa. Nam primo r̄dē ponit. sedo erēplū quoddā circa b̄ ūnectit ibi. Nonne Et dīc. n. p̄ qr̄ nos Boe. vidim⁹ mltos delinitos. i. insignitos studio p̄funditatis intitulari. i. lundari vigēte tñ ūfictio paucop̄ discipuloz. Et erēplū circa b̄ qđ direrat nosſepe ic. ponēs de theofrasto dīc. fine Theofrast⁹ ille maḡi erēs artifer subtilitatis et suffult⁹ ornati pacox si ne ip̄e abiecit curā regēdi. ⁊ b̄ defraudat⁹ spe regiminiſis af futuri. q. d. smo: qđ tñ. i. abisicere regēdi curā egit ūfictio ūcerte egisset ūfulti⁹ si se exhibuisset cōmēdabilē obserua tie studiū. C Motādū quēadmodū dīc l̄fa pp̄ raritatē au ditoz nō desperandū ē. qm̄ et si mīnima cēt scholarū co

Capitulum

pia nō ea pp ab exercitio et studio defitendū ē. Antedēda enī nō ē i bis mūdialis glia sed studii exercitiqz finis q sa pia ē cōqdē ē beatū facere. i. ethicoz. atqz bīā efficere vitā vt inqz Seneca ad lucillū. Hac Salamon p̄ncipatz obtiuit et honorē puerbiorum secundo. Melior. n. eius est aegsatio q̄z auri et argēti ibidē. Ea. n. habita oia bōa pari ter veniūt cū illa. Nō ḡ tepeſcat ſciap tiro ſi copiaz ſtudē tū ſi habeat cum largior laborū merces ſibi fuerit conſtituta Item tepeſco inchoatiū ūt a tepeſo tepeſe. i. tepidū fieri Et eſt tepeſe proprie eſſe inter calorem et frigorez.

C Adūeribus tamē magi leontini discretio mul torum ſibi acquiſiuit conſortium. Dulchrius enī ſic e gere censuit q̄z diſcentiū cetu deſtitui.

C Adūeribus tñ leontini. Hic ē ſcdm documentū circa p̄dēm incidentis attendendū. Et duo facit. nā primo moduz p̄p̄t q̄z ſcholares magi b̄fē poſſit. ſc̄do antipophorizat v̄l ſaltim notabile q̄dā circa h̄ p̄p̄t ibi. Pietatis vō. Et di c̄it q̄ ſi magi audientium ſcholariū nō habuerit copiam modus ē vt eos ſibi inunerib̄ coemat et p̄ducat exemplo leontini c̄ qdē discretio acq̄ſiuit ſibi inunerib̄. i. donis cō ſortiū multoz censuit enī. idest eſtimauit. pulchrius fore egere. i. paupertati incūbere q̄z deſtitui cetu diſcentiuz. ſ. ſcholariū. **C** Notandum ſi munere atqz donia dñi ſupni placari p̄stat iurta Quidii in de arte traditionem. Adūnere dñi ſuper placantur carmine manes ſc̄. Nulli mirū deniqz ſi hoies eis placabunt. Adūeribus egdē oia co namur vt ſi qd̄ p̄cauſa difficile ē munere faciliteſ. q̄re bñ dicit Quidius vbi ſupra Carmina laudāt h̄ munera ma gna petunt. Et itē. Ihe l̄ rēias muſis comitat⁹ homere Si nil attulerit ibiſ homere foras. Hoc vſus pſilio leon tinus eos quos ſoris ſibi detraherat muncrib̄ cōparauit.

C Pietatis vō ambitu ſcholariū rector delinīt diſcipulorum corda paupertate degeſtiū ſtudioſe q̄z diſcentium mulcere tenet. v̄z cibariis calceis veſtibus ſaltē tritis ſi facultas ſuppetit: ceterisqz donatiſ ſubueniat conſilioqz vt decet cōcitatuo.

C Pietatis vō ambitu. Hic Boe. q̄dā notabile circa p̄dēm p̄p̄t q̄z erogationē elemosynaz paupib̄ ſaciēdā ſpo net. et b̄ ſi magi ſuppetat rex facultas. Et duo facit. nāz primo facit qd̄ deſiū ē. ſc̄do hanc erogationē ſummope cō medat ibi. Que p̄clarior. Et dicit rector ſcholariū delini fūs. i. munit vel inſigniū ambitu pietatis. i. ipſamet pie tate. tenet. ſ. iure caritatis. mulcere. ſ. ſouere corda diſcipulorū degeſtiū. i. viuentium paupertate. et h̄ diſcentiū ſtu dioſe et diligēt. nō qd̄ ſchololis. mulcere inquā cibariis et calceis. q̄z p̄ veſtibus et ſi non nouis ſaltē tritis. i. laceratis et antiqz et b̄ dico ſi facultas ſua ſuppetit. ultra. n. poſſe viri nō vult deus vlla regri. q̄z p̄ et. magi ipſe ſubueniat ipſis ceteris donatis. i. donis aliis h̄ p̄missis. ſilr q̄z ſubueniat eis cōſilio cōcitatuo b̄ et amoneat eos atqz ſc̄itet ut priuſqz ſtudii reliquāt. potius elemosynas rece piuri ab eo vel ab aliis veniant. **C** Notandum l̄ B. ſolos ſcholarium rectores pietate amplerari cōmonet: ab obſ. tñ totis virib̄ appetēda eſt. hec. n. virt̄ eſt quā nā ſuadet atqz rō cōprobat fraterne caritatis. oēs. n. hoies nā vni ſumus q̄z obrem penes oēs pietatis opa exhibēda ſūt. hic Seneca in Thieſte. Nulla vī maior pietate vera ē. quos cūqz. n. veros amore retinuit hos pietas tenebit. his ḡ cō cludit caritatis opus pietate eſſe naturāqz querere pietate. **C** Notandum circa h̄ qd̄ dicit ſi facultas ſuppetit nō tñ erogandū ē vt in p̄cēſu tēporis elargiēda deficit. Haudens ḡ inueſt qd̄ ſibi p̄tingere poſſit. nā teſte Socrate. Melius eſt cauere q̄z pauere. Sic ergo cuncta largienda ſi ne ſuccēſu tpiſ remēdicari cohibe. i. pietas. i. mifericor dia bēignitas. p̄piciatō. mſceo cel. re. mīgaf. ſouē dñiſ ſaltus feliciuz diſcipulorū priuari cetu indoluit

C Que. n. p̄clarior nature que ve ſuauior q̄z veris ſcolaribus erogatio: Preclarus eſt enī ſouē

re ſcholarē hisi qbus ē minima donātis exhibi tio maruma vō paupis recipientis. p̄mptio q̄z hi ſtrionū et meretricū detestabiles icurus deliniri. **C** Que. n. p̄clarior. In hac parte recomēdat erogationez pauperibus ſcholaribus factam dicens. que enim ero ga tio. i. elemosyna ē p̄clarior. i. nobilior vel ſuauior. q̄z illa que eſt q̄ ſacta veris ſcholaribus. ſi diceret nulla. qm̄ con ſouere. i. mulcere ſcholarem his. ſ. erogationibus i quib̄ exhibi tio donantis eſt minima et p̄mptio. i. receptō ſeci pientis maria eſt. preclarus. i. beatius et nobilis q̄z deli niri. i. ſouere detestabiles. i. odibiles incursus hiſtrionum atqz meretricum. **C** Notandum inter oēs erogationes que fieri poſſunt p̄clarior illa eſt que diſcipulis a magiſtro ex hiſbetur. qm̄ in ipſa duplex erogatio cōmittitur. i. corpora lis atqz ſpiritual. Corporalis nāqz que victu veſtitu atqz alio exteriori famulatu exhibet. Spiritualis vō qua igno rantie diſcipuloz medetur atqz dubitanti cōſulit. Lum ergo duplex in hiſ ſit erogatio in religiō pluriqz ſimpler. conſtat ea nil preclarus dulciusqz conſtar. **C** Item nota circa hoc qd̄ dicit que eſt ſacta veris ſcholarib̄. et q̄z uis oib̄ ſubueniēdū ſit habendus tñ ē delectus in quo ſpectādi ſunt mores cui datur. et animus atqz vite sanctitas. non enim ero gandū eſt diſcolis. non ingratia: non dilapidato ribus nō q̄z deū minime diligentibus. Et id bñ deſiū ē a cathōde. Lui des videto. Itē hiſtrio gesticulator vel locu lator eſt qui diuersos gemitus et habitus hoīu repitare no ſcit. Et dicitur ab hiſtrionib̄ qd̄ eſt gesticulari. Inde hiſtrio neſ comediaz repitatores olim dicebātur.

C Nubila licet qñqz fortuna exiſtat: nō tamē ma gistrantis cura deſperet: ſed ſemp curialiter ſe re gendo incursus viriliter perferat dulcius expe ctādo. Proh coriandi pudenda tranſactio.

C Nubila licet etiam fortuna exiſtat. Hoc ē quintum et vii um incidentis quod circa predicta contingere poſſet qd̄ ē fortune aduersitas. Et duo facit in hac parte. nam primo circa hoc incidentis documentū ponit. ſecundo ipſū docu mentum exemplo conſirmat. ibi. Proh coriandi. Et di c̄t l̄ ipa fortuna quādoqz exiſtat nubila. i. aduersa tamen cu ra. i. vigilia atqz ſtudii ſollicitudo magistratis. i. magiſtri non deſperet pp hoc ſed regendo ſe ſemper bene. i. equani miter perferat. i. patiatur viriliter. i. animo fortis incursus idest aduersitates fortunārū ſpectando ſemper dulcius melius euenturum. et non faciat quēadmodum Loriana. Ille magiſter qui cum fortuna ſibi nō ſemper arrideret ſco las dimiſit deſperationem incurrebat. et ideo inquit ph. interieſtio deſtantis eſt proh tranſactio idest conſtantia coriandi huius magiſtri eſt pudenda idest reſpunda.

C Notandum et ſi omnis virtus in ſummo ſit. equanimi tas tamen animi quā conſtatiam hic licet appellari: plurimum collaudanda eſt quā ſi quideqz macrobius libro. i. ſic deſcribit. Eſt animū ſupra periculuz erigere: nihilqz niſi turpia metuere: fortiter tolerare aduersa: et humili ter. pſpera: conſtantis hoc animi eſt: vt ait Tullius lib. i. de officiis in rebus alperis minime perturbari. Qui hac virtute caret nullā in ſuis operibus proſperitatem obtinebit. Lū ergo fortuna maleſida nubili ſtenderit vultum equanimiter pſerendū eſt atqz in domino ſperandū. q̄ te ſte propheta q ſperant in dño nō cōſidēt. Quare fortuna nubila quondā depingebat ut ſuperius ſatis edoctū eſt.

C Si autem ob festiui temporis impulſu delicia rum loca viſitare placuerit. ſemp cetu ſuī nobilo res. formaqz eminentiores docentis ſecū ha beat diſcretio: ne q̄ſi deſtitutus ſolatio a multis videatur. vel ne in periculuz ericitetur. Marōis saltus feliciuz diſcipulorū priuari cetu indoluit

C Lum autem ob festiui temporis impulſum deliciarum.

Proh

Postqz Boetii in precedentibus posuit normam atqz modum magistros ipsos regulantes. tam quo ad se quam quo ad discipulos suos. et hoc tam in moribz quam in scientiarum administratiōe. Hic consequēter ponit modum atqz normā magistrorum regulantes in cōparatiōe ad alios a discipulis. Et diuidit hec pars in duas ptes fm duo documenta que ponit. secunda ibi. L3 at in rc. Dria i duas. naz p̄io documētu ponit. scđo cām subiungit. tertio exēplo corroborat. scđa ibi. Ne q̄si. tertia ibi. Maronis sałt? Et legēdo hoc totū vsqz in scđm documētu dicit. p̄io cū magistro placuerit visitare loca deliciarū ob ipsum festiuū tēporis. discretio docentis habeat sp̄ secū nobiliores sui cē. i. s. suoz scolariū atqz etiā eminētores forma. forma .n. eminēs corporis ai et excellētiā cōiter rep̄itare phibet. Et sō hiat ne magis ipse a multis videat eē deſtitut⁹ ſolatto. i. ſolamie vel et iō ne excitetur. i. omoueatur i p̄iculū veh. n. hoī ſoli qm̄ cū ceciderit nō hēbit ſubleuanſe. Et mala q̄ exī p̄it euenire ſi p̄dicta non obſeruentur exemplū oſidēs dicit. Salt? .n. i. trāſit⁹ ſolitarius. Maronis forte Virgiliū dicit v̄l aliez. Idoluit. i. valde doluit priuari. i. deſtitui cetu. s. ſocietate feliciū ſcolariū. forte malū qdā ex ſolitario ſuo tranſitu Maroni euenit: quod quale fuerit Boe. tamen hic non expreſſit.

Clicet aut̄ in ſcolis rigid⁹ eriſtere debeat tamē in gressu ſalutando deuotus permaneat in ſermoni uicundus transmigrantibus: comes alludentibus fidelis amonita cōmorantibz: caſtitate cauſus affinibus. ne ſuſpirantis naſi fetorem ſi quis affuerit: amicabilis ebibat affinitas.

Clicet aut̄ rc. Hoc ē ſcđz documētu quo magistrorum in ſormaſ qualit̄ ſe erga alios a ſcolariibz ſuis gerere debeat. Et dicit magiſter ip̄e ſcolariū l3 debeat eē rigidus in ſcol. ſubaudi quēadmodū ſupi⁹ in eodē capi. ex pſum ē vbi dicet rigid⁹ rc. tñ magiſter dz eē deuot⁹ in gressu. i. trāſitu ſuo corā pſo. et hoc dico ſalutādo quēl3 fm cōditōes ſuas. dz ēt eſſe trāſmigratibz. i. cū pretereūtsb⁹ ſucūd⁹ ſmo ne. atqz colludetibz. i. ſibi ſgruetibz comes ſoci⁹. fitqz p̄moratibz. i. ſecū h̄itantibz fidel ſadmonitu. i. admōtione ſalubri. atqz et ſit affinibz. i. viciniſ cauſi⁹. i. aſtū ſaſtitate. i. ſaſtitate: q̄li dicere velit. ſi nō caſte viuere poſſie co rā viciniſ faciat tñ vt ſi qd ſiniftrū egerit viciniſ nō inote ſeat vt qd caſte fieri neq̄ai ſaltē caute exequetur: i. h̄ cām ſubdēs iqt. Et hoc iō vt dictū ē fieri dz ne affinitas amicabil. i. amica vicinitas ebiſat. i. ſubtrahat fetorē ſuſpiratātis naſi. q. d. vt immeſate ſupletū ē. i. metaphorica locutō ē

CExrema p̄ntis voluminis extat compilatio de magistratibz quos liberalibz nouerca disciplinis egestas ſines cōpulerit inuadere alienas. Et de illis quos naſal patrie reuocat dulcedo aliquid ſq̄ compendio dicamus.

CExrema p̄ntis. rc. Hec ē ſcđa p̄s p̄cipal' h̄ vltim⁹ capitulo. In qua poſtqz boe. determinauit ſi posuit diuersā magiſtri divisionē et mores eoz q̄ i locis ſtudioz p̄cipitalioribz. i. atthenis et rome h̄itat documētis reglauit. hic mō in hac ſcđa p̄cipitali pte h̄ caplī vult ostēdere quō ſe dñt habere illi q̄ h̄it curā regedi ſcolas in caſtris vel in villis p̄ſata loca ſtudioz circuſatētibz paupertate p̄cluſi. Et diuiditur hec p̄s in duas partes. In p̄ia pte p̄mittit ſintē ſuū. In ſecunda ſm p̄seq̄. ibi. Cū ob egestatis cām. Et dicit. extrema. i. vltima cōpilatio p̄ntis volumiſ extat. i. eſt ve dican⁹ ſub op̄edio. i. ſub breuitate de magistratibz illis quos egestas. i. paupertas exiſtēs nouerca. i. Dria et inimica liberalibz disciplinis ſp̄lit inuadere ſines. i. regiōes alienas et ſit de his quos dulcedo naſal patrie reuocauit ſub audi ut ibidē cōmoratē: i. de his in tertia pte p̄cipali.

CNotādū circa h̄ qd dicit liberalibz disciplinis p̄ has li

berales disciplinas. vii. artes liberales intelligit. liberales q̄ qm̄ ab aliis illiberalibz p̄ſus ſunt diſticti ipſe nēpe ad alaz: Ille vero ad corp⁹ ordinat⁹ liberales ēt q̄ fm eis bō p̄ ſe diſponit b̄ ſtellecū ad optimū finē veluti v̄ ſu vir tutū moraliū et intellectualiū vel ad pfecte felicitatis vſu que eſt ſpeculatiua. qui autē talia cōlident naturaliter liberi ſunt et nō ſeruſles cū intellectu vigeant. ideo recte artes ille liberales dicte ſunt. et rurſu liberales quia liberos expeditos et exercitatos animos requirunt eo q̄ ſubtiliter de rerū cauſis diſputant et de illis plerūqz que a ſenſu remota ſunt. Et inſuper liberales ideo q̄ antiquitus tantū modo liberi. i. nobiles et ingenui in eis ſtudere conſue-ruū. Plebei vero in mechanicis ob peritiam operandi q̄ quidē peritia et opus plus plebeis c̄ngruit. Ociū vero et ſtudiu nobilibus fm bugonē. Itē ſinis incerti generis. i. terminus et a ſunis dicit. quia agroꝝ ſines ſuniculis ſunt diuſi. Unde propheta ſunes ceciderit mihi in p̄claris: Et dicit ſinis termin⁹ ſumato. mors. patria. vii. Et ſinis patria mors cōſumatio meta. et cōiter incerti generis ē aut masculini aut feminini.

Cum ob egestatis cām repellende lucri querat q̄ ſoſe odore dulcissimum: considerandū eſt vt ſaluo magiſtratus honore parciatati quātū q̄at inſiſtat: veſtibuz mediocribus inhiat. et ſcolarium regimi precipue indulgeat.

Clū aut̄ ob egestatis caſam etc. Postqz Boetii ſtentū ſuum premiserat. hic ipſum modo prosequit. Et duo ſacit. Hā p̄io Boetius oſtendit qualiter magiſtri ipſi exiſtentes extra patriā ſuam et in locis ſupradictis vel de prope vel de longe adiacentibus ſe regere debeat erga ſchola- res. ſecundo qualiter erga alios a ſcolariibz ibi. Cum aut̄ cena. Driua adhuc in duas primo facit quod dictū eſt quo ad ſe. ſecundo quo ad vice doctorē. ibi. Aduertēdum. Driua adhuc in duas. primo enīm ponit documenta ge-neralia. ſecundo ſpecialia documēta ſubiungit. ibi. Due-riſqz et dicit primo cum quis magiſtroꝝ ob caſam repel-lene egestatis. id est egestate ipſa cogente querat odorem dulcissimum lucri. ſubaudi i p̄ib⁹ alienis. tūc cōſideran- dum eſt vt magiſtr⁹ ipſe inſiſtat. id est intendat q̄tū que at. i. poterit parciatati. et hoc honore dico ſaluo. q̄ p̄ et cōſi-deret etiā vt ibiat veſtib⁹ mediocrib⁹. ſubaudi tamē hono- re magiſtrali dignis iuxta premissa p̄cepta. atqz indulgeat id est intendat precipue regimi ſcolariū. **C** Nota qm̄ oia b̄ gnalia p̄cepta in ſupioribz eodē caplo q̄li deducta ſunt. v̄ ſi magiſtri p̄citas: veſtimētoꝝ honestas: atqz iurta ſcola- res debita attentione. iō de eis hic venio p̄tractare ſupfluū foret. quare ibi videas. Itē queo quis quiui quītū. quire. id est poſſe. et componitur cum nō: et dicit nequeo.

CUerisqz p̄io prebeat vultū benignū: pare-ribuz eoz benigniore ſattum. docendiqz adi- tum ſp̄odeat benigniſſimū. vt ſic nō ſolum puer- rū corda p̄molliat: verū et paretū pecuniam et- trahat ſamāqz eſſerat: ſcole v̄o iura regaliter de- fendet: ordine docendi prius edocto putatur.

CUocriſeg vultū p̄io. In hac parte p̄ documēta genera- lia documēta ſpecialia ponit. Et diuidit. nā p̄io docet q̄ mō magiſter ſe habebit erga ſcolares correctiō ſubditos ſecundo quō circa alios ibi. Cū aut̄ habuerit. etc. Itē p̄io oñdit quō ſe habeat corā nonellis et p̄uia. ſcđo quō corā adulit⁹. ibi. Eſtdeqz alioſtū adulit⁹ etc. Et p̄ dič q̄ cū magiſter in alienis p̄tib⁹ curā regimis ſuſcep-erit. dz ſp̄bere p̄io et p̄cipitali pueris ſupple informādis. vultū benignū. paretib⁹ at eoz affatum benigniore. atqz ſia deat. i. pro-mittat tā pneris q̄ parētib⁹ adiſū. i. ſtroleo docēdi benigniſſimū. et hoc iō vt ſi ſolū p̄molliat. i. mollificat q̄ mo- liēdo ad ſe attrahat corda puerorū verū p̄ ſi extrahat et pe

Capitulum

euia pentū supple q̄ necessitatī sue mederi valeat. atqz effe-
rat. i. deportet famā. supple redolētē ex b. i. er hac sua be-
nignitate. Sīlāt cū b̄ oia gerūt defēdat nibolominus re-
galiter. i. viriliter iura scole. t̄ hoc ordine. i. mō docēdi edo-
cto. i. demōstrato pri⁹. i. in priorib⁹. C Notādū l̄z magi-
stroz benignitas tā erga discipulos q̄z eoz parētes marī
mū p̄st̄t attētis atqz bēiuolētie discipuloz incrementū
vt̄ colliḡt ex canone hoc bz. xxvi. di. t̄ sīlāt decretali hūi
lis de malo. t̄ obe. t̄ tal benignitas sic moderari d̄z q̄ ex
b̄ regēdi auctoritas nō frāgat: q̄ put dicit Aug. in cano-
ne qñ. lxxvi. di. dū nimiū suāt hūilitas regēdi frāgit au-
toritas. Et iñ bñ Boe. p̄ benignitatis admonitionem
subiecit. scole vero iura tc. q. d. cū hec gerunt nibolomin⁹
scole iura manu teneant. Et hec de nouellis dicta sit.

C Eisdē etiā aliquātulum adultis rigiduz se erbi-
beat: ipsozqz ora ad recte loqundū cōponat: digi-
tosqz ad scribēdū constringat: ad legendum oino
cōformet rigore iusticie cōmittāte: vt sic nō solū i
doctrina: verumetiam in faceria cōueniat. Ludē
diqz spatiū tempestine cōcedat: docendiqz be-
neficia nullo casu subtrahat.

C Eisdēqz aliquātulū adultis. In hac pte boe. oñdit qñ
magister se h̄fe d̄z erga discipulos iā adultos. Et duo sa-
cīt nā prio facit qd̄ dictū ē circa adultos dociles. secūdo
circa rebelles ibi. Si vo. Et dicit q̄ si magister hñerit di-
scipulos iā pene adultos: tūc exhibeat se eisdē adultis rigi-
dum quemadmodum de rigore supra dictū ē. atqz cōpo-
nat. i. ordiet ora eorū. s. adultoz ad loquēdū recte. i. dgrue
q̄ ad grāmaticā t̄ ornate quo ad rhetorica. atqz p̄strigat
i. dispōat digitos eoz ad scribēdū. atqz p̄former eos oio
ad legēdū. t̄ hoc dico cōcomitāte rigore iusticie. s. scolasti-
ce. Et rōnē q̄ ola hec sic fieri debeat t̄ spālt hui⁹ cū dicit
rigore iusticie tc. subtilit̄ dicēs. b̄ sō fieri dñt vt scolares
ip̄i. p̄ficiāt̄ solū i doctrīa bz̄ et i faceria bz̄ ē morib⁹ at-
qz v̄tutib⁹. Et subdit. Magister et cedat tēpestine. i. tē-
pore debito scolarib⁹ spaciū ludēdi atqz sic vt nullo mō
eis abstrahat bñficiū docēdi. C Notāt̄ nō solū scolares ipi-
si doctrinis t̄ disciplinis erudiēdi sūt bz̄ q̄z in facetis mori-
b⁹ atqz v̄tutib⁹ sūmis nisib⁹ iſtruēdi: qñ si solū i doctrinis
p̄ficiāt̄ i morib⁹ deficit̄. certe nullo mō p̄fecisse dñct̄. q̄
n. p̄ficit̄ i sciētis atqz deficit̄ i morib⁹ pl̄ defecisse q̄z p̄f-
cisse p̄hibet. q̄z Dau. apla ad epb. vi. iqt. Educate illos.
s. iuuenes i disciplina. t̄ adiūtit̄. t̄ correctiōe dn̄i. t̄ Gre. 7.
registri sui. Deto iqt vt punilos q̄s doces morib⁹ erudias
tc. t̄ illd̄ apte iſnuās boe. di. Rigore iusticie comitāte tc.

C Si vo cōtumacē supbūqz iuenerit: dulciter ca-
stigat̄: exēplaqz morz ppōat qb̄ reprima. alioqz
parētū assensu virgis affligat̄ vt sic ad vnguē ca-
stigat̄ euadat ne desperat̄ i ignominia cadat.

C Si vero cōtumacē sup. tc. Hic oñdit boe. quāt magister
se h̄fe d̄z circa rebelles t̄ dicit q̄ si magister inneniat quē
i. aliq̄ cōtumacē vel supbū ijm dulciter castigat̄. hoc ē
verbis dulcib⁹ et erotabilib⁹ ad bonū corrigit atqz cere-
pet. ipsiqz exēpla p̄ponat qb̄ a sua cōtūacia atqz sapbia
repriat̄. q̄ si nullo mō v̄bis ac monitis caritatis et dulci-
bus sīlāt i exēplis: mīme corrigi valeat. affligat̄. i. corripia-
tur v̄gis et verberib⁹. et hoc dico fiat cū assensu parētū. et
rōnē subdēs iqt. vt sic supple ille p̄tumā euadat castigat̄
ad vnguē. i. ad p̄fectōz ne cadat oino in ignominia. i. infa-
miā q̄si desp̄at̄. C Notādū q̄ magister circa p̄tūaces di-
scipulos more prudētis medici vt̄ d̄z. Medic⁹. n. i curādīs
morbis p̄io medicinas mīstrat faciles ne patiēs medici-
nū fortū trahat̄ i horrorē et vt p̄ leuitatē medicalis potiōi
bus salubrib⁹ assuescat. sic quoqz magf̄ p̄io rebelles ver-
bis agat dulcib⁹ vt dulcedie correctiōis allect̄ a morbo re-
bellōis dellist̄: q̄ si his mīme retralb̄ valeat acriori me-
dicamie ē vt̄dū. s. virgaz cesside. eligaturqz b̄ poti⁹ ne sit

vñt mēbz putridū f̄ icisū totū corporis ip̄ediat sc̄itātē. sic q̄
ne scolaris p̄tumacis rebellio ignominie p̄beat despātēz
C Lū autē magistrātis dilectio etate ifrigidatos
statualesqz planeticos scolaſtici introitus habue-
rit p̄ticipes: si correctiōis lima apō eos vt̄ nequi-
uerit: senio cōfectis arridēdū est: statualib⁹ inge-
misdēdū: planeticosqz fauoris simulacro est con-
gaudēdū. Calamistratos cirris hirsutis purat̄
fusoqz perfusos lachrymis irrigantibus gulam
perfundat. Mollesqz cante eliciat ne mētis sue
reatum commoti p̄ticipent.

C Lum autem habuerit. etc. In hac pte boe. postqz docu-
mēta p̄miserat qñ magister se h̄fe d̄z circa illos discipulos
q̄ sūt correctiōi submissi. hic facit idē circa eos q̄ extra cor-
rectiōis limā p̄et̄ repōnt̄ vt̄ sunt senes statuales plane-
tici et alii. Et ponit p̄la brevia documēta fin̄ plūtātē et di-
uerſitātē oīm horū discipuloz. et dicit cū dilectō magistrā
tis hñerit etate ifrigidatos hoc ē senes statuales. i. bestia-
les et rudes igēio ve. p̄ vel planeticos. i. errabūdos. et hoc
vico oīs scolaſtici introit̄ p̄ticipes. qd̄ agēdū l̄z si magf̄
neq̄t vt̄ lima. i. rigore correctiōis apō eos b̄ mō agēdū ē
vt̄ seḡt. Arridēdū. n. i. fauēdū senio cōfectis. i. senib⁹ atqz
igemiscēdū ē. i. p̄dolēdū pp̄ igēi ruditatē statualib⁹. i. ru-
dib⁹ planeticos vo. i. vagabūdis p̄gaudeēdū ē filaco. i. si-
militudinib⁹ et exēploz adductionib⁹. et siq̄ laſciui affuerit
vt calamistrati fucati atqz molles: tūc purat̄. i. castigz vi-
ciū eoz p̄et̄ purādo calāstratos ex̄ites hirsutis cirris. i.
crispatis capillz: atqz p̄fūdat p̄fusos fuso illo colore ficto
lachrymis irrigatib⁹ gūlā eoz hoc ē tāto eos castiget vt̄ l
lachrymas p̄uocet q̄ gūlā suā fuso p̄fusam lachrymis tin-
gāt. Molles at. i. laſciuos ei luriosos eliciat caute a cō-
sortio reliquo: et b̄ alii p̄moti supple suo luru p̄ticipēt rea-
tū. i. viciū sue mētis. C Notādū sicuti se bz̄ informatio ad
informādū sic se bz̄ correctio ad corrigēdū. bz̄ alii et alii ifor-
mādū bz̄ diversitatē mox alia et alia regnū informatiōem.
alr. n. iformāt̄ capaces aliter incapaces. alr iuuenes. alr
senes. alr quoqz hi. alr quoqz alii ḡ ēt p̄ locū a sīl̄ alii et
alii corrigēdī alia et alia regnū correctiōem. n. n. teneri
acriter neqz fortes tenerrime corrigēdī sūt. bz̄ qlibz fin̄ sue
p̄ditiōis gradū correctiōez recspe d̄z. senes ḡ arridēdū sūt
nō qd̄ laudādū bz̄ sub adulatiōe qdā increpādī. rūdib⁹ quo
qz p̄dolēdū ē cū tali mō rudes sint vt̄ eis p̄pus nulla disci-
plie medela valeat suffragari. plāterici at exēplis āmonēdī
sūt vt̄ exēploz p̄tima masticatiōe ad getudinē ñbāt. et sic
religs sua manerie put̄ defect̄ cuiuslibz exgrat̄ diuerſitas
diuerso medicamie subueniat̄. Itē statuales. rudes et a sta-
tua nomē cepit. sicut enī statua sp̄ recte stat et difficile fle-
cti p̄t. sic quoqz rudes nīl magna adhibeat̄ idustria ifor-
mari neq̄t. Itē planetic⁹. i. vagabūdū et errās et nomen
sūp̄sit a planeta qd̄ errātē sonat. A plāeta. n. plāeticus et
planetaris. Itē cirr⁹ plicatura capilloz ē i āteriori capitō
pte. Et dicit̄ a cirrīm. i. tōdere. Inde cirrītus. i. crinit⁹. vñ
de Est homo cirrītus qui cirrum vertice portat.

C Aliaduertedū ēt q̄ quoqz erogatiōe laboriosuz
delim̄t certamē: i illis doctrinal p̄probēt effect̄ re-
rū nāqz effect̄ exhibitione opis declarat̄. Ordī-
ne at̄ op̄etēti vicissūt̄ sūt nocandi vt fideli scruti-
nio pateat quid subministrātū labor diurn⁹ ero-
gauerit. Subministrātū enī cure nō sp̄ ē ūdēdū
qm̄ illoz cupiditas fractis assibus plērumqz p̄mo-
lit aut spe defraudata tepeſcit fidelitas: aut vt vi-
deat fideles crudescit p̄tās. Sicuti vero pauper-
tati felici misericorditer deferēdū ē. sic nō minus
ip̄ius eruditōib⁹ attēt̄ ē insitendum.

C Aliaduertedū

Sextum

91

CAnimaduertēdū est etiā q̄ quoz. Postq̄ boe. in prece-
dēb̄ docnit magistrū q̄liter se h̄c debeat erga scolares
et h̄q̄tū in seē. In hac pte q̄nter facit hoc idē et hoc inquā
tū in vicedoctorē est. Et dividit hec ps i tres ptes. nā p̄lo
ponit suū documētū. Scđo doc̄ modū pgrere et inuenire
si doctor bñ egerit circa pueros: tertio. pbat. q̄rto q̄firmat
secunda ibi. Rex nāqz. tertia ibi. Ordīc̄ aī. q̄rta ibi. Sub,
ministrātiū. Et dicit aduertēdū ēt ē q̄ effect̄ doctrinal.
i. doctrine cōprobet i illis. s. vicedoctorib̄ quoz. s. vicedo
ctor̄ erogatōe. i. offisone administratiōe et subsidio laborio
sū certamē. i. exercitiū scolasticū delinīt. i. permollit. q.
d. pspiciēdū ēt ē q̄no vicedoctors ut sūt baccalarii et alii
vīcē magistri gerētes se bēant erga pueros si eos p̄be ifor
mēt aut sicco pede p̄trālēt. qm̄ quocūqz mō se gesserit h̄
finis opis oñdet. rex nāqz effect̄ declarat. i. manifestatur
opis exibitōe. Et dās modū q̄no in cognitiōe horū de
ueniat inḡ scolares. ipsi oēs quotquot sit: sūt p̄uocandi
subaudi et examinādi vicissim. i. vicib̄ alternis. et hoc ordi
ne p̄petrēt. i. decēti et pateat. i. innotescat fideli scrutinio. i.
inḡsituōe qd labor diurn⁹ subministrātiū. i. vicedoctorū ero
gaverit. i. docuerit eos. qm̄ si ē p̄fidēdū ip̄ cure subministrā
tiū. Et rōnez ponit qm̄ cupiditas. i. auaritia illoz demol
litur. plerūqz assid⁹. i. obolis fractis vel ab effectu qz as
ses illi subministrātiū frāgūt p̄stātiā. vel qz fracti sunt re
aut fidelitas horū plerūqz tepeſc̄t defraudata spe. s. luci
vel et p̄ias eoz crudelitēt sepi et hoc vt fideles magistro v̄
deat sua nimia crudelitate. C Mota tria sunē pp̄ q̄ nō ē in
collaborātib̄ p̄fidēdū. s. auaritia. frustratio. spei et nimia
crudelitas. Auaritia enī seducti pueros n̄ corrigit frustra
tione spei: paupes despiciunt qm̄ nullā mercedē p̄seq sp̄ate
Crudelitate autē mētes discipuloz obſtupescut. non sit er
go vīcē magistri gerēs nūmoz cupid⁹ neqz sit in docendo
paupes piger. qm̄ vt in lfa seq̄fū sicuri ē deserēdū. i. dādū
misericordiē felici paupertati. i. illi q̄ nō ē infecta mal⁹ v̄sib⁹
sic quoqz eo min⁹ iſſidēdū attēti⁹ paupis eruditōi. exerce
tur. n. i. h̄ duplex misericordie op̄. vñi qdē corpale qd est
bonorū erogatio. Aliud sp̄iale. s. salubris eruditio. Item
scrutiniū i superiorib̄ expositū ē. Itē as assis plā significat.
vñ as obol p̄uce p̄od⁹ possessio tota. hic at i. p̄posito obo
lus ē. sic et in euāgelio nōne duo passerē assē veneunt te.
Cum autem cena paupior affuerit: cōmēsalib̄
ē erogāda facultas: familiarib̄ cōplicib⁹nqz vi
cinitatis inite porrīgēda: ne familiaris vor secre
ta reuelet detrahēdo vel multiplicitatis anus p
diga propinquat anū annectendo. Quid autē
anu conscientia futilius.

CLi autē cena re. Postq̄ boe. documēta p̄misserat qbus
modū atqz normā magistris tradidit q̄no se erga discipu
los suos h̄cē debeat. nunc facit hoc idē circa alios a suis
discipulis. Et dividit hec ps in duas ptes. nā p̄lo ponit
vnū documētū. secundo alio ibi. Proterua. tertio tertiu ibi
Lauendū. Proterua adhuc i duas. nā p̄lo ponit documētū. s.
ledo eaz documēti subiungit ibi. Ne familiaris vor. Et po
nes documētū dicit cū magister ipse cēa nō habidauerit
h̄ sibi cena paupior. s. tenuis or extiterit ut aliqd elargiēdū
et erogandū pietatis int̄stu disposuerit. solūmō facultas
ipsa est erogāda cōmensalibus et scolarib̄ secū p̄morātib̄
familiarib̄ vo cōplicib̄ vicinis si qd erogādū sit: illō tñ i
uite porrīgēdū ē. et hoc idō ne vor. re. Et in hoc reddit cām
documēti. et diuidit h̄m duas cās. secunda ibi. Uel multi
plicitatis. Et dicit. hoc idō fieri dz subaudi quēadmodū p
missimus. ne vor familiaris supple vīcīni reueler secreta
supple paupertatis magistri. et hoc sibi verbis. maleficiis d
trahendo vel et idō ne an⁹. i. vetula cui forte erogat eristēs
p̄diga. i. supflue larga multiplicitatis supple. verboz et mē
daci p̄p̄ter. i. der supple sibi erogatū anui. i. alteri vetule
et hoc annectēdo supple multiplicitati et mendacio. ipsa. n.
anu p̄scia domestice paupertatis magistrī nihil fuelli⁹. i. va

ni loq̄tius et verboz supflus rep̄iri p̄t. q̄re dicit qd enī ve
lfa. C Motādū circa hoc qd dicit ne familiaris bñficia q̄
plerūqz gratis dant et pietatis obtētu elargiūt plerūqz et
in venēnū et opprobriū mutat. sūtan. qui bñficia accipiūt
et indigētē cōferētū attriſtūt. nā penes se dicūt ideo is d
die q̄ me eger vel indigebit. nouit. n. aut aliquo sibi p̄fice
re posse aut mee familie sperat obseqū. dicūt et p̄les bene
ficia et erogatōes sibi fieri fraudis sub p̄textu. rursus alii
dona cū recperūt mīme recognoscūt. verūt sap̄tēs et bo
nus datū cōmēdat quātūcūqz etiā fuerit. cōmēdat inquā
atqz assidua cōmemoratiōe delectat. q̄ de re p̄spiciēdū
marie cui erogat. Erogat ergo poti⁹ domesticis q̄z fami
liaribus vicinis ne p̄ entrance bñficia intranea egestas in
publicū deuolueſ. Itē an⁹ antiq̄ vetula dicit q̄si multos
bñs anos. vel dī ab a et nūs. i. sensus q̄si sine sensu. et corr̄
pit a vñ Daphile tolle man⁹ iāqz redibit an⁹. dicit etiā
posterior ps corpis et tūc p̄ducit. a ut in versu. Dū se cur
uat an⁹ retro sibi sibilat an⁹. Itē futile ē qd cito et facile de
currit et dī qd nihil p̄t retinere et hinc facta traslatione su
tilis vñ homo vanus supflus loquar qui nihil velare et
celare p̄t unde futile vas illud quod nulla receptio clau
dit. sic homo futile est diuulgans omne quod audit.

C Proterua in minimis procul absit rapacitas:
et fame nouerca et adūca tenacitas.

C Proterua in minimis absit procul. Hic ponit aliud do
cumētū quo auaritiā magistri dissuaderat atqz tenacitatē. et
dicit rapacitas. i. auaritia p̄terua. i. crudelis. absit. p̄cul i
minis. supple reb⁹. q. d. et a in maxis p̄ illā topicā. Si
illud qd min⁹ et illud qd magis. et hoc de auaricia. et legē
absit et adūca. i. curua et pene inſterib⁹ tenacitas eris no
uerca. i. iūmica fame. Itē sicuti a qlibz sic et a mḡo iter ce
tera mala hoc vīciū rapacitatis fugiēdū ē. luxurie illici
tū est q̄ iniuste possidet et qm̄ iniuste acquisitū iō iniuste dep
dit. hinc tuli⁹ in philippica. z. Dale iqt pariba male dī
labunt. Nēpe difficile ē vt q̄s er rapacitatem p̄phet̄. Si q̄s
enī suis died⁹ gaudē vidēat his q̄ rapuit. ei⁹ in prospitas
aut nō erit diuturna aut in successoriib̄ nō durabit. iuxta
illud Senece ad lucillū. Nulli inḡt cui rapina feliciter ces
sit gaudiū rapti durat in posteris. nec mīx. q̄ nullū vio
lētum perpetuū. Absit ergo a magistro rapacitas q̄ nō ē
nisi cupiditas quedā atqz rex tā magnaz q̄z puaz inge
niola. Expoliatio. Itē de tenacitate supra iaz latīs dcm̄ ē.

C Lauendū est et ne puerorū pulueri feculento
plusqz triēnio ibidē alludat: Iz marima comitum
gaze ve affuerit affluentia: considerataqz amoris
opulentia: nisi honoris promotio vigeat in amo
re vel facultatum elatio in honore.

C Lauendū ē et ne pue. Hoc ē tertiu documētū h̄ p̄tis qd
est de mora magistri extra suam patriā. Et dicit q̄ magi
stro ipso extra patriā suā regim̄ scolastico incubente caue
dū ē et ne magister ipse extra suam patriam degens allu
dat pulueri. i. labori feculento. i. fece pleno eoz supple q̄ di
cta sunt. s. scolastico regim̄. alludat inqz plusqz triēnio: n̄
obstante q̄ cōfūētia. i. habūdātia maria gaze supple et lu
cri et comitū. i. scolarū affuerit affluentia inqz federata. i.
copulata opulētia. i. cū habūdātia amoris. alia littera h̄z
cōfederati amoris sed. i. idē reddit. q̄ nisi. i. excepto illo si
pmotio i maiore vigeat. i. nisi speret ad maiora pmouea
tur vel certe elatio facultati. i. diuitigrū et luci vigeat in
honore. q. d. tūc. enim amorandū est cū maiora p̄mia ex
pectēt. Itē puluis dī qd vītē tollit. Inde et puluerē p
labore plerūqz accipim̄. vñ Virgi. in quadā egloga. quid
iūuat estiō desessum puluere abesse. Quā poti⁹ bibulo d
cubuisse thoro. et Orati⁹. Sunt quos curriculo puluerē oli
picū collegisse iūuat. Iz forte alia ibi interpretē manerē.
item feculentus a fece dicit. i. fetidus vel plenus fece. len
tus enim seplus plenum significat sicut osus.

Capitulum

Con autem ob dulcoris patrie delicias paren-
tumq; venerabiles aspectus regendi curā ys ac
cepit in natalis soli p̄finio: pōpōso affatu inlisten-
dum est. Laute splēdideq; p̄curationi vicissim
ē arridēdū. vestiuinq; varietate gaudēdū qm̄ ve-
stis pollimite venustas: anulorūq; insignia: mul-
tos aliud q̄ veritas erigit cogūt obtiere. ornat²:
fauor affatusq; lepos: q̄ plurimos xp̄atos s̄cul:
erroneo homerū excedere visu cōpellūt: ordie ta-
men docēdi p̄taxato diligenter obseruato.

Cum autem ob dul. eccl. Postquam boeti in hoc ultimo capitulo ostendit qualiter magistri regentes scolas in duabus urbibus solenioribus vitiis atque in Athenis et Romae. sicut quoque in locis his adiacentibus extra terram suam patriam cristianis se gerere debeant tam quo ad se quis quo ad scolares et ad alios a suis scolariis distinctos. nunc post in hac finali parte totius operis determinat quoniam magistri in patria sua curia docendi discipulos suscipientes se debeant gubernare. Et dividitur in duas partes. nam prior potest documenta quedam ipsorum regulantia quo ad mores coponendos. sed quo ad via via fugienda. sed ibi. Iocoz. Propterea adhuc in duas. nam prior facit quod dicitur est. sed ceterum documentorum subiectum ibi. Nam non polimite. Et prior documentum ponens dicit. cum quodque magistri suscepit curiam regendam scolas in finio natalis soli. id est territorio tuum ob delitas dulcoris patrie. tuum est ob venerabiles aspectus parentum insisterem est. id est vacandum est subaudi ipsi magistro populo. id est superbo non ea supbia quodque vicio comaculata est sed populo. id est pleno pompa publica affatui. id est collogo et sermoni. quodque per et sicut arridendum est caute splendideque procuratio subaudi ciborum et virtutium reliquorum. et hoc dico vicius non quod die singulo sed cum ipsi eropostulet aut facultate permittat. quodque per et gaudendum est ipsa varietate vestrum supple et aliis ornatis decentibus vitiis sunt animalia et birum et filia que honor magistralis regit. Et causa huius subdencis de varietate vestrum dicit. et hoc id quoniam vestitus id est decetia vestis polimite. id est ornatus. quodque per insignia. id est gloria ornamenti anulorum et aliorum redimiculorum cogunt multos obtinere aliud quam veritas ipsa iteriseca exigit et regnat. Nam non vir bene vestitur si vestibus est perire. Credit a mille quamvis ideo ta sit ille. Et annexet causa alia hoc ipsum dicit. ornatus etiam et fauor quodque per et lepos. id est facetia affatus et colloquii spelluntur supple plerumque excedere. id est excellere visu et apparertia multos supple tales et taliter vestibus fauore et facetia colloquius insignitos multos dico quodque patens error subaudi ob facta decetia. hominem illam poetam grecum. quodque ornatus vestimentorum atque reliquis predicta septem faciunt magistrum essi homero sapientiorem et pittorem. Huius ita in rei veritate non existat. Et Moran dum quodque cuiuslibet patria sua dulcorosa est quoniam locus genitalis cuiuslibet est conservatiuus principiu quodque admodum per principiu productuum existit viatatem. Dorphirius Isagogie cuiuslibet. Est enim patria principiu genitio quodque admodum et per. In ipsa nepe virtus celestialis nato vigor et influit atque ipsum in eum conservat velut locum suum locatum. ergo dulcorosa cuiuslibet sua patria ob loci natalis conservatiuam sicut quoque dulcorosa est ob parentum reverentiam quodque primu i primissime mandata est. ut quodque erodi. xx. cum dicit. honora patrem tuum et matrem et bene sit tibi. assert. non parentum reverentia vite longeuitatem atque bonorum et malorum affluenti habundantem. Ita polimite. id est adiectum suum. vel est polimita vestis est multorum colorum et dicit a rotunditate quod est polius qui vestis illa rotunda est. et per caput proposito virorum significato. Ita venustus. id est decens. et id est a venustus. Idem pias vero dicere venustus. id est sapiens ornatus. modestus. facetus. formosus inde venustas facetia est et formositas.

Clocoꝝ quoqꝝ dānoſa libido attētis ablata ſit:
ut quod raro contingit puincialis honor famaꝝ
efferat in tituli cōmēdationē. Quanto magis vō
venustatis titulus surrexerit tāto magis ſubditō

rum insistendum est savori: ut quod proprii oris
nequit efferritumultibus: ipsorum tempestibus
erogetur assatibus: ut non solum in morum dul-
cedine: verum etiam proprie facultatis acumine
commendabilis inspectetur:

C喬可z quoqz dānosa z. In hac pte boe. popodicia ponit documēta magistrō regulātia quo ad vicioz fugā. Et diuidit hec ps in duas ptes bm duo documēta qopoto. sedā ibi. **L**īmāti. **D**īo ponit vnu documētu qo est de euitatio ne iocoz illicitoz. sedā cām documēti submigit ibi. Ut qos oris. z. Et dīc porio qo dānosa libido. i. cupiditas iocoz sit ablata subaudi a magistro attētiz hoc so ut honor provincial. i. holz puincialium i patrie cferat. i. extollat famā supple magistri in cōmēdationē tituli. i. honoris qo to ra ro cōtingit. qom̄ nemo acceptz in patria est neqz popheta vt dicit in euāgelio. z segf. z quāto magis titulo. i. laus i hono rēvustatis i nobilitatis surrexerit. i. exrcuerit tāto magis ē loistedū. i. vacādū fauori subiectoz. i. scolarium. Et cām documēti assignās dicit. hec oia iō fieri cōgruū ē vt qos. i. qo laus neqz poferri subaudi ob proscrētis verecūdiā cū popria laus sordeat. poferri in qoz tumultibus. i. verbis tumultuosis. proprii oris. illud saltē eroge*f* z propale*f* as fatibz iepstiuis eoz. i. subditoz vt sic magister ipse nō solū mox dulcedle sed i facultatis. i. sciētiay acumine. i. excellētiā spectet z mirf. **T**lōrādū magistri in natalibus cōmorātibz locis summope a lusoz cōsortio se abstinere debet. ppter multas vilissimas qoditides qbo quislibz lusoz astrigitur. **D**īa est desideriū lucrādi quod et cupiditate pcedit qo raditoz vicioz ē. polo ad thimotheū. vi. Secunda spoliare primū qo rapina ē. Tertia blasphemare deū qo est turpisūmū. Quarta piurare. quo ecclia ptemnitz. Quinta valde mētiri quo scādalizatur primū. Sexta furari qo suspediū sequitz. Septima irasci qo pleriqz homicidii segf. Octava solēnitates n̄ colere. qore i merito lapida di essent lusores sicuti qo colligebāt ligna i sabbato. **I**lona ē amissio bonoz olz. qo ob res bōe i ḡstidis magister qo famā bonā i honores suos pomulgare desiderat ludoz in honestatē rabieqz denunt qom̄ nibil ē qo holez. z a debōstat qo ludoz ihonestas. Allee enim ludo vt i policrato. li. i. scribit oim maloz mater ē. Deuitem ergo tā allee qo cete roz ludoz enormitas erēplo Lbilonis lacedemonii. hic. n. societatis iūgēde cā missus in corinthū duces i seniorē popli ludētes luenir in alea. ifecto ita qo negocio reuersus ē dicēs se nolle spartoz gliaz qoz qostrucio bizātio clarescat. Hac maculare ifamia vt dicere*f* cū aleatoribz societate H̄isse. poclare qoz vt serf referebat Temistodes magistra. z i ludis i qobūciōz leuioribz arcēdos fore ne respublica ludē videat. ifectuqz sui relicta grauitate ponūcietibz ille.

Cum autē tā moꝝ q̄ facultatis in publicū ene-
nerit cōmendatio. cauēdū est ne incestus caput
obstipet. adulterium ora confundat illiciteq; ma-
lignantatis fetor famā bonā denigret. ne rose ver-
num emittētes odorē videāt expirare. et lilia sudo-
re castitatis q̄sita decrescere videantur.

Cum autem tam mox. Hie ponit huius documentum quo iuritat
Boe magistrorum ipsorum ad fugam luxurie summis viris am-
pleradum. Et dividit hec pars in tres partes. nam priori docu-
mento ponit. secundum eam documentum reddit. tertio oia ista ex-
emplum confirmat. secunda ibi. Ne rose. tertia ibi. Venerabilis cra-
tonia. Et priori documentum ponens dicit enim quod medietate. s. lau-
datio et honoratio tam mox factans magistrum in publicum
id est in publicam famam evenerit considerandum est et firmi cauedum
ne incestus. s. luxuria vel fornicatio caput eius obstruet. s.
circumdat et inclinet. et etiam ne adulterium ora sua fundat: si
nodoche est pars prototypa posita. qz p 7. ne factor vicuum illicet
te malignitatis denigret et obscurerit famam subaudiri magnis
laboribus.

Sextum

92

laboribus cōquisitā. Et rōnē reddēs hoc dicit. hec iō q̄ si derāda sunt ne rose. i. ipsa bona fama. emitētes odorē ver nū. i. vernalē & suauē videāt expirare. & ēt ne lilia castitatis. i. ipsa castitas q̄ lilius merito cōparat quesita sudore. i. labore. videāt decrescere supple a sua pulchritudie. q. d. ne ipsa bona fama redolere desistat. C Mota boe. attēdens inter alia vicia que habet bonam famam tollere ac etiā denigrare ipsa luxuria est. Idō tanto vere sapie magistris p̄ hoc docimētū viciū hoc euitare docet & famā bona remunere qd̄ faciliter adspicere valebit si cōsilio sapie voluerit adh̄eref. vñ ipsa sapie p̄tra viciū hoc & reliqua vicia dicit illud sapie. 7. venerunt m̄bi oīa pariter cū illa & innumerabilis hōestas p̄ manus illi: qd̄ & catho attēdēs ingt Luxuriam fugito. rc. & seḡ in fine scđi versus. nā sunt ḥria fame. ḥria in ḥb qd̄ nō solū verbis sed erēplo clarissimū ē. nūquid enim voluscētū vrbs clarissima opulēta legib⁹ & morib⁹ ordīata. vt refert Ualeri⁹ li. 9. c. i. post qd̄ in luxuriā plapsa est in iniuriā & turpitudinē decidit vt seruorum in solētissime subiacet v̄stionē. sic & imperiū romanū. vti Polictates. li. 6. c. 12. refert luxu et libidine exhaustum ē nerone regnāte. quid ergo b̄ vicio sedius. quid dānosius. quo virtus atterit victorie elangescunt. sōpita gloria in lsamā p̄uertit. faciesqz honestatis denigrat. Itē inceſt⁹ i. incalus q̄ cū moniali consanguinea vel virgine cōcubit est enī coitus illicitus. Sz adulteriū quasi ad alteri⁹ thorum accessus. ē. n. vt inquit magister quarto sententiaz il licitus coitus cum maritata. Sed stuprū ē defloratio virginis illicita. fornicatio cōmuniſ ad hec oīa fit tñ speciāliter cum soluta v̄dūa vel meretrice.

C Venerabilis Cratonis effigies proprie facultatis complicibus aliis etiam qui euīz vñico aspetu attigerant meroris causam prebunt & incremētum: qui Lastoris in diuersorio ob eufrasie vroris sue delicias obdormiuit: amplexando reperitus est: capillis tractus: verbere castigatus: vulnere laceratus: sale fricatus: vrina serorum per fusus: angulis eiectus: trabibus erectus: tandem lassatis tortoribus genitalibus priuatis: sterquilino suppositus: transcentibus expositus: plebis abiectio. discipulorum desolatio: commilitonum opprobrium: crudumqz ac crudele: miserum ac miserrimum cunctis extitit doloris spectaculum affinitatis gratia parenteleqz gloria in nullo sibi proficentibus.

C Venerabilis cratonis effigies. In hac pte boe. superius dicta erēplo cōfirmat. Et duo facit. nā p̄ilo erēplū ponit. secundo circa hoc notable quoddā subiungit ibi. Licet. n. Et exemplū p̄ponēs dīc que & quāta opprobria subsanationes atqz blasphemias ob adulteriū incurrebat vicium venerabilis enī effigies. i. imago & successus cratonis illi⁹ magistri p̄bust cām meroris atqz tristitie incrementuz nedū proprie facultatis. i. artis cōplicib⁹. i. sociis verumētā aliis qui enī attingerent vñico respectu. qui. s. crato cum obdormiret quoddā tpe in diuersorio. i. domo. Lastoris il li⁹ hoīs quicūqz sp̄e fuerit. & b̄ ob delicias. i. adulteriū. eufragie vroris sue. reptus. i. cōphensus est in amplexando. qd̄ ultra. Crato ipse tract⁹ capillis castigat⁹ verbere lacera t⁹. i. laniatus vulnere. & deinde sale fricat⁹ atqz postea in augmentū penaz vrina seruox ifusus. & iterū eiect⁹ angulis supple dom⁹. erectus trabib⁹. Tandē vero tortorib⁹ sp̄m vt p̄mitit cruciantib⁹ lassatis & fessis genitalib⁹ priuatis ē. sterquilinoqz supposit⁹. transcentib⁹ expositus subaudi in ridēdā fabulā. quisb⁹ oib⁹ sic perpetratis extitit plebis abiectio. i. deriso. rc. vt in littera clari⁹ p̄seḡ. qm̄ littera nul la eget expositione. C Motādū licet mechos atqz adulter-

ros s̄līr quoqz & alios fornicarios cuiuscūqz cōditiois erant multa mala iusto dei iudicio cōcomitantē. hec tñ q̄ līa exēplo enumerat licet nō plerūqz p̄tingat quēadmodū cratoni evenisse narrant̄ sunt tñ de his que cū adulteriū viatio dephendit. ipsi prompti⁹. H̄ reliqua infliguntur. s̄lla sūt que Oratius libro p̄io sermonū cōnumerat Satira se cūda inq. n. ipse hoc modo. H̄ic se precipitē rectio dedit. ille flagellis Ad mortē celsus fugiēs. hic decidit arcē. Idō domū in turbā dedit hic pro corpe nūmos. Hunc p̄minre re calones. quin etiā illud Accidit vt quidā testes caudāqz falacem Demeteret ferro iure oēs ic. hec ille. Item meror p̄prie dolor est cū silentio. & vēit a mereo. es. quod p̄ terito caret licet mereo. res. vi inueniāt: tñ nō i eadē significatione. Itē diuersoriū diversitas viar̄ ē vbi viator̄ ad callē diuertit. vel loc⁹ remot⁹ ab alio vel receptaculū scilicet hospicium vel hospitale. Et dī a diuerto. vñ in luca. non erat ei locus in diuersorio. & vt dicit ibi glosa est loc⁹ inter duos muros habens duas ianuas. vt. s. ex diuersis vila recipiat aduenientes.

C Licet enim prima quandoqz salua fiant indicia vltima vero alterius saporis inquinamenta permanebunt rc.

C Licet enim qfīqz primeua. In hac finali p̄tcula hui⁹ totius. libri de disciplina scolarū circa prime dicta quoddā subiungit notabile quo magistros q̄libet cōmonet vt que cūqz tñ in morib⁹ tum qfīqz administratiōe doctrinaru⁹ geserint hec saltē eo ordie atqz maneris gerat v̄sicut me dia primis p̄ualeat. sic quoqz vltima meditis p̄mīscqz antecellat. quod tamē plerūqz alio ordine gerit. quāuis enī primeua indicia. i. signa fāt quandoqz. i. lepius. salua sub audi & laudabilia. tamen vltima supple indicia remāebūt plerūqz inquinamenta. idest turpia & scelerata alterius saporis. i. maneris q̄ prima. C Motandum sicuti parum prodest bene agere si incis labilis eristat cū ex nullis actibus generetur habitus nisi boni operis perseverantia coerisstat: sic quoqz parum immo nihil proficit qui a bonis incipit medio teper finemqz horrore confundit. vnde in proverbis sapientum bene dictum est. Nil prodest bene facere si cesses. Nam turpe est bona opera cepta deserere atqz in mala. declinare. C Incepto ergo bono proposito perseuerandū est iugiter. Ille autem perseverat qui bona cepta continuat. ille quoqz continuat qui summo creationis fine singula claudit. Q uī deus gloriosus est in secula cū ceta benedictus. Amen.

Consiliahar item gnatorū soldiere carmen:
Oblique facie surdus ab arce vebor.
Non pudeat struxisse dolos ex aggere sato:
Rumiferos sonitus dum monet ampla seges.
Aderat interdum rabies contermina ponto.
Dum loqnor ex quarto capite confer opus.
Nos precor o inuenes quibus est celebranda iuuentus.
Suggerat innocuos nunc mealira modos.

C Adest finis Dini. Senerini Boetii de consolatione. necnon de scolarū disciplina mellifluis operibus cum sancti Tome super vtroqz commentariis. in hoc eodem volumine.

C Impressis venetiis per Joannē de Forlinio & Gregoriū fratres Anno salutis. Mcccclxxvii die. r. februarii.

111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
999
1000

ros sīr quoqz i alios forniciatos cuiuscūqz cōditioñis erant multa mala iusto dei iudicio cōcomitans. hec tñ q̄lia exēplo enumerañ licet nō pleriqz ptingāt quēadmodū cratoni evenisse narrant sunt tñ de his que cū adulteri vīto dēphendit. ipsi prompti q̄ reliqua infliguntur. silla sūr que Oratius libro prīo sermonū cōnumerat Satira se cūda inq. n. ipse hoc modo. Hic se precipitē rectio dedit. ille flagellis Ad mortē celsus fugiēs. hic decidit arcē. Sōre domī in turbā dedit hic pro corpe nūmos. Hunc p̄mire re calones. quin etiā illud Accidit vt quidā testes caudāqz falacem Demeteret ferro iure oēs ic. hec ille. Item meor p̄prie dolor est cū silentio. i vēt a mereo. es. quod p̄ terito caret licet mereo. res. vi inueniañ: tñ nō i eadē significatione. Itē diuersoriū diuersitas viay ē vbi viator ad calle diuertit. vel loc⁹ remor⁹ ab alio vel receptaculū scilicet hospitium vel hospitale. Et dī a diuerto. vñ in luca. non erat ei locus in diuersorio. i vt dicit ibi glosa est loc⁹ inter duos muros habens duas ianuas. vt. s. ex diuersis viis recipiat aduenientes.

Licet enim prima quandoqz salua fiant indicia vltima vero alterius saporis inquinamenta permanebunt zc.

Licet enim q̄iqz primeua. In hac finali pticula hui⁹ totius. libri de disciplina scolariorū circa prime dicta quodā subiūgit notabile quo magistris q̄sliber cōmonet vt quecūqz tñ in morib⁹ tum quoqz administratiōe doctrinaruz geserint hec saltē eo ordine atqz manerie gerāt vt sicut me dia primis p̄ualeāt. sic quoqz vltima medis primisqz antecellāt. quod tamē pleriqz alio ordine gerit. quāuis enī primeua indicia. i. signa fāt quandoqz. i. sepius. salua sub audi i laudabilia. tamen vltima supple indicia remāebūt plerumqz inquinamenta. idest turpia i scelerata alterius saporis. i. maneriei q̄ prima. **M**otandum sicuti parum prodest bene agere si incis labilis eristat cū ex nullis acībus generetur habitus nisi boni operis perseverantia coexistat: sic quoqz parum immo nihil proficit qui a bonis incipit medio teper finemqz horrore confundit. vnde in proverbiis sapientum bene dictum est. Nil prodest bene facere si cesses. Nam turpe est bona opera cepta deserere atqz in mala declinare. **I**ncepto ergo bono proposito perseverandū est ingiter. Ille autem perseverat qui bona cepta continuat. ille quoqz continuat qui summo creationis fine singula claudit. Qui deus gloriosus est in secula cum ceta benedictus. Amen.

Consiliabar item gnatorū soldere carmen:
Obliqua facie surdus ab aree vebor.
Mon pudeat struxisse dolos et aggere sato:
Rumiferos sonitus dum monet ampla seges.
Aderat inter dum rabies contermina ponto.
Dum loqnor ex quarto capite confer opus.
Vos precor o iuuenes quibus est celebranda iuuentus.
Suggerat innocuos nunc mea lira modos.

Addest finis Dīni. Seuerini Boetii de consolatione. necnon de scolariorū disciplina mellifluis operibus cum sancti Tome super utroqz commentariis. in hoc eodem volumine.

Impressis venetiis per Joannē de Forlinio et Gregorii fratres Anno salutis. Mcccclxxvii die. x. februarii.

